

BİRKOM

**Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi
Yurtdışı Anti-Faşist Birlik Komiteleri**

BÜLTEN

17.3.1983

Sayı: 1

Fiyatı: 30 Pf.

Çıkarken;

Askeri faşist cunta yönetime geldiğinde önüne koyduğu en temel görev, sistemli bir saldırı ve terör ile halklarımızın kurtuluş mücadelesini tümenden yok etmek olmuştur. Bu görevi gerçekleştirmek için korkunç baskı ve zulüm uygulayan cunta, tarladaki köylüden, fabrikadaki işçiye, esnafa, demokrat ve yurtsever aydınlara ve zindanlardaki halkın en fedakar öğeleri olan devrimcilere karşı açık bir savaş ve imha uygulamasına geçmiştir. Ayrıca keyfi, açık şiddete dayalı zorba bir yönetimin kalıcılığını sağlamak için devletin bütün siyasal ve hukuksal hücrelerini yeni baştan restore etmektedir. Ama, halklarımızın temel problemlerine çözüm getirmeyen bu anlamsız güç, bütün insanı değerlere düşman uygulamalarına rağmen, önüne koyduğu görevleri tümenden başaramamış, silah geri tepmiştir.

Korkunç bir demogojiyle bezenmiş eli kanlı diktatörlüğe karşı, emekçi halklarımız, mücadele birliği yönünde attıkları adımlarla doğru ve inandırıcı bir çaba ile devrime hizmet eden birliklerini yaratmış ve bu birliktelik önemli mesafeler katetmiştir. Kuşkusuz aynı çabanın yurtdışında da yansıması olmuştur.

Askeri faşist yönetime karşı mücadelemizin yurtdışındaki sesini daha gür duyurmak amacıyla kurulan BİR-KOM (Yurtdışı anti-faşist Birlik Komiteleri), bir dizi görevi yerine getirmede bugün daha belirgin bir noktaya gelmiş, Avrupa'daki Türkiyeli ve Türkiye-Kürdistanlı potansiyelin temel problemlerinin çözümünde yurtdışındaki tüm demokrat, ilerici ve yurtsever kuruluşlarla güç ve eylem birliğinin yaratılmasında bir çekim kaynağı olmuştur. FKBDC'nin yurtdışı örgütlenmesi BİR-KOM, bugün daha da boyutlanan bir dizi sorun ve görevle karşı karşıyadır. Emekçilerimizin git-tikçe boyutlanan temel problemleri

bizler için çözüm bekleyen acil sorunlar durumundadır.

BİR-KOM; yurtdışında yaşamak, çalışmak zorunda bırakılan emekçilerimizin, ekonomik, demokratik sosyal, kültürel sorunlarının çözümü yönündeki mücadeleyi kucaklayarak, en temel haklarının ellerinden bir bir alınmasına karşı duracaktır.

Ayrıca içte ve dışta Askeri faşist yönetimin tüm ilerici akımlara, halkın en değerli evlatlarına yönelik azgınca saldırılarını dünya devrimci demokratik kamuoyun nezdinde teşhir etmek, önemli ve yoğun çabaları gerektirmektedir. Zaten tüm anti-faşist güçlerin başta gelen görevi, cuntanın tüm baskı, zulüm aygıtlarını ve onu gizlemek için başvurduğu her türlü aldatmacayı teşhir ederek, ona karşı durmaktır.

BİR-KOM, kendisini dayatan bu ve benzeri görevleri yerine getirerek, halklarımızın kurtuluş mücadelesine güç katacaktır. Zaten bu halklarımıza karşı duyduğumuz sorumluluğun gereği olmaktadır. Şüphesiz görevleri gerçekleştirebilme de Avrupa devrimci demokrat kamuoyu ve kuruluşları ile yurtdışına çeşitli biçimlerde taşınmış bulunan işçi, politik mülteci, aydın vb. lerin aktif dayanışma ve desteğiyle sağlanabilecektir.

Yurtdışında emekçi insanlarımız üzerinde hazırlanmakta olan bir dizi oyunu teşhir etmek ve onların çıkarlarını daha güçlü ifade ederek seslerini yükseltmek amacıyla BİR-KOM diğer faaliyetlerinin yanı sıra zaman zaman çıkaracağı bir bültenle de Türkiye ve Kürdistanlı emekçilere seslenecektir. Emekçilerimizin ortak sesi olacak olan bu bülteni ancak yayın ihtiyaçlarına ve problemlerine bağlı olarak düzensiz aralıklarla çıkarabileceğini, yayın ilkelerinin ise kendi platformu çerçevesinde olacağını duyururuz.

● 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

Sayfa 2-3

● 12 MART'I MAHKÛM EDEN HALKLARIMIZ 12 EYLÜL'Ü DE MAHKÛM EDECEKTİR!

Sayfa 4

● BİR DEĞİL BİN KIZILDERE

Sayfa 4

● NEWROZ

Sayfa 5

● ALMANYA'DAKİ SON GELİŞMELER ve BİRKOM FAALİYETLERİ

Sayfa 6

● BİRKOM "En temel hak- larımıza yönelik saldırılara, birleşerek karşı duralım!..."

Sayfa 8

8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ

1910'da yapılan II. Uluslararası Kadınlar Konferansına Alman devrimci kadın liderlerinden Clare Zetkin'in yaptığı öneri ile kabul edilen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü, her yıl daha da anlam kazanarak kutlanmaktadır. Bir bütün olarak dünya emekçilerinin toplantı, gösteri ve mitinglerle kutladıkları bugünü, Türkiye ve Kürdistan halkları bu yıl daha anlamlı olarak karşılamaktadırlar.

Kapitalizmin var olduğu tüm ülkelerde ikili bir baskı ve sömürüye maruz kalan kadın kitleleri, siyasal gericiliğin doruğa vardığı azgın faşist diktatörlüğün egemen olduğu Türkiye ve Kürdistan'da insanlık tarihinin tanık olduğu en korkunç baskı ve sömürüyle karşı karşıya bulunmaktadır. Sınıflı toplumlar tarihi süresince egemen sınıfların, toplumu, dinlerin ve erkeğin egemenliği altında yaşayan, beyni ve yetenekleri körletilerek, onuru rencide edilen kadının, sınıf sömürsünün var olduğu tüm ülkelerde giderek ağırlaşan bir biçimde taşıdığı sömürü halkaları ülkelerimizde daha da ağırlaşmasının bir nedeni de şüphesiz bu azgın siyasal gericilik ortamıdır. Ama en çıplak biçimde yaşanan bu ağır baskı ve sömürü, aynı zamanda tüm kitleler için olduğu gibi kadınlarımız için de bilinçlenmeyi ve mücadeleyi de hızlandırmaktadır.

Halklarımız, tarihlerinin hiç bir döneminde görülmeyen örgüt ve mücadele biçimlerini yaratmakta, 12 Eylül'ün bu azgın faşist terör ve baskısını örgütlü ve güçlü olarak karşılamaya hazırlanmaktadır.

İki yılı aşkın bir süredir iktidarda olan faşist diktatörlük bugün sadece emekçi sınıf ve tabakalara değil, en küçük bir muhalefet sesine dahi saldırmakta, kısaca toplumun hemen tüm kesimleri faşizm kasırgası altında boğulmaya çalışılmaktadır. Bu baskı ve terörün toplum kesitleri içinde derinliğine ve genişliğine büyümesi de, toplumsal muhalefetin aynı ölçüde büyümesini beraberinde getirmekte, faşizm kasırgası karşısında bir başka kasırgayı, yani halklarımızın mücadelesini bulmaktadır. Henüz güçlü bir kasırga halini almasada halklarımızın bu anti-faşist mücadelesi, sürekli büyümekte ve güçlenmektedir. Türkiye ve Kürdistan halklarının bir anlamda varlık sorunu olan bu mücadele kasırgasını büyütme olayı, açıktır ki, zorlu bir mücadeledir. Ve bu mücadele, faşizmin kanlı pençelerini üzerinde hisseden tüm kesimleri kucaklayarak, onları faşizme karşı harekete geçirerek güçlenebilecektir. İşte bu mücadeleye güç katacak en

geniş toplumsal kesimlerden biri de kadın kitleleridir.

Kitleler için işkence, baskı, sömürü ve katliam demek olan faşizm, ömürleri acı ve sabırla yoğrulmuş olan kadınlarımız için yaşamı çok daha zorlaştırmıştır. Ekonomik sıkıntılar, açlık, aile bunahımları, sefaletin artmasıyla atbaşı giden ahlaki çöküntü, baskı, işkence, cinayetler kadınlarımızın sırtındaki tarihi yükü artık taşınmaz noktaya getirmiştir.

Kitleler için yalan, demogoji demek olan faşizm, "medeniyet" kanununa el atarak, göstermelik olarak kadınlar lehine sözde düzeltmeler yapıp, "Aile Reisiği, Soyadı" gibi bir takım aldatmacalarla kadınlar kesimini örgütlemeye çalışmıştır.

Türkiye sınıflar mücadelesinde gitgide güçlü bir oranda yer alan kadınlarımız ise, toplumun suskun köleleri olmaktan çıkarak, toplumun savunmasını yaptığı, mücadeleye güç kat-

tığı oranda, kendi kişiliğine kavuşarak, kendi kurtuluşuna adım adım yaklaşmaktadır.

12 Eylül öncesi Türkiye ve Türkiye-Kürdistan devrimcilerinin önderliğinde kadınlar derneklerde örgütlenecek, grev yerlerinde, miting alanlarında, gecekondular ve köylerde birlikteliğin, mücadelenin en güzel örneklerini vermişlerdir. Faşist cuntanın 12 Eylül'den bu yana halklarımıza karşı yoğun saldırıya geçerken, bunu özellikle kadınlarımız katmerli bir şekilde yaşamaktadırlar. Bir yandan eşlerini, çocuklarını idamlarda, işkencelerde, katliam ve çatışmalarda yitirme acısını taşıyan kadınlarımız, diğer yandan pahalılığın, işsizliğin en çok etkilediği bir kesim haline gelmişlerdir. Aynı zamanda cuntanın işkencehanelerinde yüzlerce devrimci kadınlarımız insanlık dışı işkencelere maruz kalmış, tecavüze uğramış ve hunhar-

ca katledilmişlerdir. Ve yüzü aşkın kadın arkadaşımız idam talebiyle bugün cuntanın mahkemelerinde yargılanmaktadır.

Halklarımıza karşı tüm bu baskı ve yoketme savaşında emekçi kadınlarımız da her anı direnişle geçen günlük yaşam içinde kin ve öfkelerini bileyerek, şehit düşen cezaevlerindeki evlatlarına en yakından sahip çıkarak mücadeleye güç ve moral katmaktadır. Diyarbakır, Mamak, vb. cezaevleri, devrimci kadın tutukluların başeğmez direnişiyle de anılmakta,

ifadesini, cezaevlerinde ve baskınlarda kadınlar üzerinde uygulanan adi vahşet ve işkencelerde bulmaktadır. Kadınlarımız üzerine en hayasız biçimde saldıran cunta, onları hiçbir biçimde yıldırnamamakta, her baskı bir yeni direniş ve mücadele kıvılcı- mı olmaktadır.

Ülkemizde yaşanan bu cesaret, inanç, direniş ve bilinçlenme olayı, halklarımız üzerindeki zorbalık ve faşist egemenliğin ömrünün tükendiğinin en açık kanıtı durumundadır.

buralarda bulunan tutuklu kadın devrimciler karşı karşıya bulundukları ağır işkence ve baskılara rağmen güçlü direniş örnekleri yaratmaktadır. Yine emekçi kadınlarımız, köylerde, mahalelerde vb. gösterdikleri başeğmez tutumla, anti-faşist mücadelede belirgin bir yer edinmişlerdir. Kadınlarımızın gösterdiği direnç ve azim, halklarımızın mücadelesine güç katarken, düşmanı da sonsuz ölçüde korkuya boğmaktadır. Bu korku en açık

Halklarımızın mücadele birliği olan FKBDC, bu çağrıyla direnişin örgütlü bir güce dönüştürülmesi yolunda attığı ciddi adımlar ve sürdürdüğü çabalarla cevap vermektedir. İşkencehanelerden köy meydanlarından ve fabrikalardan yükselen bu çağrıyla gerçek yanıtını vermek ancak böyle mümkün olacaktır. Bu noktada, FKBDC'nin Avrupa Birlik Komitesi olan BİR-KOM'a da büyük görevler düşmektedir. Emekçilerimizin ve onların önemli bir

parçası olan kadınlarımızın yurtdışında karşı karşıya bulundukları sorunlarda bir o kadar ağır ve dayanılmazdır. Vatanlarından ve yakınlarından ayrı olmanın acısını yaşayan yurtdışındaki emekçilerimiz, kundaktaki çocuklarından dahi ayrı kalmak zorunda bırakılmakta, en küçültücü ve aşağılayıcı muamelelere maruz kalmakta, sömürünün en katmerlisini yaşatmakta, hem faşist cuntanın ve hem de bulundukları devletin egemen güçlerinin çifte baskısını duymaktadırlar.

Gelişen ekonomik krizin dal budak sardığı Federal Almanya'da ise, biz yabancı emekçiler sorumlu tutulmaktayız. Açık ki, uygulamaya konulmak istenen yeni yabancılar yasası ile tüm Türkiyeli emekçiler yanısıra, kadınlarımız daha geniş çapta baskılara maruz kalacaklardır. Bunun somuttaki ifadesi ise en doğal haklarımızdan birisi olan aile bütünlüğümüzün zorbaca zedelenmesidir.

İnsanlarımız, attıkları her adımda yeni acılarla karşılaşmakta, nerede olursa olsunlar ağır sömürü ve zorbalık zincirini boyunlarında taşımaktadırlar. Ülkelerimizde geliştirilen anti-faşist mücadelede, buna bağlı olarak yurt içindeki mücadeleyle sınırlı kalmamakta insanlarımızın bulunduğu her alana yansımaktadır. Çözüm bekleyen sorunların biçimi değişiklikler gösterebilir, özünde aynı mücadelenin halkaları biçiminde devam eden bu savaşın, en güçlü halkalarından birini de yurtdışındaki emekçilerimiz oluşturmaktadır. Kadın olmaktan ötürü karşılaştıkları zorluk ve baskılar daha fazla olsada, bu alandaki kadınlarımıza düşen görevlerde bu mücadelelerin desteklenmesi ve güçlendirilmesi olmaktadır. Yurtdışındaki kadınlarımız bu mücadelenin güçlenmesinde vazgeçilmez kaldıraçlardır. Bu nedenle onlar, üzerlerine düşen görevin bilincinde olmak, kadınlarımızın ülke içindeki direnişini ülke dışında da yaşatmak zorundadırlar. Yurtdışındaki emekçi kadınlarımızın bu bilince ulaşmasını ve mücadele içinde en geniş şekilde yer almalarını sağlamak BİR-KOM'un en önemli hedeflerinden birini oluşturmaktadır. Faşist cuntanın kanlı cellatları karşısında, faşizme karşı mücadeleyi yükselterek bağımsızlık ve demokrasi sloganlarını haykıran kadınlarımız, yurtdışında da bu mücadelenin sesi olabilmelidirler. İşte önümüzdeki bir görevde, kadınlarımızı bu seviyeye ulaştırmak ve onların enerji ve gücünü mücadeleye aktarmaktır.

Tüm bu çabalar içinde kutladığımız ve başeğmez direnişle yücelttiğimiz bugün, ülkelerimizde en anlamlı yılını yaşamaktadır. Yükselen bu direniş sesi, daha da güçlenerek ve yankısını mutlaka bulacaktır.

12 MART'I MAHKÛM EDEN HALKLARIMIZ 12 EYLÛL'Ü DE MAHKÛM EDECEKTİR!

12 Mart 1971'de Türk Silahlı Kuvvetleri adına verilen muhtıradan sonra başlayan dönem Türk ve Kürt halkları için tıpkı bugünkü gibi karanlık ve zorba bir dönem olmuştur.

Dönemin Genel Kurmay Başkanı Memduh Tağmaç'ın başını çektiği faşist generaller tarafından verilen muhtıra üzerine Demirel başkanlığındaki hükümet istifa etmiş, yerine Nihat Erim'in kurduğu kukla bir hükümet geçmişti. Parlamento kapatılmamakla birlikte iş sadece generallerin emrini yerine getiren bir kurum haline getirilmişti.

1965'lerden sonra gelişmeye baş-

layan ilerici devrimci düşünceler 69-70'lere gelince yaygınlaşmış ve buna paralel olarak emekçi kesimlerin muhalefeti yönetenleri tedirgin eder bir hale gelmişti. Kendi iç çatışmalarının da artmasıyla birlikte ülkeyi yönetemez hale gelen egemen sınıflar, ordu tarafından verilen muhtıra ile gelişmeleri kendi lehlerinde değiştirme yolunda önemli bir atak yapmışlardır.

12 Mart muhtırasıyla birlikte Türkiye için bir karanlık dönem başlamış, faşist generaller Türk ve Kürt halklarının mücadelesini baskı ve terörle engellemeye çalışmışlardır.

Halklarımız idam, işkence ve toplu katliamları 12 Mart döneminde yaşamıştır.

Ancak 12 Mart faşist dönemi uzun süreli olmamıştır. Türk ve Kürt halkları, 74-75'lerden sonraki mücadeleleri ile 12 Mart faşizmini mahkum etmişlerdir.

12 Mart'ın bir devamı olan, ancak ondan kat kat ağır bir baskı, zulüm ve işkence uygulayan, ve TC devletini yukardan aşağı faşist esaslar üzerine yeniden örgütleyen 12 Eylül dönemi halklarımız ve tarih mutlaka mahkum edecektir.

30 MART 1972
KIZILDERE

Cihan Alptekin, Sabahattin Kurt, Saffet Alp, Hüdaî Ankan,
Kazım Özüdoğru, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Mahir Çayan
Ömer Ayna, Nihat Yılmaz.

30 Mart 1972 sabahı Karadeniz bölgesindeki yoksul ve küçük bir köy binlerce askeri ve ağır silahlarla çevrilmişti. Uzun bir bekleyiş boyunca, köydeki evlerin birindeki on devrimci; Mahir Çayan, Cihan Alptekin, Sabahattin Kurt, Saffet Alp, Hüdaî Ankan, Kâzım Özüdoğru, Ertan Saruhan, Ahmet Atasoy, Ömer Ayna, Nihat Yılmaz; Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilmelerini engellemek amacıyla Ünye Radar üssünden kaçırdıkları 3 İngiliz teknisyenle beraber kuşatıl-

dıkları evin damından, kendilerine teslim ol çağrısı yapanlara kesin yanıtlarını haykırıyorlardı: «Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik». Bu haykırışların biri bazuka sesiyle kesildi ve on devrimci evle birlikte delik deşik edildi.

Halkların ve ezilen sınıfların kurtuluş mücadeleleri tarihinde öyle olaylar vardır ki, bunlar anıldıkları her yıl dönümlerinde mücadele azmini biler. Böylesi olaylar halklar ve ezilen sınıfların mücadelelerinin dayandığı tarihi mi-

rasın temel taşı olurlar. Ve mücadelelerini bu temel taşına basarak bu olayların doğru yönlerini geliştirerek, yanlış yönlerinden arınarak güçlendirirler.

İşte 1970'lerin başında Türkiye'de yükselen 1972'lerde zirveye ulaşan anti-emperyalist mücadele içinde 30 Mart 1972 Kızıldere'nin böyle bir yeri vardır.

1923'lerden beri Türkiye'de hüküm süren sessizlik ve durağanlık aşılmış; Türkiye proletaryası ve halkına Türkiye Devriminin nasıl ve hangi mücadele biçimleriyle gelişeceği ve zafere ulaşacağı ilk defa pratik olarak gösterilmiş, yaklaşık 50 yıldan beri süregelen reformist anlayış mahkum edilmiştir.

Tüm bir halkın haklı davasını canları pahasına savunmayı bilen ONLAR, kendilerinden sonraki devrimcilere, zalimlere karşı nasıl ölesiye savaşmak gerektiğini öğrenip, zafer gününe kadar elden ele geçecek meşaleyi yaktılar. O gün bu gündür Kızıldere adı zulme ve faşizme karşı direnişin simgesi oldu. Zalimlerin ve halk düşmanlarının adını bile duymaktan korktukları Kızıldere, buna karşılık, yeni ve mutlu bir geleceğin müjdecisi, özgürlük ve demokrasi mücadelesinin tohumu oldu. ONLAR, kendi kaderlerini emperyalistlerin çıkarlarını savunan bir avuç sömürücünün elinden almak ve bunun için mücadeleye atılan emekçi halkın kalbinde ve bilincin-

Devamı s: 7'de

NEWROZ

EŞREF ANYAK MAHMUT ZENGİN CEMAL KILIÇ TAHİR ŞAHİN

Her halkın mücadele tarihinde eşsaneleşmiş önderler ve halk kahramanları ortaya çıkmıştır. Bu simalar bir daha unutulmayacak bir biçimde halkların belleğine yer etmiş, türküsüne şiirine, destanına sürekli kaynak teşkil etmişlerdir. Bu büyük simaların adları günümüze kadar böylece canlı tutulmuş ve tarih yazmıştır onları. 18. yüzyılda Latin Amerika'da istilacı İspanyollara karşı Tupac Amaru, aynı yüzyılın sonlarında Fransızlara karşı Lûverture, 20. yüzyılın başlarında Meksika'da Emiliano Zabata, Pancho Villa gibi kahramanlar hep tarihin yazdığı, köylü savaşlarının önderleri arasındadırlar.

Kürdistan tarihinde de Kawa ve Newroz olayı, benzer bir gelişmeyi ve anı ifade etmektedir. Daha MÖ.1000 yıllarında, kendisini yeniden doğuşa hazırlayan halkımız, iyiden, güzelden, doğrudan yana hertürlü gelişmenin amansız düşmanı olan dönemin saldırgan gücü despot Asur İmparatorluğuna karşı yürüttüğü zorlu mücadeleden zaferle çıkmış, kendisiyle birlikte tüm Ortadoğu halklarına kurtuluş ışığını yakmıştır. Yeninin, baharın, özgürlük ve bağımsızlığın kopmaz iki ismi olan Kawa ve Newrozlar böyle bir gelişmenin ortaya çıkardığı değerler olarak, çeşitli biçimler altında o günden bu-

güne anılmış ve kutlanmışlardır. Her yıl 21 Mart'ta dağların doruklarında yakılan isyan ateşleriyle Kawa ve Newroz'u karşılamak, o anı bir kez daha yaşamak, Kürdistan halkı ve Ortadoğu'daki diğer halklar için bir gelecek haline gelmiştir.

Kürdistan halkı; sınıfsızlıktan sınıflılığa geçerken yaşadığı bu olayı, bugün tersi bir durumda yeniden yaşamakta, o dönemde Asur'un gördüğü işlevi günümüz koşullarında daha da geliştirerek üstlenen bir avuç kendini bilmez zalimin azgın baskı ve saldırıları altında, halkımız bitirilmek, tarih sahnesinden silinmek istenmektedir. Bir yönüyle de bunun için yönetimi gaspeden askeri faşist cuntası, bu amaçla, bütün baskıcı rejimlerin devrimci mücadeleleri bastırmada başvurdukları vazgeçilmez bir araç olan halkı öndersiz bırakma olayını erken den gündemine almıştır. Kürt halkı üzerinde uygulanan ulusal baskı ve imha politikasını hızlandırarak tarihi boyunca gerçekleştirdiği katliamlar zincirine, bundan bir yıl önce 21 Mart günü yeni bir halka eklemiştir. Uzun zamandan beri planladığı katliamı, Kürdistan halkının, tarihindeki en anlamlı anı olan Newroz'u kutladığı bir günde Diyarbakır Askeri cezaevinde hayata geçirerek PKK Merkez Üyesi

Mazlum Doğan ile Ferhat Kurtay, Eşref Anyak, Mahmut Zengin, Cemal Kılıç ve Tahir Şahin'i hunharca katledilmiştir. Kürt halkının üzerinde uygulanan imha ve yoketme girişimlerine karşı, bağımsızlık ve özgürlük şiarını bayrak edinip, savundukları davaya kanlarını katk ederek yeniden doğuş olayını yaratan Kürdistan Ulusal ve Sosyal Kurtuluş Savaşının bu yiğit önderleri ile Newroz, yeni boyutlar kazanmış ve çağımızdaki gerçek anlamını bulmuştur. Kendi bağımsızlığı uğruna verdiği şehitlerle isyan ateşini alevlendiren Kürdistan halkı, bundan böyle köle bir halk değil, özgürlüğü için ölüme hazır bir halk olduğunu kanıtlamış ve devrimci halklar safında yerini almıştır. İşte bu olay Newroz'a yeni boyutlar kazandırmış, Kürdistan halkı için Newroz gerçek anlamını bulmuştur.

Ama tarih boyunca varlığını talana, soyguna ve katliamlara dayandıran egemen sınıflar, katliamlarını sadece Kürt halkı ve devrimcileriyle sınırlamamış, aynı şekilde tüm halklara da yöneltmiştir. Daha 1920'li yıllardan başlayarak halklarımızın seçkin evlatlarına karşı işlediği cinayetleri, 1970'lerden itibaren en üst noktasına tırmadılmış, son iki yılda da onlarca yiğit devrimcinin kanına girerek hunharlığını göstermiştir.

Kuşkusuz Türkiye ve Kürdistan halkları bağırlarından böylesine değerli evlatlar çıkarmakla, düşman karşısındaki güçlerini ve yenilmezliklerini kanıtlamışlardır, kanıtlamaktadırlar.

Ayrıca Mart ayının diğer bir önemli olayı da 21 Mart'ın dünyada ırkçılıkla mücadele günü olarak kutlanmakta olmasıdır. Güney Afrika birliğinde 1960'ta yapılan bir gösteri esnasında, ırkçı rejimin 61 zenciye katletmesiyle Birleşmiş Milletler tarafından bugüne, ırkçılık ve sömürgecilığe karşı mücadele günü olarak kabul edilmiştir. Bu nedenle bütün 21 Mart'larda dünya ezilen halkları emperyalist-kapitalizmin sömürgeci baskısı ile ırkçı tutumunu lanetlemektedir.

Bugün, Türkiye ve Kürdistan halkları da FKBDC'de birleşen sesleriyle, dünya proletaryası ve ezilen halklarının ırkçılığa ve sömürgecilığe karşı yükselttikleri devrimci mücadelelere daha güçlü katılmaktadırlar. Newroz da bu azmi ve birliği daha da pekiştirmek hepimiz için zorunlu bir devrimci görev olmalıdır.

Oyleyse; özgür bir yaşama ve geleceğe duyduğumuz ortak istemi Newroz'u daha güçlü karşılayarak gösterelim

Hiç bir gerici çaba ve tutum halklarımızın mücadele birliği yönündeki direniş azmini kıramayacaktır.

Yaşasın FKBDC!

Newroz pîroz be!

ALMANYA'DAKİ SON GELİŞMELER ve BİRKOM FAALİYETLERİ

İçinde yaşadığımız dönemde yabancılar politikasında önemli bir öge teşkil eden çalkantılar yaşanmaktadır. Gerek seçim öncesi gerekse seçimler sonuçlandığı şu günlerde yabancılar (özellikle Türk ve Kürt emekçileri) seçimlere alet edilmeye çalışılmış, Almanya'nın "sosyal devlet" politikasından gittikçe uzaklaştığı gözlenmiştir. Özellikle seçimler öncesi çeşitli parti temsilcilerinden oluşturulan komisyonlar, yabancıların geleceklerini yakından ilgilendiren rapor hazırlama çabası içinde idiler, ve bu rapor 2 Mart'ta tam da seçimlere 4 gün kala dönemin içişleri bakanı Zimmermann tarafından açıklandı. Bütün partiler seçim öncesi yabancılar hakkında düşündüklerini açıkladılar ve bununla ilgili seçim parolaları ile seçimlere girdiler.

BİRKOM, Almanya'daki bu gelişmelerin bizleri yakından ilgilendirdiğinin ve buna karşı mücadelenin zorunluluğunun bilincinde olarak, Almanya çapında dağıttığı bildirilerle gündemde olan yabancı düşmanlığına ve uygulamaya konulmak istenen yeni yasaları dikkati çekip, protesto ederek tüm demokratik güçleri ortak mücadeleye çağırdı. Bu çağrının bir parçası olarak tüm Türk ve Kürt örgütleriyle yapılan bir eylem birliği görüşmesinde, BİRKOM, DİB-FAK, İŞÇİ GERÇEĞİ, Avrupa'da DEV-GENÇ, PROLETER DAYANIŞMA, KAWA ve FİDEF seçim arefesinde ortak bir afiş çıkarma kararı aldılar. Ancak daha sonra FİDEF bu ortak eylemden vaz geçtiğini açıkladı. Aynı toplantıda yukarıda adı geçen örgütlere KOMKAR'ın da katılımı ile 3.3.1983 günü Bonn'da ortak basın toplantısını çok sayıda örgüt katılarak destekledi. Bu basın toplantısının en önemli yanı da bütün yabancı örgütleri bir araya getirmek ve yabancılar politikasına karşı ortak tavır almak oldu. Basına ve televizyona yan-

sıyan basın toplantısında geriye dönüşe zorlama, ailelerin birleştirilmesinin engellenmesi politikaları eleştirildi. Bir yandan sosyal hakların kısıtlandığı bir ülkede diğer yandan ise Türkiye'deki askeri-faşist cuntaya 1,7 Milyar Mark yardım kararlaştırılması, ailelerin birleştirilmesi ve oturma müsaadelerinin uzatılması sırasındaki engellerin insanlık dışı uygulamaları kınandı. Son zamanlarda yabancılar karşı çeşitli grupların sürdürdüğü propaganda ve saldırıların yoğunlaştığı bir zamanda içişleri bakanı Zimmermann'ın açıklamasıyla Halk-Der'in kapatılması protesto edildi ve uzun süreden beri Almanya'da faaliyet sürdüren Türk-Federasyonu'na ise dokunulmadığı vurgulandı.

2 Mart'ta komisyonun açıkladığı kararlara da değinilen toplantıda, yabancıların hayatın bütün alanlarında yerlilerle aynı hak ve özgürlüklere sahip olması ve en son İsveç, Hollanda, Danimarka

ülkeleri gibi burada da seçme ve seçilme haklarının verilmesi gerektiği vurgulanarak ülkelere iade edilen politik kişilerin hayatlarının tehlikeye sokulduğu bundan dolayı da iadelerin durdurulması ve burada kalabilmeleri için gereken işlemlerin yapılması önerile vurulandı.

Basın toplantısını aşağıda sıralanan örgüt, kuruluş, inisiyatif, ve kişiler katılarak desteklediler.

Basın toplantısına katılanlar:

Verband der Initiativen in der Ausländerarbeit (VIA); Internationales Forum ausländischer Arbeitnehmer - Vereinigungen (IFA); Interessengemeinschaft der mit Ausländern verheirateten Frauen (IAF), Die Vorsitzende Rosi Wolf-Almanasreh; Initiativ-ausschuß Ausländische Mitbürger in Hessen, der Vorsitzende D. Lüderwaldt; Gewerkschafter und Schriftsteller; Die Grünen; SJD-

Die Falken; Jungsozialisten BV; Spanische Elternvereine in der BRD; Griechische Gemeinden in der BRD; Marokkanischer Arbeiterbund MAB; BIRKOM (Devrimci İşçi, Serxwebûn, Emekçi, Kıvılcım, İşçinin Sesi, Cephe, Birlik Yolu, Devrimci Savaş); KOM-KAR; KAWA; DİB-FAK; Avrupa'da Dev-Genc; İşçi Gerçeği; Proleter Dayanışma; Türkische Lehrervereinigung TÖB-DER; Deutsch-Ausländisches Aktionsbündnis Hamburg-DAAB; VDJ.

Ayrıca seçim öncesi yapılandırılan 100.000'in üzerinde pul aracılığıyla BİRKOM yabancılara seçim hakkı talebini, zorla geri dönmeye ve aile bütünlüğünün parçalanmasına hayır protestosunu dile getirmiştir.

Yine 5-6 Mart tarihlerinde Almanya'nın çeşitli şehirlerinde alternatif seçim sandıkları konuldu. Sembolik alternatif seçim sandıkları eylemi çeşitli Türkiyeli ve Alman örgütleri tarafından desteklendi. Bu eylemin amacı yabancılara seçme ve seçilme hakkını talep etmektir.

Tüm bu faaliyetlerin yanı sıra; ayrıca BİRKOM güncel bir sorun olan cephe ve birlik konusunda atılmış somut bir adım olan FKBDC Platformunu tanıtan seminerler planlanmıştır. Bunlardan ilkinin 27 Şubat'da Köln'de gerçekleştirilmiştir.

350'ye yakın kitlenin katıldığı seminerde cephe dışında kalan güçlerle de fikir alış-verişi ve tartışma olanağı yaratılmıştır.

BİRKOM diğer örgütlerle sürdürdüğü görüşmelerle en geniş kesimin Türkiye ve Türkiye-Kürdistan'ndaki tüm politik tutuklularla dayanışma ve idamlara karşı bir kampanyayı ortak olarak sürdürmesini amaçlamaktadır.

Ancak bu görüşmeler henüz sonuçlanmış değildir. Fakat sonuç nasıl olursa olsun BİRKOM

tüm olanaklarını böyle bir kampanyayı en güçlü şekilde gerçekleştirebilmek için seferber edecektir.

Bu vesileyle tüm devrimci de-

mokratik güçlere böyle zorunlu ve somut bir görevi ortak olarak sürdürmenin önünde hiçbir haklı gerekçenin olamayacağını hatırlatarak ortak mücadeleye çağırıyoruz.

PARİS KÜRDİSTAN YURTSEVER İŞÇİLER DERNEĞİ FRANSIZ POLİSİNCE BASILDI!

Uzun bir süreden beri Fransa'da yaşayan Kürdistanlı işçilerin demokratik, kültürel ve sosyal sorunları ile ilgilenen tümüyle yasal ve demokratik olan KKWK'yı 14.3.1983 günü basan Fransız polisi, dernekte bulunan üyelerin bir kısmını tutuklayarak, malzemeleri tahrip etmiş, bazılarına da elkoymuştur.

Bu tutum Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı ve Türkiyeli kitlelerin

ve demokratik kuruluşların geniş tepkisine yol açmıştır.

Paris'te faaliyet yürüten Komela Karkerên Welatparêzên Kurdistan (Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneği) KKWK'ya karşı Fransız hükümetinin bu anti-demokratik girişimi Fransız halkının ve sosyalistlerinin tavrı olamaz.

BİR DEĞİL BİN KIZILDERE!

Baştarafı s: 4'de

de unutulmaz bir yer kapladılar. Katledilişlerinden kısa bir süre sonra, halkımız her yıl 30 Mart'ı, bu onurlu direniş gününü çok yaygın biçimde ve değişik şekillerde anmayı bir gelenek haline getirdi.

Yüzbinlerce devrimci, emekçi, memur, işçi her yıl 30 Mart'ta halka ve devrime inanmanın, halkın kendi güçlü kollarıyla kuracağı iktidarı için yılmaksızın ve bitmeyen bir enerjiyle savaşmanın, her türlü teslimiyetçiliği reddetmenin destanını yazan ONLAR'ı daha da derinden kavrayarak, faşizme karşı amansız mücadele içinde daha da bilendiler. 12 Eylül

faşist generallerinin yurdumuzu sürüklediği karanlık günlerde, devrimci demokratik hareketlerin büyük darbeler aldığı ve halkın tamamıyla teslim alınmaya çalışıldığı günlerde bile bizler 30 Mart Direnişinin, gerçek anlamda faşist cuntanın alaşağı edilip, devrimci-demokratik iktidarın kurulması yolunda mücadeleyi yükselterek, önümüzdeki dönemin görevlerini yerine getirerek, anlacağının bilincinde olarak, 30 Mart şehitlerine ant olsun ki; Faşizm Yenilecek, Halk Kazanacak! Zalimlerden yaptıklarının hesabı sorulacak!

En temel haklarımıza yönelik saldırılara, birleşerek karşı duralım!..

F. Alman devleti içine düştüğü krizin faturasını emekçi kesimlere ödetme politikalarını sistemleştirerek sürdürüyor. "Sosyal devlet" politikalarının yerini baskıların aldığı ve yeni baskıların gündemde olduğu bu dönemde; kiralar serbest bırakılıyor, emeklilik ve işsizlik sigortası primleri artırılıyor, hastalık hallerinde işçi ve emekçiler masraflara ortak ediliyor, ortaokul ve lise öğrencilerinin bursları kaldırılırken, yüksek öğrenimde okuyanların bursları krediye çevriliyor...

Bu ve benzeri önlemlerle, baskılarla yerli-yabancı tüm emekçilerin ekonomik-sosyal hakları alabildiğine gaspedilirken; diğer taraftan yabancı işçiler, özellikle Türkler ve Kürtler üzerinde hem sinsice hem de açık olarak propagandalar geliştiriliyor. Özellikle seçimler öncesi yabancılar seçimlere alet ediliyor: Türk ve Kürtler seçim propagandalarının temel malzemesi olarak kullanılıyor.

İnsan olmanın en doğal gereklerine bile saldırıldığı bu dönemde, elimizden alınmaya çalışılan birçok haklarımız üzerine pazarlık masalarına oturuluyor. Örneğin;

● Bir süre öncesine kadar ülkede yaşayan çocuklarımızdan 18 yaşına kadar olanları yanımıza alma hakkımız var iken, bu, önce 16 yaşa indiriliyor. Şimdi de 6 yaşla sınırlandırılmak isteniyor.

● Eşlerin bir arada yaşayabilmelerinin önüne bir dizi bürokratik engel çıkartılarak, aile bütünlüğü parçalanmak isteniyor.

Krizin kaynağının emperyalist-kapitalist sistem olduğu gizlenerek yabancılar krizin sorumlusu olarak gösterilmeye çalışılıyor. Yabancılar hedef olarak seçiliyor ve "Ausländer Raus" (YABANCILAR DEFOLUN) sloganı etrafında bizlere karşı düşmanlık bizzat hükümetler eliyle tezgâhlıyor.

Diğer taraftan bu politikanın bir parçası olarak; yabancı düşmanlığı etrafında Alman emekçileri ile yabancı emekçiler birbirine düşürülmeye çalışılıyor. Özellikle faşist güçler yabancıların can ve mal güvenliğine karşı saldırılarını yoğunlaştırarak bizleri sindirme, yıldırma görevlerini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Geçmiş koalisyon hükümetinden de daha hırçın bir politikayı bizlere uygulamak isteyen CDU-CSU-FDP koalisyon hükümeti, yabancı işçilerin sayısını azaltmayı ve birçok sosyal hakkımızdan vazgeçerek ülkemize geri dönmemizi istiyor. Kendi ödediğimiz emeklilik aidatlarımızı binbir güçle kabul ederken, işverenin ödemek zorunda olduğu pay yutulmak isteniyor.

● Bütün bunlara ek olarak işçi şirketleri projesinin fiyaskoyla bitmesini, yabancıların örgütlenme ve politik faaliyette bulunması gibi en demokratik haklarına, yeni dernekler yasası ile saldırılmasını da katmak mümkün.

Tüm bu yapılanların ve yapılmaya çalışılan ve de yabancı düşmanlığının; Almanya'nın resmi politikası olduğunu bilmemiz gerekiyor. Bunun için de kâhin olmaya gerek yok! Yanlızca Başbakan KOHL ve işçileri bakanı ZIMMERMANN'ın açıklamalarına bakmak yeter. Diyorlarki; "Almanya'da yaşayan iki milyon Türkten önemli bir kesimi ülkesine dönmek zorundadır!!" Ve seçim kampanyalarının en önemli sloganlarından birisi de bu.

T.C devleti ise tüm bu gelişmeler karşısında F. Alman devletiyle kendi döviz ihtiyacını kapatmak için pazarlık yapmaktan, biz emekçileri boş sözlerle oyalamaktan başka birşey yapamıyor. Bizler örgütlenip kendi haklarımızı savunmadıkça kimsenin bizim hakkımızı koruyamayacağı açığa çıkıyor. Bu doğrultuda sürdüreceğimiz mücadele faşist cuntaya karşı mücadeleyi güçlendirip yükseltecektir.

Kardeşler

Seçme seçilme hakkımız bile olmadığı halde seçimlere alet edildiğimiz bir dönemde tüm yabancı işçiler, mücadelelerini, Alman emekçileri ile ortak olarak sürdürmek zorundadır.

Alkışlarla çağrıldığımız, karşılandığımız bir ülkede bugün bizlere karşı bilinçli bir politika olarak gündeme getirilen ve sürdürülen yabancı düşmanlığının nedeni hepimizce iyi bilinmek zorundadır. Ve bunun kışkırtıcısı Alman işçi sınıfı değildir. Kışkırtıcısı Alman devleti, tekelleri ve faşist güçlerdir.

İş, bugün elimizden almaya çalıştıkları haklarımızla bitmeyecek; bunu yeni baskılar ve uygulamalar izleyecektir. Ve tüm bunlar için mücadele etmek gerekmektedir. Böylesi bir mücadele için de tüm Türk-Kürt demokratik devrimci güçlerinin ortak bir hat izlemesi zorunludur. Hiçbir gerekçe böylesi somut bir mücadele birliğinin önüne geçmemelidir.

Tüm emekçileri, demokratik kuruluşları yabancı düşmanlığına, haklarımızın kısıtlanmasına, ekonomik krizin yükünün sırtımıza yıkılmasına karşı; seçme ve seçilme hakkı dahil tüm haklarımızı kazanmak için ortak mücadeleye çağırırız.

BİRKOM, bu mücadelesini tüm emekçiler ve demokratik güçlerle birlikte yürütmek amaç ve kararındadır.

Tüm gücümüzle baskılara, zorla geri göndermelere karşı çıkalım !
Yabancı düşmanlığına karşı Alman emekçileriyle omuz omuza verelim !
Yerli-Yabancı işçiler bir olsun sömürücüler kahrolsun !
Seçme seçilme hakkımızı almak için tüm emekçiler omuz omuza !
Yaşasın uluslararası dayanışma !

BİRKOM (Devrimci İşçi, Serxwebûn, Emekçi, Kıvılcım, İşçinin Sesi, Cephe, Birlik Yolu, Devrimci Savaş)

proletarische

SOLIDARITÄT

SONDERNUMMER 4 DER

PROLETER

DAYANIŞMA

IN DEUTSCHER SPRACHE

12.9.1981

"Proleter Dayanışma" ("Proletarische Solidarität") ist eine periodisch erscheinende Zeitung der demokratischen Arbeiter aus der Türkei in der BRD. Sie versteht sich u.a. als eins der Organe der ökonomisch demokratischen Kämpfe in der BRD, an denen sich die Arbeiter aus der Türkei auch beteiligen.

Soweit wir dazu in der Lage sind, werden wir Sondernummern in deutscher Sprache herausgeben, um die demokratische Öffentlichkeit über die Vorgänge in unserem Land zu informieren. Dies ist ein Teil unserer Arbeit, wie wir die proletarische solidarität verstehen.

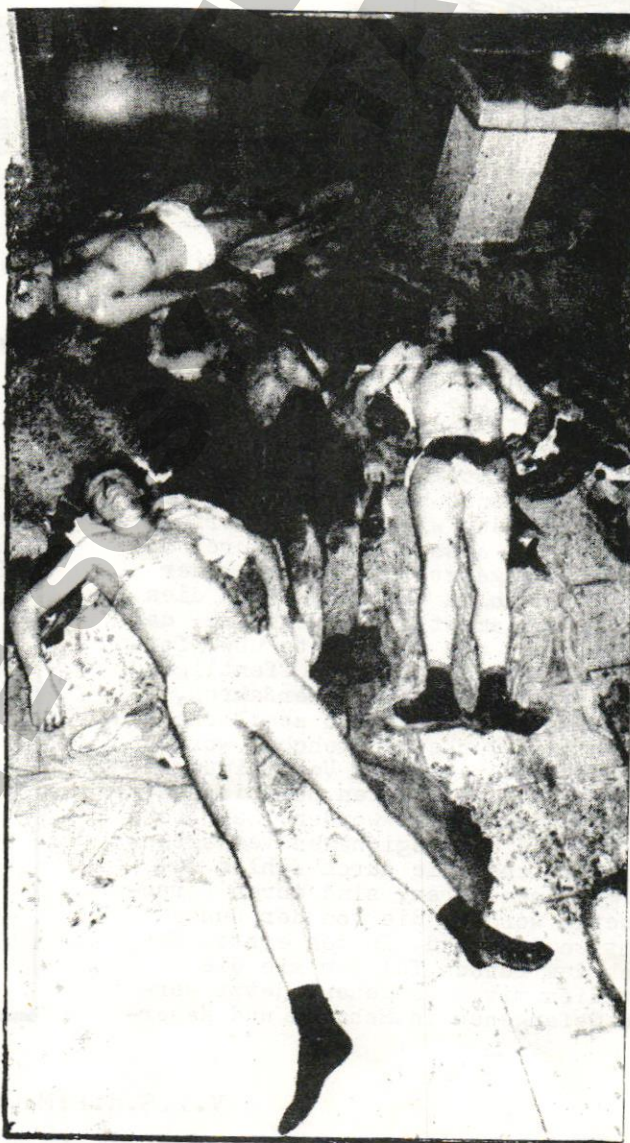
DAS 1. JAHR DER FASCHISTISCHEN MILITÄRDIKTATUR IN DER TÜRKEI

Vor einem Jahr, am 12. September 1980, haben die faschistischen Nato-Generäle der Türkei mit der Empfehlung und Zustimmung des Imperialismus die politische Gewalt in unserem Land übernommen.

Kurz nach diesem Putsch haben wir in "Proletarische Solidarität Nr.1" versucht, die Hintergründe und Gründe dieser Entwicklung aus unserer Sicht darzustellen. Wir haben gesagt, "die neuen wirtschaftlichen Maßnahmen hatten im ganzen gesehen das Ziel, den inneren Markt des Landes zu erweitern und die materiellen Bedingungen zu schaffen, um das Land unter die totale Kontrolle des imperialistischen Blocks zu bringen". Die vorletzte Regierung vor dem Putsch, die Ecevit-Regierung, war zu einem funktionierenden Regieren nicht fähig gewesen, weil sie, als Vertreter des Imperialismus, die Kleinbourgeoisie durch sogenannte "Demokratisierung" als Bündnispartner auf die Seite der monopolistischen Industriebourgeoisie ziehen wollte. Die danach folgende Demirel-Regierung, ebenfalls Vertreter der Industriebourgeoisie, konnte in einem nicht funktionierenden Parlament den Wünschen des Imperialismus und der monopolistischen Industriebourgeoisie nicht entsprechen.

Das neue wirtschaftliche System brauchte also eine starke politische Führung, eine konzentrierte Macht, die die Reaktionen der anderen Klassen der Bourgeoisie und vor allem die im allgemeinen spontaneistischen Reaktionen der Massen auf die vermehrte Ausbeutung durch den Imperialismus und der mit ihm verbündeten einheimischen monopolistischen Industriebourgeoisie passivieren konnte.

An dieser Stelle müssen wir besonders die Rolle der revolutionären Bewegung in der Türkei hervorheben. Der Imperialismus und die Oligarchie in der Türkei hatten verständlicherweise die Befürchtung, daß die revolutionären Organisationen die sozialistische Bewegung und die Bewegung der Arbeiterklasse vereinigen würden. Die revolutionäre Bewegung war nämlich dabei, das künstliche Gleichgewicht zwischen der Oligarchie

... aber die oligarchie konnte die revolutionäre Bewegung nicht vernichten !..

und dem Volk zugunsten des Volkes zu zerschlagen, das wahre Gesicht der Oligarchie den werktätigen Massen zu zeigen, dadurch die Oligarchie zu isolieren und die Massen für einen revolutionären Kampf zu gewinnen. Der schwache Überbau der Oligarchie in der Türkei war nicht in der Lage, diese Entwicklung aufzuhalten.

Ein weiterer Beweggrund der faschistischen Generäle war die Situation auf internationaler Ebene. Der Imperialismus, der in einer tiefen, allgemeinen und permanenten Krise steckt, mußte nach dem Verlust seiner Vorteile im Nahen Osten seine Position in diesem Raum stärken. Besonders der Nahe Osten ist für ihn von großer Bedeutung. Er will mit Beteiligung von "Israel", Ägypten und der Türkei ein neues konter-revolutionäres Dreieck aufbauen. Außerdem soll die Türkei als verlängerter Arm des Imperialismus (der imperialistischen Multis) im Nahen Osten und in den anderen arabischen Ländern eingesetzt werden.

Schon die Demirel-Regierung hatte am 25. Januar 1980 ökonomische Maßnahmen eingeleitet, die die Interessen der monopolistischen Industriebourgeoisie sichern und ausweiten sollten. Nun wollte die Oligarchie mit Hilfe des stark zentralisierten Überbaus diese ökonomischen Maßnahmen zugunsten der monopolistischen Industriebourgeoisie in die Praxis umsetzen. Zusammenfassend kann man sagen, daß die Oligarchie durch den faschistischen Militärputsch den Überbau mit der Zentralisierung und Konzentration des Kapitals im Unterbau in Einklang bringen wollte.

Mit Hilfe einer Reihe von Gesetzen und verbindlichen Richtlinien, erlassen von der Junta, wird die monopolistische Industriebourgeoisie bevorzugt. So z.B. durch das "Kapitalmarktgesetz", Gesetze, die den Export von Waren der monopolistischen Industriebourgeoisie unterstützen, Gesetze und Richtlinien, die die Kredite mit oder ohne Zinsen regulieren, Richtlinien, die die Zinssätze bestimm-

men, Gesetze über Wohnungsbau und Richtlinien, nach denen die staatlichen Betriebe noch stärker als bisher kontrolliert werden. Durch die sehr starke Unterstützung der Exporte der monopolistischen Industriebourgeoisie wird der Export 4,23 Milliarden Dollar erreichen. Dagegen konnte die Türkei 1976 nur für 1,96 Milliarden und 1977 für 1,75 Milliarden Dollar exportieren. Das Exportvolumen hat innerhalb eines Jahres 45% zugenommen. Der Anteil der exportierten Waren der monopolistischen Industriebourgeoisie stieg in diesem Zeitraum um 76,7% und soll in 1981 1 Milliarde 850 Mill. Dollar erreichen. Kurz, der Export der Waren der monopolistischen Industriebourgeoisie stieg nach den Wirtschaftsmaßnahmen vom 24. Jan. 1980 und dem faschistischen Putsch vom 12. Sept. 1980 ab dieser Zeit absolut und relativ zu den anderen Exportwaren. Wir wollen diese Feststellung mit einigen Beispielen untermauern: Der "Mercedes-Multi", der in der Türkei mit der Firma OTOMAR-SAN Busse und verschiedene Ersatzteile produziert, konnte in dem Zeitraum seit dem 12. Sept. 1980 seinen Export um 50% erhöhen. In Kairo und in Bagdad sind jeweils Büros eröffnet worden.

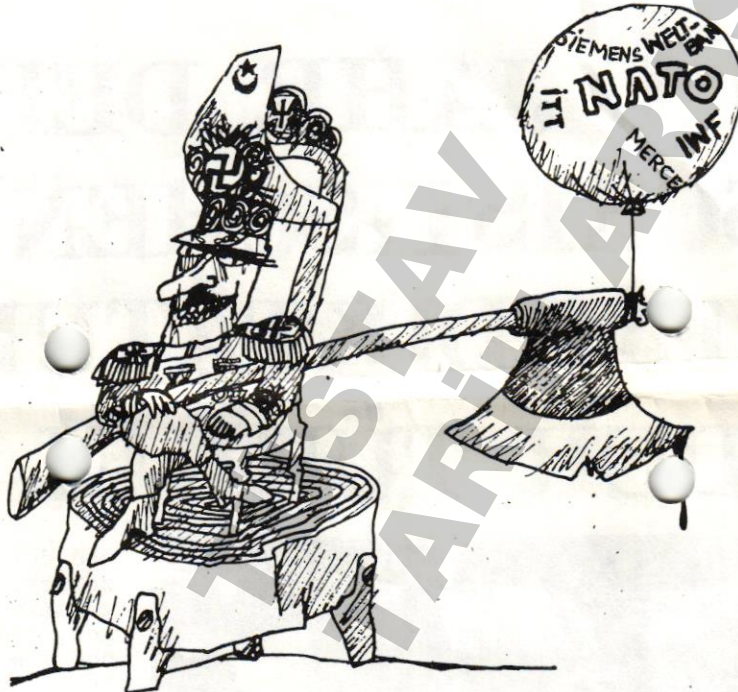
Die Firma TÜRK-Siemens, eine Integration der Siemens AG mit der KOC-Holding konnte ihren Export von Elektrokabeln in 1981 um 50% erhöhen. Diese Waren werden nach Lybien, Saudi-Arabien, Dubai und Pakistan verkauft.

Der Export der Medikamente der ECZACIBASI-Holding hat sich innerhalb eines Jahres seit dem 12. Sept. 1980 um 55% erhöht. Wenn man bedenkt, daß 75% der Rohprodukte für diese Industrie aus dem Ausland kommen, daß sämtliche Halbprodukte und die Technologie sowie die Produktionsgeräte aus dem Ausland eingeführt werden müssen, kann man verstehen, wie hoch die Gewinne der imperialistischen Monopole und der in sie integrierten monopolistischen Industriebourgeoisie in der Türkei sind.

Jetzt noch einige Worte zu einer wichtigen Entwicklung bei den Exporten der Türkei. Der Export bewegt sich mehr und mehr in Richtung auf die Länder des Nahen Ostens und die anderen arabischen Länder.

Während die Türkei in 1978 nur 15% der exportierten Waren in diese Länder schickte und dieser Prozentsatz in 1979 22% betrug, hat sich der Anteil in den ersten sechs Monaten von 1981 auf 40% erhöht. Besonders der Anteil der industriellen Produkte hat sich auf 70% erhöht. Ein weiterer wichtiger Punkt ist, daß türkische Ingenieur- und Industrieunternehmen in Zusammenarbeit mit den imperialistischen Monopolen bis jetzt für 7 Milliarden Dollar technologisches Wissen, know-how und Beratung exportiert haben. Die Ziele sind selbstverständlich wieder die Länder des Nahen Ostens und die anderen arabischen Länder. Zusammenfassend kann man sagen, der Export von besonders den industriellen Produkten hat sich durch die wirtschaftlichen Maßnahmen vom 24. Jan. 1980 und den faschistischen Putsch vom 12. Sept. 1980 in großem Maßstab ausgeweitet. Außerdem ist der Export auch strukturell geändert worden, d.h. der Anteil der Industriewaren (sprich: Waren der monopolistischen Industriebourgeoisie) hat einen plötzlichen Anstieg gezeigt. Weiterhin hat sich die Richtung der Exporte geändert, der Anteil der Länder im Nahen Osten und der anderen arabischen Länder hat sich absolut erhöht. Als Ergebnis kann man sagen, daß sich die monopolistische Industriebourgeoisie seit dem 12. Sept. 1980 gestärkt und ihre Profite erhöht hat. Auf der anderen Seite wird das Außenbilanzdefizit reduziert, d.h. die nötigen Devisen für die Rohstoff-Halbprodukte und den Energie- und Technologieimport der monopolistischen Industriebourgeoisie ermöglicht. Weiterhin werden neue Märkte besonders im Nahen Osten und den arabischen Ländern für die Waren der imperialistischen Monopole ermöglicht. Die imperialistischen Monopole nutzen die billige Arbeitskraft in der Türkei für ihre Zwecke aus. So werden einige Industriewaren oder Teile von ihnen in Ländern wie der Türkei produziert und von dort in die Länder des Nahen Ostens exportiert.

Um die nötigen Devisen für die Industrie herbeizuschaffen, hat die Junta die Einkaufspreise der landwirtschaftlichen Produkte zu niedrig bestimmt. Während die Inflation zwischen 40 und 100% schwankt, ist der Einkaufspreis der landwirtschaftlichen Produkte nur um ca. 20 bis 30% erhöht worden. Das bedeutet eine weitere Verarmung der landwirtschaftlichen Kleinproduzenten. Weil die Einkaufspreise für z.B. Weizen zu niedrig sind, hat ein Teil der Kleinproduzenten seine Ware nicht an staatliche Betriebe verkauft. Die staatlichen Betriebe sollten nach der Vorstellung der Oligarchie den Weizen bei den Kleinproduzenten billig einkaufen und auf den Weltmärkten billig absetzen. Nur so hätten sie Käufer für den Weizen gefunden. In dieser Situation hat die Oligarchie beschlossen, 1,5 Mio. t Weizen bei den Vereinigten Staaten einzukaufen und in das Land einzuführen. So will man das Angebot an Weizen im Inland erhöhen, um die Weizenpreise herunterzudrücken. Nach einigen Tagen wurde bekanntgegeben, daß die gleiche Menge Weizen an den Iran, Irak und Lybien exportiert werden sollte. Was wird hier gespielt? Auf der einen Seite werden die Kleinproduzenten in die Enge getrieben, auf der anderen Seite fungiert die Oligarchie als Zwischenhändler für den Verkauf des amerikanischen Weizens.

Die faschistischen Generäle wollen dem Volk in der Türkei und der demokratischen Weltöffentlichkeit weismachen, daß sie "zur Demokratie zurückkehren" wollen. Um ihre offene militärische Gewalt zu legalisieren, haben sie im Juni 1981 das Gesetz zur Konstituierung eines Gründungsparlaments herausgebracht. Dies Gründungsparlament wird aus 160 Personen, ausgewählt ausschließlich durch die Junta, zusammengesetzt sein. Unter der absoluten Kontrolle der Junta wird dieses sogenannte Parlament die Verfassung, das Parteiengesetz, das Wahlgesetz usw. formulieren. Die demokratische Öffentlichkeit in der ganzen Welt muß erfahren, daß seit dem 12. Sept. 1980 sämtliche Streiks in der Türkei aufgehoben worden sind. Alle demokratischen Vereinigungen, Berufsverbände und legalen politischen Parteien sind verboten worden. Sämtliche regionalen und überregionalen Verwaltungen, auch solche, die durch Wahlen zustande gekommen waren, sind durch Personen ersetzt worden, die von der Junta bestimmt worden sind. In den ersten Tagen nach dem Putsch füllten sie die Sportstadien mit Gefangenen, jetzt werden die Gefangenen in Schulen und Kaser-

nen gesteckt, die bereits bis zur letzten Zelle vollgestopft sind mit fortschrittlichen demokratischen Arbeitern, Gewerkschaftlern, Studenten, Journalisten, Künstlern u.a. Hunderte von Demokraten sind zu Tode gefoltert, erschossen, aufgehängt und erschlagen worden.

Die Unterdrückung des kurdischen Volkes hat sich konzentriert. Kann man da noch von Demokratie reden?

Die Presse wird zensiert, damit das Volk in der Türkei und die demokratische Weltöffentlichkeit die Wahrheit nicht mitbekommt, damit das Volk der Türkei von den Kämpfen seiner fortschrittlichsten Elemente gegen die Junta nichts erfährt, damit es glaubt, daß der Kampf aufgehört hat und resigniert. So will die Junta z.B. auch durch gefälschte Meldungen die Sympathie des Volkes für die revolutionäre Bewegung passivieren. Die Bestrebungen der Junta, sich "stark" und "menschlich" zu zeigen, sind der beste Beweis dafür, daß sie unfähig und feige ist.

Wir wiederholen. Es geht hier darum, "Ruhe und Ordnung" im Lande herzustellen. Der imperialistische Block, angeführt von den USA zusammen mit ihrem engsten und treuesten Partner BRD, mit samt ihren Multis IWF, Weltbank, OECD und NATO, ist daran interessiert, daß die türkischen Nato-Generäle diese "Ruhe und Ordnung" im Lande herstellen, daß sie ausreichend stark und fähig sind, den Protest des Volkes in der Türkei terroristisch zu unterdrücken, daß sie ausreichend moderne Waffen haben, um "Ruhe und Ordnung" für Siemens, AEG, ITT, Fiat, Mannesman usw. usw. und die in sie integrierte einheimische Monopolbourgeoisie in der Türkei zu schaffen. Gleichzeitig wird das türkische Militär natürlich als Eckpfeiler des reaktionären und konterrevolutionären Dreiecks zusammen mit Ägypten und "Israel" im Nahen Osten modernisiert, das die Interessen des Imperialismus in diesem Raum verteidigt.

Die Oligarchie konnte durch ihren faschistischen Putsch das künstliche Gleichgewicht zwischen ihr und dem Volk verstärken. Nur konnte sie die revolutionäre Bewegung in der Türkei nicht vernichten. Dies muß der ganzen Welt bekannt sein, daß die revolutionäre Bewegung, ausgehend von richtigen ökonomischen und politischen Analysen und mit der richtigen Strategie durch Anwendung der notwendigen Methoden die Oligarchie politisch isolieren, die Reaktionen der Massen auslösen und diese Reaktionen organisieren, kurz gesagt, das künstliche Gleichgewicht zerstören und das Volk für den revolutionären Kampf gewinnen wird.

NIEDER MIT DEM IMPERIALISMUS UND DER OLIGARCHIE IN DER TÜRKEI!

NIEDER MIT DER IN DEN IMPERIALISMUS INTEGRIERTEN MONOPOLISTISCHEN INDUSTRIEBOURGEOISIE DER TÜRKEI!

NIEDER MIT DER BANDE DER FASCHISTISCHEN NATO-GENERÄLE!

ES LEBEN DIE KÄMPFERISCHEN FÜHRER DES VOLKES IN DER TÜRKEI!

V.i.S.d.P:M.Öztürk Kuhnertgasse 20,85 Nürnberg 1

PROLETAR
DAYANIŞMA

Spendenkonto : 3353527 Sparkasse Nürnberg

ÖRGÜT İÇİ VE ÖRGÜTLER ARASINDAKİ İLİŞKİLERDE DEVRİMCİ TUTUM ÜZERİNE

13 Ekim 1982 tarihinde THKP-C Acilciler örgütü ile bu örgütten ayrılan bir grup arasında meydana gelen bir olayda Müntecep Kesici adlı bir devrimci ölmüştür. Olaydan sonra ayrılanların bir bölümü ile Acilcilerin yaptığı ortak açıklamada “Dönemin olumsuz yanlarına karşın, ülkemiz devrimci hareketlerinin aşma yönünde büyük mesafeler katettiği, sol içi çatışmaların giderilme çabalarının bulunduğu bir dönemde, oluşan bu gelişmenin sorumluluğu ağırdır. Sorunun bilincindeyiz” denilmiş ve “sorumluluğun ağırlığını yükleniyoruz” denerek ortak bir özeleştirme yapılmıştır.

Bizler, olayın ayrıntısına girmeyi uygun görmüyoruz, ama bu olayın daha önce meydana gelmiş benzeri olaylardan farklı ele alınması ve ciddi bir politik değerlendirme yapılması gerektiğine inanıyoruz. Yaşadığımız dönemin özellikleri nedeniyle, sadece bu olaya karşı tavır alışı yetersiz ve eksik bulmaktayız. Ve bu olay karşısında tavır, gerek dönemin özellikleri gerekse Türkiye devrimci hareketinde gelenekleşmiş köklü bazı yanlış eğilimlere son verme açısından, daha önce benzeri olaylara takınılan tavrılardan farklı olmalıdır.

DÖNEMİN ÖZELLİKLERİ

12 Eylül sonrasının ağır baskı koşullarında, devrimci hareketlerin önemli darbeler aldığı, büyük kayıplar verdiği bir dönemden geçmekteyiz. Bu koşullarda, darbelerin yarattığı olumsuzlukları aşma, yeni dönemin zorlu mücadelelerine hazırlanma gibi bir dizi ağır görev tüm örgütlerin önünde durmaktadır. Böylesi dönemlerin ortak özelliği olan yılgınlık, mücadeleyi terk, devrimci değerlerin ve devrime olan inancın kaybolması gibi eğilimler oldukça yaygındır. İnsanlar yorgun düşerek artık mücadeleye devam edemeyecek hale gelmekte ve devrimci safaları terketmektedirler. Örgütlenmeye, örgütlü mücadeleye düşmanlık, fedakarlık yerine bireysel kurtuluş biçiminde de uç veren bu eğilimlere karşı örgütlü hareketlerin ortak bir mücadele vermeleri, devrime, devrimci değerlere ve bunların somut bir ifadesi olarak örgütlü mücadeleye ve örgütlenmeye olan inancı korumaları ve pekiştirmeleri gerektiği açıktır. Böylesi dönemlerin doğal sayılabilecek bu tür bozucu eğilimlerine karşı devrimci hareketlerin ortak çabalarının ve dayanışmalarının zorunluluğuna inanmaktayız.

Fakat dönemi salt bu biçimde tanımlamak büyük ölçüde eksik olur. Çünkü böylesi dönemlerin özelliklerini aşan, ve kendini bir toplumsal yaşamın tüm düzeylerinde hissettiren bir kriz döneminden geçmekteyiz. Sadece Türkiye’yi değil bütün dünyayı ve dünyanın bir çok ülkesini de etkileyen bu kriz, salt iktisadi değil ama aynı zamanda politik ve ideolojik düzeylerde de köklü değişimlerin ifadesi olarak ortaya çıkmaktadır. İnsanların çevrelerini algılayışlarında, değer yargılarında köklü değişimlerin ortaya

çıkması, bu değer yargılarının, algılamaları etkileyen, koşullandıran toplumsal çevrenin ciddi değişiklikler geçirdiğinin bir kanıtıdır. Eski dönemin bir çok olayı açıklayan, bir sorunu çözmeye yeten ideolojik-politik-örgütsel değer yargıları, kurumları, gerek ortaya çıkan krizi, gerekse doğmakta olan yeniyi açıklamakta yetersiz kalmaktadır. Bunların tümü ciddi bir dar boğazdır ve sorguya çekilmektedir.

Türkiye’de devrimci hareketler, önemli darbeler yemiş olmaları nedeniyle, bu krizden çok fazla etkilenmektedirler. Devrimcilik diye benimsenen ve kabullenilen şeylerin hangi noktalarda ve nasıl yetersiz kaldığı her geçen gün daha bir belirgin olarak açığa çıkıyor. Bu aynı zamanda devrimci hareketlerin olgunluk dönemine geçiş sancıları olarak ele alınmalıdır.

Bugün bir çok örgütten tek tek veya gruplar halinde insanlar ayrılmaktadırlar. Bunda elbette önemli darbeler alınmış olmasının ve bugünkü ağır baskı koşullarının payı büyüktür. Fakat bu ayrılmaları ve uzaklaşmaları sadece “yılgınlık” veya “korkaklık”la açıklamak yeterli değildir. Aslında yaşanan, bunun da ötesinde, bir örgüt krizidir. Salt bir örgüt krizi değil, şimdiye kadar bir çok örgütü tanımlayan ve belirleyen ideolojik-politik-örgütsel değer yargılarının da krizidir. Bir çok örgüt bugün kendisini yeniden üretme zorlukları çekmektedir. Bugün kendisini, 12 Eylül öncesi koşullarda ortaya çıkan ve bu koşullarca belirlenen örgütlerde somutlayan- ve içinde yaşadığımız Türkiye toplumunun birçok özelliğini de bağrında taşıyan-ideolojik ve politik değerlerin; ve bunların örgüt içi ve örgütler arası ilişkilerde ifadesini bulan örgüt anlayışlarının yetmezliği açığa çıkan bu özelliklere, bu kimliğe sahip bir sol hareketin, 12 Eylül sonrasının yeni döneminde yeterli olabilmesi elbette düşünülemez.

Devrimci hareketlerin saflarında birçok militan kadro köklü bir biçimde solun içine düştüğü durumun nedenlerinin arayışı içindedir. Dolayısıyla 12 Eylül sonrası ortaya çıkan durumun salt herhangi bir örgütün stratejik ya da taktik hataları çerçevesinde açıklanması yetersiz bulunmakta, doyurucu gelmemektedir. Devrimcilik adına ne varsa, şimdiye kadar doğruluğu üzerinde hiç tartışılmamış, önsüz-sonsuz doğrular biçiminde kabul edilmiş ne kadar değer, alışkanlık varsa tümü sorguya çekilmek istenmektedir. Bu eğilim, eğer kökleri doğru tesbit edilir ve nedenleri sağlıklı bir şekilde irdelenirse yeni dönemin sorunlarının çözümü için ciddi ip uçları verecektir. Fakat ciddiye alınmaz; eskiden söylenenlerin ve yapılanların basit tekrarı ile yetinilirse, içinde yaşanan krizden çıkılamaz. Örgütler ve örgütlü mücadele devrimci militanlar için giderek inandırıcılığını ve doyuruculuğunu kaybeder. Ve esas o zaman örgüt düşmanlığı ve örgütsüzlük gelişir ki; faşizme karşı zorlu mücadelelere hazırlanmak isteyen hiçbir örgüt bunun sorumluluğunu alamaz.

O halde yapılması gereken şey örgütlenme üzeri-

ne, örgütsel ilişkilerin nasıl olması gerektiği üzerine bir örgütü tanımlayan tüm değer yargıları üzerine ciddi ve açık bir siyasi tartışma ortamını başlatmaktadır. Eskiyle yetinme, yeniyi aramama ve bu sorunları görmeyerek bu tür eğilimlere karşı salt eskinin anlayışlarıyla tavrı almak biçiminde olumsuz bir tepkicilik içine girme, devrimci hareketleri içinden çıkamıyacakları ciddi dar boğazlara sokar. Bu nedenle, devrimci hareketler ve tüm örgütler 12 Eylül öncesi koşullarınca belirlenen ve kendilerini tanımlayan tüm ideolojik-politik-örgütsel değer yargılarını, anlayışlarını ve alışkanlıklarını, toptan ve köklü bir biçimde gözden geçirmeli, sorguya çekmeli ve kendilerini yeniyi uyarlamalıdır.

ÖRGÜT İÇİ VE ÖRGÜTLER ARASI İLİŞKİLER

Bugüne kadar gerek sol içi ayrılıklarda gerekse örgüt içi sorunların çözümünde baskı ve şiddet unsurunun kullanılması, sorunların çatışmalarla çözülmeye çalışılması neredeyse bir gelenek halini almıştır. Siyasi yetersizliğin ve en küçük bir farklı düşünme eğilimine karşı tahammülsüzlüğün bir ürünü olan bu anlayış toptan yokedilebilmelidir. Gerek örgüt içi, gerekse örgütler arası siyasal sorunlar sosyalist demokrasi anlayışının gereği, açık siyasal tartışma ve ideolojik mücadele ile çözüme ulaştırılmalıdır.

12 Eylül öncesi meydana gelmiş benzeri olayların farklı nedenleri ve sonuçları üzerinde burada durmayı bugün gereksiz görmekteyiz. Sadece 12 Eylül gerçekliğinin kendisi bile, bu çatışmaların ve bunları doğuran yanlış eğilim ve anlayışların neden olduğu olumsuz ortam sonuçlarını bize göstermeye yetmektedir. Bugün şunu belirtebiliriz ki, eğer devrimci hareketler 1975'lerle başlayan bu çatışmalara başlangıçta kararlı bir biçimde ortak tavrı almayı başarabilselerdi daha sonraki olumsuz gelişmeler önemli ölçüde engellenebilirdi.

Artık olumsuzluğu ve yanlışlığı tartışılmayacak kadar ortada olan bu gibi eğilimlere ve anlayışlara karşı bugün ciddi bir savaş verilmelidir. Bunun yolu tüm devrimci hareketlerin, örgüt içi ve örgütler arası ilişkiler konusunda var olan anlayışlarını yeniden sorguya çekmelerinden geçmektedir.

Aşiretçiliğin, katı feodal merkezîyetçiliğin, geleneksel devlet baskısının ulusal baskının en katmerlisinin asırlardır egemen olduğu bir toplumun insanlarıdır. İktisadi düzeyde bunların bir kısmı ne kadar ortadan kalkıyor olsa da, baskı ve şiddet sistemi mantığı her alanda ve her düzeyde kendisini hissettirmektedir. Üstelik bugün, toplumdaki en küçük demokratik gelişmeyi kanla boğan bir iktidarın boyunduruğu altında yaşamaktayız. Kısacası, yüzyıllardır ülkemizde varolan ve kökleşmiş belli gelenekler, egemen sınıfların demokrasi düşmanı, saldırgan tahammülsüz tutumu, günümüzdeki faşist yönetim, bunların hepsi elbette bizleri de etkilemektedir.

Bugün birçok örgüt, sınıflı toplumlara özgü ilişki mantığını, egemenlik ilişkilerini kendi örgütünde yeniden üretmektedir. Örgüt içi ve örgütler arası ilişkilere aynı bakış açısından bakmaktadır. Bu eğilim adeta bir örgüt geleneği halini almıştır ve doğal karşılanmaktadır. Oysa sınıflı toplumlara, baskıcı ve tahakkümcü yönetimlere ait olan tüm bu değer yargılarını ve alışkanlıklarını sorguya çekmeyen ve kendisini bunlardan kurtaramayan bir sosyalist hareket ya da örgüt hiçbir zaman özgür, eşitlikçi, katılımcı bir toplumsal yaşam vaadedemez, bu muhtevada bir gelecek için mücadele edemez. Böylesi örgütlerin yapacakları şey egemenlik ilişkisini ve

baskı sistemini bir başka biçimde yeniden üretmekten öteye gidemez.

Ülkemizdeki baskı ve terör sistemine, 12 Eylül faşist yönetimine karşı yeni ve güzel bir gelecek için mücadele eden devrimciler, bu çürümüş topluma her düzeyde alternatif bir toplumsal yaşamı önermek ve örgütlemek zorundadır. Böylesi bir toplumsal yaşamın örgütlenmesi ise, bunun ilk çekirdeklerini, ilk tohumlarını, demokrasiyi, kendi örgütlerimizde yeşertmekten ve yaşatmaktan geçecektir. Sorunları baskı ve şiddetle çözme mantığının, egemenlik ve tahakküm mantığının, örgütlerimizdeki ve örgütler arası ilişkilerdeki her türlü yansıması biçimine karşı yoğun bir mücadele vermek gerekmektedir. Bir baskı sistemine karşı özgür bir gelecek uğruna savaşan örgütler bunu ilk önce kendi örgütlerinde başarmak ve geleceği temsil eden yeni bir örgüt geleneği yaratmak zorundadırlar. Devrimci bir örgütte sosyalist ilişkilerin nasıl olması gerektiği ve bunun bugünkü faşizm koşullarında nasıl somutlanabileceği üzerinde yoğun açık ve net tartışmalar yapılabilir. Sorunun çözümünün burada olduğuna inanıyoruz.

SON OLAY VE TAVRIMIZ

Bu güne kadarki araştırmalarımız, THKP-C Acilciler ile onlardan ayrılan kişiler arasında ortaya çıkan sorunların çözümünde her ne kadar şiddetin esas alınmadığını göstermekle de, bu olayında geçmiş dönemin olumsuz anlayışlarından tümenden kurtulmamış olmasının bir sonucu olarak meydana geldiği açıktır. (Bunu THKP-C Acilcilerde teslim etmektedir.) Bugün, ölümle sonuçlanan çatışmalar biçiminde görülmesi bile, birçok örgütte ve örgütler arasında bütün olayları doğuran eskiden kalan yanlış bakış açısının şu veya bu ölçüde egemen olduğu görülmektedir. Örneğin, yayın politikalarında izlenen bilinçli bölücü tavırlar, saldırgan ve tahrik edici bir dil kullanımı bu eğilimlerin basit göstergeleridir. Bu tür politika izleyen örgütleri uyarmak hepimizin görevi olmalıdır.

Bizler Direniş Cephesi'ni sol içi ilişkilerin yeni bir biçimleniş olarak da görüyoruz. Sosyalist demokrasi anlayışının gereği olarak -başta Cephe güçleri arasında olmak üzere- örgütler arası ilişkilerde ideolojik mücadelenin ve karşıt siyasi açıklığın esas alınması gerektiğine inanıyoruz ve böyle bir anlayışın yerleşmesi için çabalıyoruz. Kendimizi, eski ve yıkılmasını gerekli gördüğümüz geleneksel eğilimlere karşı bir güvence, bir denetleme unsuru olarak görmekteyiz. Açıkça belirtiyoruz ki devrimci örgütlerde ve örgütler arası ilişkilerde şiddet uygulama mantığına kesin tavrı alınacaktır.

Bu nedenle Yürütme Komitesi olarak, olaya neden olan Birleşik Direniş Cephesi üyesi THKP-C Acilciler örgütüne uyarı cezası vermeyi ve bunu kamuoyuna açıklamayı devrimci sorumluluğumuzun bir gereği görmekteyiz. THKP-C Acilciler örgütünün, olay sonrasında yaptığı özeleştiriyi olumlu bir adım olarak değerlendiriyor ve bu özeleştiriyi doğrultusunda bu tür olaylara karşı daha etkin önlemler alması gerektiğine inanıyoruz.

Umarız ki bu olay bizler için bir gelenek haline gelmiş ve sol hareketlerin tümünü şu veya bu ölçüde sarmış olumsuzlukları, sınıflı topluma özgü ilişki mantığını aşmamızı, yıkmamızı sağlayan bir vesile olsun.

Kasım 1982

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi
YÜRÜTME KOMİTESİ

appell an die menschheit

Seit dem 7. Juli befinden sich in den Gefängnissen der Türkei über 2500 politische Gefangene und Verurteilte im Hungerstreik, um ihren urmenschlichsten Forderungen wie das Ende von Unterdrückung, Schlägen und Folter, sowie Ende der unmenschlichen Haftbedingungen Gehör zu verschaffen.

Der Hungerstreik ist das äußerste menschliche Mittel des Widerstandes.

Den Gefangenen blieb diese Art des Kampfes als einziges Mittel, um von der Menschheit gehört zu werden. Sie sahen keine andere Möglichkeit, als ihr Leben einzusetzen.

Heute verzehren sich aus diesem Grunde tausende von Gefangenen, denen der Wunsch um ein menschenwürdiges Leben verweigert wird und klagen die Verantwortlichen dieser menschenunwürdigen Zustände vor der Menschheit an.

Die Regierenden der Türkei haben nicht nur ihre Ohren vor den Wünschen der Gefangenen verschlossen, sondern sie haben jetzt sogar begonnen, die Familien der Gefangenen und Verurteilten zu verhaften. Die kleinste Aktivität zur Unterstützung des Widerstandes in den Gefängnissen und jegliche Nachricht über dieses Thema in der Presse ist verboten. Dieses Verhalten kommt offen gesprochen einem Massaker gleich.

In diesen Tagen kann keiner, der ein Herz hat, still schweigen.

Wir, die Unterschreibenden dieses Aufrufes, rufen alle Menschen, die sich gegen dieses Massaker auflehnen, auf, auf diesem Weg die Solidaritätsaktivitäten etlicher teilnehmender Länder und den, von im Ausland lebenden Menschen aus der Türkei, andauernden Hungerstreik aus Solidarität mit den Gefangenen zu unterstützen und dem "Solidaritätskomitee für die Hungerstreikenden in den türkischen Gefängnissen" mit allen zur Verfügung stehenden Mitteln zu helfen.

Wir haben keine Zeit zu verlieren, Morgen kann sehr spät sein...

Heinrich Böll, Schriftsteller, BRD; Günther Wallraff, Schriftsteller, BRD; Prof. Walter Fabian, Journalist, BRD; Prof. Ulrich Klug, Jurist, BRD; Ferdi Hülser, Widerstandskämpfer, VVN/BdA, BRD; Walter Malzkorn, 1. Vorsitzender der IG Metall Köln; Bernd Petri, Geschäftsführer Vorstand der Gewerkschaft HBV Köln; Fahrettin Elmas, Anwalt, Türkei; Niyazi Demircan, Anwalt, Türkei; Nihat Behram, Journalist und Dichter, Türkei; Pfarrer Heinrich Albertz, BRD; Ingeborg Drewitz, Schriftstellerin, BRD; Bernd Engelmann, Schriftsteller, BRD; Gerd E. Hoffmann, Schriftsteller, BRD; Klaus Thüsing, SPD, BRD; Gerd Flint, Rechtsanwalt, BRD; Paco Ibanez, Musiker, Spanien; Roger Ibanez, Schauspieler, Spanien; Annie Zorz Regisseurin, Frankreich; Tülay German, Saengerin, Türkei; Erdem Buri, Komponist, Türkei; Prof. Eralp Akkoyunlu, Universitaet New York, Türkei; Jeanne Vietz, Schauspielerin, Frankreich, Kaya İlhan, Universitaet New York, Türkei; Daniel Souvire, Regisseur u. Künstler, Frankreich; Karina Chares, Künstlerin, Frankreich; İsmail Çoban, Maler, Türkei; Bodil Hansen, Sozialdemokratische Jugend Daenemark; Savage Rose, Musikgruppe, Daenemark; John Max Pedersen, Schriftsteller, Daenemark; John Kelly, der in Irl and (H-Block) am Hungerstreik teilgenommen hat; Demir Özlü, Schriftsteller u. Anwalt, Türkei; Doğan Özgüden, Journalist u. Schriftsteller, Türkei; Dursun Akçam, Schriftsteller, Türkei; Fuat Saka, Künstler, Türkei; Prof. Dr. Hakkı Keskin, Universitaet Hamburg, Türkei; Kamil Taylan, Journalist u. Schriftsteller, Türkei; Melike Demirağ, Schauspielerin, Türkei; Nazım Alfath, Journalist u. Schriftsteller, Türkei; Ömer Polat, Schriftsteller, Türkei; Şanar Yurdatapan, Musiker, Türkei; Yücel Top, Vertreter der DISK in Europa, Türkei; Şemsi Ercan, Vorsitzender der Transportgewerkschaft DISK; Hüseyin Akbulut, Stellvertretender Vorsitzender der Bergbaugewerkschaft DISK, Türkei; Gültekin Bekmedir, Generalsekretär der Bergbaugewerkschaft DISK, Türkei; Arif Özserin, Generalsekretär der Künstlergewerkschaft, Türkei; Selahattin Uyar, Vertretender Vorsitzender der Textilgewerkschaft DISK, Türkei; Murat Tokmak, Stellvertretender der Gewerkschaft Metall der DISK; Turan Ata, Vorsitzender der Gewerkschaft der Bankarbeiter, Türkei; Sayit Kozacıoğlu, Architect; Gültekin Gazioglu, Vorsitzender der Lehrgewerkschaft, Türkei; Ayhan Kutlay, Stellvertretender Generalsekretär der Lehrgewerkschaft (TÖB-DER), Türkei; Kemal Uzun, Generalsekretär der TÖB-DER, Türkei; Bayram Ayaz, Stellvertretender Vorsitzender des Generalsekretärs TÖB-DER, Türkei; Tekin Üstün, Stellvertretender Generalsekretär der TÖB-DER, Türkei; İhsan Kapisız, TÖB-DER, Türkei; Mehmet Yalçın, TÖB-DER, Türkei; Aydın Yeşilyurt, TÖB-DER, Türkei; Ali Kemal Yaylı, TÖB-DER, Türkei

Wir bitten um Ihre finanzielle Unterstützung.

Spendekontonummer: Commerzbank Ehrenfeld-Köln, Konto Nr. 7630080, BLZ 37040044

Solidaritätskomitee mit der Hungerstreikende in der Türkei

Königstr. 88

53 Bonn 1

Tel: 0228 / 21 79 60

Komiteesprecher Atila Keskin

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

3. Yılında Askeri Faşist Cuntayı Protesto Yürüyüşüne

ÇAĞRI

Biz aşağıda imzaları bulunan örgütler güçlerimizi birleştirerek, faşist cuntanın yönetime el koyuşunun üçüncü yılında protesto sesimizi birlikte yükseltiyoruz.

Askeri faşist diktatörlüğün yıkılması, yerine halkın kendi demokratik iktidarının kurulması uğruna, Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında işçi sınıfımızın ve halklarımızın değişik biçimlerde yürüttüğü devrimci-demokratik mücadeleyi destekliyor, cuntanın "demokrasiye dönüş" ve "seçimler" aldatmacasını teşhir ediyor, halklarımızın kendi gerçek demokrasileri için verdikleri mücadeleyle dayanışmamızı yükseltiyoruz.

TÜRKİYE'Lİ ve KÜRDİSTANLI İŞÇİLER, EMEKÇİLER, DEVRİMCİLER, DEMOKRATLARI!

Halklarımızın askeri faşist diktatörlüğe karşı kavgası senin de kavgandır.

Ona katıl, güç ver.

F. Almanya'daki tüm anti-faşist ve demokratik güçler.

Kanlı faşist darbenin 3. yılında, sende bizimle birlikte protesto sesini yükselt, gücümüze güç kat.

● Faşist cuntanın idam, işkence ve katliamlarına son. ● Faşist cuntanın güdümündeki tek tip sendikacılığa hayır. DİSK, TÖB-DER ve diğer kapatılan halkın tüm siyasi, ekonomik, demokratik örgütlerine özgürlük. Toplu sözleşme ve sınırsız grev hakkı. ● Kürt ulusu üzerinde sürdürülen ırkçı, şöven, asimilasyon, soy kırımı ve "emniyet bölgeleri" adı altındaki mecburi iskan politika ve uygulamalarına son. ● Tüm anti-faşist tutuklulara özgürlük ve genel af. ● NATO'ya, ABD çevik kuvvetlerine, onların Türkiye ve Türkiye Kürdistanındaki üslerine, yeni yapılan ve genişletilen hava alanlarına hayır. ● Başta F.Almanya ve ABD olmak üzere, gerici Askeri cuntaya yapılan her türlü askeri ve ekonomik yardıma son. ● Yabancı düşmanlığına, yabancı işçiler üzerindeki her türlü baskıya hayır. Yabancılar her türlü eşit haklar tanınmalıdır. ● İltica hakkının gasb edilmesine, ilticacıların geri gönderilmesine ve devrimcilerin cuntaya iadesine hayır. ● F.Almanya'daki sosyal kısıtlamalara, yabancı işçilerin geri gönderilme zorlamalarına, işsizliğe, savaş hazırlığına, Cuntanın ve F.Alman hükümetinin Türkiye Kürdistanlı işçiler üzerindeki satış anlaşmalarına, F.Almanya'ya atom roketlerinin yerleştirilmesine karşı, yerli, yabancı işçiler ve barış hareketi omuz omuza. ● Dünyadaki bütün nükleer silahların imha edilmesi için mücadele edelim. ● Kahrolsun ABD emperyalizminin kuklası faşist cuntanın, Irak yönetimi ile anlaşarak, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine, Irak devrimci demokratik hareketine ve Orta-Doğu halklarına yönelik saldırısı. Yaşasın ezilen Ortadoğu ve tüm dünya halklarının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri ve enternasyonalist dayanışması. ● 10. yıldönümünde 11 eylül faşist cuntasına karşı direnen Şili halkını selamlıyoruz. ● F.Almanya'daki tüm neo-faşist ve faşist Türk örgütleri kapatılmalıdır.

Av.Dev-Genç, ATİF, BİRKOM (Devrimci İşçi, Serxwebun, İşçinin Sesi, Kuvvîcım, Emekçi, Birlik Yolu, Cephe, Devrimci Savaş), DİB-FAK, FİDEF, İşçi Gerçeği, Kawa, KKDK-Federasyon, KOÇ-KAK, KOMKAR, Partizan, Proleter Dayanışma, Tekoşin taraftarları.

Yürüyüş platformu dışında katılanlar: DİDF, Denge Komal, Gerçek, KKDK, KHE, Kurtuluş, Devrimci Kurtuluş.

Zaman : 10 Eylül 1983. Saat: 10.30'da. Yer: Köln Ebertplatz

AUFRUF!

zur Demonstration am 3. Jahrestag der Machtübernahme durch die faschistische Militärjunta.

Es haben sich die unten aufgezählten Gruppen zusammengeschlossen, um am 3. Jahrestag der Machtübernahme ihren Protest zu bekunden.

Wir fordern den Sturz der faschistischen Militärdiktatur, den Aufbau einer Volksdemokratie. Wir unterstützen den revolutionär-demokratischen Kampf unserer türkischen und kurdischen Arbeiterklasse und der Völker Türkei und Kurdistan. Wir verurteilen die Täuschungsmanöver der Junta mit der "Rückkehr zur Demokratie" und den Wahlen und solidarisieren uns mit dem Kampf unserer Völker für die wahre Demokratie.

An alle

**TÜRKISCHEN UND KURDISCHEN
ARBEITER, WERKTÄTIGE, REVOLUTIONÄRE UND DEMOKRATEN!**

Der Kampf unserer Völker gegen die faschistische Militärdiktatur ist auch dein Kampf! Nimm daran teil und stärke den Kampf!

Alle antifaschistischen und demokratischen Kräfte in der Bundesrepublik, erhebt auch ihr die Stimme am 3. Jahrestag der Machtübernahme durch den blutigen und faschistischen Putsch und stärkt unsere Kraft.

* Schluß mit den Todesurteilen, den Folterungen und Massakern der faschistischen Junta.
* Nein zur Einheitsgewerkschaft unter Führung der faschistischen Junta. Freiheit für die DISK, die TÖB-DER und die anderen verbotenen politischen, ökonomischen und demokratischen Organisationen des Volkes. Recht auf freie Tarifverhandlungen und übergrenzten Streik.
* Schluß mit der rassistischen und chauvenistischen Assimilationspolitik gegenüber dem kurdischen Volk! Schluß mit dem Völkermord und der Zwangsumsiedlung unter dem Namen "Sicherheitszone"! * Freiheit für alle antifaschistischen Gefangenen und allgemeine Amnestie!
* Nein zur NATO, den Schnellen Eingreifstruppen der USA der NATO, zu deren Stützpunkten in der Türkei und Türkei-Kurdistan und den neu erbauten und erweiterten Flughäfen!
* Schluß mit jeder militärischen und wirtschaftlichen Unterstützung an die reaktionäre Militärjunta, die vor allem von der Bundesrepublik und den USA geleistet wird.
* Nein zur Ausländerfeindlichkeit und zu jeder Unterdrückung der ausländischen Arbeitnehmer! Gleiche Rechte für Ausländer!
* Nein zum Abbau der Rechte der Asylbewerber und zur Abschiebung der Revolutionäre und ihrer Auslieferung an die Junta!
* Schulter an Schulter mit den ausländischen und deutschen Arbeitnehmern und der Friedensbewegung gegen den sozialen Abbau in der Bundesrepublik, gegen die erzwungene Rückkehr der ausländischen Arbeitnehmer, gegen Arbeitslosigkeit, gegen die Kriegsvorbereitungen, gegen die zwischen der Junta und der Bundesregierung ausgehandelten verträge über die türkischen und kurdischen Arbeitnehmer und gegen die Aufstellung der Atomraketen in der Bundesrepublik!
* Setzen wir uns für den Abbau aller auf der Erde stationierten Atomwaffen ein!
* Nieder mit den Angriffen der faschistischen Junta, der Marionette des US-Imperialismus, die diese Angriffe in Zusammenarbeit mit der irakischen Regierung gegen die nationalen Befreiungsbewegung des kurdischen Volkes, gegen die irakische revolutionär-demokratischen Bewegung und gegen die Völker des Nahen Ostens führt. Es lebe der nationale und soziale Befreiungskampf der unterdrückten Völker des Nahen Ostens und der ganzen Welt!
* Wir begrüßen das chilenische Volk, das noch am 10. Jahrestag des 11. September gegen die faschistische Junta Widerstand leistet!
* Alle neo-faschistischen deutschen und faschistischen türkischen Organisationen in der Bundesrepublik müssen verboten werden!

Av. Dev-Gene, ATIF, BIRKOM (Devrimci İsci, Serxwebun, İscinin Sesi, Kivileim, Emekci, Birlik Yolu, Cephe, Devrimci Savas), DİB-FAK, FİDEF, İsci Gercegi, Kawa, KKDK-Federasyon, KOC-KAK KOMKAR, Partizan, Proleter Dayanisma, Tekosin taraftarlari.

Unterstützer: DİDF, Denge Komal, Gercek, KKDK, KHE, Kurtulus, Devrimci Kurtulus.

Zeit: 10 September 1983. 10.30 Uhr Ort: Köln, Ebertplatz

Einheit der Familie muß bestehen bleiben!

Die Bundesregierung verschärft die Ausländerpolitik weiter. Die Innenministerkonferenz, die im Oktober dieses Jahres in Bad Kreuznach stattfand, setzte Maßnahmen zur Verhinderung der Familienzusammenführung auf ihre Tagesordnung.

Die abgegebenen Erklärungen unmittelbar nach dieser Konferenz zeigen deutlich, daß diese neue Maßnahmen sehr rasch alle Bundesländer umfassen werden.

So wurde in Baden-Württemberg durch eine Verfügung der Zuzug der Familienmitglieder ausländischer Arbeiter verboten. Der West-Berliner Senat ging sogar noch weiter, indem er verfassungswidrige Beschlüsse faßte.

Sie lauten folgendermaßen:

1. Jugendliche, die ihr 16. Lebensjahr vollendet haben, dürfen nicht mehr zu ihren Eltern in die Bundesrepublik ziehen.
2. Jugendliche, die ihr 18. Lebensjahr vollendet haben, und seit weniger als 5 Jahren in der Bundesrepublik leben, werden in ihre Heimatländer zurückgeschickt.
3. Jugendliche, die ihr 18. Lebensjahr vollendet haben und seit 5 Jahren in der Bundesrepublik leben, werden in ihr Heimatland zurückgeschickt, falls sie nicht einen Beruf ausüben.

Als diese unrechtmäßige Praxis heftige Reaktionen auslöste, wurde versucht, den Widerstand zu brechen, indem durch einen neuen Beschluß verkündet wurde, daß die bekanntgegebenen Maßnahmen ab 20. November 1981 gelten werden.

Als 3. Bundesland wurde wie in Berlin und Baden-Württemberg im CDU-regierten Schleswig-Holstein von offizieller Seite erklärt, daß auch dort ähnliche Maßnahmen getroffen werden würden. Diese Entwicklungen deuten darauf hin, daß die Verhinderung der Familienzusammenführung bald auch in den übrigen Bundesländern praktiziert wird.

Von diesen Maßnahmen werden insbesondere die türkischen und kurdischen Arbeiter betroffen. Zur Zeit gibt es etwa 700.000 Menschen, die rechtlichen Anspruch darauf haben, aus der Türkei in die Bundesrepublik Deutschland zu kommen. Diese Menschen aber, die von den Regierungen in der Türkei schon immer als eine Devisenproduziermaschine angesehen worden sind, leiden heute auf der einen Seite unter der Repressionspolitik der Junta und werden auf der anderen Seite durch die die Familienzusammenführung verhindernde Politik der Bundesregierung gezielt aufs Abstellgleis gestellt.

Die Einheit der Familien wird durch die Verfassung der Bundesrepublik, das Grundgesetz und die internationalen Vereinbarungen garantiert. In der bundesdeutschen Verfassung heißt es dazu in Artikel 6, Abs. 1: „Ehe und Familie stehen unter den besonderen Schutz der staatlichen Ordnung“ Und in Artikel 3, Abs. 3 heißt es: „Niemand darf wegen seines Geschlechts, seiner Rasse, seiner Sprache, seiner Heimat und Herkunft, seines Glaubens, seiner religiösen und politischen Anschauungen benachteiligt oder bevorzugt werden.“

Ferner steht es in der Erklärung der Menschenrechtskommission der Uno, dessen Mitglied auch die Bundesrepublik ist, über die persönlichen und politischen Rechte in Artikel 23: „Die Familie ist der Grundstein der Gesellschaft, sie hat Anspruch, von der Gesellschaft und dem Staat geschützt zu werden.“

Weiterhin befinden sich in zahlreichen internationalen Erklärungen Bestimmungen über den Schutz der Einheit der Familie. Diese wurden alle von der Bundesrepublik, die sich als eins der „freiheitlichen“ Länder versteht, unterzeichnet.

Der Präsident des Bundesamtes für Arbeit, Josef Stingl, begründete kürzlich den hohen Anstieg der Jugendarbeitslosigkeit mit dem Zuzug der Kinder der türkischen und kurdischen Arbeiter. Wir sind aber nicht die Verantwortlichen der Arbeitslosigkeit und der ökonomischen Krise. Wir leisteten einen wichtigen Beitrag bei der Entwicklung der Wirtschaft dieses Landes, in dem wir jahrelang die schwersten und die gesundheitsgefährdendsten Tätigkeiten durchführten. Vor 20 Jahren wurden wir mit offenen Armen empfangen. Die Zuständigen gaben ständig Erklärungen ab, in denen sie unseren Beitrag zum wirtschaftlichen Aufschwung priesen. Jetzt suchen sie nach Möglichkeiten, uns von unseren Ehefrauen und Ehemännern und von unseren Kindern loszureißen. Sie legen ihre Hand auf unsere elementarsten Menschenrechte.

Was änderte sich nach diesen 20 Jahren? Die Verantwortung liegt einzig und allein an dem kapitalistischen System und den Großkonzernen, die die Wirtschaft entsprechend ihren Profitzielen lenken und dirigieren. Die Verantwortung tragen diejenigen, die Milliarden von Mark in die Aufrüstung investieren, keine neuen Arbeitsplätze zur Verfügung stellen, ihre Werke in der Bundesrepublik aus Profitgründen schließen und die Produktion in solche Länder verlagern, in denen die Arbeitskräfte billig sind und die Arbeiterbewegung schwach ist. Es sind diejenigen, die die neuesten Erkenntnisse von Wissenschaft und Technik dazu benutzen, die Werkstätigen von ihren Arbeitsplätzen zu verdrängen. Arbeitsplätze werden um des Profites willen zerstört und die Folgen soll nun der ausländische Arbeiter tragen.

Es wird beabsichtigt, diese Tatsachen zu verschleiern. Die Versuche, die Ausländer als Schuldige darzustellen, zielen darauf ab, die Solidarität der in- und ausländischen Arbeiter zu brechen, die Ausländerfeindlichkeit noch mehr anzuheizen.

Wir, die unterzeichnenden demokratischen Organisationen türkischer und kurdischer Arbeiter erklären hiermit, daß wir gegenüber diesen unrechtmäßigen Maßnahmen nicht stillstehen, unsere Kollegen und Jugendlichen nicht allein lassen und uns mit allen uns zur Verfügung stehenden Möglichkeiten gegen diese Praxis zur Wehr setzen werden.

Wir rufen alle Arbeiter und junge Menschen auf, gemeinsam mit uns gegen dieses Unrecht zu kämpfen. Alle fortschrittlichen Personen und Organisationen rufen wir zur Solidarität mit den ausländischen Arbeitern gegen die Mißachtung der Verfassung auf.

- Verteidigen wir unsere verfassungsmäßigen Rechte!
- Stärken wir die Solidarität der in- und ausländischen Arbeiter gegen die Ausländerfeindlichkeit!
- Wir fordern das aktive und passive Wahlrecht für ausländische Arbeiter.

Ailenin birliğı engellenmemelidir!

İşçiler, Emekçiler, Gençler!

F.Hükümet yabancılar politikasını daha da sertleştiriyor. Ekim ayında F.Hükümet Eyalet İçişleri Bakanlarının Bad Kreuznach'ta yaptıkları toplantı, ailenin birliğini engelleyici yeni önlemlerin alınmasını gündemine aldı.

Toplantıdan hemen sonra yapılan açıklamalar, yeni uygulamaların süratle tüm eyaletlere yayılacağını gösteriyor. Baden-Württemberg eyaletinde alınan bir kararla, yılbaşına kadar aile yakınlarının getirilmesi durduruldu. B.Berlin senatosu ise daha da ileri giderek, F.Anayasa'ya aykırı kararlar aldı. Buna göre:

1. 16 yaşını doldurmuş gençler F.Almanya'ya getirilemeyecek.
2. 18 yaşını doldurmuş ve 5 yıldır F.Almanya'da değillerse geri gönderiliyor.
3. 18 yaşını doldurmuş ve 5 yıldır F.Almanya'da olanlar, meslek sahibi değillerse geri gönderilecekler.

Bu haksız uygulamalara karşı geniş tepki gelince, yeni bir kararla uygulamanın 20. Kasım 1981'den başlayacağı söylenecek tepkiler kırılmaya çalışılıyor. Üçüncü olarak B.Berlin gibi CDU'nun yönetimindeki Schleswig-Holstein eyaletinde de benzer kararların alınacağı açıklanmıştır. Bu gelişmeler ailenin birliğini engelleme çalışmaların diğer eyaletlere de yansıyacağını gösteriyor.

Bu uygulamalardan büyük ölçüde etkilenenler ise, hiç kuşkusuz Türk-Kürt işçi ve emekçileridir. Zaten su anda FAC'ne ülkemizden gelebilecek, yasal haklara sahip, 700 bine yakın insanın varlığı söz konusudur. Ancak Türkiye'deki hükümetler tarafından, öteden beri bir döviz makinası gibi görülen bu insanlar, bu gün bir yandan cuntanın baskı ve zulum politikası altında ezilirken, diğer yandan da F.Hükümetin aldığı „ailenin birliğini önleyici” kararlarla sonsuz bir karanlığa itilmektedir.

İşçiler, Emekçiler, Gençler!

Ailenin birliğı F.Anayasa'da ve uluslararası sözleşmelerde güvence altına alınmıştır. F.Anayasa'nın 3. Maddesi şöyle diyor: „Evlilik ve aile devlet güvencesi altındadır.” F.Anayasa'nın 6. Maddesi ise: „Hic kimse cinsiyetinden, kökeninden, dili veya milliyetinden, inançlarından, dini veya politik görüşlerinden dolayı ayrıcalıklı muamele göremez.”

Bunların dışında F.Almanya'nın da üye olduğu Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'nun 23. Mart 1973 yılından bu yana uygulanan „Medeni ve Politik Haklar Uluslararası Sözleşmesi”nin 23. Maddesinde de sunlar yazılı: „Aile toplumun temel çekirdeğidir. Toplum ve devletce korunma hakkına sahiptir.” Daha bir çok uluslararası sözleşmelerde ailenin birliğinin korunmasını isteyen hükümler vardır. Ve F.Almanya gibi kendisini „özgürlükçü” devletler arasında gören bir ülkenin bu anlaşmaların altında imzası vardır.

İşçiler, Emekçiler, Gençler!

F.Almanya Çalışma Dairesi Başkanı bay Josef Stingl gençler arasındaki işsizliğin nedenini „Türkiye'li anne-babaların çocuklarını F.Almanya'ya getirmeleri” olarak gösteriyor.

Oysa işsizliğin, ekonomik bunalımın suçluları bizler değiliz. Bizler, yıllardır en ağır ve en sağlıksız ve en düşük ücretlerle çalışarak bu ülkenin ekonomisine çok önemli katkılarda bulunduk. 20 yıl önce bizleri davul-zurna ile karşıladılar. Yetkililer sık sık beyanatlar vererek ekonomiye katkımızı övdüler. Şimdi bizleri eşimizden, çocuklarımızdan koparmanın yollarını arıyorlar. En temel insanlık haklarımıza el atıyorlar. 20 yıl sonra değişen nedir? Suçlu kapitalist düzenin kendisidir. Bu düzeni kendi kâr amaçlarına uygun olarak yönlendiren büyük tekellerdir. Tekellerin çıkarları yönünde ekonomiyi yönlendirenlerdir. Milyarlara Mark'i silahlanmaya ayırarak, yer'i işyerleri açmayan, daha çok kâr için F.Almanya'daki işyerlerini kapatıp, işgücünün ucuz ve işçi hareketlerinin zayıf olduğu ülkelere fabrika kurarlardır. Emekçilerin ürünü bilim ve teknoloji, emekçilere karşı kullanarak işyerlerini yok edenlerdir.

Gizlenmek istenen bu gerçeklerdir. Yabancı işçilerin sorumlu gösterilmesi girişimleri yerli-yabancı dayanışmasını kırmaya, yabancı düşmanlığının daha da körüklenmesini sağlamaya yöneliktir.

Biz aşağıda imzaları bulunan Türk ve Kürt işçilerinin demokratik yığın örgütleri olarak bu haksız uygulamalara karşı sessiz kalmayacağımızı, işçilerimizi, gençlerimizi yalnız bırakmayacağımızı ve tüm olanaklarımızla bu uygulamaların karşısında olacağımızı acıkıyoruz.

Bizler tüm işçileri, emekçileri ve genç arkadaşlarımızı bu haksız uygulamalara karşı birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

F.Almanya'daki tüm ilerici kişi ve kuruluşları F.Anayasa'nın ayaklar altına alınmasına karşı yabancı işçilerle dayanışmaya çağırıyoruz.

- F.Anayasa'da var olan haklarımızı savunalım!
- Yabancı düşmanlığına karşı yerli-yabancı dostluğunu güçlendirelim!
- Yabancı işçilere seçme ve seçilme hakkı verilmelidir.

gün,yılmış bazı küçük burjuva çevrelerde,devrimci mücadelenin bazı nisbi kayıpları,pek yeterli gerçek gibi gösterilmeye çalışılıyorsa da,gerçek bunun tam **tersidir**.Bugün ülkemizde yüzbinlerce insanı bağrında toplayan,her türlü ulusal inkarcı ve teslimiyetçi,aşiretçi ve feodal zihniyetlerin etkilerinden önemli oranda kurtulmuş,aşiretçi feodal güçle,ajanlar ve sömürgeci kolluk kuvvetlerine karşı,silahlı mücadele zemininde şekillenmiş,sömürgeci güçlere karşı gerilla mücadelesine yönelmiş bulunan,proletarya gibi yenilmezliği tarihi olarak kanıtlanmış bir gücün ve onun öncü müfrezesi önderliğinde gelişmekte olan,sağlam temellere dayalı bir hareket gelişmektedir.Ve bu hareket kitleler içinde kök salmıştır.Askerî üstünlüğünden ve örgütlü bulunuşundan yararlanan düşmanın,kadrolara ve kitlelere yönelik terörünü öne sürerek,hareketimizin kazandığı mevzileri ve dayandığı temelleri göremeyecek kadar gözleri korkmuş olanlar,şüphesiz ki hiçbir sosyal ve siyasal mücadele tarihinde yaşanmamış bulunan,diknsiz bir gül bahçesi arzuluylanlardır.Ve ülkemizin gerçeklerini kavrayamayanlardır.Evet,bu savaş uzun sürecektir.Hem uzun sürecek,hemde oldukça kanlı geçecektir.Bu bugünden,halkımızın mücadele geçmişinden,ülkemiz devriminin doğasından ve tüm sömürge ulusların kurtuluş mücadeleleri tarihinden apaçık bellidir.Ama bu bizi şu ana kadar olmadığı gibi,bundan sonrada hiçbir zaman yıldınlığa düşürmeyecektir.

PKK'nin halkımızın engin yurtseverliğine,fedakarlığına,cesaret ve kararlılığına,kadrolarının Komünist bilinç,inanç ve direnme ruhuna,proletarya önderliğinin şaşmaz zaferine inancı sonsuzdur.Güçlerini yeni dönemin mücadele koşullarına göre hızla uyarlayacak olan partimiz,bu temelde mücadeleyi alabildiğine yükseltecek ve dünya kamuoyundan tecrit olmaya başlamış Türk sömürgeci güçlerini,uzun vadeli direnme savaşıyla çökertecek,çeşitli halk güçleriyle yaratacağı mücadele birliğinin kahredici yumruğu altında,faşist Türk sömürgecilğini tarihe gömecektir.

YURTSEVERLER!

Bugün Türk sömürgecilığının korkunç zindanlarında,vahşi işkenceler altında,kukla türk mahkemeleri karşısında ,idam sehpaları önünde bulunan,PKK kadro ve sempatizanları ülkemizin ve halkımızın onurunu temsil etmek te,Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin kararlı ve inançlı sesini dünya ya duyurabilmek için insan üstü bir çaba sarfetmektedirler.Hiçbir siyasî grup farkı gözetmeden,onlara sahip çıkmak,her yurtsever,demokrat,anti-faşist,anti-sömürgecinin görevi ve varlık nedenidir.Bu nedenle PKK davasının devam ettiği süre içinde,bu davayı protesto etmek,tutuklu savaşçı,sempatizan ve yurtseverlerin tutukevlerinde yürüttükleri direnişleri desteklemek amacıyla,yapılan tüm eylem ve çalışmalara aktif bir biçimde katılmak ,ülkeye ve halka bağlılığın,insan hak ve özgürlüklerine saygının en temel bir gereğidir.

- KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE UŞAKLARI !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM !
- SÖMÜRGEÇİ FAŞİST ZİNDANLARDA VE MAHKEMELERDE,BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİN KARARLI SESİNİ YÜKSELTEN PKK SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR !
- DEVRİNCİ-YURTSEVER CEPHEYİ YARATMAK İÇİN İLERİ !
- YAŞASIN KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ **PKK** !

PKK AVRUPA TEMSİLCİLİĞİ

kuruluşlara ve dünya kamuoyuna ayrıntılarıyla bildirdiği gibi tutuk evlerindeki,özelikle Diyarbakır tutukevindeki Kürdistan yurtseverlerine ve özellikle partimizin kadro ve sempatizanlarına karşı sürdürülmektedir.

Tutukevlerindeki işkence ve baskıların ulaştığı korkunç boyutları anlatılabilmek için sözü PKK davasının 13 Nisan'daki ilk duruşmasına gözlemci olarak katılan ve gözlemleri 14 Nisan haber bültenlerinde yayınlanan BBC muhabirine bırakalım."Marksist-leninist bir Kürd devleti kurmak isteyen PKK'nın yapılan duruşmasında 15 sanık işkence gördüklerini iddia ederek ifade vermedi.Birisi ifade sırasında ayakta duramayarak bayıldı ve yere yıkıldı.Hepsinin yüzü bembeyaz,dudakları mosmor,gözleri ve kafaları şişkin, avuçları birbirine geçmiş çok perişan bir durumdaydılar.Bunlardan 40'ı Bir haftadan beri açlık grevi yapıyorlar.Bu tutukluların ikisi komaya girdiğinde,bilinmeyen bir yere götürüldüğünü belirtti arkadaşları."Büyük çoğunluğunun avukatları yok.Sanıklardan birçoğu ayağa kalkarak iki aydan beri hücreden olduklarını,aç ve susuz bırakıldıklarını,korkunç işkenceye maruz kaldıklarını söylediler.Bir genç bağırarak;'biz tutuklumuyuz,tutsak mıyız,gözaltında mıyız,neyiz?Bize uygulanan işkenceler insanlık için utanç vericidir.Bu şartlar altında ifade vermeyi redediyorum.'dedi.İşkence iddiası üzerine askeri savcı:'bu bizi ve cezaevi yönetimini ilgilendiren bir konudur.Sizi ilgilendirmez.'diye cevap verdi.Sanıklardan çoğu ayakta kalacak durumda olmadığından yere yığılıyordu.İki hamile tutuklu kadın hareket edebilecek durumda degillerdi.PKK'nin duruşması Diyarbakır 7.Kolordu Komutanlığında özel olarak yapılmış ve çok sıkı güvenlik önlemlerinin alındığı bir salonda yapıldı.Geriye kalan 2000'e yakın militan hakkında yüzlerce idam isteneceği bildiriliyor.Parti özellikle Bingöl,Tunceli, Adıyaman, Antep,Maraş,Urfa,Diyarbakır,Siirt,Elazığ çevresinde çok güçlüydü."

Bütün bu uygulamalardan çıkarılacak sonuç açıktır.Her nekadark hukukî bir dizefen düzenlemek zorunda kalmıglarsada,her türlü hukuk,insanlık ve savaş kurallarını bir yana iten ve kendi dar sınıf içgüdüsünün esiri olan sömürgeci-faşist Türk burjuvazisi,Hitler ve benzeri seleflerinin yöntemlerini de kullanarak elinde tutuklu bulunan bu yoldaşlarımıza uyguladığı ağır işkence,ceza ve idamlarıyla hareketimize darbe vurmaya ve hiç olmazsa hareketimizin bu mücadele cephesini ne pahasına olursa olsun çöktürmeyi amaçlamaktadır.

Sömürgeci faşist cunta bu amacına ulaşabilir mi? Yani bu sömürgeci caniler,ülkemizi,halkımızı,Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini ve onun şanlı önderi PKK'yi tarihten silebilir mi? Asla.Çünkü,Kürdistan ülkesi ve halkı bu barbar Türk sömürgecileri ve diğer yandaşlarının her türlü araca başvurarak oluşturdıkları sömürü zulüm çemberini yırtarak maddi bir gerçeklik haline gelmiş ve varlığını tüm dünya kamuoyuna kabulettirmiştir. Türk sömürgecilerinin bu gerçeği tanımama konusundaki igrnç ve zavallı çabaları bu olguyu değiştiremez.Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini ve önderi PKK'yi yoketmeye gelince;bu ise hiç mümkün degildir,evet,her nekadark bu-

tüm zulüm ve sömürü çarklarını döndürmesine rağmen tarihi bir yenilgiye uğramıştır. Bu sonucu bir türlü kabul etmek istemeyen sömürgeci caniler halkımıza ve onun önderi PKK savaşçılarına amansız bir biçimde saldırmakta, tutuklu taraftar ve kadrolarımıza aylar süren akıl almaz işkenceler uygulamakta, toplu katliamlar ve sistemli bir soykırım operasyonu yürütmekte, ve bütün bu uygulamalarına tümden örtbas etmekte mızrak çuvala sığmadığında ise işlediği tüm insanlık suçlarını alçak iftira ve yalanlarla devrimcilere maletmeğe kalkmaktadır.

Sömürgecilerin bütün bu uygulamalarındaki amacı tektir. 1925-40 yılları arasında yaptıklarını bugünde yapmaya çalışarak Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini dünya ilerici kamuoyundan tecrit etmek ve yürüttüğü vahşi sömürgeci savaşın tozu dumanı içinde ülke ve halk olarak varlığımıza son vermektir.

İçine düştüğü ekonomik ve siyasi buhranın her geçen gün dahada derinleşmesi, bu bunalımdan çıkışın kefaletini başta AED olmak üzere emperyalizme daha çok uşaklık olarak ödemek zorunda kalmasından ötürü, bölge halklarının anti-emperyalist mücadelelerinin karşısına dikilmeleri nedenleriyle tam bir çıkmaza girmiş bulunan Sömürgeci faşist Türk Cuntası dünya kamuoyundan hızla tecrit olmaya başlamış, Kürdistan ve Türkiye halklarının mücadelesi dünyanın gözünde daha bir anlam kazanmıştır. bütün bu gelişmeler karşısında adeta panik içinde Kürdistan halkına ve partimize saldıran bu sömürgeci caniler 3/4'ünü Kürdistan'da bulundurdıkları ırkçı general ve subaylarının yönetimindeki ordularını bir çakal sürüsü gibi halkımızın ve partizanlarımızın üzerine sürmüş ve onların hayatlarına musallat etmişlerdir.

Resmi açıklamalarına göre şubat ayından itibaren aralıksız bir biçimde sürdürülen ve özellikle Maraş-Pazarcık yöresinde yoğunlaştırılan operasyonlar sonucu sadece Pazarcık'ta partimiz kadro ve partizanlarına yoneltlen saldırılarda ve çıkan çatışmalarda hareketimiz 30'u aşkın şehit vermiş, yüzlercesi yaralanmış ve tutuklanmıştır. Alınan haberlere göre her köyde birden çok fazla şehit verilmiştir. Sömürgeci burjuvazi kendilerinin için ekonomik, siyasi ve sosyal olarak stratejik bir alanı kaplayan Pazarcık yöresindeki yurtsever devrimci mücadeleyi ne pahasına olursa olsun yok etmeği amaçlamaktadır. Bu nedenle aylardır bu yöre üzerinde vahşi katliamlar, yıldırıcı baskınlar, işkenceler, tutuklamalar her geçen gün arttırılarak sürdürülmektedir. BESE CANUŞ ve ELİF YILDIRIM yigit savaşçıların katedildiği bu operasyonlar sürecinde düşmana kayıplar verdiren yigit direnişlerinde partizanlarımız bir çok kahramanlarını şehit vermektedirler. Bu korkunç imha operasyonlarının en sonucusu 15 Nisan 1981 günü yaşandı. Bu çatışmalarda KENAN adlı yoldaş şehit düşmüş ikisi kız olmak üzere 6 yoldaşımız yaralı olarak yakalanmışlardır. Bu soykırım savaşının bir digeride partimizin çeşitli defalar ilgili

DEVİRCİLERE, DEMOKRATLARA, YURTSEVERLERE,
İNSAN HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNE SAYGILI TÜM KURULUŞ VE KİŞİLERE!

13 Nisan 1981 günü Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin tarihindeki en büyük olaylardan biri olan ve mücadele tarihimize yeni bir sayfa açan P K K Davası açıldı. Gerek sömürgeci-faşist Türk yönetiminin gerekse özellikle Avrupa basınında dünya kamuoyuna ilan ettiği gibi bağımsız Marksist bir Kürdistan devleti iddiasıyla yargılanan PKK savaşçıları ve sempatizanlarından tutuklu bulunan 2331 kişi içinden 447'si mahkemeye çıkarılmış ve bunlardan 97 savaşçımız hakkında sömürgeci düzenin sadık uşakları savcılar tarafından idam talebinden bulunulmuştur. Türk sömürge cilığının Kürdistan gerçeğini ortadan kaldırmak için yıllardır uygulamakta olduğu korkunç sömürgeci egemenliğine, geliştirdiği tüm tedbir ve uygulamalarına rağmen giderek gelişen ve PKK önderliğinde maddi bir güç haline gelen Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi sömürgecilerin oluşturduğu tüm engelleri aşarak şanlı direnişini dünya kamuoyuna duyurmuştur. Faşist Türk sömürgecileri iki yıldan beridir halkımızın devrimci güçlerine ve özellikle partimize karşı, karalama, tecrit, baskı, işkence ve imhalarla oluşan sistemli bir savaş sürdürmekteydiler. 12 Eylül Faşist cuntanın yönetimi ele geçirmesinden bu yana bu savaş açık sömürgeci bir savaş halini almıştır.

Sömürgecilerin amacı; tüm azgın sömürü ve uygulamalarına rağmen filizlenip büyümesine engel olamadıkları Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin öncü müfrezesi partimizi yok etmek, Kürdistan ve Kürtlük adına ortaya çıkmış tüm kişileri ve güçleri sindirmek, devrimci güçlere destek olmuş halk kitlelerini korkunç işkence ve katliamlardan geçirerek, Kürdistan halkına gözdağı vermek ve böylece günümüze dek hemen her türlü sünu uygulamış bulundukları sömürgeci yöntemlerin iflası karşısında vahşi fiziki imhalarla Kürdistan sorununu kökünden hal etmektir. Evet, sömürgeci faşist türk yönetiminin önüne koyduğu görev budur. Ama nafile, günümüze dek defalarca uyguladıkları ve günümüzde ise yenilerine girişmeye hazır landıkları tüm hunhar katliamlarına, tüm igrenç yalan ve iftiralarına, tüm alçakça komplo ve oyunlarına rağmen bugün binlerce savaşçısı ve sempatizanı hapishanelerde ve idam sehpaları önünde, silahlarını kavramış onbinlercesi kentlerde ve dağlarda, yüzbinleri aşan fedekar, cesur, yurtsever kitlesi bulunduğu her yerde düşmana karşı kinle bilenerек mücadelesini sürdürmekte ve akıl almaz acılara göğüs gererek bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin sesini dünyaya duyurmaktadır. PKK davasının açılması bir gerçeği oldukça açık bir biçimde belgelemiştir. Türk sömürgeciliği Kürdistan gerçeğini ortadan kaldırabilmek için gelmiş geçmiş tüm sömürgeci güçlerin tecrübelerine dayanan en incesinden enkasasına kadar,

K A R D E Ş L E R !

KÜRDİSTAN HALKININ SON KURTULUŞ UMUDU OLAN PROLETARYA ÖNDERLİĞİNDEKİ ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİMİZ,İÇERDE FAŞİST-SÖMÜRGEÇİ CUNTANIN DOĞRUDAN SALDIRILARI, DIŞARDA İSE EMPERYALİST PROPAGANDANIN HALKIMIZIN MÜCADELESİNİ DÜNYA KAMUOYUNDAN TECRİT ETME ÇABALARININ YARATTIĞI TOZ DUMAN İÇİNDE BOĞULMAK İSTENMEKTEDİR.

BU DURUM KÜRDİSTAN'LI DEVRİMÇİ, DEMOKRAT VE YURTSEVERLERLE TÜRKİYE VE DÜNYA DEVRİMÇİ GÜÇLERİNİN ÖNÜNE ÖNEMLİ GÖREVLER KOYMAKTADIR. BU GÖREVLERİN EN ACİL OLANLARINDAN BİRİ,BU DARBENİN GERÇEK YÜZÜNÜ TEŞHİR ETMEK VE ONU TÜM DÜNYA HALKLARI NEZDİNDE MAHKUM VE TECRİT ETMEKTİR.

Y U R T S E V E R L E R !

HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PKK'nın TÜM OLANAKLARINI KULLANARAK BİNBİR FEDAKARLIKLAR VE KAHRAMANLIKLARLA YÜKSELTİĞİ SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST TÜRK DEVLETİNE KARŞI, HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNDE YERİMİZİ ALALIM. PKK'YI İZLEYELİM, ONA MADDİ VE MANEVİ OLARAK DESTEK OLALIM. HALKIMIZIN KÜRDİSTAN'DA PKK ÖNDERLİĞİNDE YÜKSELTİĞİ MÜCADELENİN SESİNİ AVRUPA KAMUOYUNA DUYURMAK VE ELİ KANLI FAŞİST CUNTANIN GERÇEK YÜZÜNÜ TEŞHİR ETMEK İÇİN GÖREV BAŞINA!

EMPERYALİST VE SÖMÜRGEÇİ BASININ, İLERİCİ DÜNYA KAMUOYUNU YANILTMA VE ŞARTLANDIRMA ÇABALARINA KARŞI KÜRT TÜRK VE ALMAN HALKLARININ ENTERNASYONALİST DAYANIŞMASINI GERÇEKLEŞTİRMEK İÇİN İLERİ!

- KAHROLSUN EMPERYALİZMİN KUKLASI SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST CUNTA !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM ve SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST-FEODAL-KOMPRADOR DÜZEN !
- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK ve ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ !
- YAŞASIN TÜRKİYE ve KÜRDİSTAN HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PKK

PKK-MK

PKK,KÜRDİSTA PROLETARYASI ve HALKI ADINA TÜM DEVRİMÇİLERİ,
DEMOKRATLARI ve YURTSEVERLERİ SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTAYA KARŞI
AKTİF MÜCADELEYE ÇAĞIRIYOR!

K A R D E Ş L E R !

Emperyalizmin güdümündeki sömürgeci işbirlikçi, tekelci Türk burjuvazisi,kukla genarellerin eliyle 12 Eylül sabahı faşist bir darbe gerçekleştirek yönetime el koymuştur.

Şüphesizki bu darbe 11 Eylül gecesi ortaya çıkmış, ani bir kararın ürünü değildir. 1970 ler öncesinden başlayarak sürdürülen, özellikle soniki yılda ise hızlandırılmış bulunan sinsi ve sistemli bir faaliyetin ürünüdür

Emperyalist basının ters bir biçimde yansıtmaya çalıştığı, Türkiye ve Kürdistan'daki bugünkü bunalımların temelinde, Kürdistan'ın Türk burjuvazisi tarafından sömürgeleştirilmiş bulunması ve işbirlikçi Türk burjuvazisinin emperyalizm ile girdiği,yeni-sömürgeci ilişkiler yatmaktadır. Ve bugün Türk burjuvazisininin faşist bir devlette karar kılarak, askeri bir diktatörlükle yönetime el koymasının nedenlerininide, bu iki olguda aramak gerekir.

Birinci olgu; yani Kürdistan'ın emperyalizmin güdümündeki, 4 sömürgeci devlet tarafından parçalanarak, bir parçasının da Türk burjuvazisi tarafından sömürgeleştirilmesi olgusu; Türk burjuvazisinin içine düştüğü iktisadi ve siyasi krizin temel nedenlerinden birini teşkil etmektedir. Ülkemiz işgal ve ilhak eden, ulusal varlığımızı inkar temelinde geliştirilen,tüm ulusal değerlerimizin imhası, tüm servetlerimizin talanı ile sonuçlandırılmaya çalışılan sömürgeci uygulamalar, halkımızı dayanılmaz yaşam koşullarına zorlamıştır. 1950 lerden sonra Türk burjuvazisininin ABD emperyalizmi ile girdiği,yeni-sömürgeci ilişkilerin sonucu olarak pazarların derinliğine sömürüye açılması ihtiyacının doğması ile birlikte,Kürdistan'ın da Kapitalist ilişkilere çekilmesi, ülkemizde modern sınıfların ortaya çıkmasına yol açmış ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin proletarya önderliğinde gelişmesinin maddi temellerini yaratarak, sömürgeci burjuvaziyi sürekli ve derin bir bunalıma sürüklemiştir. Geliştirdiği kapitalist-sömürgeci ilişkilerle emperyalizmin ve kendisinin sınıf çıkarları bakımından Kürdistan'ı, daha verimli bir pazar haline getirmeyi amaçlayan Türk burjuvazisi,içine düştüğü ekonomik ve siyasi krizden kurtulmanın yolunu ise Kürdistan'daki baskı ve sömürüyü daha da yoğunlaştırmakta görmekteydi. Ancak son yıllarda bu hesapları her geçen gün ve belirgin bir biçimde bozulmaya başlamıştı. Çünkü Kürdistan halkı proletarya önderliğinde, yüzyıllardır alıştırılmaya çalışıldığı kölelik ilişkilerine karşı bağımsızlık ve özgürlük tutkusunu coşku ile dile getirmeye başlayarak,hızla sömürgeciliğin ideolojik, sosyal ve siyasal denetiminden çıkmakta, yer yer sömürgeciliğin ülkemizdeki daya-

nakları feodal-kompradorlara, faşistlere ve bizzat devlet zorbalığına, onun askerine ve polisine karşı direnmeye başlamış bulunmaktaydı. İşte bu durum, işbirlikçi Türk burjuvazisini harekete geçirerek hayat damarlarının kopmakta olduğu endişesi ve panik içinde onu Tekelci burjuvazinin en kanlı ve en zorba yönetimi olan faşist bir devlet yaratma çözümüne sarılmaya yöneltti.

İkinci olgu; Türk burjuvazisinin emperyalizm ile girdiği yeni-sömürgecilik ilişkileridir. Bütünüyle Türk ekonomisinin çarpık yapısını belirleyen ve çarpık kapitalist gelişmenin ana nedeni olan bu olgu özellikle son yıllarda artan enflasyon, işsizlik, pahalılık, döviz darboğazları, dış ticaret açıkları ve hammadde, yedek parça, ara malına duyulan ihtiyacın her geçen gün daha da artması gibi olumsuz etkileri ile halk kitlelerini derin bir ekonomik bunalıma sürüklemiş; kitlelerin giderek artan hoşnutsuzluğu ve giderek belirginleşen somut talepleri karşısında sıkışan burjuvazi ile ezilen sınıflar arasındaki sınıf çelişkileri derinleşmiş ve kitlelerde kendiliğinden mücadeleye atılmada hızlı bir gelişme başgöstermiştir. Devrimci güçlerin kitlelere önderlik etmekteki yetersizliğinden de cesaret alan sömürgeci burjuvazi içine düştüğü ekonomik ve siyasi bunalımdan kurtulmayı faşist bir devlete yönelmekte aramış ve emperyalizmin gizli açık desteğinde sistemli bir çabanın ürünü olan askeri bir darbe ile yönetime el koymuştur. Gerçekleştirilmiş bulunan bu faşist darbe emperyalizmin Ortadoğu'da oldukça sarsılmış bulunan konumunu güçlendirmek için faşist bir yönetim altında dizginlenmiş ve bölgedeki ilerici güçlere karşı kullanmak üzere askerleştirilmiş bir topluma duyduğu şiddetli ihtiyaca da son derece uygun düşüğünden emperyalist kamptan büyük teşvik ve destek görmüştür.

Emperyalist güçlerin bu teşvik ve desteği sömürgeci-faşist darbe gerçekleştirildikten sonra da aktif bir biçimde sürmektedir. Emperyalistler bu kukla darbecileri demokrat! ve ılımlı diye lanse ederek şirin göstermeye çalışmakta ve dünya kamuoyuna bu zehirli habi farketirmeden yutturmak istemektedir. Bu alçakça girişimlerin, bu sinsî emellerin ve bu düzenbazlıkların ardındaki gerçeği iyi görmek gerekir.

Sömürgeci ve Emperyalist basının, başını emperyalizmin kuklası Evren paşanın çektiği eli kanlı çapulcu general takımını demokrasi havarisi! olarak gösterme çabalarının altında yatan gerçek nedir?

Sömürge bir ülke olarak, ülkemiz Kürdistan'da hiçbir zaman tanık olunamayan, Türkiye'de ise oldukça sınırlı olan bir takım demokratik hakların her fırsatta, bu kukla ordu tarafından silinip süpürüldüğüne bütün dünya şahit olmasına rağmen, bu açık faşist dikta'yı dünya kamuoyuna olumlu bir şey olarak benimsettirme girişimleri nedendir?

Bunun cevabı çok açıktır.

EMPERYALİZM ORTADOĞU'DAKİ ÇIKARLARI AÇISINDAN MUHALEFETTEN ARINMIŞ UÇAK BİR YÖNETİMİ BÜTÜNÜYLE ZORUNLU GÖRMEKTEDİR. BÖYLE BİR YÖNETİMSE ANCAK

FAŞİST BİR YÖNETİM OLABİLİR. FAŞİZMİN DÜNYA HALKLARI NEZDİNDE MAHKUM EDİLMİŞ BULUNDUĞUNU ÇOK İYİ BİLEN EMPERYALİSTLER, BU DARBENİN GERÇEK NİTELİĞİNİ VE KİMLİĞİNİ GİZLEYEREK, ONUN DÜNYA KAMUOYUNDA KABUL EDİLMESİNİ SAĞLAMAK VE BU FAŞİST ZORBALARA KARŞI YÜKSELECEK DEVRİMCİ HALK HAREKETLERİNİ DÜNYADAN TECRİT EDEREK, BASTIRILMASINI KOLAYLAŞTIRMAK İÇİN YALAN VE DEMOGOJİ İLE BESLENEN OLAGAĞNÜSTÜ BİR ÇABA SARFETMEKTEDİRLER.

Ama bu hesaplar tutmayacaktır. Çünkü ilerici dünya kamuoyu çok iyi bilmektedir ki sömürgeci Türk devleti, mayasında gerçek demokrasinin zerresini taşımayan ve son iki yıla yakındır sıkıyönetimlerle başta Kürdistan halkı olmak üzere tüm halk kitlelerine ağır baskı ve sömürü uygulayan askeri niteliği daima ağır basmış bulunan bir devlettir. Ve bu devlet her türlü demokratik görüntüsüne rağmen 12 Eylül'e kadar da ağırlığını bugünkü faşist cuntanın teşkil ettiği bir avuç asker-sivil bürokrasinin oluşturduğu Milli Güvenlik Kurulu adlı bir kurum tarafından yönetiliyordu. Bu kurulun sap tığı karar ve hedeflerle Kürdistan ve Türkiye halklarının içine alındığı kışkaç her ay biraz daha sıkılarak bu faşist darbenin koşulları yaratılmaya çalışılmış, bu kurulun gizli açık emirleri ile Kürdistan hergün askeri talan ve zorbalık eylemlerine tanık olmuş, devrimciler, yurtseverler öldürülmüş, zindanlara atılmış, bu çetenin yönetiminde halkımız sömürgeci burjuvazi ve feodal-kompradorlara soydurulmuş, halkımız katliama uğratılmış, mecburi iskân ve göçe tabi tutulmuştur. Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük talepleri korkunç komplo ve saldırılarla boğulmaya çalışılmıştır. Türkiye'de varolan sınırlı bazı demokratik haklarda yine bu kurulun direktifleriyle birer birer ortadan kaldırılmış ve böylece kör, sağır ve dilsiz bir toplum yaratılmaya çalışılmıştır. Son iki yıldır devletin Kürdistan halkına uyguladığı işkence ve özellikle baskılar akıl almaz boyutlara ulaşmıştır.

Halk düşmanı yüzleri bu kadar açık olan bu faşist kuklalar kime ve nasıl bir demokrasi getireceklerdir. Şüphesizki onlar son yıllarda Kürdistan Kurtuluş Hareketi ve onun önderi PKK'nin ülkemizi terketmeye mecbur ettiği hain feodal-komprador gürüha, yine PKK'nin Kürdistan'ı onlara mezar ettiği faşist çeteler, ajanlar ve muhbirlere, Kürdistan'da varlığı tartışılır hale gelen sömürgeci kurum ve onun talancı görevlilerine, kısaca sömürgeci-faşist Türk burjuvazisi ve onun ülkemizdeki uzantılarına özgürlük ve demokrasi vaadediyorlar.

Faşist cunta bu amacını gerçekleştirmek için halkımızın topyekün katliamında içinde bulunmak üzere her türlü baskıyı uygulamaktan çekinmeyeceğini dünyaya duyurmuş bulunmaktadır.

Es lebe 1. Mai

Jeder Kampf des Proletariats in der Geschichte, um die politische Macht, ob ohne Blut zu vergießen oder mit, hat immer sein Ziel erreicht. Während viele in einem Rosengarten ohne Dornen auf die Revolution warten und innerhalb dieser Erwartung von den Lebenden scheiden, geben in dieser Zeit die überzeugten Revolutionäre mit Ihren stählernen Krüften und unter Anwendung aller revolutionärer Taktiken ein Kampf der klassenlosen, freieitlichen Gesellschaft führt.

Mit dem 17. Oktober zusammen, der den Anfang für den Kampf gegen imperialistisch-kapitalistische Gesellschaftssysteme mitunter bewirkte, woraus ein nationaler Befreiungskampf entstand, gewann der 1. Mai der internationalen Arbeiterklasse noch mehr an Wichtigkeit.

Der 1. Mai bewahrt sein Dasein wie ein Messer in der Brust der Revolutionsfeinde, der mit seiner anti-bourgeoisien Haltung als Resultat zahlreicher Kämpfe noch immer die ausgebeuteten Völker motiviert, damit Sie Ihre demokratisch-sozialistische unabhängigkeits-Revolutionenkämpfe fortführen.

Während viele Arbeiterklassen anderer Völker den ersten Mai in einer klassenlosen, anti-kolonialistischen Gesellschaft, ohne Unterdrückung erleben, sind viele andere Völker, besonders Kolonial-Völker, dabei durch geleistete revolutionäre Kämpfe Ihren Platz in der Reihe der unabhängigen Weltvölker einzunehmen, Sie erleben den 1. Mai des Jahres 1981 unter Mitwirkung von Blut, Feuer, Schießpulver, Folterungen.

Die türkische Kolonialist- Bourgeoisie, die Ihre zerstörerische Rolle im Einvernehmen mit dem Militär fortsetzt, sah die letzte Chance die hochragende Entwicklung der revolutionären unabhängigkeitskampfes mit Hilfe der PKK in Nordwest Kurdistan zu vernichten, den sozialistischen Kampf der türkischen Arbeiterklasse zum Schweigen zu bringen, Ihre Aufgabe als Sklave der Imperialisten reibungslos zu erfüllen, die faschistische Diktatur zu ergreifen.

Das kurdische Volk erlebt den 1. Mai, unter der Regierung der faschistischen Junta, der die Dörfer durch Militär Übungen attackiert und zerstört, der tausende von Revolutionären und Demokraten einkerkt, andere zum Seil führt.

Doch birgt das kurdische Volk all diese Trauer in sein Herz und kämpft im Schatten der Flagge des PKK, mit seinen Frauen, Greisen, mit seinem Proletariat und Bauern unter einem Dach, gegen diese Grausamkeiten und ebnet Hindernisse.

Die faschistische Junta unter der Unterstützung der Imperialisten verzeichnet trotz Ihrer militärischen Überlegenheit in Kurdistan, vernichtende Niederlagen.

Die feudale- komprador- Bourgeoisie, die mit den Agenten und Polizisten zusammenarbeit leistet, konnte die Niederlage der Faschisten nicht verdauen, daraus resultierend ließ Sie Tausende PKK Partisanen der Formalitätshalber anklagen, und forderte für Sie die Todesstrafe. Der Grund für diese Handlung besteht darin; Daß Sie unserem Volk welches unter der Führung der PKK für die Unabhängigkeit einen langfristigen Widerstandskampf liefert, in Angst versetzen wollen. Der kurdische Unabhängigkeitskampf, der die Führung des Proletariats übernimmt, verdirbt dem imperialistisch-kapitalistischen System seine Gewinne im Mittel-Osten, um diese revolutionäre Bewegung zu verleugnen um seine Reaktionen darauf unbekannt zu lassen, versucht die faschistische Junta in der Weltöffentlichkeit all in Führung Imperialismus lebender Völker für sich zu gewinnen und betreibt vermehrt

Anti-Propaganda.

Die Ausbeuterische, faschistische Junta kann machen was Sie will, Sie ist im Hinblick auf Ihre politisch-ökonomische Situation und die Entwicklung der nationalen kurdischen und demokratischen Revolution dazu verurteilt, im Keime zu ersticken.

REVOLUTIONÄRE, DEMOKRATEN, PATRIOTEN!

Vorwärts, arbeitet solidarisch, mit dem Kurdischen Volk und lassen Vorkämpfer PKK zusammen, um in der Zukunft in einer unabhängigen Gesellschaft mehrere 1. Mai zu feiern.

-ES LEBE DER SOLIDARITÄTSTAG DES WELTPROLETARIATS 1. MAI !

-ES LEBE PROLETARISCHE INTERNATIONALISMUS !

-NIEDER MIT IMPERIALISMUS UND KOLONIALISMUS !

-NIEDER MIT DER TÜRKISCH-FASCHISTISCHEN JUNTA !

- ES LEBE DER BEFREIUNGSKAMPF DES KURDISCHEN VOLKES UNTER DER FÜHRUNG PKK (Arbeiterpartei Kurdistan)

1.5.1981

EUROPA-VORSITZENDER

DER P K K

YAŞASIN 1 MAYIS

Tarihte proletaryanın yürüttüğü her siyasal iktidar mücadelesi, kanlı, kansız ve bir dizi yenilgiler, zaferler sonucu hedefine ulaşmıştır.

Dikensiz gül bahçesinde devrim bekleyenler hayal-fî sükût içinde ömürlerini vefa ederlerken devrimden yana olan çelik disiplinli güçler tüm mücadele taktiklerini uygulayarak sınıfsız özgür topluma varacak siyasal iktidarlarını inşaa etmişlerdir.

Emperyalist-kapitalist sisteme karşı daha bir dizi Sosyalist, Demo - kratik ve Proleter önderlikli Ulusal Kurtuluş Devrimlerine yol açan 17 Ekim Devrimiyle beraber dünya işçi sınıfının 1 MAYIS günü daha başka bir anlam kazanmıştır.

1 MAYIS, dünya işçi sınıfının burjuvaziye karşı amansız savaşımın sonucu tüm görkemliliğiyle günümüzde de ezilen mazlûm sömürge halkların ve devrimci Proletaryanın Bağımsızlık, Sosyalist, Demokratik Devrim Mücadelelerinin önündeki düşmanların boğazına saplanmış bir hancer olarak varlığını korumaktadır.

Günümüzde bir çok ülkelerin işçi sınıfı 1 MAYIS'ı kendi siyasal iktidarlarını inşaa etmenin verdiği sömürsüz, baskısız, özgür bir ortamda geçirirken bir çok halklar ve özellikle sömürge ülke halkları devrimci önderlikli savaşımınla Dünya Bağımsız Uluslar Topluluğunda yerlerini alabilmek için, kan, ateş, barut, işkence, idam ve katliamlar altında 1981-1 MAYIS'ını yaşamaktadır.

Sömürgeci Türk burjuvazisinin askeri-siyasi-ekonomik v.s. her alanda tahripkar rolünü sürdürdüğü Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'daki PKK önderliğinde gelişen Bağımsızlık Mücadelesi karşısında sarsılan sömürgeci otoritesini yeniden inşaa edebilmek, Türkiye Proletaryasının yürüttüğü Sosyalist Mücadeleyi susturabilmek, bölgede yükselen devrimci savaşımın ve Dünya Sosyalist Hareketine karşı genelde emperyalizme ulaşık görevini pürüzsüz bir ortamda yerine getirebilmek için, faşist diktatörlüğe başvurmuştur.

Kürdistan halkı 1 MAYIS'ı, Sömürgeci-Faşist Cuntanın acımasız egemenliği altında, köyleri baskınlarla yakılıp yıkılarak, en yiğit evlatlarını şehit vererek ve binlerce devrimci-yurtsever insanın sömürgeci zindanlarda aç, susuz, işkenceler altında inin inin inliyerek daha yüzlercesinin de idam sehpalarında yok edileceği günün bekleyişi, acısını kalbine gömerek ama tüm bu zorluklara karşı PKK'nin açtığı Bağımsızlık ve Özgürlük bayrağı altında gencinden ihtiyarına, kadınından işçisine ve köylüsüne varana kadar birleşerek direnmenin ve cesaretin yüce örneklerini sergilemenin gururu içinde önündeki engellere ağır darbeler indirerek geçirmektedir.

Emperyalizmin desteğinde ki Faşist-Cunta'nın her türlü askeri üstünlüğüne rağmen Kürdistan'daki ordu gücünün darbeler yemesi ve dayandığı işbirlikçi Feodal-Kompradorlarla, ajan-polis-muhbir ağı ile faşist

mihrakların dağıtılmasını sindirememesi karşısında paniğe kapılarak tutsak aldığı binlerce P K K Savaşçıları formalite icabı yargılamaya çıkararak aklın alamayacağı sayıda idam talebinde bulunmaktadır. Sebebe; Bağımsızlık için P K K önderliğinde uzun vadeli direnme savaşına içine giren halkımıza gözdağı vermektir.

Emperyalist-Kapitalist sistemin Orta-Doğu'daki çıkarlarını altüst eden ve bölgede bir dizi devrimlere yol açmada mihenk taşı görevini üstlenecek Proletarya önderlikli Kürdistan Bağımsızlık Savaşını, dünya kamuoyuna istediği biçimde yansıtabilmek ve kendi canıane, barbar uygulamalarını haklı gösterebilmek gayretiyle, emperyalizmin desteğindeki devlet olanaklarını harekete geçiren Cunta, alabildiğine anti propa gandayı yoğunlaştırmaktadır.

Sömürgeci-Faşist Türk Cunta'sı, ne kadar çaba gösterirse göstereceği içine düştüğü Ekonomik-Siyasi ve Askeri çıkmazdan kurtulamayacağı gibi, Kürdistan ve bölgede gelişen anti-emperyalist Ulusal Kurtuluş ve Demokratik Devrim Hareketleri karşısında yıkılmaya mahkumdur.

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER !

Sömürgeciler tarafından tarihten yok edilmek istenen Kürdistan halkının P K K önderliğinde geliştirdiği Bağımsızlık ve Özgürlük kavgasına her zamankinden daha güçlü birlik ve beraberlik içinde, destek göstererek ÖZGÜRLÜK ORTAMINDA DAHA NİCE 1 MAYISLARI YAŞAMAK İÇİN İLERİ !..

--YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ DİRENİŞ GÜNÜ 1 MAYIS !

--YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ !

--KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SÖMÜRGEÇİLİK !

--KAHROLSUN FAŞİST-SÖMÜRGEÇİ TÜRK CUNTASI !

--YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ P K K !

01-05-1981

P K K

AVRUPA TEMSİLCİLİĞİ

werden die Verteidiger unterdrückt und aus Kürdistan vertrieben. Ein Anwalt, der sich die Augen von Folterung, Unterdrückung, Ungerechtigkeit im Gericht, willkürliche Todesstrafe und und unmethodische Verfahren nicht schließt hat eine Tat begangen reicht aus verhaftet zu werden.

Eine juristische Verteidigung für die Anwälte ist schuld !!! Häftigkeit und Unterdrückung in unserem Lande.....

Das Leben von 3 Anwälten, die ihr juristische und menschliche Aufgabe erfüllen, ist ungewieß. Eine ungewießheit für die Verteidiger und ihren Posten. Die Justiz im Kürdistan ist unterdrückt.

Menschlichkeit, Völkerverabkommen, Heimatbeliebigkeit, "Demokratie" und Respekt für die Menschenrechte, können nie aus der Welt abgeschafft werden.

Die Zusammenarbeit wie eine Kette ist Jura.

Das ist was von der fortschrittlichen Öffentlichkeit verlangt wird.

Die Menschlichkeit bekommt sich heute zu Tage sehr gut und lehnt Brutalität ab.

Von Jomoza bis Hitler, und von Pinosec bis Königen machen sich freude Menschenfleisch zu essen, deren Blut zu trinken und sie im Backofen zu braten.

Menschenfeinde werden verflucht. Es ist die Aufgabe der Menschlichen Fortschrittlichen und Öffentlichen die Menschenrechte in unserem Land zu verteidigen. Die Praxis der Ärzte ist praktisch Folterungsplatz geworden. Denen die von Folterungen die Rippen kaputt gemacht sind, der Finger geschnitten worden ist, Fingernagel gezogen ist, die Blut Erbrüchung, die Kniescheibe und Kiefer Kaputt gegangen ist werden nicht zum Arzt gebracht. Vor dem Gericht erzählte der M.Ö., er sei krank, ihm seien die Füße ausgeplatzt und Knochen kaputt.

Um nicht ~~mak~~ dikriminiert zu werden, gehe ich nicht zum Arzt.

Als die Mutter des inhaftierenden A.Y. ihn besuchen ging, sah sie, daß ihrem Sohn der Mund voll von Blut war ihm seien die Lippe zerrissen..., hat mit seinen Händen Blut sauber gemacht und hat mir das Blut gezeigt.

Als er rief und sagte Mutter warum bist du gekommen, haben die ihn geschlagen und schleppend zurückgebracht.

Die Mutter von Ö.D. erzählte dasselbe:

Ihr Sohn sei von zwei Gendarmen gebracht worden. Er sei erschöpft---- Ich beherrsche andere Sprache nicht außer kürdisch. Hätte ich lieber Beinbruch gehabt aber ihn nicht besuchen hatte. Ich habe mit ihm gesprochen aber sie haben ihn geschlagen, geschleppt und gebracht.

Wenn man das ganze vor Augen nimmt, die Besuche sind als Folterung zu bezeichnen.

Die den Tod überwindene Angeklagten habe keine beziehung zur Außenwelt und ihrer Familien.

Wir rufen alle Menschen, die Menschenrechte Respektieren auf...

Wir sollen gegen diese Unterdrückung nicht schweigen.

Wir sollen denjenigen, die sich nicht verteidigen können helfen.

Verfluchten sie die schmutzige Hände....

Gegen die Menschenrechte verletzen dürfen wir nicht schweigen....

Denjenigen, die vor Verteidigung beraubt sind, sollen fortschrittliche, Demokratische, Öffentliche und die für Menschenrechte eintreten helfen.....

Unterstützen sie sie finanziell und juristisch!!!

Sympatiesanten der

P.K.K.

Schuld gegen Menschlichkeit.....

Die Aufgaben der heutigen fortschrittlichen Organe ist die Erfüllung der Menschenrechte. Deklaration der Menschenrechte und internationale Abkommen bezeichnen: Hinrichtungen, Folterungen und Erschießungen als Schuld.

Die Grundlage internationaler Abkommen ist das, daß der Angeklagte sich verteidigt und verteidigen kann, daß der Verteidiger mit seinem Mandanten sprechen kann, daß die Angehörigen einen Besuch machen und ihre Sprache sprechen können usw. Sogar Kriegsgefangene haben das Recht.

In unserem Heimatland gibt es das Recht nicht. Besonders im Kurdistan und im Gefängnis von Diyarbakir sind die Häftlinge von diesem Recht beraubt.

In bisherigen Verhandlungen sind ungefähr 300 Angeklagte zum Tode verurteilt worden. Die verschärften Todesurteile gegen Anhänger der PKK haben keine juristischen Grundlagen. Es ist mit einem Satz des Anwalts nachweisbar. Nämlich: "Das Gericht macht was es will." Diejenigen, die PKK angehören 5-10 Jahre, die Sympathisanten 15-20 Jahre und Spitzen werden zum Tode verurteilt. Die Lage der zum Tode verurteilten Angeklagten und deren persönlichen Aussagen sind verschiedentlich veröffentlicht worden.

Die Fortschrittlichen sollen die Verletzung der Menschenrechte verhindern. Weil es eine juristische Frage ist. Die Menschlichkeit und Freiheit ist die Aufgabe deren, die in Freiheit leben wollen. In Kurdistan für Freiheit kämpfen ist schuld! Einem fortschrittlichen Volk und dessen inhaftierenden Teil in Kurdistan soll geholfen werden.

Die Lage der Häftlinge im Gefängnis: Gesundheit, Essen, Trinken, Sauberkeit und der Zustand der Schlafsälen ist mit dem Leben der Tiere zu vergleichen.

Die zum Tode verurteilten Angeklagten haben kein Mittel für ihre Verteidigung.

Ein Treffen mit Angehörigen oder Anwälten kommt nicht in Frage. Auch eine Kontaktaufnahme zwischen Anwälten und Familienangehörigen ist verboten.

Während der Verteidigung ist es ausgeschlossen den Mandant zu sehen.

Ein Mann, der nicht sehen, hören, sprechen kann vor dem Gericht, er ist nur Zuschauer. Um Verteidigerposten nieder zu legen,

lüğün ölmez simgeleri olan HAKİ ve HALİL yoldaşları bu amaçla katlettiler.

Bu yoldaşlarımızın katledilişi, sömürgecilerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ortadan kaldırmak konusundaki kararlılığını göstermek yanında esas olarak yerli gericiliğe, ajanlaşmış kişi, kurum ve yapılarakarı halkımızın ve devrimci hareketimizin varlığını korumak için dahi olsa, daha başından silahlı mücadelenin geliştirilmesinin kaçınılmaz olduğunu acığa çıkardı. Hele hele Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'ne önderlik iddiası ile ortaya çıkmış Kürdistan Proletaryası gibi genç ve dağınık bir gücün kendi öz örgütünü yaratmadan ve devrimci zoru temel bir mücadele yöntemi olarak benimsemeden, sömürgecilerin ve uşaklarının halk kitleleri üzerindeki etkinliğini kırmasının ve bağımsızlık mücadelesini geliştirebilmesinin hiç mümkün olmadığı gün gibi bir gerçek olarak ortadaydı.

Bu gerçekten hareket eden Kürdistan proletaryasının önderleri bu temel sorunlarımızı çözebilmek için kararlılık ve fedakârlıkla öne atıldılar.

Evet HAKİ ve HALİL yoldaşları kaybettik, fakat onların uğrunda hayatlarını feda ettikleri ilkelere sarılan yoldaşlarımızın geliştirdikleri mücadelelerde yüzlerce yeni HAKİ ve HALİL doğdu. PKK bu ilkelerin ışığında geliştirilen mücadele içinde oluştu ve pekişti. Bu ilkelerin bağnazca savunulması ile Kürdistan Kurtuluş Hareketi ve harekette proletarya önderliği maddi bir güç haline geldi.

Bütün bu gelişmeler karşısında tek çıkış yolunu, PKK hareketini tüm unsurları ile birlikte fiziki olarak imha etmekte gören, böylece halkımızı sindirerek bu "belayı" başından defetmeye uğraşan Türk sömürgecileri, tüm devlet güçleri ve uşakları ile birlikte devrimci hareketimiz halkımız ve ülkemiz üzerine çullandılar.

Ama nafile! Ne Pazarcık, Mardin ve Dersim katliamları, ne işkenceler ve idamlar Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük özlemlerini söndüremez ve mücadelemizi durduramaz.

Bugün şehirlerde, köylerde, işkencehanelerde ve mahkemelerde Faşist Türk sömürgecileri ve uşaklarına karşı, binbir fedakarlık, kararlılık cesaret ve bilinçle direnen yoldaşlarımız, Haki ve Halil yoldaşların açtığı; bağımsızlık, özgürlük ve proletarya enternasyonalizmi bayrağını, yeni kahramanlık örnekleriyle daha da yükseklere çıkarmaktadırlar.

Dünya halklarının gözünde mahkum olmuş Türk sömürgecilerinin tüm katliam, işkence ve idamlarına rağmen, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ve onun önderi PKK, mücadelelerini kararlılıkla sürdürecektir ve mutlaka zafere ulaşacaktır.

- KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ !
- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-FEODAL-KOMPRADOR DÜZEN !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM !
- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETAR ENTERNASYONALİZMİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PKK !
- PKK SAVASÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR !

MAYIS 1981

PKK
AVRUPA TEMSİLCİLİĞİ

Devrimciler, Demokratlar! Kürdistan'lı yiğit emekçiler!

18 ve 19 Mayıs günleri Bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin en anlamlı ve aynı zamanda en acılı olaylarının yaşandığı iki önemli gündür.

18 Mayıs 1977'de Türkiye proletaryasının yiğit evladı Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yılmaz önderi ve yüce enternasyonalist HAKİ KARER, Türk sömürgecilerinin hazırladığı bir komploda, ajan-provokatör "Beş Parçacılar" (Stërka Sor) hareketi tarafından katledildi.

19 Mayıs 1978 de ise, Türk sömürgecilerinin ülkemizdeki sosyal temeli olan Feodal-Komprador güçlere karşı, Urfa ve özellikle Hilvan yöresinde başlatılan mücadelenin önderlerinden ve hareketimizin en kararlı savaşçılarından biri olan HALİL ÇAVGUN, MİT ve işbirlikçileri feodal-eskiya çetesi Süleymanlar'ın ortak düzenlediği bir saldırıda şehit düştü.

Sömürgecilerin bu değerli savaşçılarımızı katletmekteki amacı; hareketimiz daha gelişip güçlenmeye fırsat bulamadan bu tür komplo, cinayet ve baskılarla onu ortadan kaldırmak, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini öndersiz ve örgütsüz bırakarak ülke ve halk olarak varlığınıza son vermektir.

Fakat Türk sömürgecileri kesin bir yenilgi içindeydiler. Çünkü HAKİ'lerin ve HALİL'lerin temsil ettikleri mücadele, 1940'lar öncesi direnme hareketlerinden ve 1975'te yenilgi ile sonuçlanan Güney Kürdistan hareketinden çok farklıydı. Orta-Kuzey-Batı (Türkiye Kürdistan'ı) Kürdistan'da gelişmekte olan Ulusal Kurtuluş Hareketi, feodallerin ve aşiret reislerinin önderliğinde değil; sınıfsal kurtuluşu ulusal kurtulustan geçen, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin temel gücü ve gerçek savunucusu proletarya önderliğinde ve her türlü yabancılaşıma; ulusal inkarcı, sosyal-şöven, reformist-milliyetçi görüş ve siyasetlere, Türk sömürgecilerinin ülkemizdeki dayanakları olan feodal-komprador güçlere, faşist örgütlenmeye ajanlaşmış tüm kişi, vapi ve kurumlara karşı verilen kararlı bir mücadele içinde geliyordu.

Proletarya önderlikli Ulusal Kurtuluş süreci başlamıştı ve hiçbir güç bunu durduramazdı. Sömürgeci güçler ve uşakları da bunun bilincindeydiler. Fakat çaresizlik ve panik içinde hareketimize saldırarak, cinayetler tertipleyerek ülkemiz ve halkımız üzerindeki imhacı hareketlerini bir kez daha gündeme koymaktan geri durmadılar. Hareketimizi dağıtabilmek için özel ajan örgütler oluşturdular ve bize saldırttılar. Kısacası her yolu deneyerek bizi yıldırmaya ve ortadan kaldırmaya çalıştılar. Sömürgeciliğe, yerli gericiliğe ve faşistlere karşı dişe-diş bir mücadelenin, sosyal-şövenizme ve reformist-teslimiyetçiliğe karşı uzlaşmaz ideolojik savaşın, proletarya önderliğinde tavizsizliğin, halka, ülkeye ve komünizm davasına bağlılığın, cesaret, fedakârlık, kararlılık ve alçakgönül-

EINSCHRÄNKUNG DER RECHTE DER AUSLÄNDISCHEN BEVÖLKERUNG und DIE BUNDESTAGSWAHLEN

Die Bundesregierung aus CDU/CSU-FDP will auch eine "Wende" in der Ausländerpolitik herbeiführen. Darunter versteht sie eine Einschränkung der natürlichen und grundlegenden Rechte der ausländischen Bevölkerung. Zu diesem Zweck wurde eine Regierungskommission gebildet, die ihre Empfehlungen und Vorschläge bis zum 1. März 1983 bekanntgeben wird. Schon im Dezember 1981 wurde durch die damalige SPD-FDP-Regierung das Nachzugsalter der ausländischen Kinder auf 16 Jahre herabgesetzt und der Nachzug von Kindern zu nur einem Elternteil in der Bundesrepublik verboten. Außerdem wurde das natürliche Recht auf das Zusammenleben der Eheleute dadurch drastisch eingeschränkt, daß die Ehegatten von in der Bundesrepublik lebenden Ausländern erst dann in die BRD nachziehen dürfen, wenn der Ausländer acht Jahre rechtmäßigen Aufenthalt hier nachweisen kann und die Ehe mindestens ein Jahr besteht.

"EIN ERHEBLICHER TEIL DER ZWEI MILLIONEN TÜRKEN MUSS IN IHRE HEIMAT ZURÜCKKEHREN!" (Bundeskanzler Helmut Kohl, 26.1.1983)

Nach diesem Motto wird die Bundesregierung versuchen, ihre restriktiven Maßnahmen gegen uns Ausländer durchzusetzen, Beabsichtigt wird bisher folgendes:

- Herabsetzung des Nachzugsalters auf 6 Jahre.
- Kapitalisierung des Kindergeldanspruches für einen bestimmten Zeitraum, gekoppelt mit dem Zwang zur Rückkehr der Mutter.
- Kapitalisierung eines Teils des Arbeitslosengeldanspruches.
- Kapitalisierung eines Teils der Rentenversicherung (nur Arbeitnehmeranteile).
- Änderungen der Ausweisungsbestimmungen, z.B. Ausweisung, auch ohne richterlichen Beschluß bei:
 - Verletzung der Anmeldepflicht für Vereine (z.B. Verspätung bei der Meldung von Vorstandsänderungen)
 - Verletzung der Anmelde- und Vorlagepflicht bei Versammlungen.
 - Gewalttätigen Auseinandersetzungen, auch bei Veranstaltungen, auch wenn sie dort von Dritten verursacht werden.

Diese Maßnahmen treffen insbesondere die Türken und Kurden und geschehen im Einvernehmen mit der faschistischen Junta in der Türkei, die von der Bundesregierung "Hilfen" in Höhe von 530 Millionen DM allein im Jahre 1982 kassiert.

ZIEL: SOZIALABBAU und ENTRECHTUNG SOZIAL SCHWACHER

Die Auswirkungen der deutschen Wirtschaftskrise bekommen neben den Arbeitslosen, Rentnern, Sozialhilfeempfängern, Studenten und Jugendlichen am meisten die ausländischen Arbeiter zu spüren. Die herrschenden Kreise haben die verschiedensten Maßnahmen getroffen, um die sozialen Rechte der arbeitenden Klasse zu beschneiden. Die großen Demonstrationen der Gewerkschaften und fortschrittlichen Kräfte dieses Landes im letzten Herbst zeigen den Protest gegen die zahlreichen Bestrebungen, die Last der Krise auf die werktätige Klasse abzuwälzen. Die immer mehr ausgeweitete Diskriminierungspolitik gegen Ausländer, die den Ausländern die Schuld an der Krise aufredet, ist ein Versuch, die arbeitende Bevölkerung in die Irre zu führen und sie zu spalten.

PROPAGANDA GEGEN AUSLÄNDER: EIN MITTEL ZUM STIMMENFANG BEI DER WAHL

"Wer in der Bundesrepublik von einer Ausländerfeindlichkeit spricht, betreibt selber Ausländerfeindlichkeit"

(Friedrich Zimmermann)

Arbeitslosigkeit, Wohnungsnot, ungenügende Schulausbildung, Lehrstellenmangel alles wird uns angelastet. Es waren die Politiker, die angefangen haben, "Arbeitslosigkeit" und "Ausländerproblem" in einem Atemzug zu nennen, sodaß es kein weiter Schritt mehr ist zu der Milchmädchenrechnung: Ausländer raus- und unsere Probleme sind gelöst. Und die damit hergestellte Spaltung kann wiederum für Weiteres genutzt werden. Zu guter Letzt sollen wir nun auch noch für den Wahlkampf herhalten: Die Bundesregierung beabsichtigt, die Vorschläge ihrer Kommission zur Änderung der Ausländerpolitik- die mit Sicherheit einschneidende Verschärfungen beinhalten werden- ca. am 1. März, also eine Woche vor den Bundestagswahlen vorzulegen, um so noch mit der Hetze Stimmen zu gewinnen und gleichzeitig Mehrheiten zu schaffen, um ihre geplanten Repressionen durchzusetzen. Ebenso erweist sich diese Politik als nützlich für Neofaschisten und NPD, die in einem solchen Klima sich jetzt wieder profilieren können und sich zu weiteren Gewalttaten, Morden und Überfällen ermuntert fühlen.

WAHLRECHT FÜR AUSLÄNDER

4,5 Millionen Ausländern will die Bundesregierung ihrer natürlichsten Rechte berauben. Dieser Teil der Bevölkerung hat weder in den verschiedenen Herkunftsländern noch hier die Möglichkeit, sich für seine Rechte einzusetzen und seinem politischen Willen durch die Beteiligung an Wahlen Ausdruck zu verleihen. Unter den Auswirkungen der diskriminierenden Gesetzesänderungen und des sozialen Abbaus haben wir genau wie unsere deutschen Mitbürger zu leiden, deshalb sind wir entschlossen, unsere Rechte zu verteidigen und fordern unsere deutschen Kolleginnen und Kollegen auf, uns in unserem gemeinsamen Kampf zu unterstützen:

*** SCHULTER AN SCHULTER GEGEN SOZIALABBAU, ARBEITSLOSIGKEIT UND DIE REPRESSIVEN MASSNAHMEN GEGEN AUSLÄNDER!**

*** KOMMUNALES WAHLRECHT FÜR AUSLÄNDER!**

*** KEINE ZWANGSRÜCKKEHR!**

*** AUFHEBUNG DER NACHZUGBSCHRÄNKUNGEN - RECHT AUF EINHEIT DER FAMILIE AUCH FÜR AUSLÄNDER!**

BIRKOM (Devrimci İsci, Serxwebûn, Emekci, Kivilcim, İscinin Sesi, Cephe, Birlik Yolu, Devrimci Savas)

En temel haklarımıza yönelik saldırılara, birleşerek karşı duralım!..

F. Alman devleti içine düştüğü krizin faturasını emekçi kesimlere ödetme politikalarını sistemleştirerek sürdürüyor. "Sosyal devlet" politikalarının yerini baskıların aldığı ve yeni baskıların gündemde olduğu bu dönemde; kiralar serbest bırakılıyor, emeklilik ve işsizlik sigortası primleri arttırılıyor, hastalık hallerinde işçi ve emekçiler masraflara ortak ediliyor, ortaokul ve lise öğrencilerinin bursları kaldırılırken, yüksek öğrenimde okuyanların bursları krediye çevriliyor...

Bu ve benzeri önlemlerle, baskılarla yerli-yabancı tüm emekçilerin ekonomik-sosyal hakları alabildiğine gaspedilirken; diğer taraftan yabancı işçiler, özellikle Türkler ve Kürtler üzerinde hem sinsice hem de açık olarak propagandalar geliştiriliyor. Özellikle seçimler öncesi yabancılar seçimlere alet ediliyor: Türk ve Kürtler seçim propagandalarının temel malzemesi olarak kullanılıyor.

İnsan olmanın en doğal gereklerine bile saldırıldığı bu dönemde, elimizden alınmaya çalışılan birçok haklarımız üzerine pazarlık masalarına oturuluyor. Örneğin;

● Bir süre öncesine kadar ülkede yaşayan çocuklarımızdan 18 yaşına kadar olanları yanımıza alma hakkımız var iken, bu, önce 16 yaşa indiriliyor. Şimdi de 6 yaşla sınırlandırılmak isteniyor.

● Eşlerin bir arada yaşayabilmelerinin önüne bir dizi bürokratik engel çıkartılarak, aile bütünlüğü parçalanmak isteniyor.

Krizin kaynağının emperyalist-kapitalist sistem olduğu gizlenerek yabancılar krizin sorumlusu olarak gösterilmeye çalışılıyor. Yabancılar hedef olarak seçiliyor ve "Ausländer Raus" (YABANCILAR DEFOLUN) sloganı etrafında bizlere karşı düşmanlık bizzat hükümetler eliyle tezgahlanıyor.

Diğer taraftan bu politikanın bir parçası olarak; yabancı düşmanlığı etrafında Alman emekçileri ile yabancı emekçiler birbirine düşürülmeye çalışılıyor. Özellikle faşist güçler yabancıların can ve mal güvenliğine karşı saldırılarını yoğunlaştırarak bizleri sindirme, yıldırma görevlerini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Geçmiş koalisyon hükümetinden de daha hırçın bir politikayı bizlere uygulamak isteyen CDU-CSU-FDP koalisyon hükümeti, yabancı işçilerin sayısını azaltmayı ve birçok sosyal hakkımızdan vazgeçerek ülkemize geri dönmemizi istiyor. Kendi ödediğimiz emeklilik aidatlarımızı binbir güçlükte vermeyi kabul ederken, işverenin ödemek zorunda olduğu pay yutulmak isteniyor.

● Bütün bunlara ek olarak işçi şirketleri projesinin fiyaskoyla bitmesini, yabancıların örgütlenme ve politik faaliyette bulunması gibi en demokratik haklarına, yeni dernekler yasası ile saldırılmasını da katmak mümkün.

Tüm bu yapıların ve yapılmaya çalışılan ve de yabancı düşmanlığının; Almanya'nın resmi politikası olduğunu bilmemiz gerekiyor. Bunun için de kâhin olmaya gerek yok! Yalnızca Başbakan KOHL ve işçileri bakanı ZIMMERMANN'ın açıklamalarına bakmak yeter. Diyorlarki; "Almanya'da yaşayan iki milyon Türkten önemli bir kesimi ülkesine dönmek zorundadır!!" Ve seçim kampanyalarının en önemli sloganlarından birisi de bu.

T.C devleti ise tüm bu gelişmeler karşısında F. Alman devletiyle kendi döviz ihtiyacını kapatmak için pazarlık yapmaktan, biz emekçileri boş sözlerle oyalamaktan başka birşey yapamıyor. Bizler örgütlenip kendi haklarımızı savunmadıkça kimsenin bizim hakkımızı koruyamayacağı açığa çıkıyor. Bu doğrultuda sürdüreceğimiz mücadele faşist cuntaya karşı mücadeleyi güçlendirip yükseltecektir.

Kardeşler

Seçme seçilme hakkımız bile olmadığı halde seçimlere alet edildiğimiz bir dönemde tüm yabancı işçiler, mücadelelerini, Alman emekçileri ile ortak olarak sürdürmek zorundadır.

Alkışlarla çağrıldığımız, karşılandığımız bir ülkede bugün bizlere karşı bilinçli bir politika olarak gündeme getirilen ve sürdürülen yabancı düşmanlığının nedeni hepimizce iyi bilinmek zorundadır. Ve bunun kıskırtıcısı Alman işçi sınıfı değildir. Kıskırtıcısı Alman devleti, tekelleri ve faşist güçlerdir.

İş, bugün elimizden almaya çalıştıkları haklarımızla bitmeyecek; bunu yeni baskılar ve uygulamalar izleyecektir. Ve tüm bunlar için mücadele etmek gerekmektedir. Böylesi bir mücadele için de tüm Türk-Kürt demokratik devrimci güçlerinin ortak bir hat izlemesi zorunludur. Hiçbir gerekçe böylesi somut bir mücadele birliğinin önüne geçmemelidir.

Tüm emekçileri, demokratik kuruluşları yabancı düşmanlığına, haklarımızın kısıtlanmasına, ekonomik krizin yükünün sırtımıza yıkılmasına karşı; seçme ve seçilme hakkı dahil tüm haklarımızı kazanmak için ortak mücadeleye çağırınız.

BIRKOM, bu mücadelesini tüm emekçiler ve demokratik güçlerle birlikte yürütmek amaç ve kararındadır.

Tüm gücümüzle baskılara, zorla geri göndermelere karşı çıkalım !
Yabancı düşmanlığına karşı Alman emekçileriyle omuz omuza verelim !
Yerli-Yabancı işçiler bir olsun sömürücüler kahrolsun !
Seçme seçilme hakkımızı almak için tüm emekçiler omuz omuza !
Yaşasın uluslararası dayanışma !

BIRKOM (Devrimci İşçi, Serxwebûn, Emekçi, Kıvılcım, İşçinin Sesi, Cephe, Birlik Yolu, Devrimci Savaş)

Die faschistische Junta ließ seit ihrer Machtübernahme 14 Menschen hinrichten. 108 politische Gefangene wurden Opfer der Folterungen. Etwa 700 Menschen wurden bei "Säuberungsoperationen" erschossen. Für 4000 politische Gefangene fordern die Militärs die Todesstrafe.

Am 16. März 82 wurden 3 Linke in Izmir hingerichtet und 13 kurdische Linke wurden im Militärgefängnis von Diyarbakır durch Folter ermordet.

Folter, Hinrichtungen und Massaker bedrohen die 170.000 politischen Festgenommenen. Drei Viertel der türkischen Armee befindet sich in Nordkurdistan. Das kurdische Volk wird durch Massaker zur Auswanderung gezwungen. Die Millionen von Menschen in der Türkei sind in Elend und Armut, dem Hunger und Tod ausgeliefert. Sie hoffen auf die Solidarität und Unterstützung der internationalen demokratischen Öffentlichkeit.

Die westlichen Regierungen, die der faschistischen Junta in der Türkei jegliche Unterstützung gewährleisten, unterdrücken die Ausländer, die türkischen und kurdischen Arbeiter in ihren Ländern. Die Bundesregierung, wie auch andere europäische Regierungen, schieben die Last der Wirtschaftskrise auf die ausländischen Arbeiter, nehmen ihnen die wenigen Rechte weg.

Die internationale Front der Konterrevolution betreibt verstärkt zusammen mit den anti-sozialistischen Propagandisten auch die Kriegshetze. Sie tut alles in ihrer Macht stehende, um einen neuen Weltkrieg möglich zu machen.

Deshalb ist es eine Notwendigkeit, daß die Werktätigen aus der Türkei und Kurdistan die entschlossene Einheit bilden.

BIRKOM ruft alle demokratischen Kräfte auf, für diesen 1. Mai der Völker der Welt kraftvoll und in Einigkeit zu demonstrieren.

ES LEBE DIE KAMPFTRADITION DES 1.MAI!

**WEG MIT DER FASCHISTISCHEN MILITÄRJUNTA
IN DER TÜRKEI!**

SCHLUSS MIT DER AUSLÄNDERFEINDLICHKEIT!

**BEKÄMPFEN WIR HINRICHTUNGEN UND MASSAKER
IN DER TÜRKEI!**

BIRKOM (Antifaschistisches Einheitskomitee im Ausland)
DEVIRIMCI İŞÇİ
SERXWEBUN
KIVILCIM
EMEKÇİ
İŞÇİNİN SESİ

BIRKOM_

ES LEBE DER 1. MAI

An die Arbeiter aller Länder und die unterdrückten Völker!

Der 1. Mai hat für das internationale Proletariat und die unterdrückten Völker der Erde eine besondere Bedeutung. Dieser Tag ist der Tag der Einheit, des gemeinsamen Kampfes und der Solidarität. Die Proletarier und unterdrückten Massen der hochentwickelten Länder haben in den Zeiten der Entstehung und des Aufblühens des Kapitalismus gegen erbarmungslose Ausbeutung und Unterdrückung mit unzähligen heldenhaften Aufständen und Widerständen geantwortet.

Sie haben nicht nur ihre ökonomischen, demokratischen Rechte errungen, sondern auch ihre unabhängigen, politischen Organisationen geschaffen. Dadurch haben sie die gemeinsame Front gegen das internationale Kapital gebildet. Die gemeinsame Front bildete eine wichtige Voraussetzung für die Kämpfe der werktätigen Klassen.

Auf dieser Grundlage sind die Entwicklungen auf der Welt entstanden. Alle bürgerlichen Staaten und Regierungen haben den 1. Mai als Tag der Arbeiter anerkannt. Dies war ein großer Sieg der Arbeiterklasse und der unterdrückten Völker der Welt gegen das internationale Kapital. Dieser Sieg war auch ein Auslöser anderer Siege.

Aus diesem Grund hat der 1. Mai für die Völker der Türkei und Kurdistan eine besonders große Bedeutung. BIRKOM, das für die Verwirklichung dieser Ziele und Inhalte des 1. Mai und für gemeinsame, konkrete Schritte entstanden ist, ruft euch auf, gegen Hinrichtungen, Massaker in der Türkei und Kurdistan, gegen die Ausländerfeindlichkeit in Westeuropa aufzutreten.

Kollegen,

Die faschistische Militärdiktatur in der Türkei ist seit dem 12. September 1980 an der Macht. Seitdem setzt sie ihren Terror, Hinrichtungen, Folter, Massaker gegen die türkischen und kurdischen Völker brutal fort.

Diese in der Geschichte beispiellose Politik der Barbarei ist das Werk der Militärjunta, ihrer Monopolbourgeoisie und ihrer Unterstützer in den USA und in der B.R.D.

Dieses Jahr kann der große Teil unserer Arbeiterklasse den 1. Mai nicht offen feiern. Die Arbeiter wurden ihrer ganzen gewerkschaftlichen Rechte und Freiheiten beraubt. Durch die faschistische Junta beuten die Arbeitgeber noch mehr aus, die fortschrittlichen, revolutionären und demokratischen Menschen werden vernichtet.

BIJI YEK GULAN

JI KARKERÊN WELATAN Û GELÊN BINDESTRE;

Rojên yek gulan; ji karkerên dinê û gelên bindestra, bi gelleki maneye û roja yekitiyêye. Karkerên welatên pêşkêti û girseyên gelên bindest; Di dema zêbûn û bilindbûna kapitalizmê da, li diji kedxwarî û hovbûna sermaye, bê dom li berxwedane, li dawîya serbîlîndkîrîna xwe; bi xwîna kurên rûmetiyên ji çinên bindest, ne tenê mafê xwe yê Aborî û Demokrati sitendin, ji vi hin girîngtir ji, bîngeha rêxistinên xwe yê çini, serbixwe avêtine û li diji sermaye navnetewî cepha şîrikatî avakirine. Ev rewş, ji bo tekoşîna çinên kedkar bîngeheki qewî avakir. Tekoşîn, her dem li ser vi bîngehi dest pêkir, bilînd bû û li gîşteki dinê hat pêçandin. Li dawiyê, di Dînê da, gîşteki dewletên burjûva û hukûmetên wan, I Ê GULAN Ê, bi resmi roja karkera qebûlkirin. Ev, li diji sermaye navnetewî; serfiraziya tekoşîna karkera û gelên bindeste, ji bona serfirazî û rizgariyên nûh bi cih binên ev roj, bû roja tekoşînê.

Ji bo vi ji, I Ê GULAN Ê, iroj ji bona gelên Tîrkiyê û Kurdistanê gelleki xwediyê maneyeka girînge. Ji bo rewşa tekoşînê bi proxram û ji bo proxrama vê ji, di rêça armancê da birêxistinî û destpêkani bi cih binên ev roj, bû tekoşînê bi proxram û ji bo proxrama vê ji, di rêça armancê da bi rêxistinî û destpêkani bi cihbine xebatkarên vê armancê **BIRKOM** ji bo li diji, xerîqandin û qirkirin li Tîrkiyê û li Kurdistan, û li awrûpayê, dijmîntiya li diji beyaniya derkevin gazi li we dike.

BIRANO

Li Tîrkiyê, 12 Ê Ilonê 1980 yi da, diktatoriya faşîst û leşkerî sazûmanê xîste destê xwe û li ser gelên Tîrk û Kurd, politika zorbazî bi darxistin, lêdan û qirkirinê berdewam dike. Ev politika hov, di Dînê da, tîmsalên wê tînene û ev bi xwe ji, pîxwasê faşîstên generala, sermaye yekdestî û nişana piştgirotekên wanê dervaye. Çîna meyyên karker di sala 1982 yande, bê cejna xwe ya I Ê GULAN Ê, mafên xweyê sendiqî û bê mafên xweyê azadiyê ye. Û dîbin zîlm û zorbaziyan faşîst de, bi nalinin. Bi saya serê cûnta faşîst, sermayedar û karbîdest, kedame talandikin. Xwîna pêşverû, demoqrata û şoreşger di xwên.

Pîştî cûnta faşîst û leşkerî li Tîrkiyê hatiye serî, hetta neha; 11 kes hatin bîdarxistin, di lêdan û eziyettê da, 108 kes hatin kuştin, di qirkirinê bi navên "operasyona" 600 insanê me hatin kuştin. Di derheqên 500 kesî da biryarên bi darxistina hat sitandin.

Di dawî da, li Izmirê, 3 şoreşger hatin daleqandin. Li Diyarbakir, di hepsa leşkeriyê da nêzîkî 13 e şoreşgerê Kurd bi lêdan û eziyetê hatin kuştin. Di hepsû zindanan de, 170.000 şoreşger, girtiyên siyasî dîbin bêzandin û gefên; bîdarxistinê, qirkirinê û lêdanê dane. Ceşê Tîrk ji 3/4 i herikandine Kurdistanê bakûr. Gelên hêlê di qirkirinê da derbasdikin û dixwazin gel ji van hêla koçberbikin. Li Tîrkiyê bi milyonan kes dîbin zîlmê, birçibûn û belengaziye da, li benda piştgiirtina allemayî gîştîyê Dînê ye.

Li rojava Avrûpa, rejimên pêşverû her hêlîva, alîkari bi cûnta faşîstra dikin û bi taybetî eziyet û te'ade li kedkarin Tîrk û Kurd dikin.

Di bin rewşa tengasiya aborî da, Almanya û dewletên Avrûpa, barên tengasiyê davîjin ser milên karkera û ev kedkarên li van welata dixêbitin, mafên wan, yek bi yek ji destên wan derdixin.

Di vê rewşa di Dînê da, cepha li diji şoreşê ku bîndewariye herbê dike û li hêla di, fesadiyê li diji sosyalîzmê belladîke, li diji ev politikê û li welatên xwe, bi piştgiirtiya karker û gelên Dînê, sazûmaneka demokrati bi cih bînin, di vê demê da, yekîti û piştgiirtiya kedkarên Kurdistan û Tîrkiyê ji her demî zêdetir girîngiya xwe daye der. Piştgiirtina wan bê çareye. Ev rojan gelan û kedkarên Dînê, li her hêlên kû em lêne, bi tekoşînek kê, bilînd bo, bîxemilandin **BIRKOM** gîşteki, hêzên demoqrata, gazi yekitiyê dike.

BIJI TEKOŞINA SERHATINA ME 1 GULAN !

BIMRE CÛNTA FAŞISTA LEŞKERI !

BIMRE DIJMINTIYA LI DIJI KOÇBERA !

LÎ DIJI BIDARXISTINA-QIRKIRINA TEKOŞINÊ BIDIN !

BIRKOM

BIRKOM : Komita anti-faşîst li derveyî welat, ji van gruba çêbûye û komita yekitiya hêzên demoqrata (Şoreşgerê karker-Devrimci İşçi-, Serxwebûn, Pettî-Kivîlcîm-, Yekitiya kedkara: Emekçiler Birliğı-, Dengê Karker: İşçinin Sesi)

Köln: Klodwigplatz Saat: 9.30

Aachen: Katschhof Saat: 11.

Dortmund: Parkplatz Hauptverwaltung Hoesche Westfallen Hütte Saat: 9.45

Duisburg: Hamborn Saat: 7.

Hochfeld Saat: 7.

YAŞASIN 1 MAYIS!

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLARINA;

Her 1 Mayıs günü dünya proleteryası ve ezilen halkları için özel bir anlam taşıyor. Birlik, ortak mücadele ve dayanışma günüdür.

Gelişmiş ülkelerin proleterleri ve ezilen yığınları kapitalizmin doğuş ve yükselme çağındaki sermayenin sömürü ve vahşetine karşı ardı arkası kesilmeyen direnmeler ve kahramanca isyanlar sonunda ezilen sınıfların en değerli evlatlarının kanlarını akıtarak, sadece burjuvazinin elinden kendi ekonomik ve demokratik haklarını almakla kalmadılar ve en önemlisi de kendi bağımsız sınıf örgütlenmelerinin temellerini atarak uluslararası sermayeye karşı ortak cephelelerini de oluşturdular. Bu durum emekçi sınıfların savaşımı için çok ciddi bir temel yarattı. Bundan sonraki gelişmeler hep bu temel üzerinde çıg gibi yükseldi ve bütün dünyayı sardı. Bütün dünyadaki burjuva devletler ve onların hükümetleri sonunda 1 Mayıs o zaman proleteryanın bayramı olarak kabul etti. Bu dünya proleteryası ve ezilen halkların uluslararası sermayeye karşı kazandıkları muazzam bir zafer ve yeni zaferler kazanmak için anlamı çok önemli olan bir mücadele günü oldu.

İşte bunun için 1 Mayısın bugün Türk ve Kürt halkları için özel bir anlamı vardır. 1 Mayısın amaçlarına ve içeriğine uygun faaliyetler yürütmek için programlanan ve program amaçlarına varmak için örgütsel ve pratik adımları gerçekleştirmeye çalışan BİRKOM sizleri Türkiye ve Kürdistan'daki idam ve katliamlara, Avrupa'daki yabancı düşmanlığına karşı çıkmaya çağırıyor.

KARDEŞLER

Türkiye'de 12 Eylül 1980 darbesiyle yönetime el koyan Askeri Faşist Diktatörlük Türk ve Kürt halkları üzerinde idam, katliam, işkence ve terör politikalarını vahşice sürdürüyor.

Tarihte benzeri görülmeyen bu vahşet politikası faşist generaller çetesinin tekeli sermayesinin ve onların dış destekçilerinin eseridir.

1982 1 Mayısında işçi sınıfımız bayramını kutlamak hakkından yoksun, tüm sendikal hak ve özgürlüklerden yoksun, faşist baskılar altında inliyor. Faşist Cuntanın sayesinde patronlar emeğimizi yağmalıyorlar.

Askeri-Faşist Cuntanın Türkiye'de yönetime geldiğinden bu yana 14 kişi idam edildi. İşkencede 108 kişi katledildi. Adına operasyon denilen katliamlarda 600'e yakın insan hayatını kaybetti. 5000'e yakın kişi hakkında idam isteniyor.

Son olarak İzmir'de 3 devrimci idam edildi. Diyarbakır Askeri cezaevinde 13'e yakın Kürt devrimci işkence ile katledildi. Cezaevlerini dolduran 170.000 devrimci, siyasi tutuklu, işkence ve katliam tehditi altında. Türk ordusunun 3/4 ü Kuzey Kürdistan'a yığıldı. Halkı katliamdan geçirip göçe zorlamak istiyorlar ve Türkiye'de milyonlarca zulmün, sömürünün, açlığın ve sefaletin pençesinde dünya demokratik kamuoyunun desteğini bekliyor.

Avrupa'da ise Faşist Türk Cuntasına her türlü yardım yapan gerici rejimler..... yabancı işçilere, özellikle Türk ve Kürt işçilerine baskı yapıyorlar. İktisadi bunalımın yükünü yabancı işçilerin üzerine yıkmaya çalışan Alman devleti ve diğer Batı Avrupa devletleri bu ülkelerde yaşayan çalışan yabancı işçilerin kazanılmış haklarını birer birer ellerinden alıyorlar.

Dünya karşı-devrimci cephesinin bir yandan savaş hazırlığı ve kundakçılığı, öte yandan çeşitli biçimlerde iç içe geliştirdiği anti-sosyalizme karşı dünya proleteryası ve ezilen halkları ile birlikte kendi ülkelerinde gerçekten demokratik bir düzen kurabilmek için Türkiye ve Kürdistan emekçilerinin her zamankinden daha sıkı bir mücadele biçimi içinde olmaları zorunluluk olmuştur. BİRKOM dünya halklarının bu mücadele gününü bulduğumuz her yerde en görkemli mücadele gününe dönüştürebilmek için tüm demokratik güçleri birliğe çağırıyor.

YAŞASIN 1 MAYIS MÜCADELE GELENEĞİ!

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA!

KAHROLSUN YABANCI DÜŞMANLIĞI!

IDAMLARA ve KATLIAMLARA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

BİRKOM

BİRKOM : (Yurtdışı Anti-Faşist Birlik Komitesi) Devrimci İşçi, Serxwebûn, Kıvılcım, Emekçiler Birliği, İşçinin Sesi gruplarının oluşturduğu demokratik bir güç birliği komitesidir.)

V.i.S.d.P. : A. Kaya, Ebertplatz 12, 5 000 Köln

MASSAKER IM MILITÄRGEFÄNGNIS DIYARBAKIR

Führende kurdische Linke Mazlum Dogan und Kemal Pir ermordet

Die faschistische Machtübernahme in der Türkei stellt gleichzeitig den Beginn einer Epoche der Republik dar, in der das kurdische Volk noch stärker als zuvor unterdrückt wird. Die Militärjunta führt einen erbarmungslosen Vernichtungskrieg gegen die Bevölkerung in Kurdistan und sie macht die junge Befreiungsbewegung dieses Volkes zur Hauptzielscheibe ihrer Angriffe. Durch die Stationierung der 3/4 Armeekräfte wurde Kurdistan ‚erneut‘ besetzt. Das Ausmaß der Militäraktionen erreicht unvorstellbare Dimensionen. Junge und Alte, Männer und Frauen, Hunderte werden massakriert, Tausende bestialischen Folterungen unterworfen. Viele sind unter den unmenschlichsten Bedingungen in Gefängnissen inhaftiert. Sie werden auf Polizeistationen, in Militärgefängnissen und bei den Massenprozessen mißhandelt und gefoltert -viele ermordet.

Bis heute wurden im Militärgefängnis Diyarbakir, wo sich mehr als 5000 politische Gefangene befinden, mehrere kurdische Gefangene hinterhältig und heimlich ermordet. Unter diesen Ermordeten befinden sich auch ein Mitglied des ZK Arbeiterpartei Kurdistan PKK und mehrere Kaderpersonen der PKK.

Die faschistischen Militärgerichte, bei denen die seit einem Jahr laufenden Prozesse gegen die PKK nun in eine entscheidende Phase getreten sind, können eine schnelle Verkündung und Vollstreckung vieler Todesurteile nicht immer in dem ‚gewünschten‘ Maße realisieren. Sie bereiten deshalb in den Militärgefängnissen „Praktische Empfehlungen und Pläne“ vor, die am 21. März 1982 -dem kurdischen NEWROZ-Fest- in Diyarbakir bereits praktiziert wurden. An diesem Tag überfielen die Soldaten gezielt die Gefängnisabteilungen Nr.35 und Nr.37 und ermordeten mehrere PKK-Mitglieder. Die beiden führenden Widerstandskämpfer Mazlum Dogan und Kemal Pir wurden nach barbarischen Folterungen erdrosselt. Dabei wurden auch mehrere kurdische Kriegsgefangene massakriert, deren Namen bisher noch nicht festgestellt werden konnten. Unter den Ermordeten befinden sich mit hoher Wahrscheinlichkeit das Mitglied des ZK der PKK Hayri Durmus, die Führungskader Yildirim Merkit, Ali Demiray, Kemal Dogan, Mustafa Kandal, Cemal Kilic, Önder und ein Lehrer aus Trabzon.

WARUM DAS MASSAKER?

Die politische Entwicklung hat im Zusammenhang mit veränderten Kräfteverhältnissen und anderen Gründen zu einer Verschärfung des Klassenkampfes geführt, als deren Folge auch dieses Massaker anzusehen ist. Das "NEWROZ-Massaker" in den Kerkern von Diyarbakir zeigt, daß die Junta die Hinrichtungen nach politischen Prozessen nicht als die einzig mögliche Vernichtungsmethode betrachtet. Daneben wird sie die Unterdrückung und Folter in den Gefängnissen weiter verstärken und dadurch die Kriegsgefangenen zu vernichten versuchen. Wenn sie dabei "günstige Anlässe" findet, wird sie auch weiterhin größere Massaker organisieren. Die Militärs machen bei derartigen Massakern keinen Unterschied zwischen verschiedenen politischen Gruppen und Organisationen und auch nicht zwischen Führungskadern und Sympathisanten. Dieser Kampf geht für beide Seiten um Leben oder Tod.

WAS TUN IN DIESER SITUATION?

Die heutigen Massaker in Diyarbakir werden morgen in den anderen Militärgefängnissen -wie MAMAK (Ankara) und METRIS (Istanbul) praktiziert werden.

Um die Massaker, Todesurteile, Folter zu verhindern, bedarf es einer breiten internationalen Öffentlichkeit und Solidarität. Den Massakern der Junta zuzusehen, heißt sie zu unterstützen.

Die Gewährleistung der elementarsten Menschenrechte ist als Mindestforderung anzusehen.

PROTESTIEREN WIR GEGEN MASSAKER, HINRICHTUNGEN UND FOLTER!

EINSTELLUNG DER TÜRKEI-HILFE!

WEG MIT DER FASCHISTISCHEN MILITÄRJUNTA!

BIRKOM

Diyarbakır Zindanlarında

KATLİAM!

Mazlum DOĞAN Ve Kemal PİR Katledildi.

Türkiye’de faşist generaller çetesinin yönetime elkoyuşu, Kürdistan halkı için, tarihinde çokça görülen vahşet ve zulüm dolu günlerin bir kez daha yaşanması idi.

Nitekim öyle oldu.

Faşist cunta, çürümüş düzeninin enkazı arasından fıskırıp boyatan, Kürdistan Ulusal Kurtuluşunu ezebilmek için, Mazlum halklarımıza karşı bütün zamanların en kanlı yoketme savaşlarından birini başlattı. Devletin “ayakta kalabilen” tek örgütlü gücü olan ordunun 3/4’nü Kürdistan’a seferber ederek, adeta yeni baştan işgal etti. Halka ve devrimcilere yönelik ırkçı-faşist baskılar sürdü-gitti. Vahşet insan aklının alamayacağı boyutlara ulaştı. Sürdürülen geniş çaplı operasyonlarda; faşist cellatlara karşı kahramanlık örnekleri sunan yüzlerce yiğit genç-ihthiyar hunharca katledildi. Binlercesi tutuklanarak işkence tezgahlarından geçirildi. Gözaltına alınanların büyük bir bölümü çoğu zaman aylarca süren işkenceler neticesinde yarı-ölü ve sakat duruma getirilip öylece serbest bırakıldı. Geride kalanlar ise esir kamplarına dönüştürülen zindanlara hapsedildi. Zindanlar halklarımızın en değerli evlatları ile dolduruldu. Paha biçilmez hayatlarını soylu kavgalara katık eden yüzlerce yurtsever savaşçı insanlık onurunu ayaklar altında çiğneyen, zalim ve şerefsiz düşmanın kencehanelerinde canverdi.

Zindanlardaki politik savaş esirleri üzerinde uygulanan zorbalık dozunu arttırarak her geçen gün daha da şiddetlenerek sürdü. Devrimci mücadelenin tâ ortasında düşmana esir düşen soylu dava insanları imha edilerek halkımızın kurtuluş ufukları karartılmak istendi.

Yaşanan bu süreçte faşist cunta 5.000’e yakın politik tutuklu ve hükümlünün bulunduğu Diyarbakır askeri-faşist cezaevlerinde içlerinde Kürdistan İşçi Partisi’nin (PKK) kurucularından Merkez Komitesi üyesi eşsiz önder Mazlum DOĞAN’ın da bulunduğu çok sayıda PKK kadrosunu da sinsice ve hunharca katletti. Oldukça kabarık sayıdaki devrimci tutukluyu da ağır yaraladı.

Bir yılı aşan süreden beri sürdürülen PKK davasının karar aşamasına gelmesinden ötürü, gündemine aldığı resmi idamları göze alamayan faşist mahkemeler zindanlardaki savaş esirlerine yönelik pratik tasviye planları

hazırlamış, bunu 21 Mart NEWROZ günü Diyarbakır’da uygulamaya koymuştur. İki yıldan beri yoğunlaşan zulme karşı devrimci direnişin artarak yükseldiği zindanlarda PKK önder kadrolarının bulunduğu 35. ve 37. koğuşlara karşı başlatılan saldırıda Türkiye halklarının yiğit önderlerinden Mazlum DOĞAN ve Kemal PİR işkence sonrası boğularak öldürülmüş. Büyük çoğunluğunun ismi tespit edilemeyen savaş esirleri de hayatını kaybetmiştir. Büyük olasılıkla katledilenler arasında PKK Merkez Komite üyelerinden Hayri DURMUŞ önder kadrolarından Yıldırım MERKIT, Ali DEMIRAY, Kemal DOĞAN, Mustafa KANDAL, Cemal KILIÇ, Önder? ve Trabzon’lu bir öğretmen arkadaşta bulunmaktadır.

Evet, söze olduğu gibi girelim, katliam niçin oldu?

Gelinen nokta mücadelenin kendi özel süreci içerisinde her planda sınıf savaşımını ve bunlara tekabül eden güçler dengesinin ve mücadele koşullarının varmış olduğu yerdir. Bütün gelişmeler bunun daha şiddetlenerek çok çeşitli biçimlerde sürüp gideceğini göstermektedir. Diyarbakır zindanlarındaki “Newroz Katliamı” gösterdiği; faşist cunta politik davalardaki idamlara bütünü ile başvurmayacak. Çoğu zaman baskıyı arttırarak cezaevinin öldürücü koşulları içerisinde eritme, ölüme terketme ve elverişli koşullar bulursa toplu katliamlara başvuracaktır. Bugün bu politika en uç noktasına varmıştır. Bu noktada önder kadro veya sempatizan veya hiçbir siyaset ve grup ayırımı gözetmeyecektir. Çünkü mücadele her iki taraf için de ölüm-kalım meselesi haline gelmiştir.

Bu durumda yapılması gereken nedir?

Tüm Türkiye’li ve Kürdistan’daki devrimci-demokratik gruplar uluslararası siyasal kuruluşlar, gerekirse tek tek, gerekirse birlikte ama mutlaka bu katliamın önüne geçmelidirler. Bunun yolları aranıp bulunmalıdır. Vakit geçirilmeden çalışmalara başlanmalıdır. Bugün Diyarbakır zindanlarında gerçekleştirilen katliamlar yarın Mamak’ta ve Metris’te gerçekleştirilecektir. Tavır en genelde ortak olmalıdır. Cuntanın katliamlarına seyirci kalmak ona suç ortağı olmak anlamına gelecektir.

Görev yapmada en asgari ölçü insanlık haysiyet ve onurundan yana olmaktır. Bu yeterlidir.

KAHROLSUN ASKERİ-FAŞİST CUNTA!

**TÜM SİYASAL GÜÇLER, ULUSLARARASI KURULUŞLAR, FAŞİST CUNTANIN KATLİAMLARINI
PROTESTO ETMEK ve YENİ KATLİAMLARI DURDURMAK İÇİN
OMUZ OMUZA İLERİ!**

BİRKOM

Arbeiter, Werktätige;

Der 1. Mai ist in der ganzen Welt der Tag der Einheit und des Kampfes der Arbeiter. In der ganzen Welt strömen am 1. Mai die unterdrückten und ausgebeuteten Massen zusammen, bilden ein Herz und eine Faust und versetzen die Tyrannen in Angst. Auch an diesem 1. Mai vereinigen sich die Arbeiter und Werktätigen gegen Ausbeutung, Unterdrückung und nationale Unterdrückung und bevölkern Straßen und Plätze.

Heute vertieft sich die Krise des Imperialismus. Das imperialistische System verfolgt mehr und mehr eine noch aggressivere und kriegshetzerische Politik. In der ganzen Welt stehen Millionen von Menschen auf gegen Krieg und Rüstungswettlauf. Die Freiheits- und Unabhängigkeitskämpfe der ausgebeuteten und unterdrückten Völker werden in verschiedenen Formen verstärkt fortgesetzt.

Arbeiter, Werktätige;

Unsere Völker in der Türkei und Türkei-Kurdistan führen einen Kampf um ihre Existenz im Dunkel der faschistischen Gewaltherrschaft. Das Recht auf Gewerkschaften, das Streikrecht, das Tarifrecht ist den Arbeitern genommen worden. Der Reallohn ist unter den von 1963 abgesunken. Die Arbeitslosigkeit nimmt rapide zu. Der 1. Mai, an dem unsere Arbeiterklasse jedes Jahr mit Millionen Menschen die Straßen und Plätze bevölkerte, ist sogar als Frühlingsfeiertag verboten worden. Die faschistische Junta verstärkt ihren Terror, um das kurdische Volk auszurotten, und Kurdistan in einem Meer von Blut zu ertränken. Die mutigsten Söhne unseres Volkes, die Revolutionäre, die für die Freiheit, die Unabhängigkeit und den Sozialismus gekämpft haben, leisten heute heldenhaften Widerstand in den Gefängnissen der Junta - in Mamak, Metris, Diyarbakır.

In der Türkei leben mehr als Hunderttausend politische Gefangene unter menschenunwürdigen Bedingungen. Gegen Tausende von Revolutionären und Demokraten wird die Todesstrafe gefordert. Es ist heute unsere dringendste und unaufschiebbare Aufgabe, die Solidarität mit den politischen Gefangenen zu verstärken. Um diese Aufgabe erfüllen zu können, um die internationale Solidarität aufbauen und Kampagnen organisieren zu können, bedarf es der Aktionseinheit aller antifaschistischen fortschrittlichen Kräfte.

Auf der anderen Seite ist der einzige Weg, um die Herrschaft des Faschismus und der herrschenden Klassen zu brechen und die revolutionär-demokratische Volksregierung zu errichten, die Revolution. Die Vereinigte Widerstandsfront gegen den Faschismus (FKBDC), die mit einem Programm gegründet wurde, das sich die Revolution zum Ziel setzt, arbeitet im Bewusstsein der großen Verantwortung bei der übernommenen Aufgabe. Wir rufen alle antifaschistischen, demokratischen Kräfte auf, sich mit ihren Organisationen und Arbeiten der FKBDC, die anfängt, das Zentrum der revolutionär-demokratischen Bewegung zu werden, anzuschließen und sie zu unterstützen, sowie in Aktionseinheiten einzutreten.

Die Verschärfung der Krise des Kapitalismus in der Bundesrepublik Deutschland wirkt sich besonders auf uns ausländische Arbeiter aus. Die Arbeiter aus der Türkei und Türkei-Kurdistan werden als Verantwortliche für die Arbeitslosigkeit und die Krise dargestellt. Die Ausländerfeindlichkeit, die inzwischen offizielle Staatspolitik geworden ist, und der Rückkehrzwang bedrohen unsere Zukunft. Um unsere Rechte zu schützen, um weitere Rechte erkämpfen zu können, müssen wir die Kräfte im Kampf gegen Arbeitslosigkeit und Ausländerfeindlichkeit vereinen. Mit diesem Ziel müssen wir unsere internationalen Beziehungen und Verbindungen vertiefen, müssen die aktive internationale Unterstützung der revolutionären, fortschrittlichen Öffentlichkeit verschiedener Nationen erreichen.

Arbeiter, Werktätige, Revolutionäre;

Wir haben und in der Organisation BIRKOM zusammengeschlossen, um die faschistische Diktatur durch die Revolution zu stürzen und um den gemeinsamen Kampf gegen Arbeitslosigkeit und Ausländerfeindlichkeit zu verstärken. Wir rufen alle Revolutionäre und Demokraten auf, am 1. Mai gemeinsam auf die Straßen zu gehen und unsere Aktions- und Kraweeneine noch weiter zu festigen.

* Nieder mit den faschistischen Militärdiktatur!

* Es lebe der 1. Mai!

* Der Faschismus wird brechen - unsere Völker werden siegen!

* Stoppt die Hinrichtungen und die Folter!

* Freiheit für alle politischen Gefangenen!

* Schluss mit der Ausländerfeindlichkeit - Es lebe der proletarische Internationalismus!

April 1983
BIRKOM

(Devrimci İşçi, Serxwebun, Emekçi, Kuvilcim, İşçinin Sesi, Devrimci Savaş, Cephe, Birlik Yolu)

V.I.S.D.P.: S.AKHAN, EBERTPLATZ 12, 5 KÖLN 1

İşçiler, Emekçiler;

1 Mayıs tüm dünya işçilerinin birlik ve savaş günüdür. Tüm dünyada ezilen ve sömürülen yığınlar, her 1 Mayıs'ta tek bir yürek, tek bir yumruk olmuş, zalimlere korku salmıştır. Bu 1 Mayıs'ta da işçi ve emekçiler, sömürüye, baskıya ve ulusal zulme karşı birleşecek ve alanları dolduracaktır.

Günümüzde emperyalizmin bunalımı derinleşiyor. Emperyalist sistem giderek daha saldırgan ve savaş kışkırtıcısı bir siyaset izliyor. Dünyanın her yerinde milyonlarca insan, savaşa ve silahlanma yarışına karşı çıkıyor. Sömürülen ve ezilen halkların bağımsızlık ve özgürlük savaşı ise değişik biçimlerde ve güçlenerek sürüyor.

İşçiler, emekçiler, kardeşler;

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda halklarımız faşist zorbalığın karanlığında yaşam savaşı veriyor. İşçilerin sendika, grev, toplu sözleşme hakları gaspedildi. Gerçek ücretleri 1963 yılından da gerilere düşürüldü. İşsizlik hızla artıyor. İşçi sınıfımızın her yıl milyonlarla alanları doldurduğu 1 Mayıs, bahar bayramı olarak bile yasaklandı. Faşist cunta, Kürt halkını imha etmek, Kürdistan'ı kan gölüne çevirmek için baskı ve terörü arttırıyor. Özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm için savaşmış, halklarımızın en yiğit evlatları, devrimciler bugün cuntanın zindanlarında -Mamak, Metris ve Diyarbakır'da- direniş destanları yaratıyorlar.

Türkiye'de yüzünü aşkın politik tutuklu insanlık dışı koşullar da yaşıyor. Binlerce devrimci, demokrat idam istemi ile yargılanıyor. Bugün en ivedi, ertelenmez görevimiz ipin ucundaki politik tutuklularla dayanışmayı yükseltmektir. Bu görevi gerçekten yerine getirmek, uluslararası dayanışma ve kampanyalar örgütlemek için tüm anti-faşist ilerici güçlerin eylem birliği gereklidir.

Öte yandan faşizmi ve egemen sınıflar iktidarını yıkıp, halkın devrimci-demokratik iktidarını kurmanın tek yolu devrimdir. Devrimi amaçlayan bir siyasal program temelinde oluşturulan Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi üstlendiği ağır görevin sorumluluğunu bilerek çalışmalarını bu yolda sürdürüyor. Tüm anti-faşist, demokratik güçleri, kuruluşu ve çalışmalarını devrimci-demokratik hareketin çekim merkezi olmaya başlayan FKBD'ne katılmaya, onu desteklemeye ve eylem birliğine çağırıyoruz.

İçinde yaşadığımız F. Almanya'da kapitalizmin derinleşen krizi, biz yabancı işçileri yakından etkiliyor. Türkiye ve Türkiye Kürdistanlı işçiler işsizliğin, krizin sorumlusu gösteriliyor. Devlet politikası haline gelmiş yabancı düşmanlığı ve geri dönüş zorlamaları geleceğimizi tehdit ediyor. Haklarımızı korumak, yeni haklar elde etmek için işsizliğe karşı, yabancı düşmanlığına karşı güçlerimizi birleştirmeliyiz. Bu amaçla, uluslararası ilişki ve bağlantılarımızı geliştirmeli, çeşitli ulustan devrimci-ilerici kamuoyunun aktif uluslararası desteğini sağlamalıyız.

İşçiler, emekçiler, devrimciler;

Faşist diktatörlüğü devrimle yıkmak, işsizliğe ve yabancı düşmanlığına karşı ortak savaşı güçlendirmek için bizler BİRKOM çatısı altında birleştik. Tüm devrimcileri, demokratları bu 1 Mayıs'ta alanlara birlikte çıkmaya, eylem ve güç birliğimizi daha da pekiştirmeye çağırıyoruz.

* Kahrolsun askeri faşist diktatörlük!

* Yaşasın 1 Mayıs!

* Faşizm yıkılacak, halklarımız kazanacak!

* İdam ve işkencelere son!

* Tüm politik tutuklulara özgürlük!

* Kahrolsun yabancı düşmanlığı, yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

BİRK OM

Nisan 1983

(Devrimci İşçi, Serxwebün, Emekçi, Kıvılcım, İşçinin Sesi, Cephe, Birlik Yolu, Devrimci Savaş)

EINSCHRÄNKUNG DER RECHTE DER AUSLÄNDISCHEN BEVÖLKERUNG und DIE BUNDESTAGSWAHLEN

Die Bundesregierung aus CDU/CSU-FDP will auch eine "Wende" in der Ausländerpolitik herbeiführen. Darunter versteht sie eine Einschränkung der natürlichen und grundlegenden Rechte der ausländischen Bevölkerung. Zu diesem Zweck wurde eine Regierungskommission gebildet, die ihre Empfehlungen und Vorschläge bis zum 1. März 1983 bekanntgeben wird. Schon im Dezember 1981 wurde durch die damalige SPD-FDP-Regierung das Nachzugsalter der ausländischen Kinder auf 16 Jahre herabgesetzt und der Nachzug von Kindern zu nur einem Elternteil in der Bundesrepublik verboten. Außerdem wurde das natürliche Recht auf das Zusammenleben der Eheleute dadurch drastisch eingeschränkt, daß die Ehegatten von in der Bundesrepublik lebenden Ausländern erst dann in die BRD nachziehen dürfen, wenn der Ausländer acht Jahre rechtmäßigen Aufenthalt hier nachweisen kann und die Ehe mindestens ein Jahr besteht.

"EIN ERHEBLICHER TEIL DER ZWEI MILLIONEN TÜRKEN MUSS IN IHRE HEIMAT ZURÜCKKEHREN!" (Bundeskanzler Helmut Kohl, 26.1.1983)

Nach diesem Motto wird die Bundesregierung versuchen, ihre restriktiven Maßnahmen gegen uns Ausländer durchzusetzen, Beabsichtigt wird bisher folgendes:

- Herabsetzung des Nachzugsalters auf 6 Jahre.
- Kapitalisierung des Kindergeldanspruches für einen bestimmten Zeitraum, gekoppelt mit dem Zwang zur Rückkehr der Mutter.
- Kapitalisierung eines Teils des Arbeitslosengeldanspruches.
- Kapitalisierung eines Teils der Rentenversicherung (nur Arbeitnehmeranteile).
- Änderungen der Ausweisungsbestimmungen, z.B. Ausweisung, auch ohne richterlichen Beschluß bei:
- Verletzung der Anmeldepflicht für Vereine (z.B. Verspätung bei der Meldung von Vorstandsänderungen)
- Verletzung der Anmelde- und Vorlagepflicht bei Versammlungen.
- Gewalttätigen Auseinandersetzungen, auch bei Veranstaltungen, auch wenn sie dort von Dritten verursacht werden.

Diese Maßnahmen treffen insbesondere die Türken und Kurden und geschehen im Einvernehmen mit der faschistischen Junta in der Türkei, die von der Bundesregierung "Hilfen" in Höhe von 530 Millionen DM allein im Jahre 1982 kassiert.

ZIEL: SOZIALABBAU und ENTRECHTUNG SOZIAL SCHWACHER

Die Auswirkungen der deutschen Wirtschaftskrise bekommen neben den Arbeitslosen, Rentnern, Sozialhilfeempfängern, Studenten und Jugendlichen am meisten die ausländischen Arbeiter zu spüren. Die herrschenden Kreise haben die verschiedensten Maßnahmen getroffen, um die sozialen Rechte der arbeitenden Klasse zu beschneiden. Die großen Demonstrationen der Gewerkschaften und fortschrittlichen Kräfte dieses Landes im letzten Herbst zeigen den Protest gegen die zahlreichen Bestrebungen, die Last der Krise auf die werktätige Klasse abzuwälzen. Die immer mehr ausgeweitete Diskriminierungspolitik gegen Ausländer, die den Ausländern die Schuld an der Krise aufredet, ist ein Versuch, die arbeitende Bevölkerung in die Irre zu führen und sie zu spalten.

PROPAGANDA GEGEN AUSLÄNDER: EIN MITTEL ZUM STIMMENFANG BEI DER WAHL

"Wer in der Bundesrepublik von einer Ausländerfeindlichkeit spricht, betreibt selber Ausländerfeindlichkeit"
(Friedrich Zimmermann)

Arbeitslosigkeit, Wohnungsnot, ungenügende Schulausbildung, Lehrstellenmangel alles wird uns angelastet. Es waren die Politiker, die angefangen haben, "Arbeitslosigkeit" und "Ausländerproblem" in einem Atemzug zu nennen, sodaß es kein weiter Schritt mehr ist zu der Milchmädchenrechnung: Ausländer raus- und unsere Probleme sind gelöst. Und die damit hergestellte Spaltung kann wiederum für Weiteres genutzt werden. Zu guter Letzt sollen wir nun auch noch für den Wahlkampf herhalten: Die Bundesregierung beabsichtigt, die Vorschläge ihrer Kommission zur Änderung der Ausländerpolitik- die mit Sicherheit einschneidende Verschärfungen beinhalten werden- ca. am 1. März, also eine Woche vor den Bundestagswahlen vorzulegen, um so noch mit der Hetze Stimmen zu gewinnen und gleichzeitig Mehrheiten zu schaffen, um ihre geplanten Repressionen durchzusetzen. Ebenso erweist sich diese Politik als nützlich für Neofaschisten und NPD, die in einem solchen Klima sich jetzt wieder profilieren können und sich zu weiteren Gewalttaten, Morden und Überfällen ermuntert fühlen.

WAHLRECHT FÜR AUSLÄNDER

4,5 Millionen Ausländern will die Bundesregierung ihrer natürlichsten Rechte berauben. Dieser Teil der Bevölkerung hat weder in den verschiedenen Herkunftsländern noch hier die Möglichkeit, sich für seine Rechte einzusetzen und seinem politischen Willen durch die Beteiligung an Wahlen Ausdruck zu verleihen. Unter den Auswirkungen der diskriminierenden Gesetzesänderungen und des sozialen Abbaus haben wir genau wie unsere deutschen Mitbürger zu leiden, deshalb sind wir entschlossen, unsere Rechte zu verteidigen und fordern unsere deutschen Kolleginnen und Kollegen auf, uns in unserem gemeinsamen Kampf zu unterstützen:

*** SCHULTER AN SCHULTER GEGEN SOZIALABBAU, ARBEITSLOSIGKEIT UND DIE REPRESSIVEN MASSNAHMEN GEGEN AUSLÄNDER!**

*** KOMMUNALES WAHLRECHT FÜR AUSLÄNDER!**

*** KEINE ZWANGSRÜCKKEHR!**

*** AUFHEBUNG DER NACHZUGSBSCHRÄNKUNGEN - RECHT AUF EINHEIT DER FAMILIE AUCH FÜR AUSLÄNDER!**

BIRKOM (Devrimci Isçi, Serxwebûn, Emekçi, Kivilcim, İscinin Sesi, Cephe, Birlik Yolu, Devrimci Savas)

En temel haklarımıza yönelik saldırılara, birleşerek karşı duralım!..

F. Alman devleti içine düştüğü krizin faturasını emekçi kesimlere ödetme politikalarını sistemleştirerek sürdürüyor. “Sosyal devlet” politikalarının yerini baskıların aldığı ve yeni baskıların gündemde olduğu bu dönemde; kiralara serbest bırakılıyor, emeklilik ve işsizlik sigortası primleri artırılıyor, hastalık hallerinde işçi ve emekçiler masraflara ortak ediliyor, ortaokul ve lise öğrencilerinin bursları kaldırılırken, yüksek öğrenimde okuyanların bursları krediye çevriliyor...

Bu ve benzeri önlemlerle, baskılarla yerli-yabancı tüm emekçilerin ekonomik-sosyal hakları alabildiğine gaspedilirken; diğer taraftan yabancı işçiler, özellikle Türkler ve Kürtler üzerinde hem sinsice hem de açık olarak propagandalar geliştiriliyor. Özellikle seçimler öncesi yabancılar seçimlere alet ediliyor: Türk ve Kürtler seçim propagandalarının temel malzemesi olarak kullanılıyor.

İnsan olmanın en doğal gereklerine bile saldırıldığı bu dönemde, elimizden alınmaya çalışılan birçok haklarımız üzerine pazarlık masalarına oturuluyor. Örneğin;

● Bir süre öncesine kadar ülkede yaşayan çocuklarımızdan 18 yaşına kadar olanları yanımıza alma hakkımız var iken, bu, önce 16 yaşa indiriliyor. Şimdi de 6 yaşla sınırlandırılmak isteniyor.

● Eşlerin bir arada yaşayabilmelerinin önüne bir dizi bürokratik engel çıkartılarak, aile bütünlüğü parçalanmak isteniyor.

Krizin kaynağının emperyalist-kapitalist sistem olduğu gizlenerek yabancılar krizin sorumlusu olarak gösterilmeye çalışılıyor. Yabancılar hedef olarak seçiliyor ve “Ausländer Raus” (YABANCILAR DEFOLUN) sloganı etrafında bizlere karşı düşmanlık bizzat hükümetler eliyle tezgâhlanıyor.

Diğer taraftan bu politikanın bir parçası olarak; yabancı düşmanlığı etrafında Alman emekçileri ile yabancı emekçiler birbirine düşürülmeye çalışılıyor. Özellikle faşist güçler yabancıların can ve mal güvenliğine karşı saldırılarını yoğunlaştırarak bizleri sindirme, yıldırma görevlerini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Geçmiş koalisyon hükümetinden de daha hırçın bir politikayı bizlere uygulamak isteyen CDU-CSU-FDP koalisyon hükümeti, yabancı işçilerin sayısını azaltmayı ve birçok sosyal hakkımızdan vazgeçerek ülkemize geri dönmemizi istiyor. Kendi ödediğimiz emeklilik aidatlarımızı binbir güçlükte vermeyi kabul ederken, işverenin ödemek zorunda olduğu pay yutulmak isteniyor.

● Bütün bunlara ek olarak işçi şirketleri projesinin fiyaskoyla bitmesini, yabancıların örgütlenme ve politik faaliyette bulunması gibi en demokratik haklarına, yeni dernekler yasası ile saldırılmasını da katmak mümkün.

Tüm bu yapılanların ve yapılmaya çalışılan ve de yabancı düşmanlığının; Almanya’nın resmi politikası olduğunu bilmemiz gerekiyor. Bunun için de kâhin olmaya gerek yok! Yanlızca Başbakan KOHL ve işçileri bakanı ZİMMERMANN’ın açıklamalarına bakmak yeter. Diyorlarki; “Almanya’da yaşayan iki milyon Türkten önemli bir kesimi ülkesine dönmek zorundadır!!” Ve seçim kampanyalarının en önemli sloganlarından birisi de bu.

T.C devleti ise tüm bu gelişmeler karşısında F. Alman devletiyle kendi döviz ihtiyacını kapatmak için pazarlık yapmaktan, biz emekçileri boş sözlerle oyalamaktan başka birşey yapamıyor. Bizler örgütlenip kendi haklarımızı savunmadıkça kimsenin bizim hakkımızı koruyamayacağı açığa çıkıyor. Bu doğrultuda sürdüreceğimiz mücadele faşist cuntaya karşı mücadeleyi güçlendirip yükseltecektir.

Kardeşler

Seçme seçilme hakkımız bile olmadığı halde seçimlere alet edildiğimiz bir dönemde tüm yabancı işçiler, mücadelelerini, Alman emekçileri ile ortak olarak sürdürmek zorundadır.

Alkışlarla çağrıldığımız, karşılandığımız bir ülkede bugün bizlere karşı bilinçli bir politika olarak gündeme getirilen ve sürdürülen yabancı düşmanlığının nedeni hepimizce iyi bilinmek zorundadır. Ve bunun kışkırtıcısı Alman işçi sınıfı değildir. Kışkırtıcısı Alman devleti, tekelleri ve faşist güçlerdir.

İş, bugün elimizden almaya çalıştıkları haklarımızla bitmeyecek; bunu yeni baskılar ve uygulamalar izleyecektir. Ve tüm bunlar için mücadele etmek gerekmektedir. Böylesi bir mücadele için de tüm Türk-Kürt demokratik devrimci güçlerinin ortak bir hat izlemesi zorunludur. Hiçbir gerekçe böylesi somut bir mücadele birliğinin önüne geçmemelidir.

Tüm emekçileri, demokratik kuruluşları yabancı düşmanlığına, haklarımızın kısıtlanmasına, ekonomik krizin yükünün sırtımıza yıkılmasına karşı; seçme ve seçilme hakkı dahil tüm haklarımızı kazanmak için ortak mücadeleye çağırırız.

BIRKOM, bu mücadelesini tüm emekçiler ve demokratik güçlerle birlikte yürütmek amaç ve kararındadır.

Tüm gücümüzle baskılara, zorla geri göndermelere karşı çıkalım !
Yabancı düşmanlığına karşı Alman emekçileriyle omuz omuza verelim !
Yerli-Yabancı işçiler bir olsun sömürücüler kahrolsun !
Seçme seçilme hakkımızı almak için tüm emekçiler omuz omuza !
Yaşasın uluslararası dayanışma !

BIRKOM (Devrimci İşçi, Serxwebûn, Emekçi, Kıvılcım, İşçinin Sesi, Cephe, Birlik Yolu, Devrimci Savaş)

Freiheit für alle antifaschistischen Gefangene in der Türkei und Türkei-Kurdistan

- Solidarität mit allen fortschrittlichen, revolutionären und demokratischen Kräften, die in dem revolutionären und demokratischen Kampf der Arbeiterklasse und der Völker der Türkei und Türkei-Kurdistan gegen die faschistische Militärdiktatur und für die Errichtung der demokratischen Volksregierung verhaftet, mit Todesstrafe bedroht, gefoltert und verurteilt worden sind.
- Aktiver Widerstand gegen die "verfassung", der zuzustimmen das Volk durch die konservative Militärjunta gezwungen wurde, gegen die Ordnung, die die Junta durch Parteien-, Wahl- und Gewerkschaftsgesetze zu legitimieren versucht, und gegen die mit parallel durchgeführte Unterdrückung, die Massaker und insbesondere die Hinrichtungen.
- Widerstand gegen die Massenvernichtung, die Massenverhaftungen, sowie den Zwang zur Auswanderung, denen die kurdische Nation in ihrem Kampf für ihr Selbstbestimmungsrecht ausgesetzt ist, und gegen jede Unterdrückungspolitik gegen Minderheiten.
- Widerstand gegen die Auslieferung von Revolutionären, Demokraten und Patrioten an die Türkei.

Forderungen der Kampagne:

- Stoppt die Hinrichtungen
- Schluß mit der Folter
- Stoppt die unmenschliche Behandlung in den Gefängnissen
- Verteidigungsrecht für alle politischen Gefangenen
- Stoppt die Massaker, die rassistischen Maßnahmen und die Assimilationspolitik gegenüber dem kurdischen Volk
- Freiheit für alle Mitglieder des TÖB-DER, der DİSK und aller geschlossenen revolutionären, demokratischen Organisationen und Gewerkschaften
- Stoppt die Auslieferung von politischen Gefangenen in die Türkei

AUFRUF

Protestiere gegen diesen Maßnahmen, beteilige dich an der Demonstration am
11. Juni '83, Samstag

ORT: **EBERTPLATZ** Köln

ZEIT Um: **10⁰⁰** Uhr

BIRKOM (Devrimci İşçi, Serxwebun, İşçinin Sesi, Kuvâcım, Emekçi, Birlik Yolu, Cephe, Devrimci Savaş), Partizan, ATIF, Dîb-Fak, İşçi Gerçeği, Proleter Dayanışma, Av. Dev-Genç, KKDK, Kürt Halk Evleri, KAWA, Koç-Kak, BWK, Türkei Komitees, Alternative Türkiyehilfe.

Demo. unterstützer : Kurtuluş, GİM

Türkiye ve Türkiye-Kürdistan'ındaki tüm anti-faşist tutuklulara özgürlük

- Askeri Faşist Diktatörlüğün yıkılması halkın kendi demokratik iktidarının kurulması uğruna, Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında işçi sınıfımızın ve halklarımızın değişik biçimlerde yürüttüğü devrimci demokratik mücadelede tutuklanan, idamı istenen, işkence gören, hüküm giyen tüm ilerici, devrimci, demokrat yurtseverlerle dayanışmak.
- Gerici Askeri Cuntanın zorla kabul ettirdiği "Anayasa" ya, hazırlanmakta olan siyasi Partiler-seçim, Sendikalar yasaları ile kurumsallaştırarak meşrulaştırmaya çalıştığı düzene ve buna paralel olarak sürdürülen baskı, katliam, özellikle de idamlara aktif karşı çıkmak
- Kürt ulusunun kendi kaderini tayin etme mücadelesinde maruz kaldığı toplu katliam, kitlesel tutuklamalar ve göçe zorlamaya, diğer azınlıklar üzerindeki her türlü baskı politikalarına karşı çıkmak.
- Devrimci-Demokrat ve yurtseverlerin Türkiye'ye iadesine aktif biçimde karşı çıkmak.

Kampanya'nın Talepleri

- İdamlar durdurulsun
- İşkenceye son
- Tüm anti-faşist tutuklulara özgürlük
- Ceza evlerindeki insanlık dışı uygulamalara son
- Politik tutuklulara savunma hakkı
- Kürt ulusu üzerinde sürdürülen ırkçı, şöven uygulamalara ve asimilasyoncu politikalara son.
- TÖB-DER, DİSK ve kapatılan tüm devrimci, demokratik kuruluş, örgüt mensuplarına özgürlük.
- Yurtdışındaki politik tutukluların Türkiye'ye iadesine hayır.

ÇAĞRI

Türkiye'deki işkencelere, idamlara karşı mücadeleyi yükseltelim! Yürüyüş 11.06.1983, Cumartesi

YER: **EBERTPLATZ** *Köln* ZAMAN: Saat: 10⁰⁰ da

BİRKOM (Devrimci İşçi, Serxwebun, İşçinin Sesi, Kuvvet, Emekçi, Birlik Yolu, Cephe, Devrimci Savaş), Partizan, ATIF, Dib-Fak, İşçi Gerçeği, Proleter Dayanışma, Av. Dev-Genç, KKDK, Kürt Halk Evleri, KAWA, Koç-Kak, BWK, Türkel Komitees, Alternative Türkeihilfe.

Demo. unterstützer : Kurtuluş, GİM

WIR RUFEN ALLE DEMOKRATISCHEN KRÄFTE ZUR KONTINUIERLICHEN, EINHEITLICHEN MITARBEIT AUF!

Seit der faschistischen Machtübernahme in der Türkei sind 20 Monate vergangen. Seit dieser Zeit betreibt die türkische Junta ihren Terror, die Hinrichtungen, Massaker und Folterungen an den Völkern in der Türkei mit einer in der Geschichte nur selten vorgekommenen Brutalität. Und diese faschistische Militärjunta ist nun soweit, daß sie ihre Terrorpraktiken in den kommenden Jahren verstärkter und gründlicher vorbereiten kann, wenn ihr nicht Einhalt geboten wird. Die Kriegsgerichte fordern für fast 4.000 Menschen die Todesstrafe durch den Strang. Die Militäreinheiten werden mit dem Zweck eines systematischen Völkermordes nach Kurdistan verlagert. Die Foltermethoden werden immer systematischer und nehmen immer größere Ausmaße an.

Die breitesten Teile unseres Volkes leiden aufgrund der ausbeutenden Politik der Junta unter Armut, Arbeitslosigkeit und rapiden Verteuerungen der Dinge des täglichen Lebens.

Dies alles ist der demokratischen Öffentlichkeit weitgehend bekannt.

Jedoch, werden die Aufgaben, die auf die demokratischen Kräfte, Personen und Institutionen fallen, genügend erfüllt?

Millionen von Türken und Kurden sowie andere Ausländer, die in den europäischen Ländern arbeiten, studieren und nicht zuletzt leben, sind einer Unterdrückung ausgesetzt, deren rassistische Elemente immer deutlicher werden. Die Ausländer werden mit der Bedrohung der Ausweisung in Unsicherheit und Unruhe getrieben. Und gegen all dies sind keine bemerkenswerten Reaktionen aus den Reihen der demokratischen Kräfte zu beobachten!

Fortschrittliche, Revolutionäre, Demokraten und Sozialisten!

Die Aufgaben, die wir zu bewältigen haben, sind unübersehbar groß. Die Verantwortungen, die auf uns zukommen, sind allein nur schwer zu tragen.

Kollegen, Freunde, alle demokratischen Kräfte Westeuropas, wir appellieren an euch!

Die Solidarität mit den kurdischen und türkischen Völkern in ihrer von Leid und Qual gezeichneten Geschichte und jetzigen Situation, der Protest gegen die Unterdrückung und Diskriminierung von Ausländern muß die Pflicht eines jeden ehrlichen Menschen sein.

Die erste Bedingung, um diese Aufgaben ihrer Größe entsprechend zu bewältigen, ist die Vereinigung aller demokratischen Kräfte, die Errichtung einer auf festen Prinzipien aufgebauten Einheit. Es ist dringend notwendig, jetzt und gemeinsam, gegen den Faschismus zu kämpfen. Und wer denkt, die Fragen in Bezug auf unsere demokratischen Aufgaben im Ausland lösen zu können, ohne die Notwendigkeit einer kontinuierlichen Kräftevereinigung einzusehen, der irrt! Vorübergehende Zusammenschlüsse und Aktionseinheiten sowie individuelle und einzelne Bemühungen können allein nicht viel leisten. In diesem Sinne ist der Zusammenschluß aller demokratischen Kräfte das wirksamste Kampfinstrument in nächster Zeit.

BİRKOM ist ein erster und realistischer Schritt in dieser Richtung. Devrimci İşçi, Serxwebun, Emekçiler Birliğı, Kuvılcım und İşçinin Sesi bildeten zusammen einen kontinuierlichen Zusammenschluß, der schon jetzt die politische Organisation des demokratischen Kampfes im Ausland geworden ist. Durch die Gründung von BİRKOM wurde die **Einheit zu einer konkreten Realität!**

Alle fortschrittlichen demokratischen Institutionen rufen wir auf, unsere Bemühungen zu unterstützen. Wir wollen die Demokratie in der Türkei, für alle dort lebenden Völker!

Die Demokraten im Ausland sollen die Fahne des Kampfes gegen die faschistische türkische Junta und gegen die Ausländerfeindlichkeit erheben und BİRKOM unterstützen!

Nieder mit der faschistischen Junta!

Schluß mit der Ausländerfeindlichkeit!

Es lebe die Zusammenarbeit der deutschen, türkischen, kurdischen Völker!

BİRKOM

BİRKOM

TÜM DEMOKRATİK GÜÇLERİ KALICI BİRLİĞE ÇAĞIRIYORUZ

Türkiye’de faşist darbeden bu yana 20 ay geçti, bu süre içinde cunta halkımız üzerinde tarihte ender görülen bir vahşetle idam, katliam, işkence kısaca faşist terör politikasını sürdürüyor. Ve faşist cunta önümüzdeki yıllarda daha geniş çapta bir terör politikasının hazırlığı içinde. Mahkemeler 4000’e yakın devrimci ve demokratın idamını istiyor. Ordu birlikleri bir soykırım hazırlığı içinde Kürdistan’a kaydırılıyor. İşkenceler bütün hazırlığı ile sürüyor. Ve halkımızın en geniş kesimleri faşizmin sömürü, soygun ve vurgun politikası sonucu, yoksulluğun sefaletin işsizliğin pahalılığın pençesinde inliyor.

Bütün bunlar demokratik kamuoyu tarafından önemli ölçüde biliniyor. Ama bütün bunlara karşı, yurtdışındaki demokratik güçlere kişilere kuruluşlara düşen görevler yerine getirilebiliyor mu?

Avrupa ülkelerinde yaşayan çalışan öğrenim gören milyonlarca Türk ve Kürt ve diğer ülkelere yabancılara karşı gerici rejimler ırkçılık düzeyine varma eğilimi taşıyan baskılar uyguluyorlar. Yabancılar kapı dışarı edilme tehdidi altında güvensiz huzursuz bırakılıyor. Ve bütün bunlara karşı demokratik güçlerin kayda değer bir tepkisi görülüyor.

Tüm ilerici, devrimci, demokratlar, sosyalistler üstümüze düşen görevler gözardı edilmeyecek kadar büyüktür. Üstümüze düşen sorumluluklar pasifçe geçiştirilemeyecek kadar ağırdır.

YOLDAŞLAR-KARDEŞLER BATI AVRUPA’DAKİ TÜM ANTI-FAŞİST DEMOKRATİK GÜÇLER SİZLERE SESLENİYORUZ

Vahşetin pençesinde inliyen Türk ve Kürt halkı ile dayanışma, yabancılar üzerindeki baskılara karşı çıkma her namuslu insanın sorumluluk hissetmesi gereken onurlu bir görevdir.

Bu görevin hakkıyla yerine getirilebilmesi için ise ilk koşul demokratik güçlerin yurt dışı özelliklerine uygun demokratik güçbirliğidir. Kalıcı disiplinli ilkeleri amaçları belirli demokratik bir güç birliği kaçınılmaz bir zorunluluktur artık.

Böylesi bir ön koşul atlanarak yurt dışında üstümüze düşen görevler yerine getirilemez. Kim ki güç birliği sorunu çözülmeden yurt dışına ilişkin görevlerin grupsal bireysel çabalarla yada gelip geçici eylem birlikleriyle çözülebileceğini söylüyorsa ya bilinçsizdir yada samimiyetsiz. Bu anlamda güç birliği önümüzdeki dönemin temel mücadele aracıdır.

BİRKOM bu doğrultuda atılmış ilk ve tek ciddi adımdır. DEVRİMCİ İŞÇİ-SERWEBÜN-EMEKCİLER BİRLİĞİ-KIVILCIM-İŞÇİNİN SESİ gruplarının oluşturduğu bu kalıcı güç birliği daha şimdiden yurt dışı demokratik mücadelenin temel güç birliği örgütlenmesidir.

BİRKOM’un KURULUŞUYLA BİRLİK YURT DIŞI KALICI GÜÇ BİRLİĞİ BOŞ BİR GEVEZELİK- BİR SAKIZ OLMAKTAN ÇIKMIŞ SOMUT BİR OLGU- BİR GERÇEKLIK HALİNE GELMİŞTİR.

Tüm ilerici demokratik kuruluşları çabamıza destek vermeye çağırıyoruz. Yurt dışı demokratik güçleri faşist Cunta’ya ve yabancı düşmanlığına karşı mücadele birlik bayrağını yükseltmeli ve BİRKOM’a sahip çıkmalıdır.

**KAHROLSUN FAŞİST CUNTA
KAHROLSUN YABANCI DÜŞMANLIĞI
YAŞASIN TÜRK KÜRT ALMAN HALKLARININ BİRLİĞİ**

BİRKOM

BANG

Kêm-hındık ev bû bist mehan ku cuntaya faşist-leşkeri hate ser text. Lı ser gelên Tırkiyê û Kurdistanê lêdan û zordestike bêhempa hate pêkanin û teror gihişte bilindahike mezin.

Cuntaya faşist bûye kuştîyê gelên Tirk û Kurd. Ew lawên gelên me-lawên serbilind, şorişvan, demokrat û mirovên welatparêz dı operasyonên leşkeri, dı zindanên teng-tari da û lı ser sêpiyan dardadike, dıkuje. Beri çend rojan sê şorişvan hatin dalıqandin û hejmara van kesên dardakırî gihişte 11'an. Dadıge-hên faşist sendikvan, dersdar û xwendekar nabêjin û ew dıxwazın nêzkaya 3854 kesên şorişvan, demokrat û welatparêz dardakın. Sedi zetir kes dı çerxên lêdanan da hatin kuştin. Disa bı sedan kes dı operasyonan da bı hoviti hatin kuştinê. İro 100 hezari zêtir girti dı kampên cıvandinê da hene. Ew dı bin terora faşist da mane. Gelên me iro dı nav zordestiyên here giran û dı nav mercên dijwar da dijın.

Dijmînen gelên me ji destpêkê vırda zam, zordesti û dilti lı ser gelên me da barandin. Dijmîn kesên ku diji birçiti, bindesti, zam û xulamtiyê derdikevin, wan dıkuje. Disa şoreşvan, demokrat û welatparêzên ku xweşî û rındiyê dıxwazın, dijmin dıbezine wan jı ortê rake.

Generalên faşist bûne xulamên monopolên emperyalist-navnetewî û bûne berdestiyên nokerên bineci. Lı holik, fabrike, lı bajar, gundên Kurdistanê, lı helên ku hêzên şorişvan, demokratîk xistine destên xwe, bajar, nehiye û gundan da lı ser zehmetkêşan teroreke fireh dajo.

Cuntaya faşist ya mirovkuj jı gelên me ra birçiti, belengazi û zordesti ani, lê tıştek heye, wê piştı gelên me ne ani erdê û nıkare gelên me stuxwar bike. Cuntaya faşist vê yekê dıbine û dızane. Jı bo vê jı zef hers dikeve. Roj bı roj teror, zordesti û hovitiya xwe hin jı zêtir dike.

Bo vê yekê lı ser karkeran û zehmetkêşên mayin terora xwe fireh dike. Bo vê yekê rêxistina çina karkeran, sendikaya pêşeng DİSK girt, bo vê rêvabır û militanên wê derdixe pêşyan dadıgehan. Jı bo vê yekê bı sedan rêvabırên rêxistinên şorişvan, demokrat û welatparêz cezayan dıbin. Duh kuştina pır kes dı girtigeha Diyarbekirê bo vê ye. Lê ser gundên Kurdistanê hin jı zêdebûna operasyonan disa jı bo vê yekê ye.

Lı ser erdên me, gelên me diji faşizmê şer dıkın, em parçeki gelên me ne, em wek dilan lı Elmanya Federal hatine fırotanê, rûmeta me dı bin lıngan da maye. Hewce em çend Markan bân fırotanê, nıha bazariya vê yekê dıkın. Dıxwazın bı "Bıyarên Bıyaniyan" va, hemû mafên me yên cıvaki bend bıkın. Ew nahêlin mafê starbûnê (azul) jı kesên jı ber zilmê revîne wan ra bê naskırın. Jı ber van hemû tıştan pêviste em bêdeng nemın. Pêviste em bı karkerên xwe yên bıradar va diji van zordestiyan dengê xwe bılınd bıkın.

Hemû hêz û rexistinên şorişvan, demokrat û welatparêz yên Tırkiyê û Kurdistanê, jı balkışandina demokratik ya Elmanya Federal ra,

Ew şorişvan, demokrat û welatparêzên ku jı bo rojên azad şer dıkın, ew hebûna paşeroja me ne. Dijmîn dıxwaze wan dı zindanan da birêzine û darda bike. Pêviste em lı wana xweyi derkevin. Dijı eziyet, zordesti, lêdan û kuştinên cuntaya faşist lı Kurdistanê pêviste em dengê xwe bılınd bıkın.

Ew rêxistinên ku navên me lı jêrin, diji van zordestiyan me bıyar girt ku bı hevra dengê xwe bılınd bıkın. Bo vê yekê lı Duisburgê dı roja şemiyê 8 Gulanê em meşın û mitingekê pêktın. Em bangi we dıkın ku hûn vê mitingê da beşdar bıın.

Dı zindan, lı ser sêpiyan, dı çerxên eziyetan da kesên ku berxwedıdın, ew bang, banga van şorişvan, demokrat û welatparêzan e.

Dijı cuntaya faşist, diji her tehrê hoviti û zordestiyê gelên ku bı camêri şer dıkın, ew bang, banga gelên me ye.

Ev bang, banga karkerên me yên ku keda wan lı Elmanya Federal tê fırotanê, ya wane.

BIRKOM, CEPHE-BİRLİK YOLU, DEV-SOL, DİB-FAK, GERÇEK, İŞÇİ GERÇEĞİ, İŞÇİNİN SESİ, KOÇ-KAK, KOMKAR, MALÊN GELEN KURD, PROLETER DAYANIŞMA, SEMP. TEKOŞİN.

Not: Ev komelên jêrin jı tevi meşinê dıbin.

DENGÊ KOMAL, FİDEF, KKDK, KURTULUŞ

Cih - Wext :

KÖNIG HEINRICH PLATZ

8 GULAN 1982 DUISBURG

Seet 11.00' nda.

Faşist Cuntanın İşkence, İdam ve Türkiye Kürdistanı'ndaki Katliamlarına Karşı

PROTESTO YÜRÜYÜŞ ve MİTINGİNE KATIL !

Askeri Faşist Cuntanın yönetime gelişinin üzerinden yirmi aya yakın zaman geçti. Türkiye ve Kürdistan halklarına yönelik terör baskı ve zulüm insan aklının alamıyacağı boyutlara ulaştı. Türk ve Kürt halklarının katili olan faşist Cunta halklarımızın bağrından yetişmiş devrimci, demokrat, yurtsever insanları askeri operasyonlarda, işkence mahzenlerinde, idam sehpalarında katletmektedir. Son olarak idam edilen üç devrimci ile idam edilenlerin sayısı 11'e ulaştı. Faşist mahkemeler işçi, sendikacı, öğretmen ve öğrenci ayrımı yapmaksızın 3854 devrimci, yurtsever ve demokrasi idam talebiyle yargılıyor.

Yüze yakın kişi işkence çarklarında katledildi. Yüzlercesi ise operasyonlarda hunharca öldürüldü. Bugün halen faşist cuntanın askeri toplama kamplarında yüzbinden fazla tutuklu faşist terör altındadır. Halklarımızın en koyu ve ağır baskı koşulları altında yaşadığı bir dönemdeyiz.

Geldiği günden bu yana: halkımıza zamdan, işkenceden, esaretten başka birşey vermeyen halk düşmanları, açlığa, esarete, işkenceye, zamlara karşı çıkan, iyiden güzelden yana olan devrimcileri, demokratları ve yurtseverleri imha etmeye çalışıyor.

Uluslararası emperyalist tekellerin ve yerli uşaklarının hizmetkârı olan faşist generaller, gecekondularda, fabrikalarda, Kürdistan kentlerinde ve köylerinde, devrimci-demokratik hareketin gelişmiş olduğu tüm bölge, kent, kasaba ve köylerde emekçiler üzerinde kitlesel terör uyguluyor.

Bu uygulamaları yapan Faşist Cuntayı ABD ve Alman hükümetleri verdikleri milyarlarca dolar ile mali ve siyasi olarak desteklemektedirler.

Halklarımızın katili faşist Cunta, açlık yoksulluk ve zulüm yapmış ama birşeyi; bize boyun eğdirmeyi, diz çöktürmeyi başaramamıştır. Bunu gördüğü ve bildiği içindir ki, Cunta büsbütün öfkelenmekte, terörü, zulmü ve zorbalığı hergeçen gün daha da arttırmaktadır.

İşçiler ve diğer emekçiler üzerindeki terörün yoğunlaşması bundandır. İşçi sınıfının ileri, sendikal örgütü DISK'i kapatması, yönetici ve militanların idamla yargılanması bundandır. Devrimci, demokrat yurtsever örgütlerin yüzlerce militanının idamla yargılanması bundandır. Daha dün Diyarbakır cezaevinde birçok devrimcinin katledilmesi bundandır. Kürdistan köylerindeki komando operasyonlarının daha da yoğunlaşması bundandır.

Topraklarımız üzerinde faşizme karşı mücadele eden halklarımızın bir parçası olan bizlerin köle gibi satıldığı F.Almanya'da insanlık onurumuz çiğnenmektedir. Kaç Mark'a satılmamız gerektiğinin pazarlığı yapılmakta, aile fertlerimiz parçalanmaya çalışılmakta ve hertürlü sosyal haklarımız çıkarılmak istenen yeni "yabancılar kararları" ile kısıtlanmak istenmekte ve iltica hakkı cuntanın zulmüne uğrıyanlara tanınmamaktadır. Tüm bunlara karşı sessiz kalmayalım ve Almanya'daki sınıf kardeşlerimiz ile beraber bu baskılara karşı çıkalım.

Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci, demokrat ve yurtsever güçler ve örgütler,

F.Almanya demokratik kamuoyu,

Zindanlarda çürütölmek istenen ve idamla yargılanan özgür geleceğimizin teminatı devrimci, demokrat ve yurtseverle sahip çıkalım. Faşist cuntanın işkence, baskı ve zulmüne, Kürdistan'daki katliamlara karşı durmak için sesimizi yükseltelim.

Aşağıda imzası olan bizler tüm bu olanlara karşı sessiz kalmamayı ve sesimizi yükseltmeyi kararlaştırdık. Bu amaçla 8 Mayıs Cumartesi günü Duisburg'da bir miting ve gösteri yürüyüşü yapıyoruz. Sizleri bu mitinge katılmaya çağırıyoruz.

Bu çağrı, zindanlarda, idam sehpalarında, işkence çarklarında direnen devrimci, demokrat ve yurtseverlerin çağrısıdır.

Bu çağrı, faşist cuntanın her türlü vahşiyane baskı ve zulmüne yığıtçe göğüs geren halklarımızın çağrısıdır.

Bu çağrı, F.Almanya'da işgücü pazarlığa çıkarılan emekçilerimizin çağrısıdır.

**BİRKOM, CEPHE-BİRLİK YOLU, DEV-SOL, DİB-FAK, GERÇEK, İŞÇİ
GERÇEĞİ, İŞÇİNİN SESİ, KOÇ-KAK, KOMKAR, KÜRT HALK EVLERİ,
PROLETER DAYANIŞMA, TEKOŞİN SEMP.**

Not: Ayrıca bu yürüyüşe katılan örgütler:

DENGÊ KOMAL, FİDEF, KKDK, KURTULUŞ.

Yürüyüş - Miting Yer ve Zamanı:

KÖNIG HEINRICH PLATZ

8 MAYIS 1982 Cumartesi,

Saat 11.00 de. DUISBURG

Onbinlerce ilerici, yurtsever, demokrat idam veya ömürboyu hapis tehdidi altında yargılanırken, sırf kendi iç hesaplaşmalarından ötürü, MHP'nin bir avuç yöneticisi hakkında göstermelik dava açılması, dünya ve Türkiye demokrasi güçlerini yanıltma manevrasından başka bir şey değildir. MHP'yi alet olarak kullanan MİT ve Kontr-gerilla şefleri tünedikleri mevkilerden "devrimci avı"nı yönetmeğe devam ediyorlar.

Tüm bu uygulamalar, 12 Eylül darbesini yapan cunta'nın daha ilk günden teşhisini koyduğumuz faşist karakterini yadsınmaz şekilde doğrulamıştır.

Bugün dünya kamuoyunu yatıştırmak için "kurucu meclis" adı altında oluşturulmaya çalışılan "sallabaşlar meclisi", Türkiye'de demokrasiye geçişi sağlamakla değil, aksine siyasal, ekonomik, sosyal ve kültürel planlarda fiilen oluşturulan faşist rejimi "anayasal" esaslara bağlamakla görevlidir. O, askeri faşist diktatörlüğü izleyecek başkanlık sistemine dayalı "parlamentar faşizm" in temel taşlarını döşeyecektir.

12 Eylül Darbesi'nin birinci yılında, Demokrasi İçin Birlik, cuntanın faşist karakterine bir kez daha dikkati çeker.

Ona karşı etkin ve sonuç alıcı mücadele, ancak onun niteliğinin açıkseçik belirlenmesiyle mümkündür. Onun faşist karakterini gözardı ederek yapılan "demokratik eylem birliği" çağrıları, "cuntanın bağrında kimi gerçekçi çizgiler varolduğu" varsayımına dayanılarak çizilen mücadele programları, son çözümlemede faşist cuntanın değirmenine su taşımaktan başka anlam taşımaz.

Bir yıldır demokrasi güçlerinin bir kesimine hedef şaşırtan bu saptırmalar karşısında tüm yurtseverler uyanık olmak zorundadır.

Günümüz koşullarında mücadele safları belirlenmiştir:

Bir yanda emperyalizm ve onun yurdumuzun başına bela ettiği faşist diktatörlük, öte yanda Türkiye'nin tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist güçleri vardır.

Hedefi doğru belirleyerek faşist diktatörlüğün karşısında tüm demokrasi güçlerinin Tek Cephe'sini, bir tek anti-faşisti dahi dışlamaksızın oluşturmak, en büyük yurtseverlik görevidir.

**KAHROLSUN EMPERYALİZM VE ONUN MAŞASI FAŞİST DİKTA!
YAŞASIN TÜRKİYE HALKLARININ ANTI-EMPERYALİST, ANTI-FAŞİST, ANTI-TEKELCİ,
ANTI-ŞOVENİST TEK CEPHE'Sİ!**

**DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK
AVRUPA KOMİTESİ**

NOT: Federal Almanya'da, cuntanın faşist karakterini gözardı eden bir "Demokratik Eylem Birliği Çağrısı"na, Demokrasi İçin Birlik adını kullanan bir grup tarafından imza konulmuştur. DİB'in temel belgelerine aykırı olarak ve DİB Avrupa Komitesi'nin bilgisi dışında imzalanan belge, Demokrasi İçin Birlik örgütlerini bağlamamaktadır.

DİB

BP 1344 - CENTRE MONNAIE
1000 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72

demokrasi için birlik

union pour la démocratie en turquie
union for democracy in turkey
union für demokratie in der türkei
unie voor democratie in turkije

12 Eylül 1980 Kara Darbesi'nin Yıldönümünde

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELEYİ GÜÇLENDİRELİM

Tüm Türkiyeli yurtseverlere,

Yurdumuzun üzerine faşist askeri diktatörlüğün karanlığı çökeli tam bir yıl oluyor.

Pentagon'un ve NATO'nun Ortadoğu'ya yönelik askeri tırmanma planları çerçevesinde 12 Eylül 1980 Darbesi'yle devletin başına çörekendirilen generaller cuntası, bir yıldır halklarımıza kan kusturuyor.

"Siyasal terörü önleme" bahanesiyle anayasayı ve tüm insan hak ve özgürlüklerini ayaklar altına alan faşist cunta, bir yıldır siyasal terörü devlet eliyle hunharca sürdürüyor.

Kendi açıkladıkları rakamlara göre, bir yılda 200 bin'den fazla yurtsever, demokrat askeri zindanlardan geçirildi. 500'ü aşkın direnişçi sokaklarda kurşunlanarak katledildi. İşkence altında öldürülenlerin sayısı 20'yi aşıyor. Daha şimdiden 10 genç militan faşizmin sehpalarında can verdi.

Ama faşist generaller hâlâ kana doymadı. Kitlel davalarda 20 bin'i aşkın insan yargılanıyor, 2.500'ü aşkın tutuklunun idamı isteniyor.

Faşist cunta, kurmakta olduğu zulüm düzeninin boy hedefinin işçi sınıfı olduğunu daha ilk günden ortaya koydu. Devrimci sendikacılar, işçi sınıfından yana tüm siyasal örgütlerin yöneticileri ve militanları kitle halinde tutuklandı. 52.DİSK yöneticisi de dahil 2.000'den fazla devrimci idam istemiyle yargılanıyor.

Türkiye Kürdistanı'nda cumhuriyetin başından beri uygulanan ulusal baskı yeniden boyut kazanarak cankırımına dönüştü. Kürt halkının seçkin evlatları ulusal ve demokratik haklarını savundukları için hunharca avlanıyor, Kürt köyleri toplu halde işkenceden geçiriliyor.

Tüm sosyal ve sendikal hakları ortadan kaldıran cunta, emperyalist finans kurumlarının dayattığı 24 Ocak Ekonomik Kararları'nı süngü zoruyla uygulayarak emekçi kitleleri cehennem hayatına mahkum etti. İşçi ücretleri, köylünün taban fiyatları enflasyon hızının fersah fersah gerisinde seyrederken, Türkiye'nin kapıları yabancı sermayeye sonuna kadar açılarak yeraltı ve yerüstü zenginliklerimiz çokuluslu şirketlere peşkeş çekiliyor.

Savunma İşbirliği Anlaşması'nı onaylayıp yürürlüğe sokarak Türkiye'yi yeniden ABD emperyalizminin ileri karakolu haline getiren faşist cunta, savaş kundakçısı Pentagon şahinlerinin Ortadoğu'da paralı askerliğini yapıyor. O, bu tutumuyla, sadece Türkiye halklarının değil, başta komşu sosyalist ülkeler ve Ortadoğu ülkeleri olmak üzere tüm dünya halklarının da düşmanıdır.

İdeolojik planda tüm kitle iletişimi, eğitim sistemi faşist, ırkçı bir dünya görüşüne göre yeniden biçimlendiriliyor. Başlangıçta dünya kamuoyunu yanıltmak için sadece siyasal eylemcileri kovuşturduğunu, düşüncelerinden ötürü kimseye dokunulmadığını kanıtlamaya çalışan 12 Eylül darbecileri, beş aydan beri gazeteci, sanatçı, bilimadamı tüm aydınlara karşı topyekun saldırıya geçti. Onları ömürboyu hapis istemleriyle yargılıyor.

LASST UNS KETTEN DES 1. MAI SPRENGEN !

Als der im Ausland lebende und arbeitende Teil der Arbeiterklasse der Türkei werden wir am 1. Mai mit den in- und ausländischen Arbeitern auf den gleichen Plätzen, in den gleichen Sälen für Frieden, Demokratie und Sozialismus gemeinsam die Stimme der internationalistischen Kampfes erheben!

Unsere klassenmäßigen Schwestern und Brüder dagegen, deren Herzen mit dieser internationalistischen Freude voll sind, müssen diesen 1. Mai unter den Stiefeln der faschistischen Militärdiktatur, vor den Drehbänken, in den Berggruben, auf den Baugerüsten feiern...

Der 1. Mai, der schon zu Anfang der republikanischen Ära als ein "Festtag der Arbeiter" verboten und in ein "Frühlingsfest" umgewandelt wurde, wurde nun von der faschistischen Junta gänzlich verboten und in einen normalen Arbeitstag umgewandelt. Als wäre es mit der Aufhebung des Streiksrechtes und den Tarifverhandlungen nicht genug, stiehlt die Junta den Arbeitern, um den Mehrwert zu erhöhen jetzt auch noch ihre Feiertage. Sie plant sogar die Samstage in Arbeitstage umzuwandeln.

Aber neben den Millionen, die mit Waffengewalt zur Arbeit gezwungen werden, wird es auch einige Arbeiter und Werktätige geben, die am 1. Mai nicht arbeiten werden: Der Vorsitzende und andere Leiter der DISK, die schon an dem ersten Tag des Putsches geschlossen wurde, Leiter, Vertreter und Funktionäre, die der DISK angehörenden Gewerkschaften befinden sich heute in Gefängnissen, auf Folterbänken, weil sie in den letzten Jahren den 1. Mai auf öffentlichen Plätzen gefeiert haben. Hunderttausende, die durch Erlässe der Kriegsrechtskommandanten, ohne jede Abfindung auf die Straße gesetzt wurden, werden den 1. Mai hungrig und ohne jede Sicherheit für ihre Zukunft verbringen müssen.

Und, 20 % der arbeitenden Bevölkerung der Türkei ist als ein Opfer der durch die Weltbank, IMF aufgerungene Wirtschaftspolitik arbeitslos... Über 8 Millionen Werktätige befinden sich in den Klassen der versteckten Arbeitslosigkeit... Während die Verteidigungs- und Zusammenarbeitsabkommen (SIA) ratifiziert und neue Militärbasen für die USA aufgebracht werden, sind die politischen Parteien, die Gewerkschaften, die demokratischen Massenorganisationen der Arbeiterklasse geschlossen.

Die nationale Unterdrückung erreicht in Türkei-Kurdistan ungeahnte Ausmaße... Über 100 000 Patrioten, Demokraten befinden sich in den Militärgefängnissen, unter der Folter... Auf Presse, Hörfunk und Fernsehen wird Zensur ausgeübt... Universitäten sind in Kasernen umgewandelt...

Seit dem 12. September mussten 4 junge Menschen durch den Strick ihr Leben verlieren. An die 500 warten noch darauf...

Politische Kader werden zu 500 er, zu 1000 er Gruppen durch die Inquisitiosgerichte gezogen...

Aber aller diesen Unterdrückungen trotzend wird die Arbeiterklasse der Türkei den 1. Mai und ihre Einheitsgewerkschaft die DISK, die ihr zuallererst einheitlich feierte, überall dort wo es möglich ist, oder, wenn diese Möglichkeit nicht besteht, dann in ihren Herzen feiern...

Die Hunde der Junta drängen überall ein, überfallen jedes Haus, jede Wohnung... Aber sie können den Menschen ihre Gedanken nicht nehmen. Ihren Herzen die Freude nicht entreissen! So wird der 1. Mai in der Türkei in den Herzen von Millionen gefeiert. Dieser Tag ist ein Tag der Solidarität mit den Millionen von Werktätigen, die sich der Grausamkeit des Imperialismus und Cahuvinismus in der Türkei, in Chile, in Pakistan, in Elsalvador tapfer widersetzen!

ES LEBE DIE INTERNATIONALE SOLIDARITÄT !

ES LEBE DER 1. MAI !

Komitee der Einheit für Demokratie
in der Türkei

DİB

demokrasi için birlik

DİB-FAK
Oststraße 135
4000 Düsseldorf 1
Tel. 32 57 59

union pour la démocratie en turquie
union for democracy in turkey
union für demokratie in der türkei
unie voor demokratie in turkije

I MAYIS'A VURULAN ZİNCİRİ KIRALIM!

Türkiye işçi sınıfının yurt dışındaki kesimi olarak, bulunduğumuz ülkelerin yerli ve göçmen işçileriyle aynı alanlarda, aynı kortejlerde, aynı salonlarda 1 Mayıs günü barış için, demokrasi için, sosyalizm için enternasyonal mücadelesinin sesini yükselteceğiz!

Türkiye'deki sınıf kardeşlerimiz ise, yürekleri bu enternasyonal coşkuyla dolu, ama fiziksel olarak faşist askeri diktatörlüğün çizmesi altında, 1 Mayıs'ı tezgah başlarında, maden ocaklarında, inşaat iskelelerinde kutlamak zorunda...

Cumhuriyet'in başından beri "işçi bayramı" olarak kutlanması yasaklanarak "bahar bayramı"na dönüştürülen 1 Mayıs, faşist cunta tarafından "bahar bayramı" olmaktan da çıkartılarak işgününe dönüştürüldü. Patron karlarını daha da artırmak için, toplu sözleşme, grev haklarını askıya aldığı yetmiyormuş gibi, işçilerin tatil günlerini de çalmaya başlayan cunta, cumartesileri bile işgününe dönüştürmeyi planlıyor...

Ama, süngü zoruyla işbaşı yaptırılan milyonların yanında, 1 Mayıs'ta çalışmayacak emekçiler de var:

Darbenin daha ilk günü kapatılan DİSK'in başkan ve yöneticileri, DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri, temsilci ve militanları, geçen yıllarda 1 Mayıs'ı meydanlarda kutladıkları için zindanlarda, işkence tezgahlarında...

Sıkıyönetim komutanlarının fermanlarıyla işlerinden tazminatsız atılan yüzbinler, 1 Mayıs'ı aç ve güvencesiz geçiriyor...

Ve de Türkiye çalışan nüfusunun yüzde 20'si, IMF'nin, Dünya Bankası'nın dayattığı ekonomik siyasetlerin kurbanı olarak işsiz...8 milyonu aşkın emekçi gizli işsizliğin pençesinde...

SiA'lar (Savunma İşbirliği Anlaşması) onaylanıp ABD'ye yeni üsler açılırken, işçi sınıfının siyasal partileri, sendikaları, demokratik kitle örgütleri kapatılmış...Türkiye Kürdistanı'nda ulusal baskı en azgın boyutlarında...

100 bin'i aşkın yurtsever, demokrat, askeri zindanlarda, işkencede... Basın, radyo, televizyon sansür altında... Üniversiteler kışlaya dönüştürülmüş...

12 Eylül'den beri 4 genç militan faşist cuntanın sehpalarında can verdi, 500'e yakın genç ise sıra bekliyor...

Siyasal kadrolar 500'lük, 1000'lik gruplar halinde engizisyon mahkemelelerinden geçiriliyor.

Ama tüm bu baskılara rağmen Türkiye işçi sınıfı, 1 Mayıs'ı ve onu ilk kez kitlesel kutlayan DİSK'i, olanak bulduğu her yerde, yer bulamazsa yüreğinde kutlayacaktır.

Cunta'nın köpekleri her yeri basıyor, her yere giriyor. Ama insanların beyinlerinden düşüncüyü, yüreklerinden coşkuyu söküp alamazlar. Türkiye'de 1 Mayıs milyonların yüreklerinde kutlanıyor...

Gün, o milyonlarla, Türkiye'de, Şili'de, Pakistan'da, El Salvador'da emperyalizmin, faşizmin ve şovenizmin zulmüne yiğitçe direnen emekçilerle dayanışma günüdür!

Yaşasın işçi sınıfının uluslararası dayanışması!

Yaşasın 1 Mayıs!

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK
FEDERAL ALMANYA KOMİTESİ

kuşatmasını yıktıkça devrim seline akacaklardır.

Acil görev budur; kitleleri örgütlü hale getirecek, devrim ordusuna katacak yol, burjuva demagojisinin iflasından geçer.

Bu kavgada temel direklerden biride ezilen ulus ve ulusal azınlıklardır. Unutulmamalıdır ki faşizme karşı çıkış demokratik olmanın zorunlu koşuluysa, ezilen ulusun ayrılma hakkını savunmakda onun diğer adıdır. Bugün bu gerçeği atlayarak, burjuvazinin tekelci kapitalizm koşulunda faşizmden demokrasiye bir seçimle dönülebileceği yalanını soldan desteklemek çabasında olanların "ulusal sorun kitleleri harekete geçirici güncellikte değildir" iddialarınının soyusuzca bir kalpazanlık olduğu açığa çıkartılmalıdır. Kürt halkına ve demokrasi mücadelesi tarihine ahmakça kara çalan bu eğilimler demokratikleşme savaşında ciddi tehlikeler oluşturacağını kavranmalıdır; ilkeler kitleleri mücadeleye çekebilmekteki güncellikleriyle ölçülüp savunulsaydı; Anayasa oylamasında halkın ezici çoğunluğundan evet onayı olan faşizme karşı susmak en demokratik tutum olurdu.

Artık lafla zaman geçirmenin anlamı yoktur. Halklarımız faşizmin zorbalığı, tekelci kapitalizmin talancılığının altında ve büyük bir çöküntü içinde inlemektedir. Açlık ciddi bir sorun haline geldi, insanlar yaşamak için kendini satmaya eğilim gösteriyor. Artık tüm güçlerimizi toparlayıp Türkiye'yi, asalak sürüsünden, zalimlerden kurtarıp demokratlaştırmalıyız. Burjuva demogojilerine karşı; gerçek demokrasinin tek kuruluş yolu devrimi yükseltmeliyiz.

12 Eylül 1985

THKP-C (ACILCILAR)

Merkez Komitesi.

len ve başka hiçbir yetkinliğe olanak tanımayan dairelerde özgürlüğü kazanacaktır. Demokratikleşmenin anti-kapitalist içeriği ara katmanların siyasal ve sosyal özgürlüğüne ekonomik güvence demektir. Bunlar arasında ezilen ulusun yeri başlı başına bir yer teşkil eder. Kürt halkı, Arap halkı ve diğer azınlık halkları bu kavganın en önemli savaşçılarıdır. Osmanlı'dan bu yana süre gelen bu halklar zindanından çıkış için Türkiye'nin demokratikleşmesi bunları en başta ilgilendiriyor.

Saflar bu kadar berrak ve yalındır. 5. yılınıda dolduran 12 Eylül faşizmine karşı sonuna kadar demokrasiyi savunacak olanlar bunlardır. Diğerleri bu kavgaya açıktan saldıracak yada bir yerlerini kemirmek için bukalemun gibi binbir kılığa girecektir. Buradan dönüp açıkça sormalıyız. Bu sınıf ve katmanları temsil eden hiç bir legal parti mevcuttur? Bu sınıfların asgari taleplerini belirleyici düzeyde savunan hiçbir ses yasal yaşayabilir mi? Elbetteki hayır. Zira faşizm sırf onbinlerce devrimciyi zindana atmak içinde gelmedi. İlk günde yaptığı şeyi yani, katliamı, baskıyı, zindanı, resmileştirip her zaman uygulanabilir şekilde yasallaştırmak üzere geldi. Faşizmin bir devlet biçimi olmasının anlamıda budur.

Faşizm demokrasiyi gerçekten isteyen sınıflara örgütlenme hakkı tanımaz. Böyle bir hak varlığının ve kaynağının inkarıdır; tekelci düzeye varmış bir kapitalist ülkede küçük üretici varını yoğunlu kaybediyor diye serbest rekabete dönülebilmirmi? Tekel ülke ekonomisinde ana unsur haline gelmişken hangi serbest rekabet pazarın tekelciliğinin ve denetiminin dışında olabilir? Kapitalizmin bu yapıyı geri dönderelemedikçe demokraside; en çarpık, en güdük, bir biçimde Türkiye'de var olamaz.

Evet, en güzel sorun Türkiye'nin demokratikleşmesidir. Bunun için gerçekten demokrasiyi gerçekleştirebilecek ve çıkarıda demokraside olan güçlerin nesnel talepleri bu kavganın programı olacaktır.

Burjuvazinin her boy ve soyundan temsilcilerinin kitleleri aldatmak, faşizmi sıradan, gelip geçici, generalle rin hareketi olarak lanse etmeye yönelik hedefler taşıyan demokrasi çıkartkanlığına karşı, büyük taarruza kalkmak gerekir. Emekçi kitlelere burjuva partilerin anlattıkları şeyin demokrasiyle ilişkisi olmayan sahtekarlık menkıbeleri, olduğunu açığa vurmak gerekir. Tekelci kapitalizmi mutlak bir sistem olarak sunan "geriye dönülebilir", "demokrasiye dönüş" v.b sloganlarla bunu dile getirenlere karşı tekelci kapitalizmi hedef almadan ne kapitalizmi karşı olunabileceği nede demokrasiye varılabileceği gerçeğini emekçi halka kavratarak kavgayı yükseltmek gerekir. Doğal olarak bu kavga devrim kavgasından başka bir şey değildir. Bugün demokrasinin nesnel çıkarlarının temsil ettiği sınıf ve katmanlar hangi öznel durumda olurlarsa olsunlar, yükselcek gerçekçi demokrasi çağrıları, burjuva ideolojik

dan bağımlı değildir. Türkiye tekelci kapitalizminin faşizm talebi gelip geçici değildir. Bunun anlamıysa demokratikleşme Türkiye gerçeğinde faşizmin kaynağı Türkiye'nin, sefil tekelci kapitalizminden kurtulma anlamına gelir.

Bu anlamdan, başka anlam siyasal dönüşümü iktisadi bağlarından koparmadan öne sürülemez. İktisadi atak yaptıramıyan siyasal değişim -bu kapitalist çerçevede kalsada- yalnızca gericiliği temsil eder, ve halkın sırtına yeni yükler yıkarak zorbalaşır. Gerçek demokratikleşme çabası bu ana ilkeye kavradıktan sonradır ki, her türlü taktik etkinliğin anlamı ve üretken sonucu olur. Öyleyse demokratikleşme siyasal olduğu kadar ekonomik bir devrim olarak anlaşılmalıdır ne gerçekçi bir anti-faşist tutumun anlamı olur, nede demokrasi savaşının.

Bu durumda Türkiye'yi kimler demokratikleştirebilir? Kimlerin çıkarı vardır? Öncelikle kendilerinden başka kimseyi ilgilendirmeyen "demokrasi" çığlıklarını atan bugünün burjuva partileri demokratikleşmede büyük kayıpları olacağından bu güçler demokrasinin düşmanı ve faşizmin (çeşitli boylardan muhalifi gibi görünen cinsleride dahil) yörengesinde dirler.

Demokrasinin burjuva partilerinin çıkarlarıyla bağdaşmaması olayı siyasi bir muhtevaya sahiptir. Bu sınıflarında başında doğal olarak tekeller ve tekellerin oluşturduğu ekonomi mekanizmasında birer varlık olarak yer alan ve tekellerin çözülmesi ile çözülmeye mahkum olan tüm burjuva sınıflar yer alır.

Demokrasinin çıkarlarıyla uyduğu sınıflar, başta işçi sınıfıdır. Zira bu sınıf içeriği itibari ile anti-kapitalist yanı bulunan demokratikleşmede ücret köleliğinden kurtulmanın ilk nitelik belirleyici adımlarını atacak siyasal demokrasi vasıtasıyla, ihtiyaç duyduğu örgütsel birlik ve gelişip yetkinleşerek daha güçlü tarzda kendisi için bir sınıf olacaktır; ardından tekellerin hızla, yoksullaşarak tüm tasarruf ve birikimleri sömürülen küçük burjuvazi, küçük üretici gelir. Türkiye'nin en sorunlu ve en karmaşık sınıfıdır. Karmaşa ve çelişkisine rağmen demokrasi onun gerçekçi kurtuluşu olacaktır. Yaşam tehlikesi yok olacak, başkasını tehdit etme eğilimlerini atmada ikna olacaktır; güçlü demokrasinin, kitlesel, kolektif yaratıcılığında yalıtılmış, yalnızlık çeken yapısı son bulacaktır. Bunu takiben ara katmanlar gelir; bunlar, burjuva özlerine karşın tekellerin bir dişlisi olarak yaşamak fırsatı yakalayamamış hızla yoksulluğa sürüklenen kesimleri de ihtiva eder; bu katmanın içinde demokrasinin ciddi ve üretken lokomotifleride yer alıyor; aydınlar. Aydınlar saflarından ağızlarına, ellerine, gözlerine ve ayaklarına vurulan prangalar sökülüp atılacaktır. Bir aydın için en önemli olan şey, düşündüğü eleştiriyi kitleselleştirebilmek için dile getirebilme özgürlüğünü kazanmak üzere saflarından en yiğit demokratlar çıkacaktır. Memur gibi ara katmanlar iş faşist merkeziyetçilik altında kapıkulu ve kışla haline ge-

anlamına gelmez. Sorun geneli kavramak ve genelin içindeki olanakları işçi sınıfına, emekçi halklara doğru kavratmaktır; gereksiz ve sonucu burjuva kuyrukçuluğuna götüren umutlar yaratmamaktır.

On yıllarca önceden bu yana olduğu gibi 5 yıl sonrası bugünde Türkiye'nin sorunu demokratikleşmedir.

Demokratikleşme çağımızda en önemli sorun olarak hemen hemen tüm kapitalist sistemde canlı bir sorundur. Demokratikleşme görelidir, mutlak tek düze bir demokratikleşme yoktur. Her tarihsel kesitin kendine özgü demokratikleşme programı hedef ve ittifak anlayışı vardır. Türkiye'nin demokratikleşmesinden söz ettiğimize göre buradada söz konusu demokratikleşmenin geleceğinden bahsetmemiz zorunlu hale gelmektedir. Zira siyasi arenada her geçen gün artan oranda yükselen demokrasi çağrıları ortamı toza duma boğmaya devam etmektedir.

Türkiye'nin demokratikleşmesi talebi bugünün en ivedi talebidir. Burjuva partilerde temel propaganda sloganı olan bu talep için Türkiye nasıl demokratik hale gelebilir sorusuna cevap vermeden önce, demokratikleşmeden ne anlaşıldığı, kimlerin Türkiye'yi demokratikleştirmede çıkarı olduğunun belirlenmesi zorunludur. Buradan yola çıkarak yön temler anlam kazanır.

Gerçekçi bir demokratikleşmeden faşizme ve faşizmin ana kaynağına karşı köktenci ve geneli belirleyici tutum almak anlaşılır. Bunun anlamıysa ne 12 Eylül öncesine dönüş, ki bu olanaksızdır artık, ne de siyasal bir biçim değiştirme anlaşılır. Faşizmin kaynağı kurutulmadan demokratikleşme hayaldir.

Faşizm, sosyal kaynamaya karşı ve siyasal boşluğu doldurmaya gelmiştir. Bu doğru ama sonuçtur. Faşizm, her ne kadar kapitalizmin zorunlu bir siyasal evresi değilse de ülkemiz gerçeğinde belli bir evrim süreci sonucunda başka yaşama yönetimi kalmayan tekelci kapitalist üretim ilişkisinin bir sonucu olarak gerçek oldu. Bu evrim düzeyinden kapitalizmi geriye götürebilirmiyiz, elbetteki hayır; tekel yerine serbest rekabet konamaz; geçilmiş tarihi aşamaya hiçbir güç geriye dönüşü sağlayamaz. Bu düzeyde bir evrim sonunda, gelişme dinamikleri elinde olmayan bağımlı bir kapitalizmin, kurumsallaştırılmış, resmileştirilmiş, hükümet değişikliklerinin etkisine karşı yalıtılmış bir faşizmden gerisin geriye çözümlere dönülebileceği sanılmamalıdır. Toplumsal ilişki ve çelişki bütünü çorap sananların mekanik kafaları, kopan ipin başından çektikçe çözüleceğini sanır. Oysa yaşamın her bir adımı binlerce düğümden oluşmuştur, hiçbir kaçık ip başı son düğüme arada düğümsüz, doğru

geri kalan faşist yasaları ve yenilerini çıkarmakta vetehtitlerle karışık ilerleyen sertleşmesini sürdürmektedir. Bu süreç önümüzdeki günlerde faşizmin önderliğinde isim değişiklikleri ile daha berrak hale gelecektir. Turgut Özal'ın 12 Eylül öncesine dönmeye müsaade etmeyeceklerini; yürüyüş, miting, grev v.b gibi "anarşik" ortama olanak tanımaya caklarını, idamları bir an önce karara bağlayacaklarını, Doğudaki olaylara daha sertçe eğileceklerini açıklamasında bu açıdan anlamak gerek. Tüm dinamiklerini yitirmiş tekellci kapitalizmin yaşamı için faşizm dışında hiçbir şey alternatif olarak kalmamıştır..

Tekelci kapitalizm iktisadi evriminin gerektirdiği ve sistemin son kurtuluş şansı olarak faşizmi tercihi, sorunlarını çözememiştir. Ancak faşizm hükümet değildir, istenmeyince, yıpranınca çekip gitsin yada düşürülsün.

Faşizme yol açan iktisadi sorunlar yok olmadıkça her an yeniden filizlenmesi mukadder olan toplumsal sorunları bastırmak için yasamadan yargıya ve yürütmeye kadar her alan ve koşulda kendini gösterecektir. Siyasal bir devlet biçimi olarak faşizm Türkiye tekellci kapitalizmini son kurtuluş çaresi olması yanı sıra idam ipi haline de gelmiştir. Dinamik yetersizliği, genişleme kapasitesizliği, faşizmin yerine bir başka siyasal biçimi koymakta uzaklaşıyor. Ve her geçen gün artan oranda hükümetler dahil faşizme sarınılmaya devam ediliyor.

Kendi içinde siyasal alternatiflerini yitiren tekellci kapitalizmi hiçbir ekonomi politika atağa geçiremez. Bu nedenle her yeni ekonomi politika her yeni siyasal reform tasarılarıyla gelirse gelsin verili faşist devlet biçimini genelde sarsıcı yada değiştirici etkinlikte olamayacaktır. Tersine onun edatı haline gelecektir.

Kaldıki, kapitalizm çerçevesinde bile tarihin tekerleği tersine döndürülemez. Dönüş ancak ileri olabilir, ki bu nisbi bir ilerlemede olsa büyük kaynamaların ürünü olur, ya da uzun yılların sancılı evrimindeki birikimler vasıtasıyla Hitler Almanya'sı ve İtalyan faşizminin ikinci dünya savaşının ardından yıkılması yada Franko faşizminin uzun yıllar süren acılı evrim birikiminin ardından gerilemesi.

Türkiye'de faşizm tekel talancılığının büyümesine ve bu büyümenin ihtiyacına siyasi düzeyde bir tamamlayıcı olarak, resmi ve kurumsal hale gelmiştir. Bu günün gerçeğidir bu. Bu noktadan hangi burjuva parti yada etkinliğin; parlamentoya varışıyla dönülebilir? Hele henüz 5. yılını, dolduran bir faşist yönetim altındaki kapitalizmin bir çırpıda kendini toparlaması, sadece burjuva aldatmacasıdır. Bu gün "demokratikleşme" adı altında tüm burjuva partileride bu yöntemle baş vuruyor.

Faşizme karşı savaşta bu esasları kavramak ilkedir. Ama bu hiçbir zaman burjuva sınıflar arasında faşizm altındaki cereyan edebilecek çelişki ve tutumlardan yararlanmama

tandaşıklıktan atıldı.

Buraya kadar faşizm, Türkiye kapitalist toplumunu halkın zararına ve en değerli varlıklarının ve zenginliklerinin imhası pahasına, derin bir köhneme içine sürerek yeni bir tablo yarattı. Halk düşmanı olan tekelci sermaye güçleri buraya kadar görünürde başarılı oldular.

Oysa gerçekte, faşizmin Türkiye kapitalist toplumuna yaptırdığı doğum ölü bir döl oldu. Bunun kaynağında Türkiye kapitalizminin çarpıklığı, dengesiz ve yetersizliği bu lunuyor. İktisadi yeterliliğe sahip olmayan Türkiye kapitalizmine eklenecek tüm faşist siyasal önlemler ayakları havada kalmaya, yani kapitalist sistemi atağa kaldıracak sonuçlar üretmeye yetemez. Toplumun ağzına, eline ve ayağına paranga takılır, istenende buydu ama sonunda ne oldu? Tekelci koğulda en liberal politika uygulanmasına rağmen yani, halkı tekeller karşısında çıplak hedef yapmalarına rağmen ne gerekli sermaye birikimin nede gerekli ekonomik sonuçlar alınabildi. Hala aynı nakarat tekrar edile duruluyor; "Enflasyon inecek, işsizlik kaldırılacak, ihracat arttırılacak"... 5 yıldır sonuç alınamadı. İnsanlık dışı en zalim uygulamaları yürüye dursun, en son şansları olmasına rağmen, faşizmin Türkiye'ye baharı getiremediği görüldü.

Faşizm, Türkiye kapitalizmini yalnız geçici bir süre halkın öfkesinden korunmak kaydı ile ayakta tutmaya çalışıyor. Emperyalist finans kapitallerle olan binbir bağları hacz edilmiş olan yer altı ve yer üstü servetleri, kölelik antlaşmalarıyla çerçevelemiş dış siyasetiyle Türkiye kapitalizmini hiçbir kudret atağa geçiremez. Türkiye ne Alman emperyalizmidir, nede İtalyan.

Sonuçları iktisadi hamleler yaratamıyan siyasi taarruzlar yalnız ve yalnız halkın sırtına bindirilen ağır yüklerle karşı duyulan öfkeyi zorbaca bastırma amacını taşır. Temeli olmayan siyasi girişimler tarihte her zaman halka karşı birer girişim olmuşlardır. 12 Eylül faşist askeri darbeside kapitalizmin sorunlarını kuyruktan çözme girişi minden ibaret kalışında bu neden yatıyor. Bu durum bizim gibi ülkelerde faşizmin koyuluğunun ve kalıcılığının en önemli nedenidir. İktisadi atak imkanı olmayan bu sistem, faşist darbeye ihtiyaç duymak derecesine gelmiş ise, yeniden eskiye dönmek için hiçbir imkanı kalmamış demektir.

Ekonomik dinamiklerinde bir gelişme kat etmeden faşizminden bir adım geri atmak ekonominin siyasalla ilişkisi ya salarına aykırıdır. Tersini bugün kimi burjuva kesimler iddia etmekte, sisteme atak yaptıracakları kaynakların olduğu yalanını söylemektedirler. Oysa gerçekte, Türkiye'nin selinde değildir, olamazda. Bu nedenle varlığı halklara daha fazla zulmü, daha fazla kısıtlama, daha koyu sessizlik ve karanlık yağdırmaktan başka çaresi yoktur. Bunu anlamak için seçimlerle başa gelen hükümetin her geçen gün artan oranda (iktisadi çıkmazların derinleşmesine paralel olarak)

kın yaşamsal tüm ihtiyaç birimlerini on yıl geriye atarak gerçekleştirildi.

Faşizm en büyük tekellerin en sömürücü ve en saldırı - ganlarının yönetimidir.Ancak, soygun rejimini bunlardan ay rı kurtarma takatı olmadığından bu böyledir.Ve pay almada diğerlerinin hesabından bunlara vergi kesilecektir. Buna rağmen rejim tüm burjuva kesimlerinin hesabına kurtulmuş olması itibarı ile gerekli tüm siyasal ve hukuksal giri - şimlere topluca onay vermek çıkarlarına olmuştur.

Faşizm, kendini yasallaştırarak ve sistemi hükümetle - rin yapıtıcı etkisinden bağımsız kılacak bir konuma gel miştir.Burjuva hükümet değişiklikleri artık ne 60'lı nede 70'li yılların özgün kararsızlığını yaratamayacaktır.Faşi zim olası tüm hükümet değişikliklerine rağmen zorbalığını sürdürecektir bir konuma gelmiştir.12 Eylül üstünden beş yıl geçmesine, parlamento kurulup, seçimler yapılmasına, muha lefet partileri olmasına rağmen eskiden dahada çok kanlı - ca bir tarzda Kürt halkına yönelen saldırılar faşizmin sı radan gelip geçici bir olay olmadığını göstermeye yetiyor Faşist ordu bu yetkiyi,faşizmin yasal güvencesiyle olası her tepkiye rağmen kullanıyor.

Türkiye toplumu on yılların çok yönlü birikimiyle ka - bına sığmaz hale gelmişti.Gebeydi ve mutlaka iç çelişkisi ni bir doğumla sonuçlandıracaktı.Kapitalist güçler özel - likle en güçlü kesimleri vardıkları düzeye ve bu düzeyin ihtiyaçlarına cevap verecek bir toplum şekillenmesini ta - lep ediyorlardı.Diğerlerinin diz bağları biriken sorunla - rın basıncı altında çoktan çözülmüştü.İktisadi çöküntünün yarattığı sosyal buhran hızla ulus çapında bir öfkeye doğ ru yönelirken ayakta kalanlar sistemlerinin doğumunu ken - di elleriyle biçimlendirecek güçtü.Bunlar önce Adalet Par tisi'ne doğum yaptırdılar; 24 Ocak kararlarıyla bu gücün, iktisadi politikasını belirlediler.Ancak bu yetmiyordu,zi ra toplumu dahakorkunç bir sömürü girdabına atacak yasa,ka nun ve sessizlik ortamına sürüklemek zorunlu idi.12 Mart - ın 12 Eylül'le tamamlanması böylece gündeme gelmiş oluyor du.

12 Eylül, sistemin kendi çıkmazındaki alternatif eko - nomi politikasına yine sistemin kendi sahasındaki alterna tifsiz siyasal oluşumunu sağlayarak amaçlanan toplumun ye niden örgütlenmesine başlandı.Süreç, bir kuşak aydınının yu tulması, üniversitelerin denetim altına sokulması,partile rin derneklerin ve sendikaların kelepçelenmesi,polis sela hiyetinin faşistleştirilmesi gibi tekelci güçlerin sosyal ve siyasal tüm gereksinimlerine cevap vererek ilerledi.En baştada ciddi ve kararlı devrimci kadroların önemli bir kısmını ya katlederek,ya idam ederek,yada tutuklatıp ağır cezalara mahkum ederek tekelci sermayenin önündeki en kök lü direnme unsurlarına zarar verdi.Kürt ulusu bu saldırı - da en büyük zararı gören devrimci halk potansiyeli oldu ; Hemen hemen tüm aydınları zindana kapatıldı,katledildi,va

artık türkiye demokratlaşmalıdır.

12 eylül faşizmi 5. zorbalık yılını doldurdu.

Faşizm, 12 Mart 1971 askeri faşist darbesiyle Türkiye siyasal sahnesinde bir gerçek haline geldi. 70-80 yılları büyük dalgalanma yıllarıydı. Kapitalizm, sorunlarını çözmede başarılı kuklalar üretmemişti. 12 Mart'ın köktenci olmayan faşizmi, 12 Eylülle ayakları üzerine oturtularak ek siklikleri tamamlanınca, kapitalist sisteme bulabileceği nin en acımasız siyasal ve hukuksal çerçevesini, halkın katli hesabına resmileştirip, kurumsallaştırmayı başardı.

12 Eylül askeri faşist darbesi, tüm benzerleri gibide biriken sosyal, siyasi ve iktisadi sorunların ardından gelmiştir. Kapitalizmin ürettiği sorunların basıncı altında kaynamaya başlayan kitleler, yaşamın her alanında kapitalizmin eski tüm öğelerini ayaklar altına alarak kendi hak kını ve hukukunu korumaya yönelir. Bu dönem kendini burjuva hukuk ve siyasal düzeyinin yıpranışında açık ifadesini bulur. Türkiye halkları, 60'lı yılların son çeyreğinde alevlenip, 70'li yıllar boyunca daha da derinleşen kapitalist bunalıma karşı hızlı bir kaynama ve öfke duyma eğilimine günlük eylemlerle girer. Aynı kesitte derinleşen bu eğilim kapitalizmi rejim olarak parçalanmaktan kurtarmak üzere faşist askeri darbe girişimi gerçekleşir, faşist askeri darbe rejimi kurtarmada yetersiz düşen ekonomi-politikanın siyasal ve hukuksal güvencesini sağlamak üzere katliamlara, tutuklamalara, işkence ve sorgulamalarla işe koyulur. Bu dönem en saldırgan dönemdir. Bu dönemin biçimi çoğunluk tarafından faşizmin nitelik unsuru olarak ele alınır ve yanılığa düşülür. Oysa faşizm, yaptığı herşeyi siyasal ve hukuksal düzeyde güvenceye bağlayarak sıradan işim ve şahısların darbesi olmaktan çıkar, bir siyasal yönetim biçimi özelliğini kazanır. Nitekim 12 Mart'ın tamamlayıcısı olarak 12 Eylül askeri faşist darbesi büyük saldırisının ardından, önceden açıkladığı faşist siyasal ve hukuksal yapı inşasının takvimini takip ederek tamamlar.

Faşizm, Türkiye devrimci hareketinin zaafalarının tanıdığı olanaklar içinde büyük kitlesel direniş görmeden en ileri devrimci güçlere ağır darbeler indirdi. Direnme birimlerini takatsiz hale getirince de binlerce yasayı ve onlarca kurumu bir çırpıda resmileştirerek yaşama sürdü. Böylece faşizm; biriken sorunlarla kıvranan kapitalizme ebelik etmiş oldu. Direnmeler törpülenince, yaptıkları herşeyin meşruluğu ve gelecekte bir darbe yoluyla iğilde verili yetkilerle yapılabilmesi için faşist yasa ve kurumlar, oluşturuldu. Faşizm bunları; sürülmüş patirtisiz tüm burjuva güçlerinin onayı ile yaptı. Yapılan herşey ereği hal-

CEPHE

TKB

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜSTAV

CEPHE

TKA

**TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI**

yeterli başarılı kanıtları sunmuştur. Yukarıda saydığımız ve El Salvador hariç hepsi zafer elde etmiş tüm devrimlerde, başta devrimci proletarya olmak üzere halk sınıf ve tabakalarının devrim saflarına çekilmesi, silahlı mücadele yöntemiyle gerçekleşmiştir. Türkiye pratiğinde ise devrimci düşüncelerin aydınların zihin idmanı olmasından çıkıp, kitleler içerisinde maddi bir güç haline gelmesini sağlayan 12 Mart faşist diktatörlüğüne karşı önderlerimiz tarafından verilen silahlı mücadele olmuştur.

Eğer Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında devrimcilik bu kadar yayılmışsa bunu 1972 ve daha sonra verilen silahlı mücadeleye borçluyuz.

Günümüzde de halkın mücadelesinin yeniden yüksetilmesinin tek yolu "Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisi"ne "uygun ve içinde bulunduğumuz koşullarda kitleleri devrim safına çekici yanı ağır basan bir silahlı mücadelenin etkili tarzda hayata geçirilmesidir.

Halklarımızı kurtuluşa götürmek istiyorsak bir an önce Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ında militan devrimci bir ruhla silahlı mücadeleyi yeniden yükseltmeliyiz.

- KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK...

- YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM KURTULUŞA KADAR SAVAŞ...

DEVİRİMCİ KURTULUŞ

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA

caktır.Reformistlerin önerdiği çalışma ve örgüt tarzının Türkiye halklarını kurtuluşa götüremeyeceği yeterince açığa çıkmıştır.

Eğer bu çağdışı faşist rejimi ezip kitleleri kurtuluşa götürmek istiyorsak,izleyeceğimiz biricik yol silahlı direniş yolu olmalıdır.

Emperyalizm ve oligarşinin faşist cuntayla yapmak istediklerinden biride yeni-sömürgeleşmiş bağımlı Türkiye kapitalizminin 1980'de had safhaya ulaşmış ekonomik bunalımını aşmak olmuştur.Bunun için uluslararası tekellerin, IMF,OECD,Dünya Bankası gibi kuruluşları vasıtasıyla faşist cuntadan buyana uygulattıkları,toplumda 24-Ocak kararları diye bilinen bir ekonomik politika gündemdedir.

Ekonomiyi istikrara kavuşturma önlem paketleri,faşist cuntadan bu yana, şaşaalı tarzda uygulanmasına rağmen,ekonomik bunalım atlatılacağına,tam tersi dahada derinleşmiştir.Çalışanların gerçek ücretlerinde 1972 yılına göre 1/3 oranında düşme olmasına rağmen ekonominin hiç bir soruna geçici çözüm dahi bulunamamıştır.Dövüz ödemeler dengesindeki açık eski yıllardan çok daha fazladır vesürekli artmaktadır.İşsizlik toplumun büyük bir kesimini sarsmış ve halende çığ gibi büyümektedir.Emperyalist kuruluşlarca hazırlanan,ve cuntadan bu yana engelsiz uygulanan 24-Ocak ekonomik kararlarının özünü oluşturan ithalat ekonomisinden ihracat ekonomisine geçiş planı,bütün dinamikler harekete geçirilmesine rağmen başarılı olamamıştır.Gelinen noktada Türkiye ekonomisi ithalatı ihracatından çok daha fazla olan,bu nedenle sürekli dışa borçlanan bir durumdadır.İç piyasada talebin kısıtlanarak dışarıya ihraç edinilmesinden dolayı çoğu mal piyasada bulunamaz hale gelmiştir.Bundan dolayı malın fiyatı sürekli yükselmektedir.IMF tarafından önerilen talebi kısıtıcı ve tasarrufu arttırıcı bir nitelik taşıyan yüksek faiz politikası enflasyonu dahada fazla körüklemektedir.Emisyonu kısarak dizginleneceği sanılan enflasyon,mevduatlarının ve kredi hacminin yükselmesiyle körüklenir hale gelmiştir.

Tasarrufu toplayıcı bütün teşvik tedbirleri uygulanmasına rağmen işbirlikçi tekelci burjivazinin yatırım gücünü arttıracak sermaye talebi ihtiyacı karşılanamamıştır.Halkın elindeki bütün değerler (altın vb.) ve nakit para yüksek faiz politikasıyla işbirlikçi tekelci burjuvaziye aktarılmasına rağmen,yatırım yapma sorununa çözüm bulunamamıştır.

Kısacası faşist cuntadan bu yana uygulanan ekonomik politika bunalımı hafifleteceğine dahada derinleştirmiştir.Oligarşinin bu bunalımdan kendini kurtarması ve toparlaması için hiç bir umut yoktur.Uluslararası tekellerin ve bir avuç hayinin çıkarlarına cevap veren bu çarpık,güdük,bağımlı kapitalizmin bunalımdan kendisini yeniliyerek çıkması eşyanın tabiatına aykırıdır.Bu kapitalizmin geleceğinde kendini olumlu tarzda aşması değil,başta proletarya olmak üzere emekçi kitleler açısından daha fazla sefalet,daha fazla yoksulluk ve sürekli faşizmdir.

Bu anlamda baskı vasıtasıyla egemen sınıflar halkı ne kadar pasifize ederse etsin,hiç bir zaman toplumsal hareketlenmeyi ve halkın ayaklanmasını engelleyemeyeceklerdir.

Baskı ve yoksulluk yanı sürekli artan bu bağımlı kapitalizmin silahlı mücadelenin objektif şartlarında her gün daha fazla derinleştirmektedir.Başka bir deyimle silahlı mücadelenin kitleler tarafından benimsenmesinin maddi dayanakları hergün daha fazla artmaktadır.Halkı devrim saflarına çekmenin ve onlarla bağ kurmanın hiç bir legal olanağının kalmadığı bu dönemde,devrimcilerle düşen görev halkı örgütlemenin tek yolu olan silahlı mücadeleyi eskisinden dahada güçlü tarzda hayata geçirmektir.

Bu noktada reformizmin silahlı mücadeleye ilişkin bir çarpıtmasına cevap vermek gerekiyor.Reformizme göre güya silahlı mücadele örgütleyici olamaz.Bu anlamda devrim için yeterli düzeyde kitle örgütlenmesi gerçekleşmeden silahlı mücadeleyi uygulamak yanlıştır.Bu ihtilalcı marksist teoriye yönelik en büyük çarpıtmalardan biridir.Birincisi marksist teori -kitleyi devrim saflarına çekme faaliyetinde ilke olarak hiç bir anlayışa karşı değildir.Bundan dolayı silahlı mücadele yöntemini ta başından reddetmek olsa olsa devrime sırt çevirmektir.İkincisi hiç bir zaman kitleyi örgütleme olayıyla metod olarak silahlı mücadele karşı karşıya getirilemez.Bu teorik planda yapılacak en büyük hatalardan bir tanesidir.Tarihi pratiğin bu teorisinin sahiplerine bağış edeceği şey politik geri zekalılıktır.Halkın mücadelesi ise geri zekalıların denemeler yapacağı bir tahta değildir.Kaldı ki Çin,Vietnam,Küba,Nikaragua ve şimdilerde El Salvador deneyi silahlı mücadelenin örgütleyici yanına ilişkin

hiç bir maddi temeli yoktu.Böyle bir yol devrimci mücadelenin dahada fazla gelişmesinden başka bir sonuca yol açmazdı.

Kaldı ki emperyalizm ve işbirlikçi yerli egemen sınıflar bunalımı aşmak için faşist cunta öncesi dönemde parlamento seçeneğininide çeşitli biçimlerde kullanmış,fakat kendileri açısından hiç bir olumlu sonuç alamamışlardı.Aynı seçenek kullanılarak bunalımı aşmaya çalışmanın sistem açısından büyük sa- kıncaları vardı.

Türkiye proletaryasının militan marksist önderi MAHİR ÇAYAN'ın deyimiyle: Emperyalizm ve işbirlikçileri açısından ipin ucu kaçmıştı.İpin ucunu ya- kalamak için açık faşizme geçiş yapmak egemen sınıflar açısından zorunlu ha- le gelmişti.

Bu koşullarda iktidara gelen faşist askeri diktatörlük ilk iş olarak ge- nelde halkın mücadelesine ve örgütlülüğüne,özelde de tüm muhalefet grupları içerisinde faşizm için en tehlikeli odak olan silahlı devrimci mücadeleye saldırdı.Faşist diktatörlüğün önündeki en büyük engel olarak,hiç bir zaman oligarşik devlet cihazını parçalamaya çalışmayan ve fiiliyatta böyle soylu bir amacı olmayan bazı reformist örgütlenmeleri ileri sürmek büyük bir po- litik budalalıktır.Emperyalizmi ve oligarşiyi her zaman ürküten ve tedirgin eden,uzun süreli halk savaşı stratejisine göre örgütlenen ve bu stratejiye uygun mücadele veren militan marksist örgütlenme olmuştur.Bu 12 Mart açık faşizmi döneminde THKP-C idi.Günümüzde de THKP-C'nin ideolojik-politik hat- tına bağlı olarak örgütlenip savaşım veren ve onu 1972'de dağılan hiyerar- şik parti yapısını yeniden oluşturmaya çalışan proleter devrimci örgütlenme olmuştur.

Emperyalizm ve oligarşi açısından reformist örgütlenmelerin yaratacakla- rı muhtemel " tehlikeleri "etkisiz kılmak için baskı aygıtını bütün kapasite- siyle harekete geçirmenin hiç bir nedeni yoktu.Nitekim faşist diktatörlük işbaşına gelince reformist örgütlenmeleri ezmede hiç zorluk çekmedi.Bir ta- kim devlet tedbirleriyle bu örgütlenmeleri çok kısa sürede kolayca safdışı etti.Uygulanan yeni faşist anayasayla da bu tür örgütlenmelerin yasal gerek- sinimleri ortadan kaldırıldığından faşist cuntaya karşı devrimci bir muhale- fet geliştirebilmelerini olanağı yoktur.Faşist diktatörlüğü en fazla uğraş- tıran,varlığıyla halâ tedirgin eden ve emekçi kitleleri proletaryanın önder- liğinde kurtuluşa götürebilecek tek güç THKP-C'nin izleyicisi silahlı dev- rimci örgütlenmedir.

Silahlı devrimci mücadelenin,o dönemde bir hayli politize olmuş emekçi halk kesimleri içerisindeki gelişimini durdurmak ve bu mücadele tarzını te- mel almış örgütlenmelerin kitle temelini yok etmek en azından asgariye in- dirmek için,faşist cunta gelişinden itibaren etkili bir kitle pasifikasyonu- na girişti.Hemen hemen toplumun tümü faşist yönetimin karakollarına,kışlala- rına,işkence merkezlerine uygun sürelerle "misafir edildi".Milyonlarca in- san iskenceden geçirildi.Yüzbinlercesi zindanlara dolduruldu.Binlerce dev- rimci,demokrat işkencelerde,zindanlarda,idam sehpalarında,çatışmalarda kat- ledildi.Pasifikasyonun komple etkili olabilmesi için halkın bütün legal ör- gütlenmeleri kapatıldı.Bu tür örgütlenmelerin yönetici kesimi hapsedildi.

Faşist askeri diktatörlüğün önüne koyduğu bir dizi görevden en başarılı tarzda yaptığı kitle pasifikasyonu olmuştur.Devrimci mücadelenin yeniden yük- selmesi için bu pasifikasyonun kırılması ve kitlelerde devrimci mücadelenin zaferine ilişkin köklü bir inancın yeniden yaratılması şarttır.Bunun bir tek yolu vardır o da oligarşik devlet cihazının görünüşteki bütün azametine rağ- men kofluğunu,çürüklüğünü ve kokuşmuşluğunu açığa çıkarabilecek,kitlelere devletin yıkılabilirliğine ilişkin siyasal güven verebilecek bir silahlı mü- cadelenin eskisinden daha komple ve kitlelerin desteğini alabilecek tarzda hayata geçirilmesidir.Devrimci marksistler açısından günün en asli görevi bu- dur.Bütün diğer görevler buna bağlı olarak ele alınmalıdır.Bunu derken silah- lı mücadeleyi güçlendirici ve kitleleri eğitici rol oynayan diğer mücadele tarzlarını ve örgütlenmeleri küçümsemiyoruz.Sadece halklarımızın kurtuluşu- nun silahlı mücadeleden geçeceğini belirtmek istiyoruz.Belki böyle bir örgüt- lenmeyi ve mücadeleyi hayata geçirmek,diğer barışçıl mücadele yöntemlerini yada Avrupa kamuoyunun vurdu duymaz hale gelmiş vicdanını harekete geçirmek- ten zordur.Devrimci militanlar açısından bunun hiç bir önemi yoktur.Mücadele- nin ve kominizmin zaferine olan şaşmaz inancımız ve düşmana karşı gittikçe artan sınıf kinimiz bizi bu tür zorlukların üstesinden gelmeye muktedir kıla-

TEK YOL DEVRİM

25 Eylül 1980

YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE KARŞI SİLAHLI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM.

12 Eylül 1980'de amerikancı kukla ordunun hiyerarşisine uygun olarak, emir komuta zinciri içerisinde, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından hazırlanan askeri faşist diktatörlüğün 4 üncü yılını yaşıyoruz. Her ne kadar, parlamento ve benzeri kurumlarla, yönetim kendini gizlemeye çalışıyorsa da, askeri faşist karakterini sürdürmektedir. Faşist darbeyi yapan Milli Güvenlik Konseyi'nin halen en etkili iktidar gücü olması bunun en büyük kanıtıdır.

Emperyalizmi ve oligarşiyi, içeriği sömürge tipi faşizm olan sahte parlamentaryer yönetimden açık askeri faşist diktatörlüğe iten etmenler; Uluslararası emperyalist tekellerin çıkarlarına göre şekillenmiş bağımlı kapitalizmin içine girdiği derin ekonomik bunalım, genel olarak Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ı halklarının toplumsal muhalefetine gelişmesi, özel olarak silahlı devrimci mücadelenin oligarşinin iktidar cihazını yıpratıcı boyutlara varması ve bölgemizde emperyalizmin ve işbirlikçi kukla iktidarların çıkarlarını sarsan İran ve Afganistan devrimlerinin gerçekleşmesiydi. (Her ne kadar, her iki devrimde proleterya önderlikli demokratik halk devrimleri olmasına rağmen emperyalizmi ve bağımlı iktidarlara gerileten devrimlerdi.)

1980'e gelindiğinde, ister derinleşen ekonomik-politik buhranın emperyalizm ve yerli egemen sınıflar yararına aşılması, ister iktidarı bir hayli yıpratıcı halkın devrimci mücadelesinin ezilmesi, istersede Orta-Doğu bölgesinde hızlanan anti-emperyalist gelişmelerin durdurulması için, emperyalizmin ve oligarşinin her sahada dizginleri elinde tutan ve yönetimde pervasızca davranabilecek bir iktidara ihtiyacı vardı. Çünkü yukarıda saydığımız görevlerin emperyalizm ve işbirlikçileri yararına gerçekleştirilmesi için sömürge tipi "demokrasi" içerisinde oyunun kurallarına uygun olarak çeşitli politik renklerde oynayan düzen partilerinin yapabilecekleri hiç bir şey yoktu. Faşist diktatörlüğün iş başına getirilmesinin nedeni düzen partileriyle egemen sınıflar arasındaki bir çatışma değildi. Kaldı ki faşist yönetim döneminde uygulanan ekonomik-politik kararlar son Demirel hükümeti döneminde alınmıştı. 1975-80 döneminde devrimci hareketin her sahada gelişiminin engellenmesi için piyasaya sürülen faşist MHP'nin bunalımın aşılması için kullanılmasının

liğı ve beraberliğidir" Bizler bunu herhangi küçük bir eylemden tutalım da daha başka niteliklerde gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Bütün yurtsever demokrat, devrimci kuruluşlarla dayanışmayı devrimci sorumluluğumuzun bir gereğı sayıyoruz. Prensiplerimizden taviz vermeden pratiğin esnekliğinin de bilincinde olarak bugün kimlerle, neleri nerelere kadar yapmayı kararlaştırırsak onları ortaklaşa uygulayacağız. Ve yaşadığımız objektif koşullar gözönünde bulundurulduğunda bu öneriler birlikte gerçekleştirme olanağı vardır. Ve zaten hayat bize bunu zorlamaktadır.

Elbette belirtilmesi gereken diğer bir konu da burada bir avuç tekелci dışında kalan Alman halkının özellikle alman işçi sınıfının ve diğer demokrat kesimlerin dayanışmasını seferber edebilmektir. Bu konuda bizlerin elini çabuk tutup varılan kimi kararları toplantının-platformun temsilcileri vasıtasıyla ve sadece almanca olarak onlarla da bir tartışmaya girmek çeşitli eylem kararlarını onların önerileri ve girişkenlikleriyle de taçlandırmaktır. Bu meselenin bir iyi dilekten öteye geçmesi ilişkide bulunduğumuz güçleri kendi meselelerimize seferber edebilmenin platformunu pratikçe onlarla almanca tartışmak olduğunu ve ortak kararları uygulamak olduğunu tartışmamak gerekir. Ama bunun pratik ilerletici olan yöntemi bizim önce belli konularla ilgili kararlara varmamız ve toplantının temsilcileri vasıtasıyla onlarla ortak işlemdir. Nasıl kimi pratik meselelerde karşılıklı tezlerle sentezlere ulaşılıyorsa onlarla da ilişkiler de böyle olacak. Ve kimi konulardaki değişiklikler bu bilinçle davrandığımız da kabul edilmeyecek hususlar olmaktan çıkar, ve karşılıklı değiştirilmesi gereken yanlarımızı değiştirir, birbirimizi olumlu etkilemiş oluruz ve enternasyonalizmin bu alandaki uygulaması kimi zorlukları taşıyor diye bu girişimden kendini alıkoyamaz. Toplantının alman örgütleri ve kuruluşlarıyla temsili meselesini çözebileceğimiz nancındayız.

Önce gündem Önerimizi sunalım:

1-Yabancılar karşı baskıları Protesto Kampanyasının görüşülmesi

a) Bilgilendirme

b) Öneriler

c) Bu önerilerin ışığında Somut Eylem kararları:

-Bildiri -Afiş-Basın Açıklaması -Kölden Bona yürüyüş

d) Halkların kapatılmasını protesto için ortak bir bildiri

e) Teknik meselelerin halli için komite teşkili

2-Türkiyedeki Politik Tutuklularla Dayanışma Kampanyasının görüşülmesi

a) Öneriler ve yapılacak işlerin görüşülmesi, kampanyanın Platformu

b) Kararlar

Değerli arkadaşlar,

Bu günkü çağrımızın belli başlı amacı olarak iki konuyu seçtik. Bunlardan ilki son günlerde artan ve giderek yoğunlaşmaya başlayan Yabancılar karşı baskılar, ki bu Almanyadaki seçim kampanyası dolayısıyla büsbütün güncellik kazandı ve acil bir şekilde hiç beklemeksizin kimi eylemlerin uygulanmasını gerektiren bir husus; diğeri ise Politik tutuklularla dayanışma konusu. Gün geçmiyor ki bir tutuklu hüküm giymesin ve idam edilmesin. Elbette bu son konu daha bir geniş zamanda uygulama alanına sokulabilecek. Biraz daha örgütleyebilmek için zamanımız geniş.

Biz BİRKOM olarak bu iki temel konu çerçevesinde sizlerle ortaklaşa yapılabilecek hususları görüşmek, çeşitli önerilerle bu konuda yapılabilecekleri sizlerin zenginleştirmenizi diliyoruz. Şüphesiz bu konulardan daha başka konuların da önerilmesi de yaşanabilir. Bu önerileri de bizler değerlendireceğiz. Ama bu iki konudan özellikle yukarıda da belirttiğimiz gibi birinci konuda, bu toplantıda bir karara varıp uygulama alanına geçmemizin zorunluluğunu sizler de taktir edersiniz. 12 Eylül Platformu, ortak bir eylemin en geniş bir şekilde örgütleri kapsamaları bakımından olumlu olmakla birlikte, bu sonuca ulaşabilmek için günleri ayları bulan tartışmalarla oyalandığımız olumsuzluğunu da, bu oyalanmayı da herkes hatırlayacaktır. Şüphesiz 12 Eylül platformundan geri bir platform oluşturmak istememekteyiz. Ama kimin eylemlerin selametini ve hayata geçişini de olumsuz yönde etkileyen geciktirmelere de prim verilemez. Dolayısıyla çeşitli kesimlerle çeşitli eylemlerin yapılması, hatta bunların bir dizi teşkil etmesi bile mümkündür. Çünkü belirttiğimiz veya başka konularla ilgili yapılabilecekler işin özünü ve amaçlarını saptırmadan çeşitli kesimleri aynı derecede olmasa bile objektifçe etkileyen bir olguyla karşı karşıyayız. Ve hepimiz bu durumda bir takım eylemleri gerçekleştirmek zorundayız. Bu zorunluluktan dolayı çeşitli eylemleri ortaklaşa gerçekleştirmek hedefimizdir. Ama işi yokuşa süren tutumlara da karşı olacağımızı şimdiden belirtiriz. 12 Eylül platformunun daha yükseltilebilmesi ve geliştirilebilmesinin onu ancak nitelikçe geliştirmek demek olduğunu herkes kabul eder. Elbette bu nitelik geliştirme" denilen şeyden her kuruluşun başka başka şeyler muradettiği açıktır. Biz bu platformun nitelikçe geliştirilmesinin onun hareket kabiliyetinin ve iş yapabilme kapasitesinin geliştirilmesinden geçtiği kanısındayız. Ve bu konuda tüm kuruluşlardan beklentimiz budur. Buradaki tüm kuruluşlar BİRKOM'un kuruluşu sırasında onunla kimi eylemleri yapabileceklerini ilan etmişlerse- bu ilanı kimileri eylemleriyle yaptı- biz de baştan beri ve çeşitli defalar somut kimi eylemleri yapabileceğimizi tüm devrimci demokratik kuruluşlara ilan ettik. Ve tutumumuzla da bunu gösterdik. "Bu gün ülkemizin çıkarcı halklarımızın kuruluşu ve toplumumuzun özgür ve demokratik bir düzene kavuşması için tek ciddi ve doğru alternatif devrimci güçlerdir, devrimci güçlerin bir-

egemen sınıfların sorunlarına çözüm getirememiş, bazı sorunları çözümler derken yeni sorunlar yaratmış, önüne konan görevleri yerine getirmede başarılı olamamış ve amaçlarına ulaşamamıştır.

Kardeşler!

Faşist Generaller çetesi, iki yıldır her fırsatta « 12 Eylül öncesine dönülmesine izin vermeyeceğiz » görüşünü yinelemektedir. Emperyalist kapitalist sistemdeki, bölgemizdeki ve ülkemizdeki gelişmeler ve yakın gelecekteki muhtemel gelişme eğilimleri gözönünde bulundurulduğunda, Türkiye'nin, bugün bir çok liberal, reformist ve oportünist çevrenin hayal ettiği gibi 12 Eylül öncesi sınırlı hak ve özgürlükler ortamına dönmesi mümkün değildir. Önümüzdeki dönem devrim ve karşı-devrimin nihai hesaplaşma yolunda birbiriyle çatıştığı bir dönem olacaktır.

Böyle bir dönemde halklarımızın çıkarttığı olan tek ve gerçek yol, faşizme karşı, Cunta'ya karşı, devrimi, güçlü bir seçenek olarak dikebilmektir. Tüm devrimci, demokratik, yurtsever güçleri ve emekçi halklarımızı faşizme karşı ortak bir direniş mücadelesinde birleştirmek ve seferber etmektir.

Askeri-faşist yönetimin, Anayasa tartışmaları ile maskeleyilmeye ve Anayasa referandumu ile çeşitli biçimlerde kalıcılaştırılmaya çalışıldığı 12 Eylül'ün ikinci yıldönümünde, hepimize düşen görev, Cunta'nın ve egemen sınıfların bu oyununu açığa çıkarmak, faşizmin "Anayasa" oltasına takılanları Cunta'ya alet olanları uyarmak ve hepsinden önemlisi askeri-faşist yönetime karşı devrimci direniş mücadelesinde birleşmek ve bu mücadeleyi geliştirmektir.

Kahrolsun faşist askeri diktatörlük!

Faşist Cunta'nın tüm aldatmacalarına karşı
Tek Yol Devrim!

Yaşasın tüm Devrimci, Demokrat, Yurtsever Güçlerin,
Türk ve Kürt Halklarının Mücadele Birliği!
Yaşasın,
FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ!

Eylül 1982

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi
YÜRÜTME KOMİTESİ

HALKLARIMIZA!

Generaller Cunta'sı ikinci yılını doldurdu. Türkiye ve Kürdistan'ın tüm devrimci, ilerici güçleri, işçisi, köylüsü, esnafı ve memuru ile tüm emekçi halk kitleleri katmerli zulüm, katliam, sömürü ve soygunla dolu iki yıl yaşadı. Faşist askeri yönetim, dışa bağımlı Türkiye kapitalizminin bunalımının ekonomik, toplumsal ve siyasal her alanda had safhaya vardığı bir aşamada, bütün bunlara çözüm bulunması için iş başına getirilmişti. Ama Cunta çeşitli alanlardaki bunalıma kalıcı çözümler getiremediği gibi, bunalımın önümüzdeki dönemde daha da derin biçimlerde ortaya çıkmasına yol açacak yeni sorunlar üretti.

Generaller işbaşına geldiklerinde, tekelci burjuvazi ciddi sorunlarla karşı karşıya bulunuyordu. IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kurumların, uluslararası tekelci sermaye çevrelerinin yönlendirdiği bir "Şok tedavisi" Özal eliyle uygulanmaya çalışıldı; bir yandan "ekonomide istikrar sağlama" adı altında halkın tüketim olanakları daraltıldı, diğer yandan "ihracat ekonomisi olma" adına ihracata yönelerek uluslararası tekelcilerle uluslararası pazarlarda daha gelişmiş bir işbirliği içine girebilecek tekelci sermaye gurupları alabildiğince desteklendi. Bu ekonomik programın hayata geçirilmesinde binlerce orta ve küçük işletme iflasa sürüklendi. Hatta iç pazara yönelik bazı büyük sermaye kesimleri ciddi sorunlarla ve iflas tehlikesi ile karşı karşıya bırakıldı. Sanayide ve iç ticarete durgunluk egemen oldu. Kısacası, dışa bağımlı tekelleşme hız kazanırken ekonomide yeni yeni sorunlar ortaya çıktı, ve hepsinden önemlisi tüm halk kesimleri için, pahalılık, koyu bir işsizlik, yoksulluk ve sefalet had safhaya ulaştı; halkımız açlık tehlikesi ile karşı karşıya geldi. Şimdilerde bu sorunları sınai, mali, ticari her alanda tekelci sermaye lehine giderek artan bir devlet müdahalesini gündeme getirerek, zorla çözmeye çalışmaktadırlar. Bir yandan tekelci sermaye içi hoşnutsuzluklar Özal'ın harcanması ile önlenmek istenirken, diğer yandan artık yaşayamaz hale gelen geniş halk kesimlerinin muhalefeti süngü zoruyla bastırılıyor. Ama bütün bunlar, Türkiye kapitalizminin içinde bulunduğu bunalımdan kurtulmasını sağlayamayacağı, tersine yeni yeni sorunlar yaratıp bunalımı daha da derinleştireceği gibi, daha geniş toplumsal kesimlerin uygulanan ekonomi-politikalara ve faşist Cunta'ya karşı çıkmasına yol açacaktır.

Generaller, siyasal bunalımın da had safhaya ulaştığı, düzenin devamı açısından sivil burjuva siyasal güçlerin çözüm olmaktan çıktığı, mevcut devlet aygıtının işlemez hale geldiği sırada iktidarı gaspettiler. Sivil aygıtı bütünü ile lağvedip ülke düzeyinde tüm yönetimi üstlenen ordu eliyle, siyasal istikrarsızlığa son verme ve her türlü karşı-devrimci şiddet uygulamasıyla faşizmi her alanda kurumsallaştırma çabası içine girildi. Şimdilerde iki yıl boyunca gündeme getirilen faşist uygulamalar bir Anayasa çerçevesinde kalıcılaştırılmaya çalışılıyor. Ancak Cunta'nın 12 Eylül sonrasında açık savaş yöntemleriyle zorla ve geçici olarak sağladığı siyasal istikrarın bu Anayasa ile

kalıcılaştırılması olanaksızdır. Tersine, bizzat bu Anayasa önümüzdeki dönemde egemen sınıflar içi çelişkilerin burjuva siyasal arenada uzlaştırılmasının yollarını da tıkadığı için siyasal istikrarsızlığı artıran bir öge olacaktır. Daha şimdiden Anayasa tartışmalarında çeşitli kesimler ve çeşitli burjuva siyasal güçler arasındaki çekişmeden de görülebileceği gibi askeri-faşist yönetimin öngördüğü yeni devlet örgütlenmesinin kurumsallaştırılması sürecinde sivil ve askeri burjuva siyasal güçler arasındaki ve bunların kendi içlerindeki çelişki ve çatışmalar sürecektir.

Cunta yönetime getirildiğinde, önüne en önemli görev olarak, Türkiye devrimci demokratik hareketi ile Türkiye Kürdistan'ı ulusal kurtuluş hareketinin ezilmesi, tümden yok edilmesi konmuştu. Bu görevi başarmak için emekçi halklarımıza karşı savaş yürüten Generaller çetesi korkunç baskı ve zulüm uyguladı; elindeki savaş esiri kardeşlerimizden, tarlasındaki köylüye, fabrikadaki işçiye kadar sistemli ve sürekli terör uyguladı, vahşi katliamlar düzenledi. Yüzbinlerce insan işkenceden geçirildi, onbinlerce devrimci, ilerici, yurtsever zindanlara dolduruldu. Köyleri yıktı, fabrikaları boşalttı, kırdı kentte sürekli avlanı düzenledi, devrimcileri kurşuna dizdi, idam etti. Ama tüm bu uygulamalar emekçi halklarımızın direnme ruhunu yokedemedi. Önemli darbeler vurmasına karşın devrimci hareketleri tümden ezmeyi başaramadı. Devrimciler mücadelenin yükselme dönemlerinde olduğu gibi içinde yaşadığımız darbeler, ağır baskı ve gericilik döneminde de direnmeyi, yeni dönemin özelliklerine uygun düşen teorik ve pratik atılımlar ve açılımlar yapmayı ve böylece daha sağlam temellerde, daha gelişmiş perspektiflerde ve daha geniş ilişkilerle mücadeleyi sürdürmeyi başardılar. Dağılmayı önleyip toparlanmayı başarma yolunda büyük mesafe katettiler. Devrimci demokratik güçlerin ve emekçi halklarımızın mücadele birliği konusunda çok önemli adımlar attılar. Bugün gelişen ve başarıyla yürüyen bu çalışmalar açıkça göstermektedir ki, önümüzdeki dönem, devrim ve karşı-devrim arasındaki şiddetli çatışma dönemi olacaktır.

Emperyalizmin, özellikle de A.B.D. emperyalistlerinin Ortadoğu halklarına karşı 1980'lerde başlattığı azgın saldırının bir ürünü olarak yönetime getirilen Cunta'nın önemli bir görevi de, -ülke içi istikrarı sağlayıp, Türkiye'nin, bölgede emperyalizm adına bir istikrar unsuru olmasını gerçekleştirdikten sonra- süreç içinde, emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarması rolünü üstlenerek, bölgedeki devrimci, ilerici güçleri tehdit etmek, ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı bir saldırı gücü olmak, emperyalizmin ve bölge gericiliğinin çıkarlarını güvence altına almak için çalışmaktır. Ama çeşitli iç ve dış nedenler dolayısıyla Cunta bu doğrultuda yapması gerekenleri yapmamaktadır.

Bütün bunlar açıkça göstermektedir ki, ikinci yılını dolduran 12 Eylül faşist-askeri yönetimi, düzenin ve

engeldi. 24 Ocak 1980 'de egrçekleştirilen ekonomik tedbirlerle son şeklini alan altyapıya uygun bir üstyapı oluşturma çabaları- nın bir sonucu olarak ÷lkemizdeki Nato uşağı generaller 12 Eyl- ÷l÷ faşist askeri darbesini yaptılar.

12 Eyl÷l faşist darbesini yapan generaller çetesi,devrimci harekete karşı sistemli bir saldırıya geçti. ÷lkemizde tüm grev-ler yasaklandı,demokratik kitle derneklerinin işlevine son ver-ildi,siyasi partiler kapatıldı,yerel yönetimlerde (Belediyeler v.b.) seçimle işbaşına gelen kişiler bile,yerlerini faşist cunta-nın tayin ettiği kişileri bırakarak,kendilerini hapishanelere kapatıldıldılar. Darbenin ilk günlerinde statyumlar sonrada okul- lar hapishaneye dönüştür÷ldü. Yüzlerce devrimci yurtsever katle- dildi,işkenceye çekildi.Kürt halkı üzerindeki ulusal baskı daha- da yoğunlaştırıldı. Basına sansür konularak,devrimci mücadelenin faşist askeri diktaya karşı mücadeleyi sürekli kıldığının geniş emekçi kitlelere ulaşmasını engellemeye çalışmıştır.Kasıtlı yan- lış haberlerle emekçi halkımızın devrimci mücadeleye duyduğu sem- patriyi pasifize etmeye çalışıyor. Diğer taraftan sayıları yüzle- re varan öldürme ve idam olaylarını uçak basın ve yayın araçla- rı aracılığıyla haklı ve meşru göstermeye çalışıyor

Ekonomik planda cunta, çabalarını 24 Ocak 1980 kararları ışığında yürütüyor. Oligarşik diktanın faşist askeri cuntası bunun için bir takım yasa ve yürütmelikler çıkarmıştır ki,ege- men sınıfların "demokrasiye dönüş" dedikleri bu düzenlemeye denk düşen faşist bir kurumdur.

Egemen sınıflar,yukarıda saydığımız bu düzenlemeyi yaparken, emekçi halkımız üzerindeki baskıyı daha da yoğunlaştırmaktadırlar. Gelişen toplumsal muhalefet açık askeri zor ile bastırılmış ve yalan, demogojiye dayanan propaganda ile yanlış hedeflere yöneltılmıştir. Emekçi yığınların reformist diyebileceğimiz ken- diliginden gelme tepkileri bastırılarak önümüzdeki yıllar da emperyalistlerin daha çok kar emelleri için huzur ortamı yara- tılmaya çalışılmaktadır.

Ama hiçbir çaba Türkiyenin içine girdiği milli krizi derin- leştirmekten kurtaramaz. Onarın geçicide olsa,emperyalistler- den aldıkları destek ve yardımlarla sağlamaya çalıştıkları bu sessiz günler, yarın kopacak fırtınanın habercisidir. Bu ses- siz karaulığı hergün kanlılarıyla devrim yolunu kızılaştıran devrimciler parçalamaktadırlar. Oligarşik dikta niteliği gereği kitlelerden teçrit olmanın şartları içinde olduğu için, görevi- miş; Sendikal ve derneksel faaliyetlerin tekrar elde edilmesi için mücadele değil, bir bütün olarak bu mücadeleyi Türkiye halk- larının anti-emperyalist anti-oligarşik demokratik halk devrimi için yürüttüğu iktidar mücadelesine destek olmak için ve bizzat mücadelenin ön safında yerimizi almaktır.

-KAHROLSUN OLİGARŞİK DİKTA VE EMPERYALİZM

-KAHROLSUN FAŞİST ASKERİ DİKTA

YAŞASIN PROLETERTLERİN DAYANIŞMASI

PROLETER DAYANIŞMA

İşçiler ! Yurtseverler !

Bir yıl önce, OYAK damgalı faşist generaller çetesi yönetime el koydular. Başta A.B.D ve diğer emperyalist ülkelerin ve onların aracı gücü NATO'nun onayıyla, emperyalizmle bütünleşmiş tekелci burjuvazi tarafından işbaşına getirilen generaller çetesi, iktidara geliş amaçlarının ve geçen bu süre içinde yaptıkları doğru bir şekilde değerlendirilmesi ve gözden geçirilmesi önümüzdeki devrimci görevlerimizin doğru ele alınması ve başarıya yerine getirilmesi açısından gereklidir.

Ülkemizde 1960'lerden sonra emperyalist-kapitalist üretim ilişkileri derinlemesine yayılmıştır. Buna paralel gelişen yerli tekелci burjuvazide ülke yönetimini elinde bulunduran oligarşik ittifak içinde emperyalizmin temel dayanağı olmaya başlar. Özellikle 1963'lerden sonra ülkede yerli ve yabancı sermayenin yoğunlaşması ve merkezileşmesi sonucu, sınıf mücadelesi keskinleşmeye başlar. Çünkü sömürücü sınıfların sayısı azaldıkça, ezilen sınıfların direncide artar, sınıf çatışmaları keskinleşir, sınıf çatışmalarının keskinleşmesine paralel olarak bu çatışmaları çözecek araçlarda olgunlaşır.

1970'lere gelindiğinde, baştan emperyalizmle bütünleşerek gelişen yerli tekелci burjuvazi, Oligarşi içinde emperyalizmin temel dayanağını teşkil etmesine rağmen, devlete tam anlamıyla egemen değildir. Emperyalist dünyanın derinleşen sürekli ve genel bunalımına paralel olarak şekillenen Türkiye'de de sınıf çelişkileri ve bunalımın şiddetli artmaktaydı. Yerli tekелci burjuvazi bir taraftan derinleşen bunalımı atlatmak diğer taraftan yükselen devrimci hareketi ortadan kaldırmak ve sermayenin yoğunlaşarak merkezileşmesi sonucu Oligarşi içinde oluşturduğu ekonomik üstünlüğü pekiştirmek, bunu biyasal üstünlüğe dönüştürmek için, IMF, Dünya Bankası ve Nato'nun onayıyla 12 Mart faşist askeri darbesini yapmıştır.

12 Mart darbesiyle başlayan gelişmeler, tekellerin ekonomik alanda ele geçirdiği üstünlüğü siyasi alanda da sürdürmek ve devlete egemen olmak için emekçi yığınlar üzerinde yoğunlaştıran terörün, açık askeri zor biçiminde yasallaştırılması ve sürekli kılınması için yeni bir dönem başlatılmış oluyordu. Sermayenin bir avuç tekelin elinde merkezileşip yoğunlaşması, Ülkenin idaresinin de (Üstyapı) sadece onların elinde toplanmasını ve emekçi halk kitleleri üzerinde uygulanan baskı ve terörün yoğunlaştırılmasını zorunlu kılıyordu. Ekonomide (Altyapı) yapılan köklü değişiklik, kendine uygun bir üst yapıya şiddetle ihtiyaç duyuyor, bunun biran önce gerçekleştirilmesi son Ecevit ve Demirel hükümetlerinden isteniyordu. Ancak derinleşen bunalım ve yükselen sınıf çelişkileri, erimekte olan Anadolu orta ve küçük sermaye sahiplerinin tepkileri bunların hayata geçirilmesine

Bahar Bayramı" olarak yasallaşmıştı. 50 yıllık bir aradan sonra 1 Mayıs, 1976 yılında işçi sınıfının uluslararası mücadele ve dayanışma günü olarak ülkemizin çesitli yörelerinde kutlandı. 1977 yılında DİSK'in düzenlemiş olduğu 1 Mayıs'ı kutlamak için yüz binlerce emekçi taksim alanına toplanmıştı. Oligarşi'nin tertiplediği bir pravaşosyonla 1 Mayıs alanında 34 emekçi katledildi. 77 1 Mayıs'ı.

Türkiye İşçi Sınıfı Tarihi'ne kanlı bir sayfa olarak geçti. Bu katliam, CIA'nın alışlagelmiş, kitle eylemlerini provoke etmekte kullandığı iğrenç taktiklerden biriydi. Ve daha önceden bir çok geri-bıaktırlmış ülkede olduğu gibi, ülkemizde de katliamı resmi-faşist güçler uyguladı. Bu yıl ise, tüm demokratik hakları ortadan kaldıran faşist cuntta, 1 Mayıs'ı yasaklamasından başka, "1 Mayıs Bahar Bayramı"na bile tahammülü olmadığını, 1 Mayıs'ı iş günü olarak ilan ederek gösterdi.

1 MAYIS 81'e YAKLAŞIRKEN TÜRKİYE...

Her konuşmasında "Anarşinin (devrimcilerin demek istiyor) kökünü kurutmadan gitmeyeceğiz." diyen faşist cuntanın başı R. Evren, tekelci burjuvazi lehine, "Milli Güvenlik Konseyi'nin deneteminde, parlamentoyu, siyasi partileri, sendikaları, demokratik mesleki ve kitle örgütlerini, yayın organlarını yasaklamıştır. 200.000 in üzerinde yurtseveri, devrimciyi tutuklayıp, kendi deyimi ile " her gün yüzlerce, binlerce solcuyla sokak ortalarında varalı, ölü veya sağ ele geçirmiş, hapis hanelere, kışlalara doldurmuştur."

18 devrimci işkence altında, üçü idam sehbasında, 200 kadarı sokak ortasında, 48'i meçhul yerlerde katledilmiştir. Yüzlerce tutuklunun durumları hakkında hiçbir bilgi yoktur. Emperyalizmle bütünleşmiş tekelci sanayi burjuvazisinin çıkarlarına savunan ve onların çıkarları için halkımıza kan kusturan faşist askeri diktatör lüğün genaralı Evren, altı aylık en yoğun baskı ve terörden sonra "Anarşinin kökünü kazımak bu ülkede olanaksızdır, ancak zararsız hale getirilebilir" demek zorunda kalmıştır.

Çünkü, OYAK patronu genaraller, özellikle son on yıldır ülkemizde yaşanan gerçekleri görmek istemeyip, kokmuş osmanlı mantığıyla, "asarsız, keseriz, kökünü kuruturuz." gözdeğiyle kendi kendilerini avutmuşlardır. Tıpkı 12 Mart'ın faşist genaralleri gibi. OYAK patronu NATO'cu genaraller sonunda şu gerçeği kabul etmek zorunda kalmışlardır: 71'lerde Kızıl dere'de, Nuhak'larda, işkencelerde, idam sehballarında katlettikleri devrimcilerin kanlarıyla sulanan topraktan, binlerce Mahirler, Ulaşlar, Hüseyinler, İbolar, Denizler yeşermiş ve ON'ların dökülen kanlarının kızıştırdığı, aydınlatığı devrim yolunda, kurtuluşa kadar savaşmak için and içerek yürümektedirler.

Çünkü ON'lar ölmezler, Türkiye halkının bilincine, ruhuna, kalbine gömülürler. ON'lar emekçi halkımızın kurtuluşu yolundaki savaşında önderdirler. Oligarşinin çelik yeleklili, bombalı, ağız salyalı köpeklerinin karşısına, sol elleri havada marşlar söyleyerek diğerler çelik yürüklerini... Ve Onlardır en yalın, en umutsuz anlarda güneş gibi parlayan halkın bilincinde. Onlardır ikiyüzbin tutuklu yurtsevere direnme gücü veren zindanlarda, işkence tezgahlarında. Ve Onlardır, yenilmez, karşı konulmazmış gibi gösterilmeye çalışılan oligarşinin resmi faşist güçlerinin kofluğunu, çürüklüğünü, demogojilerini açığa çıkartan... Ve On-

lardır faşist askeri diktatörlüğe "devrimcilerin kökünü kurutulamayacağını", zira Onların halkımızın kalbinde, bilincinde kök saldıklarını gösteren...

TÜRKİYE'LI EMEKÇİLER İŞÇİLER,

Faşist askeri diktatörlük, saldırılarını biz yurt dışında yaşayan emekçilere, devrimcilere de yöneltmekte gecikmedi. Emperyalist burjuvaziden aldığı destekle, tekelci sanayi burjuvazisinin ordu içindeki uzantıları OYAK patronu faşist genaraller yurt dışındaki demokratlara karşı yoğun bir saldırıya geçtiler. Türkiye'li emekçilerin faşist jantaya karşı yürütükleri haklı mücadeleyi pasifize etmeyi, yurt dışında cuntaya karşı oluşan kamuoyunu sindirmeyi amaçlayan bu saldırılar, çeşitli araçlar kullanılarak yapılmaya çalışılmaktadır. Bu yöntemlerin niteliklerini tanımak, faşist cuntaya karşı mücadeleyi o oranda başarılı ve sürekli kılacaktır. Dolaylı olarak, B.Alman devletinin yabancılar üzerindeki baskı araçları olan, yabancılar kanunu, yabancı düşmanlığının körüklenmesi, yurt dışı etme tehditleri ve polisin göz altına alınan anti-faşistleri son Frankfurt olayında olduğu gibi dövmesi vb. yöntemler kullanılmaktadır. Faşist cuntanın direktivinde olan Konsolosluklar, Türkiye'de 'kapatılan' MHP'nin uzantıları (Türk-Fedarasyon, İslam Kültür Dernekleri vb.) burjuva yayın organları (Tercüman, Hürriyet, Günaydın, Milliyet) aracılığıyla her türlü pasifikasyon yöntemleri denemektedir. Sınıf mücadelesinin yönünü sapıtarak, şovenist duyguların kamçılanmasına büyük zemin hazırlamakdan başka şim diye kadar hiç bir amaca hizmet etmeyen 'Ermeni terörü'nü kullanarak yürüyüşler düzenlemek, imza kampanyaları, toplantılar, emekçilerin dini duygularını istismar ederek düzenlenen 'dini' toplantılar bu karşı-devrimci yöntemlerden sadece birkaçıdır. MHP'li sivil faşist güçler

MHP 'kapatılmasına' rağmen yurt dışında faşist cuntayı açıkça desteklediklerini söylemeleri, devrimcilerin senelerden beri sivil-faşist terörün devletten kaynaklandığı tesbitinin doğruluğunun bir göstergesidir. Sivil-faşistlerin cuntanın iş başına gelmesinden bu yana saldırılarını Duisburg, Walldorf, Frankfurt, Nürnberg örneklerinde yaşadığı gibi artırmaları tesadüfi değildir. Siyasi gerçeklerin açıklanması temelinde cuntanın siyasi tecridinde, sivil-faşistlerin tecridi de önemli bir yer tutmaktadır.

Yurtdışındaki ilerici, yurtsever, demokratlar olarak bizler, faşist cuntanın saldırılarını aramızdaki dayanışmayı daha da güçlendirerek boşa çıkartmalıyız. Bu da, gelişmeleri yakından izlememizi ve olayları bir bütün olarak kavrayabilmemize bağlıdır. İçinde bulunduğumuz ortamda, proletaryanın uluslararası mücadele ve dayanışma günü bizler için daha da büyük bir önem kazanmaktadır.

Bu anlamda 1 Mayıs 81, bizler için Türkiye proletarlerinin dayanışmasının güçlendirilmesinin önümüze somut bir görev olarak getiren bir gündür.

TÜRKİYE'LI PROLETERLERİN DAYANIŞMASINI GÜÇLENDİRMEK İÇİN İLERİ !

PROLETERLERİN ULUSLARARASI DAYANIŞMASI İÇİN İLERİ !

YAŞASIN PROLETARYANIN ULUSLARARASI DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ 1 MAYIS !

KAHROLSUN FAŞİST ASKERİ DİKTATÖRLÜK VE YURTDIŞINDAKİ UZANTILARI !

PROLETER DAYANIŞMA

ÖZEL SAYI 1 MAYIS 1981

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARARASI DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜDÜR

"Bütün ülkelerin işçileri, birleşiniz!" Ama, kırkiki yıl önce proletaryanın kendi istemleriyle ortaya çıktığı ilk Paris Devriminin arifesinde bu sözleri dünyaya duyurduğumuzda, buna çok az ses karşılık verdi. Bununla birlikte, 28 Eylül 1864'de Batı Avrupa ülkelerinin çoğunun proleterleri, şanlı anılara sahip Uluslararası İşçi Birliğini kurmak üzere birleştiler. (...) ... şu satırları yazmakta olduğum bu gün, Avrupa ve Amerika proletaryası, ilk kez seferber edilmiş olan, tek bir ordu olarak, tek bir bayrak altında, tek bir ivedi amaç için -1886'da Enternasyonal'in Cenevre Kongresi ve gene 1889'da Paris İşçi Kongresi tarafından ilan edildiği gibi- sekiz saatlik normal iş gününün yasalaşması için- seferber edilmiş olan savaş kuvvetlerini gözden geçiriyoruz. Ve bugünkü görkemli gösteri, bütün ülkelerin kapitalistlerine ve toprak beylerine, bütün ülkelerin işçilerinin bugün gerçekten de birleşmiş oldukları gerçeğini gösterecektir...."

Londra 1 Mayıs 1890 F.Engels

1889'da, Amerika'da Şikago kenti işçilerinin dört yıl süren ve sınıf mücadelesi tarihine proletaryanın kanıyla yazılarak yasalaşan, 8 saatlik normal iş günü, yeryüzündeki tüm proleterler adına kazanılan ilk zaferdi. Böylece 1 Mayıs, I. Enternasyonal tarafından Uluslararası İşçi Bayramı olarak ilan edildi. 1 Mayıs 'Uluslararası işçi dayanışma ve mücadele günü' olarak, 1 Mayıs 1890'dan beri tüm dünyada kutlanmaya başlandı. Yeryüzündeki hemen tüm ülkelerde 1 Mayıs, resmi tatil günü olup, yürüyüşler, toplantılar vb. eylemlerle anılır. Tüm emekçiler o gün çeşitli dillerden de olsa hep bir ağızdan haykırırlar: "YAŞASIN 1 MAYIS !!!"

1 MAYIS VE TÜRKİYE

Ülkemizde 1 Mayıs, uluslararası anlamıyla 1920/25 yılları arasında işçi bayramı olarak anılmasına karşın, 1926 yılından 1976'ya dek, özü boşaltılarak "1 Mayıs

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

Zusatzinformationen betreffend den Hungerstreik erhalten von den Anwälten

Nach Beginn der im Flugblatt anbei beschriebenen Praktiken, wurden die Revolutionäre, die als Köpfe angesehen wurden und in den Gefängnissen Sıgırmacılar und Sultanahmet in Einzelzellen gesperrt werden sollten und sie die einheitliche Anstaltskleidung zerrissen hatten mit Zuhilfenahme sämtlicher Methoden gefoltert. Weil 150 Inhaftierte aufgrund dieser Folter verletzt wurden, wurden sie ins Krankenhaus gebracht.

Vor dem Gefängnis gegen diese Behandlung protestierende Familien wurden geschlagen. Einer der Familienangehörigen, der die Situation nicht mehr aushalten konnte, versuchte sich vor dem Sultanahmet-Gefängnis zu verbrennen, konnte aber im letzten Augenblick gerettet werden.

Um gegen die Zustände in den Gefängnissen zu protestieren, schrien die Inhaftierten vor dem Militärgericht in Istanbul die Parole "Nieder mit dem Faschismus", woraufhin man vor den Augen der Familienangehörigen und Journalisten die Inhaftierten angriff und bis zur Ohnmacht prügelte. Als die im Verhandlungssaal befindlichen Familien versuchten in die Situation einzugreifen, wurden sie auch geschlagen, auf den Boden gezerzt und viele verletzt.

Eine Gruppe von Familienangehörigen, die unter sich zusammentraten, beschloß ebenfalls in einen Hungerstreik zu treten.

kleidung nicht angelegt und mit antifaschistischen Parolen geantwortet.

An die Welt-Öffentlichkeit, Fortschrittliche, Revolutionäre;

Es war undenkbar, daß die revolutionären Inhaftierten der in Istanbul begonnenen Anstaltskleidungspraktik sich ergeben würden. Die in Sagmalcilar in Einzelzellen eingesperrten und einem blutigen Schicksal und Foltern überlassenen Revolutionäre und über 2000 andere politische Inhaftierte in den Militärgefängnissen von Istanbul haben gegen Unterdrückung, Folter und verschiedene Verbote einen unbefristeten Hungerwiderstand begonnen. Ihre Forderungen sind:

- Die Rücknahme der Anstaltskleidung und die Zurückgabe der Zivilkleidung
- Die Beendigung der Folter, Unterdrückung und aller Verbote (Anwaltsbesuch, Familienbesuch, Freigang, Zeitungen, Bücher, Papier und Stifte)
- Die Aufhebung des mit Folterabsichten errichteten Zellsystems und zum Prinzip der Gemeinschaftszellen
- Die Gewährung aller Rechte der politischen Inhaftierten

An die Öffentlichkeit der Welt und der Türkei, an unser Volk, an alle

Demokraten und Revolutionäre !

Mit der Demagogie des "Übergangs zur Demokratie" gleichzeitig hat die faschistische Junta die Unterdrückungsmaßnahmen und die Folterungen in den zivilen und militärischen Gefängnissen angezogen. Die Anstaltskleidung ist auf der Tagesordnung. Sie bereitet in Einzelzellengefängnissen, wie in Sagmalcilar blutige Schicksale für die Widerstand leistenden Revolutionäre vor. Es ist die Zeit, den Kampf gegen die Folter und Unterdrückung der faschistischen Junta zu intensivieren. Jede sich patriotisch, demokratisch und revolutionär nennende Gruppe, Verein und Personen müssen jetzt ihren Teil der Aufgabe erfüllen.

Jeder muß an seinem Ort den Hungerwiderstand der über 2000 politischen Inhaftierten der Militärgefängnisse von Istanbul unterstützen und die Unterdrückung und Folter der Junta aufzeigen.

Wir rufen alle gegen die faschistische Junta stehenden Fortschrittlichen, Demokraten, Revolutionäre und die fortschrittliche Weltöffentlichkeit auf den Kampf zu unterstützen.

Die in Istanbul inhaftierten und in den Verfahren der Dev-Sol, Partizan, TDKP, Devrimci Yol, Devrimci Kurtulus, Halkin devrimci öncüleri, GKK, Devrimci Halkin Birliği, Halkin Birliği, Cayan Sempatizanolari, Dev savas, Birlik Yolu, Acil, Rizgari, KAWA, TDY, Kurtulus, THKP-C Savascilar, Partizan Yolu, TIKB, Halkin Yolu, Eylem Birliği verhandelte über 2000 Patrioten, Demokraten und Revolutionäre.

Alle revolutionären Inhaftierten, die in den Gefängnissen Metris, Sultanahmet, Kabakoz, und Sagmalcilar in Istanbul einsitzen...

te verhängt und Bücher, Papier und Stifte nicht ausgehändigt. Der Zweck dabei ist, die Fortschrittlichen und Revolutionären zum Aufgeben zu bewegen und sie zu juntahörigen würdelosen Menschen zu erniedrigen. Die revolutionären und fortschrittlichen Inhaftierten wehren sich seit Jahren gegen diese Folter, haben viele Male zum Hungerwiderstand gegriffen und in allen Gefängnissen von Istanbul, in Ankara-Mamak, in Diyarbakir, in Bartin, in Canakkale, in Elazig und an vielen anderen Orten der Türkei Hungerstreiks durchgeführt, die 10, 15, 20, 30 und 40 Tage andauerten und alle Inhaftierten daran teilnahmen. Und obwohl nach jedem Hungerstreik die Juntasprecher zugesichert haben, daß die Folter aufhören werde und unsere Rechte zugestanden werden würden, dauern die Folter, Schläge und Verbote bis heute an.

Die Unterdrückungspolitik in den Gefängnissen von Istanbul:

Heutzutage praktiziert die faschistische Junta ihre Unterdrückungs- und Folterpraktiken in Gefängnissen vermehrt. Nach diesen Praktiken werden die Gefängnisse dem Innenministerium angegliedert und vom Gouverneur und der Polizei geleitet. Für Widerstand leistende Gefangene und für Personen, deren Eigenschaften als Führer sichtbar sind, hat man mit der Errichtung von ein- bis zwei-Zellen-Gefängnissen angefangen. Der Zweck dieser ein- bis zwei-Zellen-Gefängnisse ist es, ausgesuchte, Widerstand leistende Inhaftierte dort unter Druck zu setzen und zu foltern.

Das heißt, daß die Zellengefängnisse zu Plätzen werden werden, in denen Unterdrückung und Folter stattfinden.

Eines dieser Zellengefängnisse wurde am 4. Juli 1983 in Sagmalcilar eröffnet. Aus Militärgefängnissen ausgesiebte revolutionäre Inhaftierte wurden dorthin gebracht. Noch am Gefängnistor fing die Folter an. Nachdem der Inhaftierte bis zur Ohnmacht geprügelt wird, wird sein Kopf kahlgeschoren und nach Einziehung seiner Zivilkleidung wird versucht, ihm die Anstaltskleidung anzuziehen. Danach dauern die Folter, die Schläge und die Verbote an, damit die Anstaltskleidung und die Zwangsmaßnahmen des Militärs akzeptiert werden.

Daß versucht wird, den revolutionären Inhaftierten Anstaltskleidung anzulegen, ist eine neue Form der militärischen Zwangsmaßnahmen. In Istanbul ist dies auf die Tagesordnung gebracht worden und der Angriff, die Folter und die Schläge haben angefangen. Diese Politik findet sowieso in vielen Gefängnissen der Türkei statt. In Mamak, Diyarbakir, Antakya, Bartin, Canakkale und Malatya dauert die Folter und Unterdrückung zum Zweck der Einführung der Einheitskleidung an. Im Zellengefängnis von Sagmalcilar haben die politischen Inhaftierten trotz Schlägen und Folter die Anstalts-

ernd unter der Bedrohung der Untersuchungshaft und dies wurde legitimisiert. Gegen diese faschistische Praktik leisten die Inhaftierten Widerstand. Um sie unter dem Vorwand der Untersuchungshaft zur politischen Polizei zu bringen, werden gegen die Revolutionäre verschiedene Operationen durchgeführt, und die Schläge und die Folter fangen bereits in den Gefängnissen an. Bei einer Operation, durchgeführt im Militärgefängnis von Istanbul-Alemdag, um zwei Revolutionäre in Untersuchungshaft zu bringen, wurden zwei Revolutionäre Namens Hakan Mermeroluk und Serif Akkaya durch Gasbombenwürfe umgebracht und hunderte verletzt.

Die Gefängnisse:

Die Militärgefängnisse der faschistischen Junta sind Unterdrückungs- und Folternester. Seit dem 12. September dauert in den Gefängnissen die Politik des militärischen Zwangs und der Folter an. Mit diesem militärischem Zwang soll erreicht werden, daß die Inhaftierten zu Untergebenen der Offiziere werden, daß sie den Symbolen der Junta salutieren, daß sie zur Erziehung der Junta gezwungen werden, daß ihre Haare kahlgeschoren werden, man beabsichtigt durch Entzug von Menschenrechten den Verlust der Menschenwürde. Gegen den Zwang Widerstand zu leisten bedeutet, jeglicher Folter, Unterdrückung und Schlägen ausgesetzt zu sein und der Einschränkung von Anwalts- und Familienbesuchsrechten, und dem Entzug von Freigang, Büchern und Zeitungen zu unterliegen. Als Folge von Widerstand gegen militärische Zwangsmaßnahmen wurden in Diyarbakir und Mamak viele Fortschrittliche und Revolutionäre umgebracht. Als Folge von Folter in den Gefängnissen haben viele Menschen den Verstand verloren, sind zu Krüppeln geworden und haben sich aufgrund von Nervenkrämpfen selbst erhängt. So hat sich im Sommer 1982 im Gefängnis Metris Hakkı Hocaoglu selbst erhängt, weil man ihn nach Nervenkrämpfen nicht ins Hospital eingeliefert hatte und somit seinen Selbstmord verschuldete.

In den Gefängnissen ist der Anwaltsbesuch entweder verboten, oder man gesteht 15-20 Gefangenen 20 Minuten Anwaltsbesuch zu, der auch noch von Militärs abgehört wird. Außerdem sind in den Gefängnissen sämtliche Verteidigungsmöglichkeiten aufgehoben und sogar die Ausgabe von Papieren und Stiften von der Ausnahmezustandsverwaltung verboten worden. Die Übergabe von Anträgen an das Gericht wird von der Gefängnisleitung verboten. Bei dem auf einige Minuten begrenzten Familienbesuch ist die Übergabe von irgendwelchen Sachen oder Lebensmitteln verboten.

Um in den Gefängnissen die Fortschrittlichen und Revolutionäre zu militärischen Zwangsmaßnahmen zu zwingen, werden Folter, Schläge und Verbote hauptsächlich gebraucht. Die Inhaftierten werden entweder von speziell unterwiesenen militärischen Folterteams, oder kollektiv in den Gemeinschaftszellen, oder einzeln in speziellen Folterzellen geschlagen oder gefoltert. Außerdem werden Freigangs-, Besuchs-, Anwalts-, Zeitungsverbo-

An die Völker der Welt und der Türkei

An die fortschrittliche Öffentlichkeit, an die Demokraten, an alle
Revolutionäre

Unterstützt den Widerstand der über 2000 Inhaftierten, die sich gegen
Folter und Unterdrückung im Hungerwiderstand befinden!

Mit dem Manöver des "Übergangs zur Demokratie" vermehrt die faschistische Junta ihre Unterdrückung und ihren Terror auf die arbeitenden Massen und Revolutionäre immer mehr. Sie erlaubt die Organisierung der arbeitenden Massen und sogar einiger Kreise der herrschenden Klassen nicht. Die faschistische Evren-Diktatur will ein gelenktes Parlament, dessen Grenzen und Mitspieler von ihnen bestimmt werden. Auf der anderen Seite setzt die faschistische Junta ihre Unterdrückung und Folter gegen unser arbeitendes Volk, gegen die Revolutionäre und Demokraten fort.

Folter, Vernichtung und die Hinrichtungen:

Seit die faschistische Junta an die Macht gekommen ist, wurden auf den Polizeiwachen, bei der politischen Polizei, in den Gebäuden des Geheimdienstes, in den Militärkasernen und -garnisonen tausende von Patrioten und Revolutionären gefoltert. Die Folter wurde zur verbreiteten und systematischen Befragungsform. Hunderte von Menschen kamen durch die Folter um. Die eröffneten Folterprozesse sind Schein und sollen die Weltöffentlichkeit verwirren. Außer der Vernichtung durch die Folter wurden hunderte von Revolutionären in den Straßen und Bergen durch Polizei- und Armeeeinheiten erschossen. Andererseits wurden durch Scheinprozesse mehr als 20 Revolutionäre erhängt, die zur Todesstrafe verurteilt waren.

Die Gerichte:

Evren sagt in seinen Reden, er hätte keine Sondergerichte eingerichtet, denn es bestand keine Notwendigkeit dafür. Die bestehenden Militärgerichte sind Sondergerichte. Die Anklageschriften werden auf durch Folter erpreßte Aussagen gestützt. Zu Massenprozessen werden nicht alle Inhaftierten vorgeführt. Man führt sie in fünfer und zehner Gruppen dorthin. Die Verhandlung wird ohne Personalienfeststellung, ohne Befragung und sogar in Abwesenheit geführt. Die Zeugen werden beeinflusst, keine Möglichkeit der Verteidigung zuerkannt, die Anträge nicht behandelt, die Rechtfertigungszeit kurzgehalten oder dem Inhaftierten überhaupt nicht das Wort erteilt. Kurzgefaßt wird die Verhandlung nur zur Beruhigung der Öffentlichkeit geführt.

Die Untersuchungshaft:

Die Untersuchungshaftdauer, die im ersten Jahr des Bestehens der faschistischen Junta drei Monate betrug, wurde nach Inkrafttreten des Gesetzes über "das Überstellen eines Inhaftierten durch die Polizei vom Gefängnis zur Befragung" auf 45 Tage gesenkt. In Wirklichkeit ist die Untersuchungshaftdauer unendlich. Ein im Gefängnis befindlicher Inhaftierter steht dau-

**TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI**

Türkei - Komitee
Corneliusstr.33
4150 Krefeld

An alle Demokraten!

Mit diesem Schreiben möchten wir Sie über die Situation der politischen Gefangenen in den türkischen Militär = gefängnissen informieren, die seit dem 7. Juli 1983 in einem unbefristeten Hungerstreik getreten sind.

Genauere detaillierte Informationen finden Sie in den beiliegenden Blättern.

Wir bitten Sie diese Informationen weiter zu veröffent = lichen und gegen diese unmenschlichen Zustände zu pro = testieren. (z.B. Protesttelegramme an die türkische und deutsche Regierung, auch an die türkischen Botschaften zu schicken.)

Tausende von politischen Gefangenen warten auf Ihre Unterstützung.

Türkei - Komitee Krefeld

SANATÇILARA YÖNELİK ÇALIŞMA PROGRAMIMIZ
NASIL OLMALI ?

HEDEFLER:

1. Tüm sanatçılarımızın iyi, etkili ürün üretmelerini teşvik etmek. Ortaya konulan ürünlerin bilimsel eleştirisini yapmak, yol gösterici rol oynamak. (bizim görevimiz değil)
2. Türkiye edebiyatının özgün örneklerinden şiir, öykü antolojilerinin çeşitli dillerde çıkmasını sağlamak. Büyük yayınevleri ile anlaşarak, Türkiye edebiyatı ve sanatına yönelik seri yayınlar yapmalarını sağlayabilmek. (bizim görevimiz değil)
3. Dünya Yazar Örgütleri ile ilişkiler kurmak. (F. Alman yazar, bilim adamı, öğretmen, basın-yayın vb. kille iletişim kuruluşları ve tek tek alanında etkili aydınlarla ilişkiler)
4. Sanatçı ve edebiyatçılara karşı sürdürülen baskıları, izlemek olup bitenleri derleyip zamanında dayanışma eylemine geçmek. Uluslararası kuruluşlara durumu iletmek. Aynı zamanda etkin yazarlar, gazetecileri ve sanatçıları bilgilendirmek.
- "Türkiyeli Aydınlarla Dayanışma Girişimi" nin çalışmalarını desteklemek

EYLEMLER:

FİDEF'in
görevi

1. Sanatçılarla kişisel ilişkileri, ev davetlerini sürdürürken, [FİDEF üzerinden yürüttüğümüz sanatçılara yönelik toplantıları] düzenli hale getirmek, etkileşimi verimi böylece artırmak...

2. Türkiye ile ilişkileri canlı tutarak, orası ile burası arasında iletişimi, ilişkiyi sağlamak. Davetler yaparak burada okuma ve toplantıları gerçekleştirmek.

(görevimiz değil)

3. FİDEF üzerinden yürüttüğümüz "sanatın edebiyatın önemi" adlı seminerleri geliştirerek sürdürmek. Yığınlarda kitap okuma, sanat ürünlerini izleme alışkanlığını geliştirme. Sanatı yayma...
4. Sanatçıların doğum günlerini çeşitli derneklerde kutlama sanatını yapıtlarını bu vesileyle tanıtmak.
5. Baskı ve haksızlığa uğrayanlara maddi manevi dayanışma göstermek. Özellikle Avrupa kamuoyuna duyurabilmek. Tabi bu çıkaracağımız çeşitli dillerdeki bültenle olacak.
6. Ulusal ve uluslararası toplantıları değerlendirmek, oralarda bilgi aktarmak. Dayanışma istemek...

Türkische Republik
Istanbul Staatsanwaltschaft

Anklageschrift

Istanbul Schwurgericht 2. Senat

Kläger: öffentliches Recht

Angeklagte:

1. Erdal Atabek, Arzt, Vorsitzender der türkischen Ärztekammer
2. Esat Erding Eskazan, Dozent Dr. bei der medizinischen Fakultät an der Istanbuler Universität und stellvertretender Vorsitzender der türkischen Ärztekammer
3. Mehmet Sükrü Güner, Arzt, arbeitet beim SSK Eyüp - Krankenhaus, Facharzt für Orthopädie, Generalsekretär der türkischen Ärztekammer
4. Mehmet Mücahit Atmanoğlu Arzt, ist Chefarzt im SSK - Krankenhaus Samatya, Vorstandsmitglied der türkischen Ärztekammer
5. M. Fazil Yazıcı, Arzt, arbeitet beim SSK - Samatya Krankenhaus als Hals - Nasen - Ohren Arzt, Schatzmeister der türkischen Ärztekammer
6. Sinan Yildiz, Zahnarzt, Vorstandsmitglied der türkischen Ärztekammer
7. Ismet Koray, Zahnarzt, Vorstandsmitglied der türkischen Ärztekammer
8. Nihat Çark, Facharzt für Augenheilkunde, Vorstandsmitglied der türkischen Ärztekammer
9. Kazim Sari, Facharzt für Chirurgie beim SSK - Krankenhaus, stellvertretender Versammlungsleiter der Jahreshauptversammlung der türkischen Ärztekammer
10. Adnan Güneş, Apotheker, Vorsitzender der Istanbuler Apothekerkammer
11. Bekir Dedehayir, Geophysikingenieur, Assistent bei der Ingenieur-fakultät der Istanbuler Universität, Vorsitzender der Sektion Istanbul der türkischen Assistentenvereinigung
12. Özdemir Ilter, Professor, cerrahpasa medizinische Fakultät der Istanbuler Universität
13. Kemal Parlak, Arzt für Neurologie und Physiatrie
14. Rifat Yenigün, Chefarzt beim SSK Antalya Krankenhaus, Versammlungsleiter der 29. Jahreshauptversammlung der türkischen Ärztekammer

15. Ibrahim Sakaroglu, Chefarzt beim Krankenhaus vom Nationalen Bildungsministerium, Sektion Edirne, zweiter Versammlungsleiter der 29. Jahreshauptversammlung der türkischen Ärztekammer.
16. Sefik Maş, Facharzt für Hygiene
17. Hüseyin Avni, Zahnarzt in der SSK Izmir Alsancak - Klinik.
18. Ataman: Tangör, Selbstständiger Arzt, erster Versammlungsleiter der 26. und 27. Jahreshauptversammlung der türkischen Ärztekammer.
19. Mahsun Kırtas, Augenarzt, Assistent bei der medizinischen Fakultät Dicle Universität
20. Zeynel Abidin, Facharzt für Radiologie
21. Dogan Akyel, Facharzt für Neurologie und Physiatrie bei der Justizvollzugsanstalt

Straftat

Die türkische Ärztekammer und der Vorstand der Ärztekammer begehen aufgrund ihrer Aktivitäten diese Straftat.

Die Kammer entfernt sich von ihren Gründungszielen um eine marxistisch / lenninistisches Regime aufzubauen. Die Kammer arbeitet mit den Gewerkschaften und Vereinen zusammen, infolgedessen begeht die Kammer eine Straftat nach Artikel 141 des türkischen Strafgesetzbuches.

Datum der Straftat: Die Zeit vor dem 12. September 1980

Strafhergang:

Nach dem Befehl vom 17. 9. 1981 der Istanbuler Kriegsrechtskommandantur und Bekanntmachung der Nr. 7 des Nationalen Sicherheitsrates wurden die Aktivitäten der Ärztekammer verboten und ihr Hauptsitz durchsucht. Durch diese Durchsuchung in dem Gebäude der türkischen Ärztekammer wurden viele Dokumente gefunden und ausgewertet. Nach der Auswertung befahl die Istanbuler Kriegsrechtskommandantur mit dem Befehl vom April 1982 gegen den ersten Vorsitzenden Erdal Atabek und den zweiten Vorsitzenden Esat Erding Eskazan, Generalsekretär Mehmet Şükrü Güner und anderen Mitgliedern der Ärztekammer Mehmet Mücahit Atmanoglu, Sinan Yıldız, İsmet Koray und Schatzmeister M. Fazıl Yazıcı ein Ermittlungsverfahren von der Militärstaatsanwaltschaft gemäß dem Artikel 141 Abs. 5.

Nach diesem Befehl hat die Militärstaatsanwaltschaft am 5.1.84 mit dem Generalsekretär Mehmet Şükrü Güner und Sekretär Vefa Mete die Schränke der Geschäftsräume der türkischen Ärztekammer geöffnet und ein Protokoll angefertigt.

Nach diesem Protokoll wurden die Rechenschaftsberichte der türkischen Ärztekammer für die Jahre 1977-1978, 1978-1979 und 1979-1980, 2 Begrüßungsreden von Erdal Atabek für die 28. und 29. Jahreshauptversammlung, Grußschreiben an die 27. Jahreshauptversammlung von Aziz Nesin, der der 1. Vorsitzende der Gewerkschaft der Schriftsteller ist, Grußschreiben an die 27. Jahreshauptversammlung von Nevzat Eren, der der 1. Vorsitzende der Ankaraer Ärztekammer ist, ein Grußschreiben an die 27. Jahreshauptversammlung von Gensoy Gürsoy, die Rede des Vertreters der tiermedizinischen Ärztekammer für die 29. Jahreshauptversammlung, das Telegramm, des 1. Vorsitzenden der Diyarbaker Ärztekammer Dr. Ziya Ekinei an die 29. Jahreshauptversammlung, ein Schriftstück von Bekir Dedehayer vom 27.6.1980, den Vorschlag über die demokratischen Rechte und Freiheiten, den Dr. Sefik Mac, Mehmet Fazil Yazıu, Zeynel Abidin Fazella, Erol Duran vorbereitet und zur Jahreshauptversammlung zur Abstimmung vorgeschlagen haben, ^{der} von Atilla Ongan, Ismet Koray, Fazil Yazia, Kemal Parlak und Özdemir Ilter vorbereiteten und an die 28. Jahreshauptversammlung vorgeschlagenen Beschlußentwurf, das vom 1. Vorsitzenden der Istanbuler Apothekerkammer Adnan Özgüneşen zur 28. Jahreshauptversammlung zugesandte Grußschreiben, das vom 1. Vorsitzenden des Apothekervereins Rıfat Güey zugesandte Grußschreiben, von der Genel- iş Gewerkschaft zugesandte Telegramm, das vom 1. Vorsitzenden der Meden - iş Gewerkschaft Kemal Tüskler zur 28. Jahreshauptversammlung zugesandte Telegramm und die Eröffnungsrede von Dr. Erdal Aterbek für die 26. Jahreshauptversammlung gefunden und beschlagnahmt.

Die bei der vorherigen Durchsuchung gefundenen und der Istanbuler Kriegsrechtskommandantur vorgelegten anderen Beweismaterialien sind erst an die Militärstaatsanwaltschaft von Diyarbaker und danach an die Istanbuler Staatsanwaltschaft zugeschickt worden. Die Istanbuler Staatsanwaltschaft kann bisher die Angeklagten Altan Kayahan, Tarik Ziya ~~Ehnei~~, Erol Duran, Özer Aşut nicht erreichen und vernehmen. Die anderen Angeklagten sind verhört worden. Deswegen wurden die Prozesse abgeteilt. Gegen die zu verhörenden Angeklagten ist der Prozeß eröffnet.

Die gesetzliche Grundlage der türkischen Ärztekammer

Die türkische Ärztekammer ist vom Gesetz unter der Nummer 6023 geründet, um zwischen den Ärzten und Zahnärzten berufliche Bildung und Solidarität zu erreichen und diesen Beruf als Ärzte und Zahnärzte der Öffentlichkeit und dem Einzelnen zu Gute kommen zu lassen.

Nach dem Gesetz ist die türkische Ärztekammer eine juristische Person und darf nicht politische Tätigkeiten ausüben, mit politischen Parteien, Gewerkschaften oder Vereinen zusammenarbeiten.

Trotz dieser Bestimmungen hat die Ärztekammer mit vielen Gewerkschaften und Vereinen, die gegen den Artikel 141 des türkischen StGB verstoßen haben und gegen diese viele Prozesse vor den Militärgerichten eröffnet worden sind, zusammengearbeitet.

Wie folgt:

I-In der Zeitschrift "Toplum ve Hekim - Gesellschaft und Arzt", deren Herausgeber der Angeklagte Dr. Erdal Atabek und der andere Angeklagte Dr. Sükrü Güner sind, wurde die Eröffnungsrede von Dr. Erdal Atabek, die Dr. Atabek zur 27. Jahreshauptversammlung der Kammer gehalten hatte, veröffentlicht.

In dieser Rede wurde gesagt, daß wir gehalten seien, die Hauptgedanken zu beachten, da sonst die Gefahr bestünde, uns als die Stütze des Kapitalismus zu sehen. Unser Ziel sei keine Stütze dieses Regimes zu werden, sondern wir müssen das Regime ändern. Die Erreichung dieses Zieles sei keine utopische Bemühungen, sondern wissenschaftliche Grundlage.

Bei der Auswertung unserer Aktivitäten hat die Erinnerungsplakette, die uns die Jahreshauptversammlung von Genel-İs für unseren Kampf gegen Imperialismus und Faschismus verliehen hat, eine sehr große Bedeutung.

II- In derselben Zeitschrift, vom 8. August 1978 wurde auch die Resolution, die auf der Jahreshauptversammlung beschlossen wurde, veröffentlicht. Unter der Überschrift "Demokratischer Beschluß" wurde geschrieben ...4) (Damit der Faschismus und die Faschisten beseitigt und die Demokratie aufgebaut werden kann, sollten alle Abkommen und Beziehungen mit dem Imperialismus abgebrochen werden.) (Es sollten alle Aktivitäten der internationalen Monopole und der Konservativkräfte überwacht werden.)

2) Gegen den Faschismus und Imperialismus muß in dem demokratischen Kampf mit den demokratischen Kräften zusammengearbeitet werden.
3) Die Artikel 141 - 142 des türkischen Strafgesetzbuch müssen aufgehoben werden, damit die Gesellschaft demokratisiert werden kann.

4) Es wurde vorgesehen, daß die Gesellschaft von den militärischen, rassistischen und chauvinistischen Vorurteilen befreit wird. Infolgedessen glauben wir, daß die Prinzipien der Helsinki Friedenskonzferenz unterstützt werden müssen und wir sehr enge Kontakte zu anderen Friedens- und Amnestyorganisationen der Welt aufnehmen müssen.

III- In der Zeitschrift vom 11. November 1978 wurde unter der Überschrift : Die Finalakte des ersten nationalen Kongresses der Arbeitergesundheit, veröffentlicht. In diesem Artikel wurde bestimmt, daß der zweite Kongreß mit der DISK und der türkischen Anwaltskammer zusammen vorbereitet werden muß.

Die Frage der Arbeitergesundheit wird gelöst, wenn das Privateigentum über Produktionsmittel in gesellschaftliches Eigentum übergeht und der Konkurrenzkampf beseitigt wird. Man kann aber auch für demokratische Rechte und Freiheiten kämpfen um die Frage der Arbeitergesundheit zu lösen. Dieser Kampf wird mit den Gewerkschaften, beruflichen Organisationen und anderen demokratischen Kräften zusammen geführt. In der selben Zeitschrift Seite 15 steht noch ein Artikel unter der Überschrift:

" Arbeitergesundheit und Arbeitssicherheit." von Dr. Sükrü Güner, indem Dr. Güner sagt: Die Türkei ist ein Entwicklungsland, sie ist abhängig von den kapitalistischen Ländern und im Land herrschen kapitalistische Produktionsweisen. Das Problem wird gelöst wenn das Privateigentum über Produktionsmittel in gesellschaftliches Eigentum übergeht und wenn die Arbeiter die Produktionsmittel inne haben werden. Wir dürfen niemals diese richtige Lösung vergessen.

IV.- In der obengenannten Zeitschrift vom 2.2.78 wurde das Bild von Nazim Hikmet und die Veranstaltung des Friedenskomitees anlässlich des 76. Geburtstages von Nazim Hikmet veröffentlicht.

V.- In der obengenannten Zeitschrift vom 5.5.78 wurde der Aufruf der türkischen Ärztekammer zum 1. Mai an die anderen 30 Ärztekammern veröffentlicht.

VI.- In derselben Ausgabe steht die Rede von Dr. Tarık Ziya Ekinçi anlässlich des medizinischen Festes vom 14. März, in der es heisst :
 "...Die menschliche Gesellschaft steht in ihrer Entwicklung nicht still, sondern entwickelt sich fortlaufend. Woher kommt diese Entwicklung und Kraft ? Wenn wir diese Frage versuchen zu beantworten, steht die Realität der innerlichen Kräfte in den gesellschaftlichen Klassen. Die herrschende Klasse behauptet ihre Vormachtstellung für alle Zeiten fortzusetzen. Die anderen Klassen behaupten das Gegenteil und kämpfen um ihre Lebenssituation zu verbessern. Heute macht die Arbeiterklasse diese Aufgabe. Die Arbeiterklasse ist für die Wissenschaft, für wissenschaftliche Gedanken und Tatsachen. Die Ärzte müssen mit der Arbeiterklasse und anderen demokratischen Kräften zusammen kämpfen. Aber die herrschende Klasse führt einen ideologischen Kampf, um uns von der Arbeiterklasse zu trennen... Ausser unserer beruflichen Tätigkeit müssen wir uns um gesellschaftliche Probleme kümmern. Ausserdem müssen wir in unserer Organisation zusammenarbeiten. Heute ist diese Organisation die Ärztekammer. Es ist unsere Aufgabe, uns an den Aktivitäten der Ärztekammer zu beteiligen und die von der Kammer gegebenen Aufgaben durchzusetzen.

VII.- Ausser der vorgenannten Artikel, die ich von der Zeitschrift der Ärztekammer zitiert habe, gibt es noch andere Beweise. z.B. nach den Beschlüssen des Vorstandes der türkischen Ärztekammer ergibt sich, dass die Kammer mit IGD (Progressiver Jugendverein), IKD (Progressiver Frauenverein), dem Friedensverein, und der DISK zusammenarbeitet und an deren Aktivitäten sich beteiligt. Das Beschlussheft der Kammer wurde beschlagnahmt und es befindet sich z.Z. im Justisdepot. Gegen diese obengenannten Organisationen sind viele Prozesse vor den verschiedenen Militärsgerichten der Kriegsverbrecherkommandantur eröffnet worden. Mit diesen Prozessen ergibt sich, dass diese Organisationen am Anfang ihrer Gründung legale Organisationen waren, aber dann illegal geworden sind.

Dass sich die türkische Ärztekammer mit illegalen Aktivitäten

beschäftigt, ergibt sich auch aus dem Briefe von Facharzt für Augenheilkunde Dr. Nihat Çark, der im SSK Adapazarı Krankenhaus arbeitet, aus den Verhören der Angeklagten. Im vorgenannten Briefe empfahl Dr. Nihat Çark den Ärzten, dass sie den Arbeitern längere Genesungszeiten verschreiben sollten, damit die Industrie nicht in vollem Umfang arbeiten kann. Auf diese Weise hat die Kriegsrechtkommandantur keine Möglichkeit zu Ermittlungsverfahren oder Strafverfahren.

SCHLUSS :

Nach den oben erwähnten Erläuterungen hat es sich ergeben, dass die türkische Ärztekammer gegen das Gesetz mit der Nummer 6023 verstossen hat, weil sie mit den Vereinen und Gewerkschaften, die inzwischen illegal geworden sind, zusammengearbeitet hat, um in der Türkei ein kommunistisches Regime aufzubauen. Infolgedessen ;

- 1 - sollen der Vorsitzende der Kammer Dr.Erdal Atabek, 2.Vorsitzender Dozent Dr. Esat Eşkazan, der Generalsekretär Mehmet Sükrü Güner, der Schatzmeister M.Fazıl Yazıcı und Mitglieder Mehmet Mücahit Atmanoğlu, Sinan Yıldız, İsmet Koray nach dem Artikel 141 Absatz 1 des StGB bestraft werden,
- 2 - sollen Nihat Çark, Kazım Sarı, Adnan Günüşen, Bekir Dedehayır, Özdemir İltir, Kemal Parlak, Rifat Yenigün, İbrahim Sakaroğlu, Şefik Maç, Hüseyin Avni Aydemir, Ataman Tangör, Mahsun Kırtas, Zeynel Abidin Fazıllar, Doğan Akyel nach dem Artikel 141 Absatz 2 des StGB bestraft werden, weil sie an den mehreren Jahreshauptversammlungen als Delegierte oder als Versammlungsleiter teilgenommen haben.

Die Angeklagten müssen dem Istanbuler Schwurgericht 2.Senat gestellt werden und auf Grund dieser Straftaten bestraft werden. 16.12.1986

Kuray GÜLKÖK - 15400
Stellvertretender Staats-
anwalt

PS : Die Akten der Angeklagten (Amtlicher Stempel und Unterzeichnet T.Ziya Ekinici, Özen Aşut, Altan Kaya, Erol Duran wurden abgeteilt, da sie nicht erfasst worden sind. Die beschlagnahmten Bücher wurden

FİDEF.....

Değerli arkadaşlar

BİRKOM (yurtdışı antifaşist birlik komitesi) çalışmalarının sonuçlarını size gönderiyoruz

Bu konudaki düşüncelerinizi bize iletmenizi bekliyoruz.

BİRKOM

Ebertplatz-12

5000Köln-I

TÜRKİYE SOSYAL TARİH
TÜSTAN ARAŞTIRMA VAKFI

YURTDIŞI ANTİFAŐIST BİRLİK KOMİTESİ "BİRKOM,, KURULDU

Yurtdışı Antifaşist Birlik Komitesi "BİRKOM,, kuruluş çalışmalarını tamamlamıő ve faaliyete geçmiştir.

Biz, Devrimci Yol Hareketinin yurtdışındaki taraftarları Devrimci İşçi, Partiya Karkeren Kürdistan ın yurt dışındaki taraftarları Serxwebun, Türkiye Emekçi Partisinin yurt dışındaki taraftarları Emekçi, Sosyalist Vatan Partisinin (Kıvılcım) yurt dışı taraftarları belirli bir platform etrafında bir araya gelerek; kalıcı, disiplinli bir eylem ve güç birliği için ilk adımı attık.

AMACIMIZ: Türkiye ve Kürdistan'da halklarımızın Emperyalizme, Faşizme, İşgale, her türden baskı, terör ve sömürüye karşı verdikleri devrimci mücadeleye maddi manevi destek olmak, yurt dışında yaşamak, çalışmak, öğrenim görmek zorunda olan yurttaőlarımızın mücadelesini daha güçlü ve merkezi bir hale getirmek, diğer uluslardan emekçilerle mücadele birliğini sağlamaktır.

Türkiye'de 12 Eylül faşist darbesinden sonra vahşet boyutlarına varan baskı, terör, işkence ve idamlar, sol hareketlerin önemli darbeler yemeleri, Faşist saldırının ancak Faşizme karşı güçlerin ortak eylemi ile yenilebileceği gerçeğini tüm açıklığı ile ortaya çıkardı. Yaşadığımız ülkelerde ise yurttaőlarımıza yapılan siyasi-sosyal-iktisadi baskı, ırkçılık düzeyine varma eğilimini de içinde taőıyarak artıyor.

Bütün bu nedenlerle, Yurt içinde ve dışında birlik, halklarımızın yıllardır biz devrimcilerden beklediği, istediği kalıcı mücadele birliği, artık büyük bir dava, büyük bir ilke, büyük bir zlem ve amaçtır. Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da, kentlerde ve kırlarda, faşizmin hapishanelerinde, işkence tezgahlarında, en etin koşullarda mücadeleye devam eden devrimcileri, demokratları, yurtseverleri destekleyebilmek için, Yurt dışındaki iőçilerimiz ve gençlerimiz üstündeki baskılara karşı direnebilmek için kurulan "BİRKOM,, şimdi yurt dışındaki tüm ilerici, devrimci ve demokratları bu birlik bayrağını yükseltmeye çağırıyor.

Bu ağrı yaşadığımız ülkelerde, özellikle Almanya'da, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk güçleri açısından özel bir önem taşır.

Batı Avrupa'daki demokratik güçler, yabancılar sorununun demokratik mücadele içindeki önemini görmek zorundadırlar. Bu sorun, önümüzdeki günlerde başta Federal Almanya olmak üzere, Batı Avrupa'da daha ileri boyutlara ulaşacaktır.

Bu nedenle "BİRKOM,, zellikle Alman Sosyalist ve Demokratik güçleri ile sağlam bir dayanışma yaratmak için gerekli örgütsel siyasi ilke ve biçimleri bulmak için yoğun bir çaba harcayacaktır.

Bu ğurda verilen mücadele önümüzdeki dönemde yurt dışındaki dayanışma hareketinin kaderini belirleyecek niteliktedir. Bu nedenle birlik yolundaki mücadelemizin eőtli türden engellemelerle karőılaőması kaçınılmazdır. Birlik mücadelesinde önümüze çıkan her türlü engeli aşmaya kararlıyız. Mücadelemize inancımız, halklarımıza güvenimiz sonsuzdur. Bu konuda, en geniş demokratik güçlerin, grupu eğilimleri aşarak birlik bayrağı etrafında birleőeceklerine inanıyoruz.

Ve yine inanıyoruz ki, bugün birlik ve mücadele aynı bayrağın iki ayrı ismidir.

BİRKOM halklarımıza karşı sorumluluğun en somut ifadesi olan kalıcı g ve eylem birliği konusunda yurt dışında atılmış en ileri adımdır.

Bu adım halklarımız için sönmez bir umut ve baőarı ıőęı olsun.

YAŞASIN ANTİFAŐIST GÜÇLERİN BİRLİğİ

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ ULUSLARARASI DAYANIŞMASI

BİRKOM

GİRİŞ

Türkiye de askeri faşist diktatörlük tarihimizde benzeri görülmemiş bir vahşetle halklarımıza saldırıyor. İdamlar, işkenceler, adına operasyon denilen yasadışı infazlar, askeri birliklerin Kürdistan'a kaydırılarak orada soykırım ve göçe zorlama tehdidinin oluşturulması, işsizlik, pahalılık, Üniversite özerkliğinin kaldırılması, Siyasi partilerin kapatılması, Faşist saldırıların başlıca ürünlerdir.

Faşist cunta halka saldırısını gerçekleştirebilmek ve sürdürebilmek için devlet yapısını yeniliyor. Onu halk muhalefetine soluk aldırılmıyacak bir biçimde pekiştiriyor.

Böylesi bir güçle mücadele etme zorunda olan Türkiye anti-faşist hareketi eski dağılmış yapısını artık sürdüremezdi. Faşist diktatörlüğün başlıca anti-faşist güçlere önemli darbeler indirmesinin önemli nedenlerinden biri faşist saldırıya karşı anti-faşist bir direniş cephesinin bir savunma hattının oluşturulmasıdır.

Bu gün Türkiye ve Kuzey Kürdistan da anti-faşist mücadelenin başlıca unsurları demokratik bir direniş cephesi oluşturma doğrultusunda ilk adımları atmaya başlamışlardır. Böylesi bir gelişmenin yurtdışındaki devrimci demokratik güçlere yansması doğaldır. Yansımanın da ötesinde yurtdışında özellikle Almanya da bu siyasal hareketler üstlerine düşen görevleri yerine getirebilmeleri için zaten sağlam güç birliklerine gitme zorunluluğunu duyuyorlardı. Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki anti-faşist güçlerin birlik doğrultusundaki attıkları adımlar bizler için uyarıcı ve hızlandırıcı oldu.

Yurtdışında yaşayan milyonlarca işçi, öğrenci ve ilticacının sorunlarının her geçen gün arttığı, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki anti-faşist güçlere destek sağlama görevinin her geçen gün önem kazandığı, yurtdışında Türkiye ye ve yabancı işçilere yönelik dayanışma hareketinin yükseltilmesinin güncel bir zorunluluk olduğu bir döneme giriyoruz.

Özellikle Almanya da başta yurttaşlarımız olmak üzere çeşitli uluslarda yabancı işçilerin ağır baskı ve kısıtlama altında yaşamaları ve her türlü aşağılayıcı davranışa tabi tutulmaları, kapitalist asimilasyon tedbirlerine maruz kalmaları v.b birçok soruna karşı uzun yıllardır kaydadeğer bir tepki

gelişmemiştir. Daha açık bir örnek çeşitli uluslardan işçi çocukları okullarda sınırlı da olsa kendi diliyle eğitim görmesine rağmen Kürt asıllı öğrenciler bu haktan yararlanamamaktadırlar. Pek çok konuda Alman devleti bu konuda olduğu gibi Türkiye Cumhuriyetinin resmi ideolojisini benimsemiştir.

Bu gün Batı Avrupa da gelişen iktisadi krizin yükü yabancı işçilerin üzerine yıkılmak istenmektedir. Ve bundan dolayı en kalabalık işçi kesimi olarak yurttaşlarımız üzerindeki baskılar ağırlaştırılmaktadır. Bütün bunlara karşı yaşadığımız ülkelerde özellikle Almanya da ilerici devrimci demokratik güçlerin desteğine ihtiyacımız olduğu açıktır. Ne yarıki yine özellikle Almanya da-başta sol hareketin güçsüzlüğü gibi- bir dizi nedenle gereken dayanışma sağlanamamıştır. Şimdilik işçi sınıfının enternasyonalist ilkelerini gözardı etmeksizin, ve yaşadığımız ülkelerdeki demokratik güçlerin en geniş desteğini sağlamak doğrultusundaki çabalarımıza ara vermeksizin, ama kendi öz gücümüzle de bir-

şeyler yapabileceğimize inanarak daha ileri bir güç ve eylem birliğini oluşturmak doğrultusundaki adım atmak kaçınılmaz bir zorunluluk olmuştur.

Bütün bu nedenlerle biz aşağıya irazaları olan siyasal hareketler bu doğrultuda ilk adımı atıyoruz. Bu mücadele ne denli güç olursa olsun attığımız adımı sürdürmeye kararlıyız. Bu kararlılık uluslararası proleter dayanışma ve halklarımıza olan güvenimizden kaynaklanır.

EMPERYALİZME FAŞİZME VE ŞÖVENİZME KARŞI DİRENİŞ MÜCADELESİNDE

OMUZ OMUZA!

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI VE HALKLARIN ENTERNASYONALİST DAYANIŞMASI!

DEVİRİMCİ İŞÇİ SERXWEBÜN KIVILCIM EMEKÇİLER BİRLİĞİ

KOMİTENİN GEREKÇESİ: I) Yurtdışındaki anti-faşist mücadele, yıllardan beri dağınık, bölükpörçük bir biçimde sürmektedir. Bu günkü durum onun üzerine düşen --ve özellikle 12 Eylül faşist darbesi sonrası ağırlaşan ve daha bir önem kazanan-- görevleri yerine getirememesi ve bazı noktalarda tıkanmasıyla sonuçlanmaktadır. Bu duruma bir son vermek gerekir.

II) Yurtdışında yaşamak, çalışmak, öğrenim görmek durumunda olan milyonlarca yurttaşımızın, haklarına sahip çıkacak, çıkarlarını koruyup kollayacak, sorunlarına çözüm arayacak ve yaşadığımız ülkelerin halkının mücadelesi ile bağlantısını sağlayacak- Bu ikisi arasında köprü olacak- merkezi bir örgütlenmenin oluşturulması kaçınılmaz bir görev olmuştur.

III) Emperyalizmle işbirliği içinde, Türkiye ve Kuzey Kürdistan halkının üzerinde amansız bir baskı ve sömürü uygulayan faşist diktatörlüğe karşı, Türkiye devrimci demokratik hareketiyle Kuzey Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin ittifaklarının belirleyiciliği ışığında, yurtdışı özgül koşullarına uygun ve yukardaki görevleri yerine getirebilecek, yurtdışındaki tüm anti-faşist güçleri kapsayan, kalıcı, uzun süreli, güç ve eylem birliği oluşturmak güncel temel görevidir.

IV) Bu çaba Türkiye ve Kuzey Kürdistan da birlik ve cephe çalışmalarının yurtdışındaki bir yansıması- bir paralel çalışması- olduğu, gibi, aynı zamanda o çalışma ve mücadeleye güç katacak bir olgudur.

KOMİTENİN ADI VE AMACI: I) Adı: Yurtdışı anti-Faşist- Birlik Komitesi
Kısa adı: BİRKOM

II) Amacı: Komite, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki halkların faşizme karşı ve kendi iktidarı için sürdürdüğü ortak mücadeleyi destekleyecek, yaşadığımız ülkelerdeki tüm emekçilerin mücadelelerinin birleştirilmesi ve yönlendirilmesinde devrimci ilerici, demokratik, barışçıl çalışmaların ve mücadelelerin bir parçası olacaktır.

KOMİTENİN PLATFORMU: I) Türkiyede faşizmin yıkılıp yerine Demokratik bir halk iktidarının kurulması doğrultusunda verilen bir mücadele ile dayanışma içerisinde bulunmak.

II) Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin hakkını - ayrı devlet kurma hakkı dahil olmak üzere- savunmak, ve bu doğrultuda verilen mücadeleleri desteklemek, azınlıklar üzerindeki baskılara karşı çıkmak.

III) Yurtdışında yaşayan, çalışan, öğrenim gören yurtttaşlarımızın yaşam koşullarını düzeltme, hak ve özgürlüklerine sahip çıkma ülkemizdek devrimci demokratik mücadeleyi destekleme, yaşadığımız ülkelerin halklarının mücadelesi ile bütünleşme doğrultusundaki eğilimleri geliştirip güçlendirip örgütlemek.

IV) Türkiye ve Kuzey Kürdistan da halklarımızın emperyalizme, faşizme, sömürüye, baskıya ve işgale karşı sürdürdükleri direnişin dünya kamuoyuna duyurulması ve bu direnişle en geniş dayanışmanın sağlanması için çalışmak.

V) Uluslararası planda sosyalist hareketle, anti-emperyalist, devrimci demokratik ulusal kurtuluşçu barıştan yana güçlerle dayanışma içinde bulunmak.

KOMİTENİN ACİL GÖREVLERİ: I) Komite platformunun bir parçası açılımı olarak acil görevlerimizin ilki Türkiye deki faşist askeri cuntayı teşhir ve tecrit etmek için var gücümüzle çalışmak

II) Faşist cuntaya yapılan dış yardım ve desteğe karşı mücadele etmek.

III) Mahkumlarla dayanışma içerisinde bulunmak, her türlü idam, işkence, baskı, katletme ve faşist terörün bütün biçimlerine karşı mücadele etmek.

IV) Kuzey Kürdistan da soykırım ve göçe zorlama ordu birliklerinin Kuzey Kürdistan'a kaydırılması girişimlerine karşı mücadele etmek.

V) Kurucu Meclis ve demokrasiye dönüş akdatmacalarını teşhir etmek.

VI) Yurtdışındaki işçilerimizin karşı karşıya bulundukları haksızlıklara: a) Gerici yabancılar kanununa b) ikinci sınıf insan muamelesine c) faşist ve ırkçı saldırganlığa d) Eğitim ve konut sorunlarındaki haksızlıklara e) Demokratik hak ve özgürlüklerimizin kısıtlama doğrultusundaki yeni girişimlere ... karşı mücadele etmek.

VII) Özellikle Almanya da karşı karşıya bulunduğumuz a) Yabancıları Almanlaştırmaya çalışan kapitalist asimilasyona karşı halkların kardeşliğine dayanan --eşit koşullarda - kültür değişimi ve kaynaşmayı sağlamak için çalışmak. b) Türkiye Cumhuriyeti resmi ideolojisine dayana şöven ve ırkçı uygulamalara ve dinsel sömürüye karşı mücadele etmek, vijdan özgürlüğünün kısıtlanmasına karşı çıkmak. c) Türk ve Kürt kültürünün özgürce gelişmesi doğrultusunda çalışmak. d) Başta Almanya olmak üzere yaşadığımız ülkelerin bir göçmen ülkesi olduğu tezini kabul ettirmek için çalışmak.

VIII) Yaşadığımız ülkelerde işçilerimizin sendikal hareketlerin içinde etkin çalışmaları için çaba harcamak.

IX) Bu sorunların çözümünde bizlerin aktif katılımı sağlanmadıkça, taraf olarak kabul edilmedikçe hiç bir gerçekçi, köklü çözüme ulaşılamıyacağını vurgulamak.

KOMİTENİN KURULUŞ BİÇİMİ: I) Komite katılan her örgütün bir temsilcisinde oluşur.

II) Gelişme içinde yeni görevlere uygun alt birimler oluşturulur.

III) Yeni katılan örgütler de komite bir delege ile temsil edilir.

IV) Günlük çalışmaların takibi için sekreterlik oluşturulur.

KOMİTENİN İŞLEYİŞ BİÇİMİ: Komite önceden belirlenen zaman da yada üyelerden birinin ve sekreterin çağrıda bulunduğu zaman toplanır.

II) Komite gereksesi, adı ve amacı, platformu, acil görevleri, kuruluş, işleyiş gelir ve harcama biçimi, sekreterliğin görevine ilişkin kararları oy birliği ile alır.

III) Komite pratik çalışmaya ilişkin kararları oy çokluğu ile alır.

IV) Komite kararları, komiteye katılan örgütler için bağlayıcı niteliktedir.

GELİR VE HARCAMA BİÇİMİ: I) Komite katılan örgütlerin maddi katkıları ve kendi yarattığı gelirlerle finanse eder.

II) Harcamalarda sekreter sorumludur.

III) Muhasebede sekreter sorumludur.

SEKRETERLİK:

I) Sekreter komitenin günlük işlerini yürütür.

II) Komitenin yetki verdiği işleri yapar.

III) Muhasebe ve harcamaları yapar.

IV) Üyeler arası eşgüdümü sağlar.

V) Sekreter eylem ve işlemlerinden komiteye karşı sorumludur.

PROLETAR **DAYANISMA**

(PROLETARISCHE SOLIDARITÄT)

DEMONSTRATION!

GEGEN

ANTI-DEMOKRATISCHER U. FASCHISTISCHER

MILITÄRPUTSCH

IN DER TÜRKEI

21 Pinochet

Org. Evren

Am 12. Sep. 1980 gegen 3 Uhr in der Türkei von dem Faschistischen NATO-Generäle ein Putsch geworden. Der Militärputsch gleich hat Vorschrittliche Gewerkschaften verboten und die Führern verhaftet. Alle demokratische Vereinen geschilist. In einer Woche über 6.000 Vorschrittliche Arbeitern u. Studenten verhaftet... Wir rufen alle demokraten, anti-faschisten in Deutschland gegen Faschistischer Militärputsch zum Demonstration !

-NIEDER MIT DEM FASCHISTISCHE MILITÄRPUTSCH !

-DIE TÜRKEI WIRD NIE SCHILİ SEIN !

-SCHLUS MIT DER FINANZHILFE ZUM FASCHISTISCHER MILITÄRPUTSCH !

-i.s.d.F: Halit Durmazoglu 8500.Nbg. Steinergerg

TREFFPUNKT :

27.9.80. SAMSTAG

UM 12⁰⁰ UHR

WEISSER TURM NBG.

PROLETER DAYANIŞMA

EMEKÇİ HALKIMIZ :

YÜRÜYÜŞE KATIL!

Halk düşmanı faşist generaller, 12 Eylül 1980 Cuma günü yaptıkları faşist darbe ile tüm ülkede sıkıyönetim ilan ettiler. Zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlükleri, göstermelik parlamentoyu ve kukla AP hükümetini rafa kaldırdılar.

Neydi bu faşist generallerin istedikleri, nasıl gelinmişti 12 Eylül'e ? Ülkemizde oligarşiye karşı devrimci mücadele gittikçe daha geniş yığınları bağrında topluyor, hakim sınıfların kalbine korku salıyordu.

Diğer taraftan Koç, Sabancı, Eczacıbaşı gibi yerli tekellerin temsilcisi AP hükümeti, aldığı ekonomik kararlarla halkın daha da yoksullaşmasına neden oluyor ve bu kararların, yürütme organlarında alınacak yeni vergi yasası, Olağan Üstü Hal Yasası, ücretlerin dondurulması gibi tedbirlerle desteklenmesi gerekiyordu. Bunun için ise Türkiye'nin, Güney Kore, Brezilya vb.'de olduğu gibi, cumhurbaşkanına büyük yetkiler veren ve faşist askeri diktatörlüğü 'yasal' kılan bir anayasaya ihtiyacı vardı.

Orta Doğu'da, ulusal kurtuluş ve halk kurtuluş mücadeleleri hız kazanmış, başını ABD'nin çektiği emperyalist blokun ve yerli işbirlikçilerinin çıkarlarını tehdit eder duruma gelmişti. Böylece emperyalist blok ve onun vurucu gücü NATO için Türkiye'nin önemi bir kat daha artıverdi. Türkiye, İran'ın yerini almalı, Orta Doğu'da emperyalistlerin çıkarlarını en iyi şekilde savunmalıydı.

Tüm bunları AP hükümeti, mevcut anayasa ve parlamento ile yerine getiremiyordu. Bu yüzden, Türkiye halkı daha rahat sömürülsün diye halkımızın ağızına yalancı meme gibi tutuşturulan parlamento kapatılmalı, hükümet düşürülüp anayasada gerekli değişiklikler bir an önce yapılırken, en önemlisi devrimci mücadele ezi lmelidir.

Faşist generaller ülkemizde şimdi bunları gerçekleştirmeye çalışıyorlar ve kendilerini 'tarafsız' göstermeye çalışarak, bilinçsiz kitleleri peslerinden sürükleyip kendilerine dayanak arıyorlar.

Aslında emperyalist blok ve onların ülkemizdeki uzantıları olan holdingler ve generaller bosuna çaballıyorlar...

Çünkü Türkiye halkı, Viet-Nam, Küba, Mozambik, Nikaraguv vb. ülkelerde olduğu gibi, devrimci mücadele önderliğinde, onlara layık oldukları cevabı verecektir.

Emperyalist blok ve oligarsinin beski ve sömürüsü, Türkiye Halkının devrimci mücadelesini engelleyemeyecektir.

Askeri faşist diktatörlüğü kararlı bir mücadele sonucunda tecrit ederek yığınları mücadeleye kazanmak, zafere giden yolu hazırlayacaktır.

BU ZAFER YOLU, DEVRİM YOLUNDA ŞEHİT DÜŞEN TÜRKİYE HALKININ EN BİLİNCİLİ VE EN YİĞİT EVLATLARININ KANLARIYLA AYDINLANACAKTIR !

YAŞASIN HALKIMIZIN OLİGARŞİYE VE EMPERYALİZME KARŞI KURTULUŞ MÜCADELESİ !

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

KAHROLSUN EMPERYALİZM !

YÜRÜYÜŞ; 27.9.80. Ç.ten 11'de

proleter WEISSER TURM NBG.

DAYANIŞMA

V.i.S.d.P: Halit Durmazoğlu
8500.Nürnberg.Steinerweg 36

PROLETER DAYANIŞMA

H A L K I M I Z A

Halk düşmanı faşist generaller, 12 Eylül 1980 Cuma günü yaptıkları faşist darbe ile tüm ülkede sıkıyönetim ilan ettiler. Zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlükleri, göstermelik parlamentoyu ve kukla AP Hükümetini rafa kaldırdılar.

Neydi bu faşist generallerin istedikleri, nasıl gelmişti 12 Eylül'e?

Ülkemizde oligarşiye karşı devrimci mücadele gittikçe daha geniş yığınları bağrında topluyor, hakim sınıfların kalbine korku salıyordu.

Diğer taraftan Koç, Sabancı, Eczacıbaşı gibi yerli tekellerin temsilcisi AP Hükümeti, aldığı ekonomik kararlarla halkın daha da yoksullaşmasına neden oluyor, ve bu kararların, yürütme organlarında alınacak yeni vergi yasası, Olağanüstü Hal Yasası, ücretlerin dondurulması gibi tedbirlerle desteklenmesi gerekiyordu. Bunun içinse Türkiye'nin, Güney Kore, Brezilya vb.'de olduğu gibi, Cumhurbaşkanına büyük yetkiler veren ve faşist askeri diktatörlüğü 'yasal' kılan bir anayasaya ihtiyacı vardı.

Ortadoğu'da, ulusal kurtuluş ve halk kurtuluş mücadeleleri hız kazanmış, başını ABD'nin çektiği emperyalist blokun ve yerli işbirlikçilerinin çıkarlarını tehdit eder duruma gelmişti. Böylece emperyalist blok ve onun vurucu gücü NATO için Türkiye'nin önemi bir kat daha artıverdi. Türkiye, İran'ın yerini almalı, Ortadoğu'da emperyalistlerin çıkarlarını en iyi şekilde savunmalıydı.

Tüm bunları AP Hükümeti, mevcut anayasa ve parlamento ile yerine getiremiyordu. Bu yüzden, Türkiye Halkları daha rahat sömürülsün diye, halklarımızın ağzına yalancı meme gibi tutuşturulan parlamento kapatılmalı, hükümet düşürülüp anayasada gerekli değişiklikler bir an önce yapılırken, en önemlisi devrimci mücadele ezilmeliydi.

Faşist generaller ülkemizde şimdi bunları gerçekleştirmeye çalışıyorlar. Ve kendilerini 'tarafsız' göstermeye çalışarak, bilinçsiz kitleleri peşlerinden sürükleyip kendilerine dayanak

arıyorlar. Aslında emperyalist blok ve onların ÷lkemizdeki uzantıları olan holdingler ve generaller boşuna çabalıyorlar.

Çünkü Türkiye halkları, Viet-Nam, Küba, Mozambik, Nikaragua ve benzeri ÷lkelerde olduğu gibi, devrimci mücadele önderliğinde, onlara, layık oldukları cevabı verecektir. Emperyalist blok ve oligarşinin baskı ve sömürsü, Türkiye Halklarının devrimci mücadelesini engelleyemeyecektir.

Askeri faşist diktatörlüğü kararlı bir mücadele sonucunda tecrit ederek yığınları mücadeleye kazanmak, zafere giden yolu hazırlayacaktır.

BU ZAFER YOLU, DEVRİM YOLUNDA ŞEHİT DÜŞEN TÜRKİYE HALKLARININ EN BİLİNÇLİ VE EN YİĞİT EVLATLARININ KANLARI İLE AYDINLANACAKTIR.

YAŞASIN HALKLARIN OLİGARŞİYE VE EMPERYALİZME KARŞI KURTULUŞ MÜCADELESİ !

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

KAHROLSUN EMPERYALİZM !

proleter

DAYANIŞMA

YAZIŞMA ADRESİ : 8500. NÜRNBERG. 20
KÜHNERTS GASSE 20

V.i.S.d.P: VOLKSHAUS NBG.

12.9.1980

KAMUOYUNA DUYURU

Bizler aşağıda imzası olan, Adımlar, Emek, İktidar Yolu, Yeni Üçü dergileri ve bölgedeki yerel devrimci, sosyalist güçler olarak, 26 Mart 1989 tarihinde yapılacak olan yerel seçimlerde İstanbul ili, Kağıthane ilçesinde bağımsız bir sosyalist adaya destekleme kararı almış bulunmaktayız.

Adayımız, ALİ DÜNMEZ'dir.

Yapılacak olan yerel seçimlerin adil ve demokratik olmaması, sosyalist ve komünistlerin seçimlere katılmaması bizleri böylesi bir karara itti.

Anti-emperyalist, anti-faşist, anti-kapitalist, anti-sovenist ilkeler temelinde sosyalist ve komünistlerden oluşan bu girişim, işçi sınıfının, emekçi halkımızın ideolojik, politik, ve örgütsel bağımsızlığını savunur ve emekçi halkımızın kurtuluşunun sosyalizmde olduğunda birleşir.

Bizler, 12 Eylül rejiminin emekçi halkımız üzerindeki yıllardır estirmiş olduğu korku, yılanlık ve depolitizasyon politikasına karşı çıkıyoruz. Emekçilerin gaspedilen haklarını savunuyoruz. İşçi sınıfının her türlü ekonomik, demokratik, ve sendikall haklarının önündeki engellerin, köylülük üzerindeki baskıların, memurlar, öğretmenler, öğrenciler üzerindeki yasakların kalkmasını istiyoruz.

Bizler 141,142. maddeler ile düşünce ve inanç özgürlüğünün önündeki bütün engellerin kaldırılmasını istiyoruz. 12 Eylül rejiminin getirdiği tüm kurum ve kuruluşların 82 anayasasının kaldırılmasını istiyoruz.

Bizler 12 Eylül rejiminin politik göçmenliğe zorladığı binlerce yurtseverin özgünces ülkemize dörmesini, yurttaşlık haklarını savunuyoruz.

Bizler, zindanların boşaltılarak, tüm suçları emekçi halkımızın ve ülkemizin kurtuluşu uğrunda savaşmak olan binlerce ilerici ve devrimcinin özgürlüklerine kavuşmalarını istiyoruz.

Bizler, Kürt halkı üzerindeki insanlık dışı uygulamaların son bulmasını, Doğu'daki olgancılığa yönetimlerin kaldırılmasını, bölgedeki özel askeri birliklerin geri çekilmesini, Kürt halkının varlığının tanınmasını, Kürt dili ve kültürü üstündeki yasak ve baskıların kaldırılmasını tüm içtenliğimizle savunuyoruz.

Görüşlerimizi anlatmak, burjuva partilerinden farkımızı ortaya koymak, yerel sorunlara alternatif çözüm önerilerimizi getirmek istiyoruz.

Bizler Kağıthane ilçesinin yerel sorunlarını çözmeye adayız. Çözüm tektir. Hep birlikte, hep beraber davranırsak, birlikte karar verirken, birlikte uygularsak olur.

Diğerlerinden en büyük farkımız da bu. Bizlerin sizlerden farkı yok. Sorunlarına halk kendisi çözebilir. Sorunlarına kendisi çözüm bulmalı, kendisi karar vermelidir. Sindiye kadar yapılageldiği üzere bir takım bilgilerin halk adına karar vermesini istemiyoruz.

Bizler halkın belediyesini savunuyoruz.

Mahalleden başlayıp, mahallara, ilçe meclislerine, il meclislerine kadar yürüten demokratik bir uygulama öneriyoruz. Belediyenin her türlü kararına halkın katılımına savunuyoruz. Demokratik belediyeçiliği, emekçi halka, çevreye, insan yaşamına, kültürel zenginliklere hizmet eden bir belediyeçiliği savunuyoruz.

Bizleri dinlemenizi, farklı söyletiğinizi, farklı düşündüğünüzü görmeyi istiyoruz.

Bizler demokrasi istiyoruz. İş istiyoruz, eklemek istiyoruz, özgürlük istiyoruz. Bunun için bağımsız adayımızla karşınıza çıkıyoruz.

ADIMLAR, EMEK, İKTİDAR YOLU, YENİ ÜÇÜ, YEREL DEVRİMCİ SOSYALİST GÜÇLER.

Bilgi için;

Aday Emek dergisinden. Sefer-görec emrine uymadığı gerekçesiyle adaylık başvurusu geri çevrildi. Bize de haber vermedikleri için adaylık işi ortada kaldı.

BASIN AÇIKLAMASI

Ankara Barosu Yönetim Kurulu, 3.3.1989 günü basında yer alan haberlerden ve bizzat üye avukatların başvurularından öğrenilen "Ankara Kapalı Cezaevinde meydana gelen olayları" olağanüstü toplanarak görüşmüştür.

Yönetim Kurulu Başkanlık Divanı, Ankara Cumhuriyet Savcılığı makamı nezdinde yapılan görüşmelerinde kendilerine "Olayların 1.Mart.1989 günü olağan arama sonrasında yapılan sayım sırasında tutuklu ve hükümlülerin sayıma çıkamaları üzerine, meydana geldiği ve müdahalede bulunulduğu" söylenmiştir. Ayrıca "Kendilerinin de olay yerinde bulunduklarını ve olaylarla ilgili soruşturma açıldığı" belirtilmiştir.

Ancak, Yönetim Kurulundan görevlendirilen Kurul Üyeleri- nin bizzat Ceza evine giderek yerinde yaptıkları görüşmelerde "Olayların olağan sayıma çıkmamaya karşı bir müdahalenin çok ötesinde, bazı tutukluların hedef gösterilerek ve amaçlı dövüldük- leri"ni saptamıştır.

Baro Yönetim Kuruludur, böylesine ağır, toplu dövülme olayının hangi nedenle olursa olsun haklı görülemeyeceğini vurgular.

Olayların meydana gelmesinde kusuru ve ihmali bulunan tüm sorumluların bir an önce saptanarak haklarında yasal işlemlerin yapılması gereğini kamuoyunun dikkatini çekerek.

ANKARA BAROSU YÖNETİM KURULU

Kurul'u
2.11.84

10 Ocak 1985

3093

H A L K L A R I M I Z A

Yakın bir geçmişte ya da içinde bulunduğumuz dönemde açık ve demokratik bir tartışma ortamının yarattığı olumlu gelişmenin, eleştiri ve özeleştiri mekanizmasında harekete geçirmesinin doğal bir beklentisiydi tavrımız. Ancak, başlangıçta kendimiz kadar dürüst saydığımız belli kişiler bğnazca bir tutum takınarak bu mekanizmanın sadece ilk bölümünü kendilerine silah yaptılar. Katı bir ideolojik-politik hattın dışına çıkamayan bu beyinler, sonucu yakın geçmişte birçok kereler belirlenmiş bir mücadele yöntemini kendi ihtirasları uğruna ve kitleleri feda edercesine kısır bir politika ile savunmaya devam ediyorlar. Döneme uygun mücadele biçimini sadece içinde bulunduğumuz an için düşünmek 5-5 yıl sonrasını görememek dünyaya küçük karanlık bir pencereden bakmaktan öte bir yaklaşım değildir.

Bizler bugün elde silah dağlarda dolaşmanın yanlışlığı kadar, toplumun dışından toplumu kurtaracak bir kahraman gibi ortaya çıkmanın yanlışlığını da vurguluyoruz. Amaca ulaşmada kaynak toplumun kendisidir.

Bu yanlışlığın en yakın ve en somut örneği Türkiye Kürdistanında yaşanmaktadır. Daha dün kadar birçok sol örgüt ve grup tarafından şaibeli, karanlık bir örgüt olarak değerlendirilen, Türkiye ve Türkiye Kürdistanındaki sol grupların tamamına yakınıyla çatışmaya girmesiyle ün kazanan, yakın bir zamanda da kendi tabanını zor-bacı pratik tavrılarla sindirmeye çalışan şövenist bir örgüt, salt kendi çıkarı uğruna tüm Türk ve Kürt solunu daha da önemlisi Türkiye halklarını Faşist Cuntaya peşkeş çekme çabasında. Geçici lokal başarıların sarhoşluğu ile solun bayraktarlığını yapmaya çalışan bu güçler şimdi de sol platformda yalnız bırakılmaya çalışıldığı, Türk ve Kürt solunun kendilerine saldırmaya hazırlandığı gibi kılıf düşünceleri bahane ederek kendilerine karşı olan örgütler içerisine sızacak ajan sebekeleri oluşturmaya hazırlanıyorlar. Olayların, 12 Eylül'den sonraki suskunluğun sona erdiği, yüzlerce şehit verilerek işkence ve her türlü baskıya karşı göğüs gerildiği, gasbedilen hakların tekrar kazanılmaya başlandığı şu dönemde meydana getirilmesi Kürt halkının haklı mücadelesine zarar vermekten başka bir şeye hizmet etmemiştir. Dahada önemlisi yeniden kazanılan hareketlilik ve kararlılığın tekrar 12 Eylül'ün hemen sonrasında meydana gelen karamsarlık dönemine itilmesi için Cuntaya davetiye çıkarmıştır.

Bütün bu somut gelişmeler saptadığımız döneme uygun mücadele biçiminin doğruluğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Aksi halde gücümüzü alma ya çalıştığımız halklar tarafından dağ cetesi veya eskiya olarak tanınmaya mahkum olmaktan kurtulamayız. Politikalarını yaşadıkları an için oluşturan maceracı girişimciler, kendilerini şimdiye kadar tekrar tekrar yaşamış acı sonda kurtaramıyacaklardır.

Dürüst ve demokratik olmayı sonuna kadar sürdürdüğümüz onurlu davranışlarımızın zorunlu sonucu olarak ortaya çıkan yapay uzlaşma platformundan kâr sağlamaya çalışanlara bundan böyle carpıcı ve kesin tavırlar koymak durumundayız. Bu tavrımızı tüm kamuoyuna duyurmayı devrimci davranışın bir gereği saymaktayız.

DEVRİMCI İŞÇİ doğru olduğunu bildiği yolda yürüme gücünü yine DEVRİMCI İŞÇİ'lerden alacaktır.

YAŞASIN TÜRKİYE HALKLARININ MÜCADELESİ

DEVRİMCI İŞÇİ
Taraftarları

24.12.84

Frausa

TÜRKİYEDE SOSYALİST YOL (BİRLEŞİK - BAĞIMSIZ)

Yazışma adresimiz: BM BOX 6300 LONDON WC1N 3XX ENGLAND

Değerli yol ve amaç yazı kuruluna derginizin İve 2-3 sayılarını okuma olanağı buldum.

Derginizin yararlı oldunu belirtmekte büyük yarar var. Dergiyi daha kapsamlı sahife sayısı bakımından veya daha kısa süreli yayınlanmasının yararlı olacağı inancındayım. İlişikte göndermiş olduğumuz yazıyı derginizde veya her hangi bir şekilde yayınlamanızı dilerim. Amacımız sekterlikten uzak solun hatalarını sergilemek ,yaranın çabuk iyileşmesi için katkıda bulunmak.

Olanaklı ise yayınlarınızı tarafıma yollamanızı rica edeceğim.

4.4.85

T.S.Y editörü

K.Yiğitoğlu

234

1. MAI 1985

TÜRKİYEDEKİ REJİM NASIL TANIMLANABİLİR?

Türkiyede bağımsız birleşik sosyalist yol Türkiye'deki rejimi faşist olarak nitелеmektedir. Holdinglerin, tekellerin ve genelde kapitalistlerin sömürülen insanlar üzerinde azgın ekonomik baskısı vardır. Kapitalist kitaplardaki EMEKARZ-talebine göre işler yürütülmüyor. Kitap ne diyor ? ücret: Emek arzı ile emek talebinin fonksiyonel keşistiği noktada oluşur. Patronların işçiye ihtiyacı varsak kapitalist ayak oyunları ile karışık olarak piyasa oyunları da yaparak ucuz ücrete işçi bulabilecektir. İşçilerin elinde bir tek gücü var sendikalar. Türkiye'de kapitalistlerin sözcüsü borazancısı olanların dışındakiler kapatılmış. Emekçilerin hakkını savunacak hiç bir kanun madelesi işlemiyor. Böylece çalışanlar emeklerini kapitalistlerin fiyakalı laflarıyla özgürce arz-talep piyasasında pazarlayıp rekabete sokamıyorlar. Yani Türkiye'de burjuvazi kendini yaratan kanunları sunuş-istek kanunlarını uygulamıyor. Faşist şiddete göre her ekonomik isteğini ortak vepaydaşlarıyla istediği şekilde uygulatabiliyor. Türkiye'de faşizm çözülüyor diyenlerin pek eğileme dikleri noktalardan zannediyoruz bir tanesi de budur. Somut durumun analizi yerine kişisel istek iradeci dünya anlayışıyla birleşince böylesi kişisel tahmin-istek ikilemi ile karışık saptama ortaya çıkıyor.

Konumuza dönecek olursak kazancı arttıran faktörlerden en etkilileyicisi olan EMEK değeri kapitalist tarafından gönlünce belirleniyor. Kamçı ve esirlik koşullarında. Bu alt yapı üstünde OST YAPISI yükseliyor. yani kamçılı iktidarını kurmuş vaziyette. ARTIK DEĞERİNİ ARTTIRMA arttırma para babamızın işine gelmediği zaman yapacaktır enflasyonu bir de ordan cebini dolduracaktır. Bu süreç içerisinde yap devülasyonu. Dış satım seferberliğiyle dünya pazarlarından Türkiyeli emekçiye köle gibi çalıştırarak sermayesini geliştiriyor. Sağladığı bu artık değerle kapitalist yatırımları arttırıp daha çok büyümek istiyor. Daha önemlisi bu ıskık hızlı çok yüksek kazancını dünya pazarında da uygulamak istiyor. Nasıl olsa yurt içindeki kazançlar çantada keklik. Osmanlı saldırgan sömürgeci kültürü edebiyatıyla Anadolu çocuğu mehmetçiği kendi kapitalist çok boyutlu çıkarları uğruna savaşa sürmeğe hazırlanıyor. Nasıl olsa kedisi savaşmıyacaktır. Tüm latin amerikada faşist askeri darbeler moderen çağda esir gibi emekçileri çalıştırmak için A.B.D uzmanlarınca hazırlanan taktikler

*****8

sonucu uygulattırılıyor.Kendi tanımlarıyla ekonomik gelişmelerini teknik düzeyleriyle ,bilgileriyle değil,osmanlı işi yapmak istiyorlar .Bakın radyolara Türkün yüceliğini anlatan diğer halklardan üstün olduğunu ispatlamak için de Türkiyenin sesinde turancı Prof. birisini konuşturup romalıların orta asyadan göç ettiklerini Cezarın bile orta asyadan gelen türklerden olduğunu söylüyorlar.Bütün bu ispatlar teoriler neye hizmet etmek için yapılıyor.Bizce bozkurtcu teoriyi kafalara yerleştirmek için ince türklük -(Faşist edebiyat) YARATILMAĞA çalışılıyor.

Diger yandan dünya finans kapitalinin gözlerini boyamak için demokrasicilik oynuyorlar .Onlara güven vermek için anayasa,babayasa hazırlıyorlar.Diger yandan insanlarımızı işkencelerden geçiriyor, kurşunlatıyor,idam sephalarında sallandırıyor.

İŞCİNİN SESİ"demokrasiye geçiş"uyunuyla birlikte faşizmin çözülme süreci başladı.diyor.BU süreci yaratıcı Türkiye toplumundaki güç ilişkileridir.DİYOR,

"Genel seçimler,plânlananın tersine,büyük dönemeç oldu.

Siyasal partilerin kuruluşu gerçek bir renk değişmesi getirdi.Hemen öncesinde partiler yasası önemli bir dönemeçti.Bir adım geriye ,perşenbenin gelişini çarşamba söyledi.Faşist cuntanın bir anayasa vermek zorundaoluşu çok önemli bir dönemeç oldu.

Çözülme süreci,zaman olarak "demokrasi oyunu" ile anayasanın kabulü ile başladı.Anayasa çözülmenin nedeni değil,kendisi çözülmeyi başlatan yeni güç dengesinin sonucudur."(İşçinin sesi yayınları sh.25 faşizmin çözülüşü)

Demek ki faşizim Türkiyede kendiliğindenveya burjuvazinin karşı devrimiyle demokrasiye geçiş zorlamasıyla faşizim güneşin karşısındaki kar gibi erimeğe başladı.Burjuvazi baba yasa ile faşizmi köşeye sıkıştırıp.Dönemeci döndü pardon köşeyi iyi bir şekilde döndü. Aynı kitabın 26 sahifesini okumaya devam edersek.

"Bu arada Doğru Yol ve SOSEP,faşist yönetimi istemiyen ama bunun yerine II Eylül'den daha güçlü bir işleyiş isteyen partiler olarak kuruldular.Yerel seçimlere bunların katılımı çözülme sürecinde nitelik sıçratan bir aşama oldu.

doğru yol veSOSEP ÇÖZÜLME sürecinde nitelik sıçratan bir aşama yaptırmış-

tardır.Marksist tanımlamada nicelikler birikirler ,belli bir birikimden sonra sıçrama ile nitelik dönüşümüne yol açarlar.Burada bir aşama olmaz.R.Yörük oğlunun deyimiyle cümleyi bir araya getirirsek.Azacık hamilelik olmaz çocuk doğar örneği ,/

Yörükoğlunun kendi cümlesindeki tanımlamasında insan tohumu ana rahmine düşmüştür (faşizm)bu ana rahminde 8 aylık gelişim göstermiştir.Tam doğmak üzeredir .Fakat Doğru yol ve SODEP,doğmakta olan çocuğun çabuk doğması için ikinci babalık yaparak çocuğu çabuk doğurtular.Hem de 6 aylık aşamada çocuk doğdu.Yani R,yörükoğlunun ifade ettiği gibi nitelik sıçramalarında aşamalar olmaz.Fırına giren şey nasıl pişerse ,ilk durumda hamur olan şeyda ha sonra ise yenen ekmektir.Sonuçta ekmek fırındanhamur olarak çıkmıyor.Nitelikler birikirler sıçrama ile niteliksel bir dönüşüme yol açarlar.Nitelik:Niceliğin birikmesiyleetkenlere bağlı olarak sıçrayarak oluşan olgudur.

Bilimsel olarak cümlesi ancak faşizm çözüldü demektir .Anlatılmak istenenin bilimsel tercümesi budur herhalde.

BizceTürkiyede faşizmin çözülmesi diye toplumsal olgu yoktur çünkü yukarıda anlattığımız nedenlerle .Faşizm babacan yüzünü göstermiştir.Demokrasıcılık yoluyla .

Konvertibıl para olan dolara ihtiyacı vardır.Dünya kamu oyu tarafından yapılan baskıları askıya almak için zamana ihtiyacı vardır.

A.B.D, dünya para kuruluşlarından yardım istemektedir.Çünkü sıkışmışlardır.Sorunlarını kapitalistler arasında saygınlığı olmadığı içinkolay borç alamıyorlar.Dünya pazarında bir köşe tutabilmiş değillerdir.Asalak bir burjuvazi yaratıcı,girişken değil.Devamlı yardım bekliyen burjivazi.Ağzında devamlı biberonu ile dolaşıyor.

Tek anladığı şey şiddetle halkı köle gibi çalıştırıp o da yeni olmayan üretim araçlarıyla .Böylece soygun daha vahşi ,zorbaca oluyor.

Emperyalist ülkelerin burjuvazilerine bakacak olursak dünya ekonomik ,kültürel ortamını onlar yönlendiriyor.Köşeyi onlar kapmışlar.Kendi ulusları için refah sağlayabiliyorlar.Türkiyede durum ise çok farklı.Burjuvazi sürekli el açmağa alışmış.Atasözünün dediği gibi alışmış kudurmuştan beterdür sözü burjuvazinin kafa yapısını,bilgi birikimini ortaya koyuyor.Burjuvazinin anlattığımız özellikleri osmanlı kültürünü örnek gösterip M,H,Pnin kullandığı solaganları bir Türk cihana bedeldir gibi SOVEN fikirlerle beyinlerini aşılama istemektedirler.Diğer yandan azılıfaşistleri silah dağıtıp,onları devlet dairelerinde en önemli devletin stratejik mevkilerine getiriyorlar.Türkiye de demokrasiye dönülüyor diye faşist generallere methiyeler dağıtanlar mızrak kendi sahibine dönecektir.Demirel hapishanede hırpalandığını batılı dostlarına şikayetetmemişmiydi.Faşist liderler dünyanın tek hâkimi olduklarını ispat etmek için savaflara girişmemişlermiydi....

Eski atasözümüz akıllı düşman ,aptal düşmandan daha iyidir dememişlermiydi.Bu gün bana yarın sana değildir ilkeli düşünebilmenin all tında yatan.Gün gelir harman döner.

Faşist cuntanın demokratlığı,kendi taraftarları içindir.Solculara gelince idam sephalarında yıllardır eğitim görmüş insanları sallandırmak onlar için : demokratlıktır.Faşist cunta bir yandan demokrasi havarisi kesilirken,bu ayaklarda hava atarken diğer yandan da yeni dolaplar tezgahlıyorlar.R.Yörükoğlu faşizmi denklem çözer gibi çözdüğü kitabında şöyle diyor:

"Partimiz 1980'den bu yana ilk kez 1983 tarihinde Türkiyede yeni üye kazanmağa başladı.Hem de aramızda yeni katılan arkadaşlarda öğrenciler ve aydınlar var "diyor (SH,27 İ.S Y, broşür 42)

Hemen alt satırında lenini şahit gösterip öğrenciler toplumun barometresidir .Yukarı ki alıntıdan anlayacağımızkadarıyla İ.S'nin acelesi vardır.Devrimi çok kısa zamanda yapacağına inanmaktadır.

"Türkiyehalkının özgür ,mutlu geleceği tek bir koşula,gericiliğe karşı savaşta işçi sınıfının hegemonyasına bağlanmıştır.İşçi sınıfına bu hegemonyayı yaşama geçirebilmek için bir parti,Marksizim adlı gerçek toplum bilimini doğru özümlemiş,doğru kullanan ve siyaset sanatıyla doğru birleştirebilen bir komünist partisi gerekiyor.

Hiç çekinme en ilan ediyoruz:Biz bu göreve talibiz! 19 mayıs 1895 günü kübanın dos Rivos ovasında İspanyol sömürgecilere karşı verilen savaşta vurularak ölen İ. latin Amerikanın özgürlük bayrağı JOSE JULIAN MARTİ,

Ya vatan ya da ölüm diyor.

Biz de Anadolüdasömürüyü yok etmek için şöyle diyoruz: Devrim ya da ölüm!

Adı geçen kitabın 9.sahifesindeki "ANCAK DEVRİMCİ CEPHE PARAMPARÇAYDI", Yukardaki uzun alıntı ile alttaki kısa tespiti birlikte birbirini tamamlayan ,diyalektik süreç içersindeki oluşum değişimi olarak görmek olası değildir.Tamamen birbirine zıt fikirleri oluşturmaktadırlar.

R.Yörükoğlu yenive eski taraftarlarına bak faşizm çözülüyor ayağa kalkabilir,çok iyi çalışabilirsiniz diyor.YİĞİNLARA BİLİNÇ vermek önemli değildir önemli olan onun desteğimizi arkamıza almaktır diyor.

Çaktırmadan hareketlenin diyor ,militanlarına yeşil ışığı yakıyor

Bizce toplumdaki olumlu yöndeki gelişmelerin değişmesini gösteren ağırlıklı olarak işçi sınıfıdır,sömürülenlerdir.

Bu İ.S nin mantık anlayışıyla O.D.T.O öğrenciler ayağa kalktı mı, toplumda yükseliş dönemi başlamıştır vede Devrimci Durumun göstergesidir devrim yapmak an meselesidir.(İstiklal marşı) ne olmuştu bu eylemle ,meşelemiz konuyu eşelemek değil olumlu ders çıkarmaktır. O.D.T.O olayını sağ güçler kendi politik çıkarları açısından kullanıp bilinçsiz kitleleri sosyalistlere karşı milliyetçi cihata çıkarabilmişler ,sokaklarda Şoven duyguları sahlan dırabilmişlerdir.

Zamansız,sansasyonel eylemler yarar yerine zarar getirmektedir sosyalist harekete.Gürültü çıkaran ama gerçekten emekçilerin tabanına dayanmayan eylemlerle kitlelelerin bilincinde birikim oluşturulmaz.Sosyalizm gibi bir diyalektik mantık ve ekonomik anlayış reçete eylemlerle zihinlerde bir birikim oluşturamaz.

Faşizmin çözülüşü kitabından gene alıntıyla sürdürürsek:

Ancak küçük yada büyük parti olsun her zaman bir değişmez kuralvardır:Devrim yapabilmek ,yığınların aktif örgütlü çoğunluğunun desteğini kazanmağa bağlıdır.(Sh IOI)

Yukarıdaki yaptığımız alıttıda İ.S demek ki yığınların desteğini aramaktadır ,İ.Snin yeminli militanları halka kendi görüşlerini anlatacakları yerde ki bu halkın çoğunluğu yanlış bilinçle sağcı partileri uzun zaman desteklemişlerdir,Kuru laflarla onun desteğini alacaklardır. Bu marksizimdir dediği şekilde "Fikirler kitleler tarafından kavrandıkça maddi güç haline dönüşürler" anlayışıyla terslik oluşturmaktadır.

Sol işin neresindedir, bu günkü Türkiye ortamında,Kitlelerde sağ gerici kültür ve ideoloji beyinlerde taht kurarak egemen olmuş vaziyette bu durum çok açık olarak bir şekilde iken. Çölü orman sayankafaların anlayışıyla Türkiyede devrimci durum olabileceğini savunmak kolaydır.İ.S ni anlamak çok ta zor değil görülen kadarıyla onlar bu işi bitirebilecek sayıyı bulmuşlar.Onlar için Devrimi türkiyede yapmak onlar için çantada kekliktir.

Atatürkün bir zamanlar Emperyalist orduları güneyden sürmek için vermiş olduğu ordular ilk hedefiniz akdenizdir gibi solaganı R,Yörükoglu bu gün militanlarına seslenerek Devrim yada ölüm diyebilmektedir.

Hala bu kadar dersten ,kötü duruma rağmen gaz gazoz edebiyatı politikası sür-
ülebilmektedir. Bizce türkiyenin sosyalizme açılan toplumsal güçleri dağıtılmış
bozguna uğratılmıştır. Devrimci güçlerin bir araya gelip güçlerini,olanaklarını
birleştirmedikçe bağımsız-birleşik yoldasavaşıma atılmazlarsa emekçiden yana bir
hükümetin iş başına geçmesi iyi ve tatlı istek ,dileklerden öteye gitmeyecek ol-
gudur.Hayaller hiçbir zaman gerçekçi ve inandırıcı değildir.R.Yörükoğlu kita-
bının 9cu sahifesinde "Ancak devrimci cephe paramparçaydı.Hiç bir parti yada ör-
güt devrimci durumun gereklerini yerine getirebilecek durumda değildi dendiikten
sonra İ.S devrimci durumun gereklerini yerine getirebilecek durumdaymışlar.

Soruyoruz bu gün türkiyede koşullar sol güçlerin cephesi açısından
ne gibi değişiklik vardır?

Bu gün bizce kendisinin yukardaki satırda söylediği durum 1980 de
vardı .Bu güne kadar bazı olumlu gelişmelerin dışında somut güç aç-
ısından devrimci güçlerin birliktekligi yakın bir ufukta görünmüyor.

Türkiyedeki 1980daki durum hangi iç dinamikle değişmiştir Yörükoğlu
bunu bize göstere bilir mi?Elbette hayır .Kitabında getirilen düşün-
ceyle Türkiyede sosyalizm kurulmaz olsa olsa İ.S nin taraftarları
artırılabilir. Yanlız kitabın başındaki önermelerle (tanıtım) arasın-
da anya ile konya arasında fark vardır.Anya ile konya arasındabir-
rini dışlayan her renkten düşünce vardır.Fikirler ebem kuşağı gibi
sergilenmiştir

T.B.B.S.Y gaz gazoz edebiyatı politikası yerine gerçekçi,somut
durumun somut çözümlemesine dayalı.Bireyci olmayan ,dükkancı esnaf
mantığı güden çözümlere hayır diyor.Sol güçlere burjivazi karşısında
puan kazandıracak maçlar peşindedir.

Bu ise sol güçlerin cephesinin oluşturulmasını tek bayrak altında
toplanması için HEGOMONYACI değil,CEPHECİ politika yürütüyor.

Unutmayalım ki faşistler bir elinde demokrasi gülünü uzatır-
larken diğer yandan osmanlı kılınçlarını biliyorlar.....

Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi (FKBDC)
Yürütme Komitesine,

Yoldaşlar,

8.Kasım.1982 tarihinde kutlanacak olan Ekim devriminin 65.yıl dönümü dolayısıyla Cephemizin Komünist,devrimci-demokrat güç ve etkinliklere,emekçi halklara ve Sovyetler birliği Komünist Partisi'ne,bildiri ve mesajlardan oluşacak bir yazın faaliyetine girmesini önermekteyiz.

Bu konuya ilişkin herhangi bir girişim olduğuna dair bilgimiz olmaması dolayısıyla öneri olarak sunmayı uygun gördük..

6.Kasım.1982

TEHKP-C(Acilciler)

Merkez Komitesi

HİME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ (FKBDC)

YÜRTME KOMİTESİNE;

8.Kasım 1982

13-10.1982 tarihinde ortaya çıkan bazı olaylar sonucu, örgütümüz ile komite arasında sorunun çözümüne ilişkin ve sola ~~sola~~ yararlı olması amacına yönelik xxx kimi adımların atılması üzere toplantı ve ikili görüşmeler yapılmıştır.

Görüşmelerin ilki olarak değerlendirebileceğimiz, Yürütme Komitesiyle örgütümüz arasında geçen toplantıda, PKK Genel Sekreteri yoldaşın soruna ilişkin yaptığı öneri genel kabul görerek anlayış birliğine varılmıştı. Önerinin özü, ortaya çıkan ölüm olayının bir kaza olduğu, çözümde, şiddetin benimsenmesinin önünü olmadığı tespit edilmiş, gerekenin tüm sol'u uyaran bir yaklaşımla açıklanmasının yapılması benimsenmişti.

İlk kararın hayata geçirilmesi için hazırlanan bildiri taslağı elimize geçtiğinde durumun farklı olduğunu gördük. Görüşmemizde, ortaya çıkan olumsuzluk nedeniyle, bir dönem Türkiye solunun önemli bir olumsuzluğunu yansıtan iç çatışmaların kefareetine örgütümüzün maruz bırakılamayacağıdır. Bunun en önemli nedeninin ilgili olayda şiddetin benimsenmemiş olmasıdır. Ancak taslak bildiride son bölüm olan karar kısmı dışında yapılan yaklaşımlara olumlu yaklaşımımıza karşın, kararda THKPC (Acilciler)'in "cezalandırılması"na ilişkin beklenti olmaması, soruna yeniden müdahalemizi gerektirdi. Bunun için düzeltme taslağı sunduk. PKK Genel Sekreteri yoldaş tarafından yapılan önerinin de ötesine geçerek, uyarının bize yönelmesinin Türkiye sol'u açısından faydalı olması ve bizlerin birlikçi eğilimini yansıtması açısından itiraz noktası ~~tas-~~ laktan çıkarıldı. Ancak "cezalandırma" anlayışına yer verilmesi halinde ~~bey-~~ le bir bildirinin kabul edilmeyeceği, verilmemesi halinde kabul edileceği ~~be-~~ lirtildi. Buna rağmen Yürütme Komitesinde iki üyenin itirazına karşın ~~ko-~~ ların nasıl çıktığını öğrenmek istediğimizde aldığımız bilgiler birbirle ~~yo-~~ y ile tamamen çelişkiydi. Her bir Yürütme Komitesi üyesi genel karar hakkın ~~bi-~~ daki katılıma ilişkin farklı bilgi vermekteydi. Bu sorunun dahada muğlak ~~vo-~~ ıldığı halen anlamış değiliz. Birinci önerimiz bunun giderilmesidir. ya ~~bi-~~ zili olarak, tek tek Yürütme Komitesi üyelerinin imzalarını içeren kararın ~~bi-~~ dirilmesidir.

Bu konuda durmaya değer bir nokta daha olduğu kanısındayız. Örgütümüz birlik için fedakarlığa açıktır. Ancak bununda sınırı vardır. "Ceza" işlemini kesintik ~~le~~ kabul etmediğimizi belirtmek isteriz. Bu konuda, şifaden belirtilen görüşler ~~ce-~~ de çoğunluk aynı yöneydi. Bunların yanısıra Yürütme Komitesinin bizlere ~~ce-~~ za" verme anlayışını taşıyan taslak yönünde karar çıkartma yetkisine sahip ~~kom-~~ olmadığını hatırlatmak isteriz. Yürütme Komitesi doğrudan doğruya Genel ~~kom-~~ teye bağlıdır. Genel Komiteyi aşacak bir karar çıkartamaz. Bu karar da bir ~~yok~~ iye, tüzüksel işleyişe girmemiş olan Cephemizin Yürütme Komitesi böylesi bir ~~bu-~~ laşım içinde olamaz. Bizlerin kabul sınırını aşan bu türden hiç bir girişimi ~~bu-~~ doğru olamaz. Henüz genç olan Cephemizin arılığını korumak için, iç işleyişte ~~bu-~~ ihlalinin gelenekleşmemesi ve dolayısıyla disiplinsizliğin yeşermemesi ~~bu-~~ de gereklidir. Kaldı ki bizlere iletilen taslağın metninde ortaya konan ve ~~bu-~~ lerin de katıldığı "sosyalist-demokrasi" yaklaşımı anlayışına da ters düşer. ~~bu-~~ Bu konuda, pratiğe girilmeden önce bunları hatırlatmayı uygun bulduk.

THKP-C (Acilciler)

MK Yurtdışı Bürosu

**FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ (FKBDC)
YÜRÜTME KOMİTESİNE;**

Yoldaşlar,

10.11.1982 tarihinde dünya barışı, Sosyalizmin gelişimi ve dünya devrim sürecinin derinleşmesi uğruna mücadelede uzun yıllar savaş vermiş SBKP genel sekreteri, Sovyet devlet başkanı Leonid Brejnev'in mücadele sahasından ayrıldığı haberini hepimiz duymuş bulunuyoruz.

Dünya halkları adına böylesine büyük bir kayıp karşısında Cephemizin bir mesaj yayınlaması gereği vardır. Bu konuda herhangi bir girişim olduğuna ilişkin haberdar olmadık. Bu yüzden Cephemiz adına mesaj yayınlamasını önermekteyiz. Bu konuda dünyanın tüm demokrat-ilerici güçleri hatta sosyal-demokrat etkinliklerin de girişimleri bulunmaktadır.

Böylesine önem taşıyan ölüm olayını mesaj konusu yapmak Cephemizin heterojen yapısına ters düşmeyeceği kanısındayız. Bu aynı zamanda uluslararası ilişki kuralı ve geleneğinin bir parçasıdır. Devrancı her güç bu geleneğe saygılıdır. Geleneğin değişik şekilde yorumlanması, bu tür koşullarda hiç bir değeri olamaz. Şu an basit gibi görülen bu tür girişimler, ileride önemli olduğu ve çok yönlü çalışmalardan bir parça işlevi gördüğü anlaşılacaktır.

13.11.82

Selamlar

THKP-C (Acilciler)

Merkez Komitesi

FAŞİZM'E KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ (FKBDM)

Yürütme Komitesine,

Yoldaşlar,

Henüz resmi olarak genel komite toplantısına ilişkin bir çağrı yayınlamamış olmamıza rağmen, 19/10/1982 tarihli oturumunuza ilişkin tutanakta 29 kasım - 4 aralık tarihleri arasında toplantı için çağrı yapılmasını kâkara başlamış olduğumuzu öğrendik. Ancak toplantı ayrıntıları hakkında tutanakta bilgi bulunmadığından komiteye bazı öneriler sunmayı uygun buluyoruz.

Birincisi; Toplantıya Cephe üyesi olmayan kimi siyaset ve siyasetlerin de katıla bileceğinden, iki aşamada ele alınması gereklidir. İlk aşama gözlemcilerle açık, ikinci aşama kapalı olmalıdır.

İkincisi; Toplantının tümüne ilişkin gündemin belirlenmesi ve çağrı ile birlikte sunulmalıdır. Gündem, gözlemcileri ilgilendirmeyen yanlar barındıracağından sadece üyelere bildirilmelidir. Gözlemcileri ilgilendiren yanlarda ihtiva edecekse iki adet çıkartılmalıdır; biri gözlemcilerle iletilir.

Üçüncüsü; Gözlemcilerle açık olan oturumun gündemine, "Cephemize yöneltti len eleştirilere cevap" bölümü konmalıdır. Böylece bir tartışmaya gözlemcilerde katılmalıdır. Verimlilik açısından ve Cepheye katılmayan güçlerin daha iyi anlaşılabilmesi ve Cephemizin daha iyi tanıtılabilmesi açısından böylece bir tartışma yararlı olacaktır.

Dörtüncüsü; Toplantı gündeminin merkezine tüzük sorunun çözümünü oturtmalıdır. Buna ek olarak Türkiye'ye çalışmaların taşınması için nelerin yapılabileceğini, biçim ve öze ilişkin tartışmaları kapsıyacak bir gündem maddesinin de konması gereklidir.

Yukarıda belirttiğimiz konular dışında daha önceki yazılarımızda da ifade ettiğimiz bir soruna deyinacağız.

Önceki yazılarımıza, cevabınızın yazılı olmasını talep etmiştir. Ancak bugüne dek bu konuda hiç bir yazılı cevap gelmemiştir. Bu talebimizi tekrar ediyoruz.

THKP-C (Acilciler)

Merkez Komitesi

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ (FKBDC)

21/Kasım/1982

Yoldaşlar,

8 Kasım 1982 tarihinde sizlere iletmiş olduğumuz yazıda, örgütümüzü ilgilendiren olaylara ilişkin yayınlanması kararlaştırılan ve bizlere taslağı gönderilen bildiri hakkında görüş ve eleştirilerimizi iletmiştik. Eleştirilerimizin dikkate alınması halinde komitenizin böylesi bir kararı hayata geçirme yetkisine sahip olmadığını belirtmiştik. Buna rağmen, bildirinin dağıtıldığına tanık olduk.

Davranışınızı protesto ettiğimizi ve böylesi bir bildirinin Cephemizi bağlamayacağını bildirmek isteriz.

Ayrıca dağıtılan bildirinin komiteyi dahi bağladığından şüpheliyiz. Bu konuda yazılı cevap isteyen önceki yazışmalarımıza halen cevap gelmemesi şüphelerimizi doğrulamaktadır.

Bilinmesi gereken şey, komite eğer resmi bir yetkiye sahip değilse, ki değildir, böylesi bir karar kalkışmasıdır. Komite konuya ilişkin oybirliğine varamamışsa, bildirideki görüş ancak ilgili tarafın adıyla yayınlanabilir; eğer ilgili diğer üyelerin görüşlerini hiç sayarak komite adına bildiriyi dağıtıyorsa, burada cephe olayına ters düşmek bir yana tümüyle sakat tekelci bir mantık olayıyla karşı karşıyayız demektir. Böylesi bir işleyiş seyirci kalanlarında suç ortağı olduğu unutulmamalıdır. Bütün bunlar yanı sıra komite üyeleri kendi örgütlerinin elemanları olarak davranmakta sorunun çözümünde bu yöntem esas alınmaktadır. Bu ise oldukça hatalıdır. Hakkımızda dağıtılan bildiri bir anlamıyla böylesi bir eğilimin ürünüdür. Eğer sizler yürütme komitesi olarak seçilmişseniz bir organ gibi davranmak zorunda olduğunuzu da bilmeniz gerekiyor. Çoğunluğun kararına azınlık uymalıdır. Organ işleyişi bunu gerektirir. Komiteniz bizi ilgilendiren bildiride bu basit kurala bile uymamıştır. Bu eğilimlerin, başka kararlara etki etmesi halinde ciddisorumların doğacağını şimdiden bildirmek isteriz. Komite üyeleri örgütlerinin elamanı olarak çalışacak olurlarsa, hiç bir Cephe üyesi örgütün sorumluluğunu üstlenemez. İnaniyoruz ki hiç bir Cephe örgütü, başka örgüt elemanını kendi adına sorumlu görme ihtiyacı duymaz, böylesine eğilimleride kabul edemez. Yürütme komitesi siyasal bir örgütün organı olmak durumundadır, başka değil.

Biz THKP-C (Acilciler) protestomuzu şimdilik sizlere ve genel komiteye bildirmekle yetineceğimizi iletelim. Zira ilk elden Cephemizin bu tür aksaklıklarını kendi olumsuz yaklaşımlarına alet etmek isteyenlere karşı uyanık olmanın sorumluluğunu taşımak zorundayız. Komitenizin bu konuda daha da hassas olması gerektiğini bildiririz.

Selamlar

THKP-C (Acilciler)

Merkez Komitesi

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ YÜRÜTME KOMİTESİNE

Yoldaşlar,

İşbirlikçi tekelcilik, içinde bulunduğu bunalımdan sıyrılabilme amacıyla, işçi-çalışanların emek değerini talan etme yöntemlerine bir yeni uygulama daha katmış ve çabasında bulunmaktadır. Çöken ekonomiyi "istikrara" kavuşturma adı altında, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın sırtına sürekli zam ve daha değişik soygun yöntemleri kullanan işbirlikçi tekelcilik, şimdi de "Serbest Bölgeler" kisvesiyle işçilerin, emekçilerin yurdunu karşılıksız parselleme yönünde yıllardır gündeminde tutulan girişimi, canlandırmaya koyulmuştur. Son olarak faşist cunta Başbakan'ı Bülent Ulusu'nun, İzmir'de tekelci sanayici ve tüccarlarla yaptığı mülakatta, "Serbest Bölge" uygulamalarının faşist hükümet adına resmi açıklamasını yapmıştır.

Yaşanılan dönemde, Türkiye toplumunun gidişatının ne yönde ve aşamada olduğunu gösteren işbirlikçi tekelciliğin bu girişimine karşı, biz THKP-C (Acilciler) olarak, FKBDC Yürütme Komitesi'ne, gerçekleştirilmesi gereğine inandığımız şu öneri ileletiriz:

1- Öncelikle, FKBDC Yürütme Komitesi'nin bu konuya ilişkin bir bildiri yayımlanması.

2- FKBDC üyesi tüm siyasi örgütlerin, kendi Merkez Yayın organlarında konuyu temaları yönünde bir kampanyanın başlatılmasına ilişkin, FKBDC Yürütme Komitesi'nin sözkonusu örgütlere öneride bulunması.

3- Güncel siyasi görev olarak Ocak ayının son haftalarını, "Türkiye kiralık değildir, olamazda."

"Bu topraklar işçilerin ve emekçi halkındır, başkası tasarruf edemez." şiarlarıyla değerlendirilmek olumlu olur kanaatindeyiz.

THKP-C (ACILCILAR)
MERKEZ KOMİTESİ

13/1/1983

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ (FKBDC) YÜRÜTME KOMİTESİ'NE

Yoldaşlar,

Sizlere daha önce 31 Mart katliamı ile ilgili açıklama yapılması talebiyle 31 Mart'ta bulunmuştuk, ancak bu güne dek hemen hiç bir önerimiz işlem görmemiş olma sı nedeniyle yazmadık. Oysa 31 Mart Kızıldere direnişi Cephemizin ilkeleri ile uyumlu bir direnişti. Ayrıca Türkiye sınıf savaşımının ilk anti-faşist direnişi de işimiydi. Bunu önemli işlemek yerinde olurdu.

1 Mayıs işçi bayramı için de öneride bulunacaktık. Ancak sizler, en azından böylece uluslararası bir bayramda bizlerin önerisine gerek kalmadan gerekeni yaparsınız düşüncesiyle öneride bulunmadık. Ancak bu konuda da kayıtsız kalmadık. Cepheye katılanlar adına Yürütme Komitesi'nin tutumu anlaşılır gibi değil.

Güç olalım da öyle yapalım mantığı, güç olmaya hiçbir zaman götürmez. Güç olma şunu basit gibi gelse de bu tür pratik propaganda faaliyetini kapsayan çalışmalar bütününde oluşur.

Burada son gelişmelere ilişkin bir öneri iletmek istiyoruz.

Türkiye'de siyasi gelişmeler hızlanmış bulunuyor. Partiler kamaşa çıktı, seçim konusu çıkmak üzere, seçim tarihi belirlendi. Birbiriyle sıkı sıkıya ilişkili olan gelişmelere dikkat çekecek, ayrıntıya düşmeden bir açıklamada bulunulmalıdır. Cephe programı, çerçevesinde, Genel Komite III. toplantısına girmeden açıklamayı yapmak mümkündür. Bildiri, basın açıklaması vb. tür propaganda çalışması örgütle nebilir.

Egemen sınıfların tüm toplum kesimlerini etkileyecek kararlar karşısında ses siz kalmak, Cephenin gelişimi için yararlı olamaz. Cephe çekim merkezi olmak istiyorsa dinamik bir siyasal çaba içinde olmak zorundadır. Bunun başka yolu yoktur. Bu, salt eylem olarak da kavranmamalıdır.

Ayrıca, yaklaşık 6 Mayıs dolayısıyla, Deniz, Hüseyin ve Yusuf yoldaşların anısına faşizme karşı mücadeleyi örnekleyecek doğrultuda, bildiri, afiş ya da başka değişik bir çalışma içine girilmesini öneriyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar, devrimci selamlar.

04 Mayıs 1983

THKP-C (ACİL ELM)

Merkez Adres: 1231

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ (FKBDC) YÜRÜTME KOMİTESİNE

Yoldaşlar,

Orta-Doğu gelişmelerini, hepimiz yakından takip ediyoruz. Zira bölgemizdeki her gelişme ülkemiz devrimini dolayısızl etkilemektedir.

İsrail'in giriştiği ilhakçı, katliamcı ve insanlık dışı faaliyetler bundan bir yıl önce Güney-Lübnan'ın işgaliyle belirli bir yere gelmişti. Bu olay aynı zamanda Orta-Doğu güçler dengesinin emperyalist gericilik lehine değişmesinde temel bir rol oynamıştır. Bu gün dengenin daha da sağlamlaştırılması için Lübnan gerici yönetimine de, İsrail-ABD baskısıyla, anlaşma imzalatılarak boyun eğdirilmiştir.

Anlaşmanın, ABD başta olmak üzere emperyalist güçlerin bölge - mizde Çevik Kuvvetleri yerleştirme planlarıyla tam uyumlu ve bir ana halka olduğu aşikardır. Aynı planın bir ucu Türkiye Kürdistanında uygulanmaya geçirilmiş, ilk tatbikatlar da başlamıştır.

Cephesizin, emperyalistlerin global planlarını adım adım inşa etmeleri karşısında sessiz kalması düşünülemez.

Cephe, gerçek anlamda bir cepheye dönüştürülebilmesi için siyasi perspektiflerini gelişen her olayda işlemek zorundadır. Bu zorunluluk cephe üyeleri adına seçilmiş olan siz, Yürütme Komitesi'nin omuzlarında bulunuyor. Bu yükü üstlenmekle karşı karşıyasınız Programı ve çalışma tarzı netlik kazanmış bir cephenin sessizliği anlaşılır bir şey değildir.

Önerimiz; olayı sıcaklığında işlemektir. Lübnan-İsrail-ABD arasında gerçekleşen ve ülkemiz devrimi ile bölge güçler dengesini geriler lehine yapılan anlaşmayı protesto etmek; Lübnan devrimci hareketleriyle dayanışmamızı, İsrail saldırganlığına karşı koyuşta tüm devrimci güçlerin yanında olduğumuzu ilan etmemiz gerekiyor. Bu konuda cephemiz adına açıklama bekliyoruz. Sessizlik olumsuzunu onaylamaktır.

Devrimci selamlar.

20 Mayıs 1983

THKP-C (KASIM ÖZALP)
MERKEZ KOMİTESİ

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ (FKBDC) YÜRÜTME KOMİTESİNE

Yoldaşlar,

Bir önceki önerimizi, daha öncekilerin akibetine uğrattınız. Önerilerimizi yeline getirmeyen, tartışmayan tutumunuz Cephemiz açısından tehlikeli bir tutumdur. Neden ve gerekçesi olmayan bu tutumu çürüme olarak değerlendirmekten başka şey kalmamıştır. Dikatinizi çekeriz.

Bir önceki önerimizde, Lübnan'da İsrail'le Lübnan arasında yapılan anlaşmanın Çevik Kuvvetlerin bölgemize yerleştirilmesiyle ilgisine dikkat çekmiş, sizlerden de Cephemiz adına bir açıklamada bulunmanızı istemiştik. Ayrıca bunun Türkiye'de yerleştirilmeye çalışılan Çevik Kuvvetlerle ilgisini belirtip son tatbikat girişimlerini hatırlatmıştık. Zira Çevik Kuvvetler olayı sadece bir ülke sorunu değil, bölge ve özellikle Kürdistan devrimci hareketine yönelik global planın bir unsurudur. Burada bir önceki, 20 Mayıs 1983 tarihli öneri yazımızda dikkatinizi çekmiştik.

Bunca öneriler ile neden sadece biz sizi rahatsız ediyoruz ? Bunun tek bir nedeni var; On yılların çabaları ve birikimleri, ayrıca küçümsenemez bir dinamik olan halkların birlik eğilimlerinin üzerine kurulan cephemizin öncülüğü içindir ; siyasal öngörülülülüğü içindir; siyasal perspektifimizin her gelişmede kendini göstermesi içindir; devrimin örgütlenmesi içindir; pratik bir adım için devrimci siyasal hat ve görüşün somut elemanlarını oluşturmak içindir;...

Önerilerimiz gündeminize bile alınmamıştır. Kim bilir okumamışsınızdır. Ama bakın; aradan yalnız 7 gün geçti; Türkiye'de yerleşen Çevik Kuvvetler, bir önceki öneride dikkatinizi çektiğimiz tatbikatta Türkiye Kürdistanı'yla da yetinmeyip, Irak Kürdistanı'na geçerek Kürt halkını ve savaşçılarını katletmek üzere iki (2) Tugay'ını taarruza geçirdi; birçok Kürt devrimcisi katledilip, halk bin kat daha çığnandı. İşaret ettiğimiz tehlike ete-kemiğe büründü. Bu, önerilerimize kayıtsız tutumun acı da olsa bir cevabı olsa gerek.

Cephemiz siyasi bir örgüttür. Dolayısıyla siyaseti olmalıdır. Yoksa, tabutu bekleyen cesetten başka anlamı olmaz. Önerilerimiz ve başka yoldaş örgütlerden gelen önerilerle ilgili olmalısınız. Cepheyi canlandırmanın yolu buradan geçer. Ve ancak Cephe böylece pratik görevler üstlenebilir; pratik geliştirebilir; öncü olabilir.

Bu konuda işleriniz çoksa, bizler görev alırız. Cephemizin dünya ve yurt olaylarını anında yorumlayıp tavır belirleyen organizasyonunu görevlenebiliriz. Çalışmalarımızın sonuç onayı için sizlere sunar, hiyerarşiyi daha da canlandırır, varlık yaparız. Bu öneriyi ciddiyetle ifdelemenizi ve cevaplamanızı isteriz. Böyle bir görev için Genel Komite onayından geçerek kesinleşen Cephe programı ve çalışma tarzı temel yol göstericidir. Bu yüzden hiçbir özgün kaygıya yer olmamalıdır.

Ayrıca,

Askeri faşist Türk ordusunun son olarak 27 Mayıs 1983'te Irak Kürdistanına da kapsayan katliam girişimini protesto etmenizi ve pratikleşebilir tepkileri organize etmenizi öneriyoruz.

27 Mayıs 1983

THKP-C (AÇILCILAR)
Merkez KOMİTESİ

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA KOMİTESİ

EUROPE COMMITTEE OF THE UNITY FOR DEMOCRACY IN TURKEY
COMITE D'EUROPE DE L'UNITE POUR LA DEMOCRATIE EN TURQUIE
EUROPAKOMİTEE DER EINHEIT FÜR DEMOKRATIE IN DER TÜRKEI

Demokrasi İçin Birlik Federal Almanya Komitesi (DİB-FAK)
Oststr.135 4 Düsseldorf 1 Tel.0211/325759

Mit dem Putsch am 12 September 1980 wurden auch die letzten der sowieso stark eingeschränkten demokratischen Rechte und Freiheiten gänzlich und auf eine furchtlose Weise aus dem Weg geräumt. Das Parlament ist aufgelöst. Die Arbeit der politischen Parteien ist gestoppt. Der Imperialismus und die Monopolbourgeoisie setzen nun ihre politischen Aktivitäten durch eine Militärdiktatur fort. Die fortschrittlichen Gewerkschaftsorganisationen unserer Arbeiterklasse, DISK und die in ihr vereinigten Gewerkschaften dürfen ihre Arbeit nicht mehr ausüben. Die Menschenrechte, die durch internationale Abkommen gesichert sind, werden mit den Füßen getreten. Die Internierungszeit ist auf 90 Tage ausgedehnt. Am 11 September 1980 waren 60.000 fortschrittlich-revolutionäre Linke interniert. Heute kamen schon 30.000 hinzu.

Nach dem Militärputsch vom 12. September finden noch barbarischere und menschenunwürdigere Folterungen als in der 12. März Ära statt. Der Buchverleger İlhan Erdost wurde auf brutale Weise vor den Augen seines Bruders mit Gewehrkolben erschlagen. Die Unterdrückung im türkischen Kurdistan sind jetzt noch erbarmungsloser. Die Massenverhaftungen und Massenmorde haben zugenommen. Rassistische, chauvinistische und nationalistische Politik wird ausgedehnt.

Nach dem Militärputsch am 12. September wurden als erstes die Streiks gestoppt und das Recht auf Streik wurde aufgehoben. Die Lohnerhöhungen von 110-150 %, die bei den Tarifgesprächen in den bestreikten Arbeitsstätten von den Arbeitgebern zugestanden worden waren, wurden nach dem Verbot der Streiks auf 70 % begrenzt, wobei die meisten noch gar nicht ausgezahlt sind. Dieser Militärputsch wird der Arbeiterklasse und den gesamten werttätigen Massen und fortschrittlich-demokratischen, vaterlandsliebenden Kräften nichts anderes als noch mehr antidemokratische Unterdrückung, die Aufhebung der Menschenrechte und Freiheiten, die Zunahme der nationalen Unterdrückung des kurdischen Volkes, die Verstärkung der Versklavungsketten des Imperialismus bringen. Um den Charakter des Militärputsches vom 12. September zu bestimmen, müssen wir besonders die Differenzierungen in der Bourgeoisie, die Entwicklung der Monopolisierung und das Ausmaß und Gründe der ökonomischen Krise des türkischen Kapitalismus in den letzten 20 Jahren beachten. Der türkische Kapitalismus befindet sich seit einer langen Phase in einer tiefen ökonomischen Krise. Diese Krise trägt die Zeichen der schweren Wirkungen der allgemeinen Krise, in der sich kapitalistisch-imperialistisches System befindet. Aber die eigentliche Quelle der Krise des türkischen Kapitalismus ist rückständige und abhängige Industrialisierung des Landes. Die Industrie, die bis zu 55 % an den Import gebunden ist, weil ihr stark subventionierten Grundstoffindustriestämme fehlen, ist heute am Ende ihres Weges.

Da die Industrie mit geringsten Einheiten und Investitionen den größten Gewinn zu erzielen versucht und daher zu einer Konsumgüterproduktion neigt, steht sie heute vor einem eingeschränkten Markt. Die rückständige und abhängige Industrialisierung kann sich nur dem Inlandsmarkt zuwenden und durch stränge Zolleinschränkungen geschützt, wodurch die Monopolbourgeoisie daran gehindert wird den größten Gewinn zu erzielen. Daher versucht die Monopolbourgeoisie ihre Gewinne durch die Forcierung der Produktion und Erhöhung der Preise zu erzielen. Während die Inflation steigt und Verteilung des Realeinkommens ungerechter wird, ist ein Ausweichen der Monopolbourgeoisie mit der heutigen Industrie auf ausländische Märkte und gleichzeitig an die Sicherung ihres hohen Gewinnes auf dem inländischen Markt nicht möglich.

Das ökonomische Modell welches der Imperialismus für die Türkei vorsieht und die Programm der Monopole, um die Krise zu bewältigen ohne auf ihre hohen Gewinne verzichten zu müssen, bewirken einerseits eine Verschärfung der Polarisation der Klassen, und andererseits eine Vergrößerung der Differenzen in der Bourgeoisie. Deswegen braucht die Monopolbourgeoisie seit langem eine Politik und ein Regime, welches einerseits eine Vergrößerung der Unterdrückung der Arbeiterklasse und den Werktätigen Massen, und andererseits eine Befestigung ihrer Hegemonie auf die anderen Schichten der Bourgeoisie erlauben. Das Regime, welches die Monopole brauchen, ist-egal in welcher Form- der Faschismus. Man kann die Entwicklung des Faschismus in der Türkei in der Monopolisierungsphase außerhalb des ökonomischen und politischen Programms der Monopole nicht betrachten.

Das Vorhaben, die Krise des rückständigen türkischen Kapitalismus, der vom Imperialismus abhängig ist, durch noch mehr Ausbeutung, Unterdrückung und Ungerechtigkeit zu bewältigen und dafür die bürgerliche Demokratie durch ein faschistisches Regime zu ersetzen, ist nicht mit der Monopolbourgeoisie begrenzt. Die Monopolbourgeoisie ist nur ein Bein des Faschismus.

Das andere Bein des Faschismus ist der Imperialismus, der in seiner kriegerischen Politik der Türkei wichtige Aufgaben einräumt. Nach den Revolutionen im Iran und in Afghanistan, ist die Wichtigkeit der Türkei im Hinblick auf die Interessen des Imperialismus im mittleren Osten gestiegen.

Der Militärputsch vom 12 September 1980 ist die Synthese aus den sich überlappenden Interessen und dunklen Pläne des Imperialismus und der Monopolbourgeoisie, und ihrer Einsicht, daß die bürgerliche Demokratie und das Parlament für sie nicht mehr funktionsfähig ist. Aus diesen Gründen trägt der Militärputsch vom 12 September einen faschistischen Charakter.

Man darf die Lage der Militärdiktatur zum Imperialismus und zu der Monopolbourgeoisie und das Vorhaben, den bürgerlich-demokratischen Staat durch einen faschistischen Staat zu ersetzen, nicht außer Acht lassen. Man muß diese Tatsache, die auf den faschistischen Charakter der Militärdiktatur hinweist, sehr genau betrachten.

Es ist nicht zu übersehen, daß die Junta ihren wahren Charakter durch verschiedene Manövern, zu verstecken versucht. Auch die Gegebenheit, daß die Militärdiktatur, die Führer der faschistischen MHP verhaftet und sie vor das Gericht stellt, muß vorsichtig gewertet werden. Der Grund für das Vorgehen der Junta gegen die MHP ist, daß der Imperialismus und die Monopolbourgeoisie einen Umsturz, der zu einem Bürgerkrieg führen kann, für unzuverlässig und riskant halten. Die faschistische MHP, die für die Unterdrückung der Arbeiterklasse und für die Schaffung der Grundlage des Militärputsches durch den von ihr organisierten Terror unterstützt wurde, wurde zu einem Faktor eines möglichen Bürgerkrieges, der für den Imperialismus und der Monopolbourgeoisie als riskant anzusehen war. Wenn man die Verbindungen der MHP zu den Streitkräften bedenkt, kann man verstehen, daß MHP für einen Putsch, der in einer Befehlskette ablaufen sollte, zu riskant war. Aus diesem Grunde wurde die MHP vorerst aufs Eis gelegt. Man kann es auch daran erkennen, daß vor dem Putsch gegen MHP gar nichts unternommen wurde, obwohl gegen sie viele Anzeigen vorlagen und obwohl schon vor dem 12. September der Ausnahmezustand war.

Auf allen diesen ökonomischen und politischen Gründen konkretisiert sich die Aufgabe sich von dieser Militärdiktatur, deren Ziel die Errichtung eines-in welcher Form auch immer- faschistische Staates ist, zu befreien und den Faschismus zu besiegen.

Die wichtige demokratische Aufgabe ist jetzt die Befreiung des Landes von dieser faschistischen Militärdiktatur und ihrer antidemokratischen Verfügungen, sowie die Gründung der gemeinsamen Macht alle antifaschistischen und gegen die Militärdiktatur kämpfenden Kräfte und politischen Bewegungen, um eine Ordnung mit einer demokratischen Verfassung für die Werktätigen, revolutionären und demokratischen Masse.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA KOMİTESİ

EUROPE COMMITTEE OF THE UNITY FOR DEMOCRACY IN TURKEY
COMITE D'EUROPE DE L'UNITE POUR LA DEMOCRATIE EN TURQUIE
EUROPAKOMITEE DER EINHEIT FÜR DEMOKRATIE IN DER TÜRKEI

22 Temmuz 1980

TÜRKLER'E SIKILAN KURŞUN İŞÇİ SINIFIMIZA SIKILMIŞTIR!

Türkiye'de açık dikta rejimine zemin hazırlamak üzere her ay 500'e yakın yurtseverin kanına giren faşist terör çeteleri, 22 Temmuz 1980 günü Türkiye saatiyle 10'da, Türkiye Maden İş Sendikası Genel Başkanı Kemal Türkler'i de silahla tarıyarak öldürdüler.

Türkler'in faşist namnlulara hedef alınmasının özel bir anlamı vardır:

-Türkler, 60 000 üyeli Türkiye Maden İş Sendikası'nın 1954 yılından beri Genel Başkanlığını yapmakta olup, 1961 yılında Türkiye İşçi Partisi'nin, 1967 yılında da Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun kurucuları arasında yer almıştır. Ayrıca, kuruluşundan 1978 yılı sonuna kadar 11 yıl süreyle DİSK'in Genel Başkan'lığını yapmıştır.

-15-16 Haziran 1970'de sendikal hakları savunmak üzere girişilen büyük işçi direnişinden ötürü tutuklandığı gibi, 12 Mart 1971'i izleyen askeri baskı döneminde de tekrar tutuklanarak askeri mahkemelerde yargılanmıştır.

-Türkler, son olarak, Türkiye Maden İş Sendikası'nın bu yıl yapılan genel kurulunda Enternasyonal Marşı söylendiği için arkadaşları ile birlikte yeniden tutuklanmış ve askeri mahkemeye verilmiş bulunuyordu.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA KOMİTESİ, Türkiye İşçi Sınıfı Hareketi'nin önderlerinden Kemal Türkler'e kastedenleri ve tutumlarıyla onlara bu cesareti verenleri lanetler, tüm demokrasi güçlerini Faşist terör ve baskılar karşısında Türkiye İşçi Sınıfı'yla ve halkıyla dayanışmaya çağırır.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK
AVRUPA KOMİTESİ

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK BELÇİKA ÖRGÜTÜ'NÜN KONGRESİ YAPILDI

Kongre, "DİB'in Avrupa'daki Türkiyeli devrimcilerin oluşturduğu anti-faşist mücadele örgütü olması" ve "tek bir anti-faşisti bile dışlamayan bir cephe anlayışının geliştirilmesi" gerektiğine oybirliğiyle karar verdi. Çalışmaları üyeler tarafından oybirliğiyle aklanan DİB Belçika Komitesi yeniden aynı göreve seçildi.

Demokrasi İçin Birlik örgütü içerisinde bazı TİP yöneticilerinin müdahaleleriyle ortaya çıkan bunalıma bir çözüm bulmak üzere DİB Avrupa Komitesi, ülke örgütlerinin kongrelerini Eylül ayı içerisinde yapmalarına ve yeni seçilecek yönetici ve delegelerle DİB Avrupa Olağanüstü Kongresi'nin toplanmasına karar vermiş bulunuyordu.

Bu karar uyarınca, Demokrasi İçin Birlik Belçika Örgütü'nün Olağanüstü Kongresi 10 Eylül 1981 perşembe günü Brüksel'deki örgüt lokalinde yapılmıştır.

DİB Avrupa Komitesi üyesi İnci Tuğsavul'un başkanlığında toplanan kongrede çalışma ve hesap raporları okunduktan sonra, örgüt içinde beliren sorunlar üzerine görüşme açılmıştır. DİB Avrupa ve Belçika komiteleri başkanı Doğan Özgüden'in gelişmeleri özetlemesinden sonra örgüt üyeleri bu konudaki görüşlerini belirtmişler, örgütün bağımsız anti-faşist bir mücadele örgütü olması gerekliliğini vurgulamışlardır.

Bu görüşlerin ışığında DİB Belçika Örgütü Kongresi, aşağıdaki önerilerin DİB Avrupa Olağanüstü Genel Kurulu'na götürülmesine oybirliğiyle karar vermiştir:

"1. DİB, Avrupa'daki Türkiyeli devrimcilerin oluşturduğu anti-faşist bir mücadele örgütüdür.

"2. Türkiye'deki faşist diktatörlüğün yıkılması, herşeyden önce Türkiye topraklarında verilecek politik, ideolojik, ekonomik ve örgütsel bir mücadele sorunudur.

"3. Bu mücadele, Türkiye işçi sınıfının önderliğinde tüm anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-şovenist güçlerin Tek Cephe'sinin oluşturulmasıyla başarıya ulaşacaktır.

"4. Bu mücadelede başı çekecek Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin birliğinin henüz gerçekleştirilemediği bir gerçektir. Bu bakımdan Türkiye anti-faşist devrimci mücadelesinde başarının temel koşullarından birinin de, işçi sınıfının politik hareketinin birliğinin sağlanması olduğu kuşkusuzdur.

"5. İşçi sınıfının politik hareketinin birliği, sekte bir anlayış içerisinde sadece belirli siyasal grupların birliği değil, tüm devrimci kadroların ilkel birliği sorunudur.

"6. İşçi sınıfının siyasal birliğinin kalıcılığı ve başarısı, her türlü sağ ve "sol" sapmalara karşı olduğu kadar, Türkiye burjuvazisinin ideolojisi olan Kemalizm'in işçi sınıfı hareketini etkilemesine karşı da ödünsüz mücadele verilmesine bağlıdır.

"7. Türkiye devrimci hareketinin tüm kadrolarının istisnasız 12 Eylül'de yenilgiye uğradıkları gerçeğini kabul ederek, yeni dönemdeki birliğin ve mücadelenin başarısı için gerçekçi değerlendirmeler yapılmalı ve bu özeleştirisi ışığında yeni dönemin mücadele hedef ve yöntemleri belirlenmelidir.

"8. Bu birlik anlayışından hareketle tek bir anti-faşisti dahi dışlamayan bir cephe anlayışı geliştirilmelidir.

"9. DİB Avrupa Kongresi, bu mücadelenin Avrupa kesiminde sorumluluk taşıyan bir örgütün en üst kurulu olarak, yukarıdaki tesbitler ışığında statü, program ve temel belgelerini yeniden değerlendirmelidir."

Kongre sonunda DİB Belçika Komitesi'nin oybirliğiyle aklanmasından sonra aynı komite yeniden göreve seçilmiştir. Yeniden seçilen DİB Belçika Komitesi şu şekilde görev bölüşümü yapmıştır: Başkan Doğan Özgüden, Sekreter Yiğit Bener, Sayman Deniz İşsever.

Kongre, ayrıca, DİB Avrupa Olağanüstü Genel Kurulu'na delege olarak Hüseyin Çelik ve Salahattin Uyar'ı seçmiştir.

DİB BELÇİKA ÖRGÜTÜ "LE DRAPEAU ROUGE" ŞENLİĞİ'NE KATILDI

DİB Belçika Örgütü, DİB Avrupa Komitesi'nin de desteğiyle, bu yıl 5-6 Eylül tarihlerinde Brüksel'de yapılan "Le Drapeau Rouge" (Kızıl Bayrak) Şenliği'ne etkin biçimde katılmıştır.

10 metre genişliğinde "Faşist diktatörlük altındaki tek Avrupa Ülkesi: Türkiye" flaması altında açılan iki standdan birinde Türkiye'deki faşist baskıları ortaya koyan Türkçe, Fransızca, Flamanca, İngilizce yayınlar teşhir edilmiş, DİB rozetleri ve hatıra eşyaları satılmıştır. Diğer standda ise başta döner kebab olmak üzere Türkiye yiyecekleri sunulmuştur.

Belçika Komünist Partisi'nin günlük yayın organı olan "Le Drapeau Rouge"nın düzenlediği şenliğe katılan binlerce Belçikalı devrimci ve demokrata Türkiye'deki durum hakkında ayrıntılı bilgi verildiği gibi, şenlikte stand açan diğer ülkelerin işçi sınıfı partilerinin ve demokratik örgütlerinin temsilcilerine de Türkiye halklarının anti-faşist mücadelesi hakkında açıklamalarda bulunulmuştur.

DİB BELÇİKA KOMİTESİ'NİN FRANSIZCA "12 EYLÜL RAPORU" DÜNYA KAMUOYUNA SUNULDU

12 Eylül 1980 kara darbesinin birinci yıldönümü dolayısıyla DİB Belçika Örgütü, DİB Avrupa Komitesi Basın Sekreterliği'nin de işbirliğiyle, "FAŞİST DİKTATÖRLÜK ALTINDAKİ TEK AVRUPA ÜLKESİ: TÜRKİYE" isimli Fransızca bir dosya yayınlamıştır.

12 Eylül darbesinin bir analizi ile bir yıllık bilanço onun verildiği raporda, ayrıca, DİB Avrupa Komitesi'nin çeşitli açıklamaları ve Avrupa basınında darbe ile ilgili olarak yayınlanmış çeşitli yazılardan seçmeler yer almaktadır.

Öte yandan, Belçika'da kurulu Info-Türk Ajansı da, "Türkiye'de faşist askeri diktatörlüğün bir yılı" isimli biri Fransızca, biri Flamanca, iki belge yayınlamıştır.

Bu belgeler, DİB Avrupa Komitesi'nin 12 Eylül'ün yıldönümü dolayısıyla yayınladığı bildiri ile birlikte gerek 5-6 Eylül 1981 tarihlerinde yapılan Le Drapeau Rouge Şenliği'nde, gerekse 10 Eylül'de Uluslararası Basın Merkezi'nde "Türkiye'de İnsan Haklarının Savunulması İçin Belçika Komitesi"nin düzenlediği basın toplantısı sırasında basın mensuplarına ve demokratik kuruluşlar temsilcilerine sunulmuştur.

DİB

OLAĞANÜSTÜ AVRUPA
GENEL KURULU
PARİS - 22 KASIM 1981

demokrasi için birlik

union pour la démocratie en turquie
union for democracy in turkey
union für demokratie in der türkei
unie voor democratie in turkije

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK AVRUPA OLAĞANÜSTÜ GENEL KURULU'NUN KAMUOYUNA AÇIKLAMASI

22 Kasım 1981 Pazar günü Paris'te toplanan Demokrasi İçin Birlik Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, gerek Türkiye'deki genel politik gelişmeleri, gerekse örgütümüz içerisinde son zamanlarda dışarıdan müdahalelerle meydana gelen sorunları görüşmüş, şu hususların kamuoyuna açıklanmasına karar vermiştir.

I. Türkiye halkları ve özel olarak da Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitleler, 12 Eylül 1980 darbesiyle yönetime el koyan faşist askeri diktanın yıkılması mücadelesi içindedir.

Şurası bir gerçektir ki, emekçi kitlelerin canı ve kanı bahasına bağımsızlığın kazanılmış ve cumhuriyet rejiminin yaratılmış olmasına rağmen, Türkiye hiçbir zaman gerçek bir demokratik düzene sahip olamamış, tüm "batılılaştırma" iddialarına rağmen, egemen sınıflar evrensel insan haklarına hiçbir zaman saygı göstermemişlerdir. İnsan haklarının ayaklar altına alınması, bugün olduğu gibi, zaman zaman sınıfsal ve ulusal baskıyı en üst düzeye ulaştıran açık faşizm uygulaması biçimine dönüşmüştür.

Bu objektif gerçekliğin yanı sıra, demokrasi mücadelesinde öncülük misyonu taşıması gereken komünist hareketimizin, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri gerek siyasal planda, gerekse anti-faşist mücadele planında belirleyici ve sonuç alıcı bir güç halinde örgütlemek görevini yerine getiremediği de, bugün herkesin kabul etmek zorunda olduğu bir olgudur.

İşçi sınıfının siyasal örgütlenme sürecindeki hareketlerden biri olan Türkiye İşçi Partisi de, kuruluşundan bu yana geçen süre içerisinde kendi ideolojik, politik ve örgütsel bütünlük ve tutarlılığını sağlayamamıştır. Legalizm hastalığını bir türlü aşamayan parti, merkez yönetimindeki çoğunluk kesiminin tasfiyeci uygulamaları nedeniyle daha faşizmin tırmanış günlerinde örgütsel zaafa sürüklenmiştir.

Esasen, legalizm, teslimiyetçilik ve tasfiyecilik, Türkiye komünist hareketinin en önemli zaaf noktaları olmuştur. Bu zaaflardır ki, emperyalizmin ve burjuvazinin işçi sınıfına yönelik saldırılarının daha yıkıcı sonuçlar vermesine olanak hazırlamıştır.

II. Demokrasi İçin Birlik örgütü, komünist hareketimizin bir uzantısı olarak, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde dağınık birimler halinde ortaya çıkmıştır.

15 Haziran 1980'de Türkiye İşçi Partisi yönetiminin de müdahalesiyle merkezileşen Demokrasi İçin Birlik, 14 Şubat 1981'de yapılan 1. Avrupa Genel Kurulu'nda, TEK CEPHE anlayışına uygun, örgütsel bağımsızlığa sahip demokratik bir örgüt olmuştur.

Ne yazık ki, Türkiye komünist hareketinin yukarıda vurgulanan genel zaafıları, 12 Eylül sonrasında yurt dışına çıkan TİP yöneticileri tarafından bilfiil bu örgüte de musallat edilmiştir.

Örgüt statüsünde demokrasi cephesinin en geniş çevrelerin katılımıyla oluşturulması için mücadele öngörüldüğü halde, TİP yöneticileri, üyelerin disiplin anlayışından yararlanarak etkileyebildikleri bazı DİB birimlerini kendi parti içi tasfiyeci uygulamalarına alet etmek suretiyle, partinin en yüksek kademesindeki muhaliflerini dahi anti-faşist hareketten dışlamada kalkışmışlardır.

TİP yöneticileri, ayrıca, "bilimsel sosyalist platformdaki partilerin teklesmesi" adına, devrimci mücadele faktöründen ziyade, özünde Türkiye burjuvazisine ve onun ideolojisi olan Kemalizm'e teslimiyeti esas alan bir siyasal görüşe ödün verme ve böylece partiyi ideolojik, politik ve örgütsel planlarda eritme sürecine girmişlerdir. Bu konuda, TİP yönetimindeki tüm kanatlar aynı oranda sorumludur.

Bu gelişim, DİB'in çeşitli ülke örgütlerinde farklı görüş ve tavırların benimsenmesine ve giderek merkezi otoritenin zayıflamasına yol açmıştır.

III. Yukarıda belirlenen tesbitlerin ışığında, DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu,

- a. DİB merkezi yapısının lağvedilmesine,
- b. Ülke örgütlerinin, bulundukları ülkelerin özel koşullarını da göz önünde tutarak, doğru gördükleri görüşler doğrultusunda anti-faşist ve siyasal mücadele görevlerini bağımsız olarak yürütmelerine,
- c. Ancak bu bağımsız yapılarıyla, bulundukları ülkelerde Türkiyeli demokrasi güçlerinin en geniş birlikteliğinin oluşturulması için aktif ve özverili çabalarını sürdürmelerine karar vermiştir.

IV. DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, ayrıca, örgütlerinin bu güne kadar edindikleri deneylerin ve genel doğruların ışığında tesbit ettiği şu gerçekleri de vurgulamayı görev savar:

1. 12 Eylül öncesinde unsurları yeterince belirlenmeden ortaya atılan işçi sınıfının siyasal hareketinin (komünist hareketin) birliği sorunu 12 Eylül Darbesi sonrası koşullarında yeni bir açıklık getirmek gerekmektedir.

Bugün Türkiye işçi sınıfının siyasal hareketi ne tek başına bir örgüt tarafından, ne de "bilimsel sosyalist platform"da yalnızca kendilerini gören üç parti tarafından temsil edilmektedir. Bugün ne nitel olarak, ne de nicel olarak hiçbir partinin veya partiler grubunun böyle bir iddiaya hak kazandıracak özelliklere sahip olmadıkları, bir yıllık faşist baskı uygulamasının sonuçlarıyla belli olmuştur. Şu halde, Türkiye işçi sınıfı siyasal hareketinin birliği, sadece üç partiyle sınırlı olmadığı gibi, onların başı çekmesi koşuluna da bağlı değildir.

Devrimci hareketimiz için geçerli tek KOMÜNİST PLATFORM vardır:

- İşçi sınıfının öncülüğünün tartışma götürmezliği,
- Örgütsel çalışmada demokratik merkezîyetçilik anlayışı,
- Proletarya enternasyonalizmi ve demokrasi güçlerinin uluslararası dayanışmasına saygı,
- Tek devrim sürecinde demokratik aşamanın stratejik öneminin kabulü,
- Birlik sürecinde eşitlik, karşılıklı güven ve saygı,
- Kürt halkının kendi yazgısını kendi belirleme hakkı çerçevesinde uygun göreceği örgütlenme ve mücadele biçimlerine saygı ve dayanışma.

Bu platformda yeralmak, kimsenin, hiçbir örgütün önceliğinde, ayrıca- lığında ve tekelinde değildir. Birlik olayını üç parti ile sınırlı görmekte direnmek, özünde birlik sürecini baltalayıcı bir tutumdur.

Yukarıda belirlenen ilkeleri benimsemiş her örgüt ve grubun bu platformda yeralma hakkı vardır.

2. Günümüz koşullarında cephe sorunu her zamankinden daha büyük bir önem taşımaktadır. Dünya pratiğinde de görüldüğü gibi, birleşik cephe, gerçek bir demokrasinin kurulabilmesi için tekel dışı tüm toplumsal sınıf ve

katmanları, bağımsızlık, özgürlük ve barıştan yana tüm çevreleri içeren yapılar olmak zorundadır. Bunun şu veya bu biçimde istisnası olamaz.

Geçen bir yıllık anti-faşist, demokratik mücadele pratiğinde, tüm demokrasi güçleri, cuntanın baskıcı niteliğini ve insan haklarının çiğnenmesini teşhir etmek, "demokrasiye dönüş" aldatmacası karşısında dünya kamuoyunu uyarmak, düşünme, ifade, siyasal, sendikal ve demokratik örgütlenme ve seçim özgürlüğünün, insanca yaşama hakkının eksiksiz sağlandığı, faşist örgütler hariç tüm siyasal partilerin özgürce kurulabildiği, Klirt halkı üzerindeki ulusal baskının kaldırıldığı bir demokrasi hedefi göstermek ve bu hedef uğrunda Türkiye halklarının verdiği mücadeleye dayanışma sağlamak konusunda ayrı ayrı, değişen etkinliklerde mücadele yürütmüşlerdir.

Günümüzün yakıcı sorunu, bugüne kadar ayrı planlarda birbirinden bağımsız olarak demokrasi mücadelesi yürüten tüm güçlerin, anti-empervalist, anti-faşist, anti-şovenist Tek Cephe'de birliğinin sağlanmasıdır.

Bu konuda dikkat edilmesi gereken en önemli nokta, anti-faşist birlik sorunu ile siyasal birlik sorununun birbirine karıştırılmaması, demokratik örgütlerin eylem ve giderek cephe birliği sorununun herhangi bir siyasal parti tarafından siyasal birlik planında pazarlık unsuru olarak kullanılmasıdır.

Anti-faşist birliğin oluşturulmasında, eşitlik, karşılıklı saygı ve iç işlere karışmama ilkelerine bağlılık, davatma ve zorlama değil, ikna ve gönüllü birlik yöntemlerinin uygulanması esas olmalıdır.

DİB Olağanüstü Avrupa Genel Kurulu, bu karara katılan örgütlerinin, yukarıda belirlenen ilkeler çerçevesinde siyasal birlik ve anti-faşist birlik mücadelesine en büyük özveriyle katkıda bulunacağını kamuoyuna ilan eder.

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK
OLAĞANÜSTÜ AVRUPA GENEL KURULU
BAŞKANLIK DİVANI

GÜN FAŞİZME KARŞI BİRLİK GÜNÜDÜR

Askeri faşist cuntanın Türkiye'de ve Kürdistan'da devrimci, demokrat, ilerici güçler üzerinde yürüttüğü baskı, terör ve işkenceler her geçen gün dozu biraz daha artırılarak, her geçen gün biraz daha insanlık dışı ve vahşice bir şekilde sürdürülüyor. Her gün yeni yeni tutuklamalar, işkenceler ve idam haberleri geliyor. İşkencehanelerde adam öldürmekten, hapishanelerdeki katliamlara, Kürt köylerindeki operasyonlara kadar uzanan faşizmin baskı ve terör zincirine yeni yeni halkalar ekleniyor.

Devrimci, demokratik toplumsal muhalefetin yok edilmesi, en küçük demokratik hak ve özgürlüklerin dahi ortadan kaldırılması amacıyla yürütülen faşizmin koyu karanlığı Türkiye'yi ve Kürdistan'ı bir bastan bir başa kaplamış durumdadır.

Kardeşler

Bir bütün olarak devrimci, demokratik hareketin yediği darbeler, aldığı yaralar büyüktür. Ama onarılmaz değil. Darbeleri atlatabilir, yaralarımızı sarabiliriz. Yenilen darbelerin atlatılması alınan yaraların sarılması ve faşizmin karşısına yaptıklarının hesabının sorulması için çıkılabilmesinin yolu tüm demokrasi güçlerinin tek bir yumruk, tek bir ses olabilmelerinden geçmektedir. Öldürülen yurtseverlerin, işkencelerin, katliamların, vatan topraklarının emperyalizme satılmasının hesabının sorulmasının, faşizmin koyu karanlığının parçalanmasının başka bir yolu, başka bir alternatifi yoktur.

işçi sınıfımızın, devrimci, demokratik güçlerin kurtuluşlarının umut ışığı olan faşizme karşı güçlerin eylem birliği yolunda yurt içinde

ve yurt dışında sürdürülen çalışmalar bir bütündür ve bu uğurda atılan adımlar tüm eksik yanlarına rağmen sevindiricidir, olumludur.

Bugün burada, faşist cuntanın idamlarına, işkencelerine ve Kürdistan'daki katliamlarına karşı biraraya gelmemiz, tek bir ses, tek bir yumruk olmamız demokrasi güçlerinin birliği yolunda yurtdışında yürütülen çalışmaların, atılan adımların bir somutlanması, bir göstergesidir. Hep birlikte attığımız bu adımı daha da geliştirmek, giderek eylem birliğini sürekli ve kalıcı hale getirmek yine hepimizin ortak görevidir.

Kardeşler

Gün, faşizme karşı birlik ve mücadele günüdür! Gün, faşizmin yaptıklarından hep birlikte tek tek hesap sorma günüdür! Öldürülen yurtseverlerin, yapılan işkencelerin, baskıların, Kürdistan'daki katliamların hesabını faşist cuntadan birer birer hep birlikte soracağız! Hep birlikte omuz omuza, tek bir ses, tek bir yumruk olarak faşizmin koyu karanlığını parçalayacak, devrimci-demokratik iktidarı kuracağız!

Yaşasın

eylem

birliği

demokrasi için birlik

federal almanya komitesi

Krippstraße 54
4000 Düsseldorf 1
Tel. 210 88 39

Not: Bilebikçiyi kadon ile övceden bu
yazı sığa pöndürülmeñi lâzımı. Eger gönderilme
mişse hata henüzden Hatırladığını kadon ile
Aptorhos ağı içermişse kaupa asılde. (Tarihke
yavulabilir.)

23/85

Sogslarınla

TÜSTAV

ASYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

"301 BİRLİK" ÜZERİNE

Anti-faşist program etrafında, işçi sınıfı başta olmak üzere faşizmle çıkarları çelişen tüm sınıf ve katmanların, muhtemel faşist diktatörlüğe karşı muhalefetlerinin, merkezi bir yapı otoritesinde örgütlenilememesinin, devrimci hareketin en önemli zaafı olduğu, inkar edilemez. Cepheleşme, 12 eylül öncesi dönemde Kürt ve Türk halklarının devrimci hareketten bekledikleri ilk eylem olmasına rağmen, bu gerçekleştirilemeyen bir eylem olarak kalmıştır. 12 eylül askeri faşist diktatörlüğünün kitleler nezdinde meşru görülmesini sağlamak, hiç değilse kitlelerin eylemsizliğine golaçacak ortamı oluşturabilmek kaygısında olan kodaman tekelci sermayeye karşı, onun 12 eylülün bahanelerini oluşturduğu dönemde mümkün ve gerekli olan anti-faşist cephe yaşamı geçirilememiştir. T.C. devletinin biçiminin değiştirilmesi için hazırlıklarını hızlandıran kodaman tekelci sermaye, Türk ve Kürt halklarının başına genaralleri musallat ederken, komünist ve devrimcilerin bölük pörçüklü günü çok iyi kullanmıştır. Aynı avantaj, faşizmi kurumlaştırmak ve kitle tabanı örgütlemek çabasında olduğu dönemde de, yani 12 eylül'den sonra da kodaman tekelci sermayenin kullanımında kalmıştır. Darbe gününden başlayarak, devletin biçimini baştan ayağa değiştirme faaliyeti içinde, Kürt ve Türk halklarına kan kusturan kodaman tekelci sermaye ve onun eli kanlı genarallerinin planlarına, eylemlerine

karşı gerekli cevabın verilememesinin objektif sebeplerinin yanında, devrimci hareketin hiç te üstünden atlanamayacak yanlışlar içinde olduğu bilinmelidir. Devrimci hareketin, anti-faşist mücadele sürecinde, mücadele birliğinin örgütlenmesi için çalışma anlamında, olumsuzdan fazla olumsuz faaliyet göstermeleri ve demokrasi mücadelesi görevlerini layıkıyla yerine getirmelerinin öneminin ağırlığını hafifletmekte, hiç bir bahanelendirme inandırıcı olmayacaktır.

12 eylül öncesi ve sonrasında, TKP(B), ortak düşmana karşı güçlerin birleştirilmesinin yakıcı önemini işaret etmekle kalmamış, anti-faşist cepheleşmenin engellerinin nasıl aşılması gerektiğine ilişkin yolları da göstererek, somut bir yöntem olarak, anti-faşist konferans önerisi yapmıştır. Bu önerimiz türlü bahanelerle onaylanmaktan kaçınılmıştır. Ancak komünistler anti-faşist harekete yönelik bütünleştirici, cepheleştirici, örgütleyici yaklaşımlarının ve çalışmalarının yanında, anti-faşist hareketin parçalanmasından bölünmesinden yarar umanların çabalarına karşı da kayıtsız kalamazlar. İşte bu cümleden olarak, kurulduğu açıklanan "sol birlik" isimli altılı blok ile ilgili olarak bu yazıyı kaleme almanın zorunluluğu duyulmuştur.

Askeri faşist diktatörlük Türkiye ve T.Kürdistanı toprakları üzerine bir karabasan örneği

çökmezden önce, devrimci harekette iki yanlış eğilimin sonuçta ayrı kapıya çıkan, iki ayrı örgütlenme, geliştirmeye çalıştıkları görüldü. Bunlardan birincisi politik gelişmenin yönünün demokratikleşme olduğu varsayımından yola çıkarak ve TKP'ye özgürlük sloganında somutlaşan benzeri görülmemiş bir icazete düşerek, "ulusal burjuvazinin" varlığı komik düşünce sinin de etkisiyle ortaya çıkan UDC girişimidir. Bu legalite tapıncısı yaklaşıma, çağırıldığı burjuva demokratların bile gelmediği ve iflâsı bilinir. İkinci eğilim ise politik gelişmenin yönünün iç savaş ve devrim olduğu varsayımından yola çıkarak Tek yol devrim sloganında somutlaşan, karşı-devrim güçlerinin hesaplarını dikkate almayan, kitlelerin ruh halindense hiç anlamayanların Direniş Komiteleri oluşturma çabaları olarak kendini göstermiştir. Her iki çabanın da bağırılarında dar grup çıkarları motivî barındırıldıkları ise sır değildir.

Kürdistan topraklarının Türkiye'deki parçasında ise Ulusal devrimci örgütlerin UDC girişiminin olumluluğu tartışılmaz. Ancak, emperyalizm ve sömürgeciliği memnun edencesine sonuçsuz kalması ciddi zaaftır. TKP, TIP, TSİP, DDKD arasında oluşturulan dörtlü platform, legalist örgütlenme ve mücadele şampiyonu olmaya çalışanların sonunun, anti-faşist kitle hareketi

nin dışına düşmek olacağına çok iyi örneklik etmiştir. Bu arada, 1980 yazında toplanan TKP(B) 1. Konferansı muhtemel darbenin yaklaştığı tesbitinden yola çıkarak, anti-faşist hareketin mümkün olduğu kadar geniş kesimlerinin biraraya getirilmesi amacıyla, yasa-dışı bir anti-faşist konferans toplanması doğrultusunda çalışma kararı alıyordu.

12 eylül askeri faşist diktatörlüğü ile birlik te devrimci hareket halklarımızın anti-faşist direnişini örgütlemek, yönlendirmek biryana, kendi örgütselliklerinin derdine düşmek zorunda kaldıkları bir bozgun yaşamıştır. Karşı-devrim karşısında, anti-faşist güçlerin yanyana gelmeleri zorunluluğunun mutlaklığını anlamak için halklarımızın yiğit evlatlarının önemli bir kısmının işkence, tutsak ve katledilmesi gerekmiştir. FKBDC girişiminin, oluşturulma biçimi itibarıyla odaklaşmaları körükleyici, programatik olarak anti-faşist güçler yelpazesini darlaştıran niteliği ve pratik işlevsizliği anti-faşistlerin yanyanalığını sağlamaktan ne kadar uzak olduğunu ortaya koymuştur. 1984 yılının başlarında 20 örgütün katılımıyla yapılan, merkezi güçbirliği amacına yönelik toplantılar ise, odaklaşmaların anti-faşistlerin cepheleşmesi önünde nasıl engel niteliği aldığını, en kör gözlere bile batacak derecede göstermiştir. Altılı blok namıyla tanınanlar daha önce imza attıkları metni ortada bırakarak çekilmekle,

odakların varolan güçbirliklerini de dağıtmak gibi bir misyonu olduğunu kanıtlamışlardır. Büyük iddialarla kurulduğu açıklanan "sol birlik" adını Türkiye ve Kürdistan proleteryası belki yeni duyuyor fakat ifade ettiği anlamla uzun zamandır tanışıyor. Birlikçilik adına burjuva kuyrukçuluğu ve sosyal şövenizm ile birlikte tüm anti-faşist güçlerin tek cephede birleşmeleri yolunun tıkanması, işte "sol birlik" adının kitlelerde çağrıştıracaklarından bazıları. Tümünüle TKP damgasını taşıyan altılı odak, TKP'nin geçmişteki, güçbirliklerini parçalayıcı, devrimciler yerine burjuvazi ile ittifaklar peşinde koşma politikasının devamından ve bunların gerçekleşmesi yönündeki çabalarına diğer örgütleri de alet etmesinden başka anlam taşımıyor. Kapalı kapılar ardında oluşturulmasının gerçek nedenleri de bu kaygıların gerisinde yatmaktadır.

Burjuva demokratik taleplerin bile gerisinde olan "sol birlik" in demokratik güçbirliği platformunu okuyanlar bundan daha sağ bir zemin olabilir mi diye düşünmekten kendilerini alamayacaklardır. Programatik eleştiriye daha sonraki yazılarımızda gireceğimizi belirtmek şimdilik şunu belirtmekle yetinelim; Günümüzde anti-faşist burjuva güçler cuntaya karşı aktif muhalefeti değil uzlaşmayı ve onu ürkütmemeyi yeğlemektedirler. Şu an için komünist ve devrimcilerle anti-faşist bir cepheleşmeye gelecekleri

ni düşünmek hayaldir. İlk elde kotarılması gereken devrimci hareketin yani birlikte ortak düşmana karşı etkin tavır ve mücadeleye hazır, halklarımızın bu en yiğit evlatlarının birbirinden kopuk mücadelelerinin, tek kanalda birleştirilmesi yani cepheleştirilmesidir. Fabrika da, tarlada, okulda, kırsalda, mahalle ve iş yerinde kısacası Türkiye ve Kürdistan topraklarında, en zor şartlarda faşizmin zulmüne karşı kitleleri örgütlemeye, yönlendirmeye, çalışan komünist ve devrimcilerin, mücadele içinde zorunlu olarak oluşturacakları anti-faşist cephenin önünün. «Sol birlik» gibi odaklaşmalarla setlenmesi anti-faşist halk hareketinin kaderine olumsuz yönde etki yapacaktır. İşte bu anlamda kitlelere kavratılamayan devrimci-demokratik alternatifin askeri faşist diktatörlüğün giderek daha fazla teröre başvurmak zorunda kalacağı önümüzdeki dönemde, kitlelerde olumlu tepki bulması, devrimci hareketin cepheleşerek, yılmınlığı ve güvensizliği yenmesine bağlıdır.

Burjuva-demokratik muhtevalı «sol birlik» komünist ve devrimcileri, burjuva anti-faşist güçler ile birlikte daha güçlü olunacağı varsayımından yola çıkarak, ilkelerinden vazgeçmeyi ve burjuvazinin peşine takılmayı telkin etmekle, kendi oportünizmini iyotlaştırmakta, kendi kendini teşhir etmektedir.

Kürt ve Türk halklarının en acil ekonomik, demokratik ve sosyal taleplerinin bir tekinin bile gerçekleşmesinin askeri faşist diktatörlüğün yıkılmasını gerektirdiği, bunun bir devlet biçimi ve iktidar sorunu olduğunun bilincinde olarak, burjuva anti-faşistlerin dışında kalan tüm güçlerin program, cepheye katılacak güçler ve taktikler üzerinde anlaşmaya çalışacakları konferansın zorunlu olduğunu, TKP(B) söylemekten bıkmayacaktır. Program, güçler ve taktikler konularında anlaşmaya varıldığı takdirde geriye pratik sorunlardan başka birşey kalmaz. Ancak bunun bir süreç işi olduğu gözönüne alınırsa yani devrimci hareketteki çeşitlilik düşünülürse hemen görüş birliğine varmanın zor olacağı bellidir. Bu nedenle tartışmaları sürdürerek anlayış birliğine varmaya çalışmak, bunun yanında anti-faşist mücadelenin dayattığı, döneme ait görevleri yerine getirmede ortak davranışlar içersine girmekle, anti-faşist cepheyi sonraya ertelemeden, bugünden oluşturmaya başlamak gereklidir. Ayrıca Kürdistan Ulusal demokratik hareketlerinin kendi aralarında cephelenme çalışmaları, beşli, güçbirliği gibi girişimleri, cepheleşmeyi olumlu etkileyebilecek çabalar olarak görmek gerekir. Devrimci hareket içinde, anti-faşist cephenin oluşturulması için, yanyana mü

cadele etmek amacıyla cephenin temel konularında açık tartışma ortamına girilmeksizin; cepheleşme yolunda olumlu adımlar atılamaz. Hele hele sol birlik gibi kendi yağıyla kavrulacakları belli olan, dışa kapanık, bir burjuva yöntemi olan kulislerle oluşturulan örgütlenmelerin, anti-faşist halk hareketinin cepheleşmesini sağlamak bir yana, varolan olumlu eğilimleride körelteceği ve cephenin oluşturulmasını erteleyeceği bellidir. Odakların oluşturulmasının asla anti-faşist cepheye yol açmadığı deneylerle öğrenilmiştir. Sol birliği ancak sağlasa sağlasa oportünizmin birliğini sağlayabilir. Tüm çabalarına rağmen burjuva anti-faşistler dahi oportünizmle şu aşamada işbirliğine yanaşmayacaklardır. Oportünizmin burjuva demokratlarla işbirliği çabalarının, pratikte onların peşine takılmayı getirdiği de deneylerle görülmüştür.

TKP(B)

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (BİRLİK)
Yunanistan Örgütü

FAŞİST CUNTANIN IRAK KÜRDİSTAN'INA SALDIRISINA KARŞI ÇIKALIM!

Türkiye ve Kürdistan halklarına, ulusal azınlıklara karşı sürdürülen sömürü, baskı, zulüm, işkence ve katliamlar askeri faşist cunta'nın yönetime el koymasıyla daha da arttı. Bu uygulamalar geçtiğimiz günlerde doruk noktasına ulaştı.

Bir yandan dünya kamuoyunun gözleri "Anayasa", "Parti ve seçimler"le perdelenirken, Ankara'da işkence sonucu TÖB-DER genel saymanı A. Gülbudak katledilmiş; diğer yandan Diyarbakır PKK-Merkez Davasında 42-, İstanbul HDÖ-Davasında 9 devrimcinin idamı kararlaştırılmıştır. Aynı günlerde Ankara'da bulunan, F.Almanya Maliye Bakanı Lamsdorff, faşist cuntaya 130. milyon DM. daha ekonomik-askeri yardım yapacaklarını belirtti. Faşist cunta bir yandan infazları gerçekleştirmeye hazırlığı yaparken, öte yandan da Kontr-gerilla ve komando birlikleri ile Irak-Kürdistan'ına vahşice saldırmıştır.

Bu saldırı ile cunta kendisi için bir tehlike olan Kürdistan halkının devrimci mücadelesine tahammülsüzlüğe yeni bir boyut andırmıştır. Saldırı faşist cunta tarafından, ABD'nin direktifi doğrultusunda çok önceden, Saddam diktatörlüğü ile ortaklaşa "emniyet bölgeleri" vb. adlar altında Ortadoğu'da hazırladıkları planların bir parçası olarak barbarca gerçekleştirilmiştir.

İsrail siyonizminin Filistin halkına karşı giriştiği katliamdan sonra; ABD'nin Ortadoğu'daki jandarması faşist cunta, başlatmış olduğu bu saldırıyla sarsılan Saddam diktatörlüğüne bir anlamda nefes aldırırken, diğer taraftan da kısa dönemde bir daha "baş belası" olmasını istemediği Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini yoketmek, aynı zamanda Irak ve bölgedeki tüm devrimci demokrat güçleri ezmek istemektedir.

Faşist cuntanın Irak-Kürdistan'ına saldırdığı dönemde, Türkiye-ABD-F.Almanya-İngiltere-İtalya-Belçika askeri birliklerinin ve ABD "çevvik kuvvet"lerinin de katılımıyla 26 Hazirana kadar sürecek olan NATO "Adventure Express 83" manevrası başladı. Bu manevra ile faşist cuntanın saldırgan politikasına fiilen destek olan NATO, ülkemizi emperyalizmin saldırgan dış politikası için sıçrama tahtası olarak kullanmayı amaçlıyor. Gerçek mermilerle yapılan bu "tatbikat" Kürdistan halkına karşı bir savaş, bölge halkları ve ilerici güçlerine karşı gözdağından başka bir şey değildir.

Irak-Türkiye sınırına yapılan askeri yığınak, saldırının sürdürüldüğü bölgelere giriş ve çıkışların yasaklanması, olaya ilişkin haber yasağı, ilk yardım ve seyyar hastahanelerin bölgeye gönderilmesi; Kürdistan halkına ve bölge barışını kundaklamaya yönelik saldırının olduğu boyutların somut göstergeleridir. Türk yetkililerinin amaçlarının "bölge barışını" sağlamak ve "hainleri" yoketmek olduğunu belirtmesi sahtekarlıktan başka birşey değildir. Onların "hain" dedikleri kendisini Kürdistan halkının Ulusal Kurtuluş Mücadelesine adıyanlardır.

Şayet bölge barışı cezaevlerinde devrimcilerin idam edilmesi, işkenceden geçirilmesi ise, Kürdistan halkının mecburi iskana tabi tutulması ve katliamlardan geçirilmesi ise, ABD emperyalizminin ve bir avuç parababasının çıkarları için Kürdistan halkına ve bölge ilerici güçlerine karşı savaş ise, böyle bir barışı biz kabul etmiyoruz. İnsanlık onuru taşıyan hiçbir kişinin kabul edebileceğini tasavvur edemiyoruz.

Emperyalizm ve onun uşakları varolduğu müddetçe bölgede barış sağlanamaz.

Faşist cuntanın Irak-Kürdistan'ına saldırısı; Kürdistan, Türkiye Irak ve Ortadoğu halklarına karşı başlatılmış açık bir savaştır. Halklarımız ve bölge halkları omuz omuza vererek bu çılgınca girişimi yerle bir edecektir.

Devrimci, demokrat, ilerici kişi, kuruluş ve örgütleri dünya kamuoyunun gözleri önünde girişilen bu vahşi saldırıyı protesto etmeye ve Kürdistan halkıyla dayanışmayı yükseftmeye çağırıyoruz.

Türk Ordusunun Irak-Kürdistan'ına Saldırısına ve T.Kürdistan'ında Yapılan NATO- "tatbikat"ına Karşı Çıkalım!

Türkiye ve T.Kürdistan'ında İdam, İşkence ve katliamları Protesto Edelim!

Faşist Cuntaya Yapılan Ekonomik-Askeri Yardımlar Durdurulmalıdır.!

Türk ve Kürt Devrimci Demokratların Faşist Cuntaya İadesi Engellenmelidir.!

11 Haziran yürüyüşlerinde faşist cuntanın idam, işkence, katliam ve Irak-Kürdistan'ına saldırısına, NATO-"tatbikat"ına karşı sesimizi yükseltelim!

BIRKOM, (Devrimci İşçi, Serxwebûn, İşçinin Sesi, Kıvılcım, Emekçi, Birlik Yolu, Cephe, Devrimci Savaş) DİB-FAK, KOMKAR, KKDK- (Federasyon), Türki Komite, KOÇ-KAK, Av. GERÇEK day. Komitesi, İşçi Gerçeği, KSSE, Irak Öğrenciler Birliği (in BRD und West-Berlin), Proleter Dayanışma, Tekoşin Sempatizanları.

Yürüyüşü destekleyenler: Kurtuluş

AÇIKLAMA

20.4.1983

9 Nisan 1983 tarihinde FİDEF Kurultayında, FİDEF ile İŞÇİNİN SESİ örgütü arasında meydana gelen bir olay olmuş, 7 kişi yaralanmıştır.

Bizler olayın ayrıntısına girmek istemiyor, ama bu olayın daha önce meydana gelmiş benzeri olaylardan farklı ele alınmasını ve ciddi politik bir değerlendirme yapılmasını uygun görüyoruz.

Bu olaya karşı tavır gerek yaşadığımız ülkenin politik toplumsal olayları (Yabancı Düşmanlığı vs.) ve gerekse de dönemin özellikleri ile de, Türkiyeli Sol Hareketler arasında gelenekselleşmiş köklü yanlış eğilimlere son vermek olmalıdır.

Özellikle Almanya'daki bugünkü hükümetin yabancılar üzerinde uygulamaya çalıştığı baskı politikası ve yabancıların örgütlerine karşı giriştiği saldırı politikası, buna paralel artan yabancı düşmanlığı için böylesi bir olay, egemen sınıflar ve onların boyalı basını için kolay ele geçmez fırsattır.

Salt başına bu dönemi böyle açıklamak yetmez. Çünkü böylesi hassas dönemi aşan, ve kendini toplumsal yaşamın her düzeyinde hissettiren iktisadi-politik ve ideolojik bir kriz döneminden geçmekteyiz.

Bu kriz Türkiye Solu'nu darbeler almış olması itibarı ile daha fazla etkilemektedir.

Bu döneme kadar gerek örgüt içi, gerekse örgütler arası ilişkilerde ayrılıklarda, bunların çözümünde baskı şiddet ve tekkeci tavırlar, neredeyse gelenek haline getirildi.

Bu durumlarda asıl yerine konması gereken, Sosyalist demokrasi anlayışı gereği, açık siyasal tartışma ve ideolojik mücadele olmalıdır.

Artık yanlışlığı ve olumsuzluğu tartışılmayacak kadar ortada olan, bu baskı ve şiddette dayanan eğilimlere karşı ortak bir mücadele verilmelidir.

Bu ve benzeri olaylar, uğrunda mücadele verdiğimiz devrimin önünde dolaylı da olsa engeller teşkil etmekte, ortak, birlikte mücadelenin yapılmasını olanaksız hale getirmektedir.

9 Nisan 1983'te meydana gelen olayda da hala eskiden beri varolan alışkanlıklarımızın devam ettiği açıktır.

BİRKOM'un bu olayla ilişkisi olmamasına rağmen, boyalı basın olayı BİRKOM'a yüklemiştir, çarpıtmıştır.

BİRKOM üyesi İŞÇİNİN SESİ, bu olayın sonuçları itibarı ile olumsuz olduğunu belirtmiş ve mücadelenin devrimci anlayış temelinde sürdürülmesini istemiştir.

FİDEF'le BİRKOM'un ortak açıklama yapmasını önermemize rağmen, FİDEF daha sonra kendisini haklı çıkarma temelinde tek yanlı olumsuz bir tavır içine girmiştir. Böylesi tavırların kimseye yarar getirmeyeceği açıktır.

Ayrıca yaygın politikalarında izlenen, bilinçli bölücü, parçalayıcı tavırlar, ve bunu izleyen örgütleri uyararak doğru bir usluba çekmek hepimizin devrimci sorumluluğu olmalıdır.

Sonuçları, kitleler üzerindeki etkileri ve egemen güçlere malzeme vermesi açısından böylesi olayları tasvip etmediğimiz gibi, kesinlikle taraftarlarımızın bu olaylara müsaade etmemesini, aynı şekilde tüm sol güçlerin bu olayların önlenmesi için tavır takınmasını bekliyoruz, istiyoruz.

BİRKOM

MARAŞ UNUTULMAYACAK

Maraş katliamı, ilerici demokrat, yurtsever tüm halkın yüreklerinde derin bir iz bırakan ve en acılı olayların yaşandığı dönemlerden bir tanesidir.

Dünyada II. paylaşım savaşından sonra sivil faşist güçlerin en örgütlü bir şekilde bulunduğu ülkemizde, olayların geçtiği yer olan Maraş'ın tarihsel olarak sınıfsal ve ulusal çatışmaların en yoğun yörelerinden biri olarak bu tür bir katliama açık olması rastlantı değildir.

Emperyalist ülkelerin ülkemizde yükselen sınıf mücadelesinden duydukları tedirginlik katliamın ana nedenidir. Türkiye'yi NATO'nun namlusu olarak gören bu ülkeler, olayların geçtiği dönemde; İran'daki Şahın düşmesiyle kayan zemini Türkiye'de pekiştirmek zorundaydılar. Ortadoğu'daki hegemonyaları için bu zorunluydu.

Bu tür katliamlar ülkemizde ilk defa yaşanmıyordu. Sınıf mücadelesinin hedeflerini bulanıklaştırmayı amaçlayan benzeri saldırılar bu kez de sıkıyönetimi amaçlıyordu.

Ecevit hükûmetinin halkın 'umudu' olarak iktidara gelmesinden sosyal muhalefetin 'sosyal barış' görüntüsü altında pasifleştirilmesini bekleyen hakim sınıflar, giderek halkın 'umudu' olmaktan çıkınca kabaran sosyal muhalefeti sıkıyönetimle susturma uğraşısı içerisine girdiler. Daha önceleri Ecevit hükûmeti, muhalefet taraftarlarının bazı illerde sıkıyönetim getirilmesi önerisini "demokrasi ve anayasa düşmanlığı" olarak ilân etmişse de, Maraş katliamından sonra bunları unutarak sıkıyönetimi kabul etti. Sıkıyönetim önerisi mecliste ezici bir çoğunlukla kabul edilerek yürürlüğe girdi. Devrimci demokratik gelişmenin zorla bastırılması biçiminde izlenmek istenen bu politika 12 Eylül darbesiyle zirvesine ulaşmıştır.

NEDEN MARAŞ?

Katliam öncesi Maraş'ta işçi ve emekçi kesimi etkileyen devrimci mücadele günbegün kabarıyor, sivil ve resmi faşist güçlere karşı mücadele kökleşiyor, okullar bir bir faşistlerin denetiminden çıkıyor, mahallelerde devrimci denetim kurulmaya çalışılıyor, kazalar ve köyler teker teker devrimci mücadele içerisine çekilmeye çalışılıyordu.

Gericiliğin en etkin ve sivil-faşist güçlerin en örgütlü olduğu yerlerden biri olan bu bölgede devrimci güçlerin bu denli gelişmesi hakim sınıfları rahatsız ediyordu. Olaylardan birkaç ay önce Afşin ilçesinde tezgâhlanmak istenen aynı türden faşist girişim devrimciler tarafından boşa çıkartılıp başarısızlığa uğrayınca bu kez de kontr-gerilla, MİT ve sivil-faşistler gözlerini Maraş'a çevirdiler. Başlangıç olarak Maraş'ta Yürükselim mahallesinde bir kahvehane faşistler tarafından tarandı. Bir ihtiyar yurtsever bu olayda hayatını kaybetti. Daha sonraki günlerde sinemada patlayan bir bombayı bahane ederek iki yurtsever öğretmen faşistler tarafından kurşunlandı.

Bu yurtsever öğretmenlere düzenlenen cenaze töreni Maraş'daki tüm devrimci ve yurtseverlerin gövde gösterisi oldu. Cenaze törenine faşistler saldırınca devrimcilerin direnişiyle karşılaştılar. Direnişi görünce de geri çekilmek mecburiyetinde kaldılar.

Devrimcilerin insiyatifiyle halk Yürükselim mehallesine çekildi. İkinci günün sabahı bu mahalleye dört-bir yandan saldırılar başladı. Aynı saatlerde bir taraftan da yine demokratların etkin olduğu Karamaşa mahallesine de saldırılar. Fakat bu iki bölgeye faşistlerin saldırabileceğini düşünen devrimciler önceden tedbir almış, faşist saldırganlar ağır kayıplar vererek geri püskürtülmüştür. Geri püskürtülen faşist saldırganlar kendi denetimlerindeki mahallelere çekilmiş hınçlarını orada yaşayan devrimci ve demokrat 'alevi' emekçilerin kadın ve çocuklarını hunharca katlederek almışlardır. Savunmasız kişilere yaptıkları insanlık tarihinde eşine ender rastlanır katliam bugün bile belleklerde taptaze durmaktadır. Cesetlere tecavüz etmeler, çocuk-çocuk kazıklara oturtmalar ve akla hafsalaya sığmayacak nice zulüm faşist katliamın birer sonuçları oldu.

Olayların sürdüğü günlerde çevre köylerde devrimcilerin önderliğinde emekçi köylüler faşist toprak ağalarının çiftliklerini imha ederek katliamı şiddetle protesto etmişlerdir. Yurt çapında tüm devrimciler, demokratlar, öğretim üyeleri vb. bu olayı şiddetle kınadı. Maraş katliamının yıldönümleri anti-faşist mücadelenin yükseldiği günler oldu.

Maraş katliamıyla birlikte sivil-faşistler ülkede ve tüm dünyada meşruluklarını yitirerek teşhir oldular. Bu anlamda da devrimcilere ve emekçi halka meşru savunma zemini doğmuş oldu.

FAŞİST ASKERİ CUNTANIN OYUNUNU BOŞA ÇIKARTALIM!

Maraş olaylarının devrimcilerin üzerine yıkılması halkın meşru savunma hakkına vurulacak en büyük darbedir. Bununla birlikte gelecek dönemde muhtemelen yeniden kullanılacak olan sivil-faşist güçlerin temize çıkarılması çabasının bir parçasıdır.

Yurtseverler, devrimciler ve demokratlar faşist cuntanın tezgâhladığı oyunları boşa çıkartalım!

* FAŞİZM YENİLECEK HALK KAZANACAKTIR!

* MARAŞ KATLIAMININ SORUMLUSU CIA, MİT, KONTR-GERİLLADIR!

* KATLIAMA KARŞI KENDİSİNİ SAVUNAN DEMOKRATLARA ÖZGÜRLÜK!

BİRKOM

DEVİRİMCİ . DEMOKRAT KAMUOYUNA

Devrim adına - Devrimcilik adına işlenmekte olan - suçlara daha fazla sessiz kalınmamalı. Bunun bilinciyle yazıyoruz.

Almanya'da işlenen bir 'cinayete İsvaç'te Enver Atı ile devam edildi. İki, üç gün önce ise İsvaçre'de SEMİR katledildi.

Apoculardan (PKK) ayrılmak bir 'suç'. Desteklememek bir 'suç'. Karşı olmak bir 'suç'. Bütün bu 'suçlarda' kişiy (ya da örgütlenmelere) adledilen "sömürgeci güçlerin uşaklığı" veya "ajanlık", "provakatörlük". Kesilen ceza ise hapis, işkence ve bilinen son: ölüm!

Darbeden önce bu tutum - darbeden sonra bu tutum. Ne oluyor!? Ne'siniz siz!?

SEMİR adlı arkadaşın katli PKK'nın ne olup-ne olmadığı nı yeniden devrimci-demokrat kamuoyunun gündemine getir - miştir. Sağlıklı düşünüp tartışarak bu soruya en doğru ya - nıt verilmelidir.

Olayı şiddetle kınıyoruz!

Yunanistan'daki, biz, bağımsız Türkiyeli devrimci-de mokrat insanlar böylesi olayların son bulmasını ve bu tür olayların' adeta kaynağı haline(x) gelen PKK ile tüm devrimci-demokrat yapıya sahip kişi, örgüt ve partilerin ilişkile rini hemen ve tamamen kesmelerini istiyor ve bekliyoruz..

Yunanistan'daki Bağımsız
Devrimci-Demokrat İnsanlar.

(x) 'Kaynağı haline gelen' diyoruz, çünkü, (PKKK-KUK-TKSP-Rızgari-Tekoşin beşlisinin ve PKK'dan ayrılan Nedim Talip'in bildirilerine dayanarak), SADECE DEVİRİMCİ-DEMOKRATLARA özgü; asgari, 225 ölümden, 160 yaralanmadan ve 33 kişinin - kaybedilmesinden sorumludurlar.

Bu bildirinin devrimci-demokrat yapıya sahip kişi, örgüt ve partilere ulaştırılmasında aracı olunuz..

BARIŞ, SAVAŞÇILARI TUTUKLANDI

İLERİCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER, TÜM BARIŞ GÜÇLERİ !

ABD Emperyalizmi güdümündeki askeri faşist diktatörlük ülkemiz demokratik güçlerine karşı saldırılarına yeni boyutlar eklemektedir. İşçi sınıfımızın ilerici sendikal örgütü DİSK yöneticileri "savaş hali" hükümleri uyarınca idam talebiyle yargılanırken, işçi sınıfının politik örgütlerine karşı amansız bir saldırı sürdürülürken, sıra barış güçlerine geldi. Natocu-tekelci cunta, Türkiye'deki bütün demokratik, anti emperyalist direnç noktalarını kırmak, Türkiye'yi ABD emperyalizminin tam boy manevra alanı olarak kullanabilmek için yeni bir darbe de Türkiye Barış Güçlerine vurdu.

Aralarında Türkiye Barış Derneği Genel Başkanı Mahmut Dikerdem, İstanbul Barosu Başkanı ve DİSK Avukatı Orhan Apaydın, TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, Tüm Tabibler Birliği Başkanı Prof.Dr. Erdal Atabek ve daha onlarca ilerici, yurtsever, demokrat, barış savunucusu sendikacı, yazar, gazeteci, profesör, avukat, bilim ve sanat adamlarının bulunduğu Türkiye Barış Derneği yöneticileri, 27 Şubat günü İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesince "gizli örgüt kurmak yönetmek, suç olan fiili övmek, komünizm propogandası yapmak, ve benzeri düzmece suçlamalarla göz altına alındılar.

Türkiye'nin Orta Doğu'daki ilerici güçlere karşı jandarma rolü oynatılmaya çalışılmasının, NATO üyeliğinin, ABD ile imzalanan Savunma İşbirliği Antlaşmasının, oluşturulan Ortak Savunma Komisyonlarının, Yunanistan ile ilişkilerin sertlik çizgisinde hızla tırmandırılmasının vardığı sonuç barış güçlerine yapılan bu saldırdır. Askeri faşist cuntanın işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın en doğal hakkı olan barış mücadelesine karşı bu yeni saldırısı, onun saldırgan, barış düşmanı kimliğinin açığa çıkmasından başka birşey değildir.

İLERİCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER, TÜM BARIŞ GÜÇLERİ !

Gün barış için mücadele bayrağını sımsıkı kavramak, gün savaşımlar ve direnenlerle dayanışmayı daha da yükseltme günüdür.

Gün,

En temel insanlık haklarını savunmak,

Politik ve sendikal hak ve özgürlükleri

korumak ve geliştirmek,

BARIŞI SAVUNMAK İÇİN BİRLEŞME GÜNÜDÜR !

Demokrasi İçin Birlik

YAŞASIN 1 MAYIS

Faşizme, Emperyalizme ve Şövenizme karşı DEMOKRASİ CEPHESİ'nde birleş !

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı işçi sınıfının bir parçası olarak, 1 Mayıs'ı yaşadığımız ülkenin ve diğer ülkelerin işçileriyle, sınıf kardeşlerimizle kutluyoruz. Barış, demokrasi, sosyalizm ve işçi sınıfının kardeşliği için birarada, kolkola yürüyoruz.

Bu yıl 1 Mayıs'ı emperyalizmin soğuk savaş kışkırtıcılığına hız verdiği, Avrupa'nın baştan başa atom başlıklı roketlerle donatıldığı, barış ve demokrasinin örgütlenmiş emperyalist saldırganlarca tehdit edildiği bir ortamda kutluyoruz. Dünyada barış için mücadelenin daha da bir anlam kazandığı, öneminin daha da arttığı bir ortamda kutluyoruz.

Bugün Türkiye'deki sınıf kardeşlerimiz, yürekleri bu enternasyonalist coşkuyla dolu olarak, bileğinin gücüyle son 5 yıldır meydanlarda kutladığı, dünya işçi sınıfının bayramı "1 Mayıs" ı kutlamak hakkında yoksun bırakılmak isteniyor. Cumhuriyet'in ilk yıllarından beri yalnız "Bahar ve Çiçek Bayramı" adı altında kutlanmasına müsaade edilen bu günü, işçi sınıfımızın kendi bayramı olarak kutlamaya başlamasını hazmedemeyen işbirlikçi-tekelci burjuvazi, şimdi de 1 Mayıs'ı normal işgünü haline getirmiştir. Bunu süngü zoruyla işçi sınıfımıza dayatmaktadır.

Darbenin ilk günü kapatılan DİSK'in genel başkanı, yöneticileri, militan ve üyeleri binlerce işçi, işkence masalarına yatırılmakta, cuntacı generallerin emirleriyle işlerinden atılmakta, sendikal haklarına konan yasaklarla açlığa ve sefalete mahkum edilmek istenmektedirler.

Askeri faşist diktatörlüğün acımasız demir ökçesi altında ezilen işçi sınıfımız, ulusal baskının en hayasızca uygulandığı Türkiye Kürdistanı'ndaki Kürt halkı ve onun demokratik muhalefeti, tüm emekçi halklarımız kanları canları pahasına kazandıkları bu hakkı, 1 Mayıs'ı işçi bayramı olarak kutlama hakkını yeni şartlara göre işyerlerinde, alanlarda, tarlalarda, akla gelebilecek her yerde kutlayacaklardır.

Nato'cu-tekelci cuntanın tüm baskı ve zulmünü ortadan kaldıracak, faşizmi tarihin çöplüğüne atacak güç sınıfsaldır; işçi sınıfımız ve yandaşı emekçi halklarımızdır.

Yurt dışındaki demokratik kişi ve kuruluşlar olarak ilkeli, kalıcı bir platform içinde güçlerimizi birleştirmek ve ortak düşmana karşı ortak mücadelemizi vermek zorundayız.

Kürdistan'lı Devrimci-Demokrat İşçi Dernekleri (KKDK), Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi, Demokrasi İçin Birlik Federal Almanya Komitesi (DİB-FAK) olarak bu sorumluluğun bilincinde karşılıklı saygı, eşitlik ve ortak savaş ilkelerinden giderek "Anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şövenist Güç ve Eylem Birliği Platform'unu" kurmuş durumdayız. Tüm Türkiye'li ve Türkiye Kürdistanlı demokratik kuruluşları bu platforma çağırıyoruz.

Yaşasın İşçi Sınıfının Enternasyonalist Dayanışması !

Yaşasın İlkeli, Kalıcı İş ve Eylem Birliği !

**Yaşasın Barış ve Demokrasi Güçlerinin Güç
ve Eylem Birliği !**

Atom Füzelere Hayır !

Yaşasın 1 Mayıs !

GERÇEK, KKDK, DİB-FAK

MAINZ ve PEINE'DE FAŞİST TERÖR:

1 Ölü

2 Yaralı

Daha önce Türkiye'de olduğu gibi şimdi de Federal Almanya'daki "Türk Federasyon" üyesi faşist Bozkurtlar ilerici ve demokratlara karşı saldırılarını yoğunlaştırdılar. Son hafta içinde yeniden iki şehirde kan döktüler: Bir ilerici Kürt genci hunharca katledildi, ikisi de ağır şekilde yaralandı.

Mainz:

KKDK Wiesbaden dernek başkanı ve MYK üyesi Metin Gökarp 26.11.1981 Perşembe günü sabah saat 6.00'da eşi ile beraber işe giderken otobüs durağında bozkurtların saldırısına uğradı. Saldırganlar kendisini bıçakla ağır bir şekilde yaralayarak kolunu kırdılar. Ağır yaralı olarak hastahaneye kaldırılan arkadaş, hastahane de azgın katillerce öldürülmek istenmiştir. Halen koma durumunda olan arkadaşın hayatından endişe edilmektedir.

Peine:

Mainz olayından bir gün sonra, 27.11.1981 geceleyin Nezir ŞEKER ve Halil YILDIZ eve giderken sayıları 8 ile 10 oldukları bildirilen faşist bozkurtların silahlı saldırısına uğradılar. Saldırıda KKDK üyelerinden Nezir ŞEKER olay yerinde katledildi, Halil YILDIZ ise aldığı kurşunlarla ağır şekilde yaralandı ve şu anda komada olup ölümle pençeleşiyor.

Silahlı saldırıya uğrayan N. ŞEKER ve H. YILDIZ olaydan önce çok kez bozkurtlar tarafından tehdit edilmişlerdir. Halil YILDIZ arkadaş iki ay önce yine aynı faşist grup tarafından saldırıya uğramış, aldığı yaralar nedeniyle hastahane de bir ay süreyle tedavi altına alınmıştır. Kendileri durumu Peine polisine ileterek can güvenliklerinin kalmadığını ve bundan ötürü dosyalarının Lüneburg'a aktarılmasını istemişlerdir. Ancak bu istemleri iltica oldukları gerekçesiyle polis tarafından sürekli olarak geri çevrilmiştir.

Cuntanın başı Kenan Evren verdiği demeçlerin birinde: "İçerdeki düşmanları yok ettik, şimdi sıra dışardakilerde." diye söylüyordu. Öte yandan Köln Başkonsolosu İlhan Kıcman da dağıttığı bir bildiride, Cuntanın yaptıklarını onaylamayan, karşı koyan ilerici, demokrat ve yurtsever unsurların isimlerinin kendisine bildirilmesini istiyordu.

Görüldüğü gibi faşist Bozkurtların bu saldırıları tesadüfi değildir. Tersine planlı olup, Federal Almanya'daki Türkiyeli ve Kürdistanlı işçi ve emekçilere karşı sürdürülen terörün bir parçası ve devamıdır. KKDK yönetici ve üyelerine yönelen bu faşist saldırılar aynı zamanda Türk ve Kürt halklarının anti-faşist güçlerine ve demokrasi mücadelesine yöneliktir.

Federal Almanya'da MHP'nin yan kuruluşu olarak faaliyet gösteren TÜRK FEDERASYONU: faşistliği Alman mahkemelerinde bile isbat edilen faşist Türkeş'i "Başbuğ" diye bağrına basmış, uluslararası tedhişçi faşist terörist M. ALI AĞCA ve onlarca devrimcinin katili İsa ARMAĞAN gibi faşistleri koruyup beslemiştir. Şimdi de F. Almanya'daki faşist saldırıların odağı durumundadır. Yıllardır yurtdışındaki demokratik güçler "Türk Federasyonu"nun kapatılmasını istemişlerdir. Bu istemimizi bugün de yineliyoruz.

Biz aşağıdaki örgütler faşist saldırıları şiddetle protesto ediyor ve yetkilileri bir kez daha uyarıyoruz.

FAŞİST KATİLLER CEZALANDIRILMALIDIR !

FAŞİST TÜRK FEDERASYONU KAPATILMALI, YÖNETİCİLERİ YURT DIŞI EDİLMELİDİR !

DİB-FAK (Demokrasi İçin Birlik Fed. Alm. Komitesi), GERÇEK - ADK (Gerçek Gazetesi Avrupa Dayanışma Komitesi), Kürt Halk Evi, KKDK (Kürdistan Devrimci - Demokrat İşçi Dernekleri), KOÇ - KAK (Kürdistan İşçi Kültür Derneği), KOMKAR (Fed. Alm. Kürdistan İşçi Dernekleri Federasyonu), KTÖB (Köln ve Çevresi Türkiyeli Öğretmenler Derneği), TİDB - Köln (Türkiyeli İşçiler Dayanışma Derneği), TİKD B.gladbach (Türkiye Kültür İşçi Derneği), TUDED - Köln (Türkiyeli Demokratik Emekçiler Derneği).
